

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/10537. számú

törvényjavaslat

**az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a
Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény
módosításáról**

Előadó:

**Varga Mihály
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2016. május

2016. évi...törvény

az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő)

„11. *Kiküldetés (kirendelés)*: a munkáltató által elrendelt hivatali, üzleti utazás, ide nem értve a munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló kormányrendelet szerinti munkába járást, a lakóhelyről, tartózkodási helyről a munkáltató székhelyére, telephelyére történő oda- és visszautazást. Kiküldetésnek minősül a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati érdekből történő áthelyezése, vezénylése, átrendelése, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonájának szolgálati érdekből történő áthelyezése, vezénylése is.”

(2) Az Szja tv. 3. § 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„18. *Mezőgazdasági őstermelő*: az a 16. életévét betöltött, belföldön lévő saját gazdaságában a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenységet (a továbbiakban: őstermelői tevékenység) folytató, ezen tevékenysége tekintetében nem egyéni vállalkozó magánszemély, aki ennek igazolására őstermelői igazolvánnyal rendelkezik, ideértve az erre a célra létesített nyilvántartásban családi gazdálkodóként bejegyzett magánszemélyt és e magánszemélynek a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagját is, mindegyikre vonatkozóan a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenysége(i)nek bevétele (jövedelme) tekintetében. E rendelkezés alkalmazásában

a) saját gazdaság alatt a termelést ténylegesen végző magánszemély rendelkezési jogosultságát kell érteni a termelési eszközei (ideértve a bérelt földterületet, eszközöket is), a termelés szervezése és – a vetőmag-bértermelés, a bérnevelés, a bérhizlalás és a kihelyezett állat tartása esetének kivételével – a termelés eredményének felhasználása felett;

b) őstermelői igazolvány az őstermelői tevékenységből származó bevételek nyilvántartására alkalmas, hitelesített, kormányrendelet által előírt adattartalommal, az ott meghatározott eljárási rendben kiadott, illetve érvényesített igazolvány;

c) vetőmag-bértermelés, bérnevelés, bérhizlalás, kihelyezett állattartás esetén őstermelői tevékenységből származó bevétel a termék vagy állat teljes átvételi (bruttó) ára azzal, hogy a

jövedelem megállapításakor a termék vagy állat kihelyezési értéke költségként érvényesíthető.”

(3) Az Szja tv. 3. § 53. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő)

„53. *Termőföld haszonbérbeadása*: a termőföld, illetve halastó magánszemély tulajdonosa vagy haszonélvezője által egy vagy több évre, írásban kötött megállapodás alapján, bérleti díj ellenében mező-, erdőgazdasági, illetve halászati hasznosításra történő földterület-bérbeadás, továbbá erdő művelési ágban nyilvántartott föld hasznosításának a tulajdonos által az erdőbirtokossági társulatban fennálló tagsági viszonya alapján az erdőbirtokossági társulat részére történő átadása.”

(4) Az Szja tv. 3. §-a a következő 60. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő)

„60. *Sportrendezvény*: sportszervezet vagy sportszövetség által versenyrendszerben vagy azon kívül, résztvevők jelenlétében megtartott verseny, mérkőzés.”

2. § Az Szja tv. 25. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Távmunka-végzés esetén a munkáltató székhelye, telephelye és a munkavégzés helye közötti, munkáltató által elrendelt okból történő oda- és visszautazásra a (2) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni, feltéve, hogy a munkáltató székhelye, telephelye és a munkavégzés helye nem ugyanazon település közigazgatási határán belül van, vagy az utazáshoz helyi közlekedési eszköz nem vehető igénybe.”

3. § Az Szja tv. 29/A. § (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Eltartott)

„b) az, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vehető vagy figyelembe vehető lenne, akkor is, ha a kedvezményezett eltartott után nem családi pótlékot állapítanak meg, családi pótlékot nem állapítanak meg, vagy a családi pótlék összegét a gyermekek száma nem befolyásolja.”

4. § (1) Az Szja tv. 44/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyugdíjbiztosítási szerződés szerződője – figyelemmel a (11) bekezdésben foglalt rendelkezésre – az adóbevallásában tett nyilatkozat, munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott nyugdíjbiztosítási nyilatkozat alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből a következők szerint meghatározott összegek átutalásáról (a továbbiakban: *nyugdíjbiztosítási nyilatkozat*): a Magyarországon vagy – figyelemmel a (10) bekezdés rendelkezéseire is – más EGT-államban letelepedett biztosítóval kötött nyugdíjbiztosítási szerződés(ek)re az adóévben az általa szerződőként befizetett összeg (ideértve a szerződésen az adóévben jóváírt olyan összeget is, amely korábban nem jogosított e § szerint adóról való rendelkezésre, valamint ideértve a kifizetőnek nem minősülő más személy által fizetett adómentes bevételnek minősülő, továbbá az összevont adóalapba tartozó jövedelemként adóköteles díjat is) 20 százaléka, de legfeljebb az adóévben 130 ezer forint, azzal, hogy a nyugdíjbiztosításhoz mint alaphoz kötött kiegészítő biztosítás(ok)ra befizetett összeg alapján nyugdíjbiztosítási nyilatkozat nem tehető,

továbbá azzal, hogy amennyiben az alapbiztosítás kockázati biztosítási díjrésze meghaladja az alapbiztosítás díjának 10 százalékát, akkor az alapbiztosítás kockázati biztosítási díjrésze alapján nyugdíjbiztosítási nyilatkozat nem tehető.”

(2) Az Szja tv. 44/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Jogosult – feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – a biztosító(k) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában nyugdíjbiztosítási szerződéssel az a)-c) pontokban felsorolt esetek miatt már nem rendelkezik:

a) a szerződő magánszemély helyébe egy másik személy lép, feltéve, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény nem történt;

b) a nyugdíjbiztosítási szerződés nyugdíjszolgáltatás miatt megszűnt;

c) a nyugdíjbiztosítási szerződés a magánszemélynek fel nem róható okból (így különösen a biztosító felszámolása következtében) szűnt meg.”

(3) Az Szja tv. 44/C. § (6)-(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A (4) bekezdésben említett esetek kivételével nem tehet nyugdíjbiztosítási nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában nyugdíjbiztosítási szerződéssel már nem rendelkezik, vagy az említett időpontig a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történik. E törvény alkalmazásában az a magánszemély rendelkezik nyugdíjbiztosítási szerződéssel, aki az adott időpontban e törvény szerint nyugdíjbiztosításnak minősülő biztosítási szerződés szerződője.

(7) A nyugdíjbiztosítási nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg átutalását az adóhatóság (ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál ezer forintot meghaladó nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóira vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetve az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül) szerződésenként a szerződésszám, a magánszemély adóazonosító jele feltüntetésével a biztosító pénzforgalmi számlájára teljesíti, azzal, hogy a magánszemély által meghatározott összeget – a 44/D. § (2) bekezdésében foglaltakra is tekintettel – az adóhatóság a rendelkezési jogosultságot megalapozó nyugdíjbiztosítási szerződésekre történő befizetésekkel arányosan teljesíti, ha a rendelkezési jogosultságot több nyugdíjbiztosításra befizetett összeg alapozza meg. Az adóhatóság által átutalt összeget a biztosító – kivéve, ha a rendelkezés évében a szerződésen történő jóváírás időpontját megelőzően a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történt – a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírja. Amennyiben a magánszemély a teljesítéskor már nem rendelkezik azzal a nyugdíjbiztosítási szerződéssel, amelyre a befizetett díj a rendelkezési jogosultságot megalapozta, akkor a következők szerint kell eljárni:

a) ha a szerződő magánszemély helyébe egy másik személy lép és a nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény nem történt, akkor az adóhatóság által teljesített összeget a biztosító a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírja;

b) a nyugdíjbiztosítási szerződés nyugdíjszolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a biztosító a biztosított magánszemélynek (a biztosított halála esetén a kedvezményezettnek) kiutalja.

(7a) Minden, a (7) bekezdésben meghatározottól eltérő esetben (ideértve azt is, ha a rendelkezés évében a szerződésen történő jóváírás időpontját megelőzően a (8) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettséget kiváltó esemény történt) a biztosító – az adóhatóság által átutalt összeget – az adóhatóságnál erre a célra nyitott beszédési számlára visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély az adóhatósághoz benyújtott kérelme alapján akkor tarthat igényt, ha igazolja, hogy nyugdíjbiztosítási szerződése neki fel nem róható okból (így különösen a biztosító felszámolása következtében) szűnt meg. Amennyiben a magánszemély a visszautalt összegre jogosult, úgy az adóhatóság, ha a magánszemélynek van más nyugdíjbiztosítási szerződése, akkor a magánszemély nyilatkozata alapján e szerződésre, ennek hiányában a magánszemély saját pénzforgalmi számlájára (lakcíme) teljesíti.

(8) Az (1) bekezdés alapján átutalt és a biztosítási szerződésen jóváírt teljes összeget (ideértve a korábbi szerződések rendelkezése alapján átutalt összeget is, de ide nem értve az adóhatóságnak ebből az összegből korábban már visszafizetett összeget) – figyelemmel a (9) bekezdésre is – a magánszemélynek húsz százalékkal növelten kell visszafizetnie, ha a nyugdíjbiztosítás nyugdíjbiztosítási szolgáltatás nélkül megszűnik (ideértve különösen a szerződés visszavásárlását) vagy nyugdíjbiztosítás alapján nyugdíjbiztosítási szolgáltatásnak nem minősülő vagyoni érték kivonására kerül sor (ideértve különösen a szerződés részvisszavásárlását, a kötvénykölcsön törlesztő részletének nyugdíjcélú megtakarítással szembeni elszámolását, valamint, ha díjfizetéssel részben vagy egészben nem fedezett időszakban a nyugdíjcélú megtakarítással szemben több, mint hat havi kockázati biztosítási díjrész (kivéve az alaptbiztosítás legalacsonyabb összegű kötelező kockázati biztosítási díjrészét) elszámolására kerül sor, továbbá ideértve a törvényi rendelkezésnek meg nem felelő járadékszolgáltatást is, de ide nem értve az elvart díjon felüli díj elvart díjra történő átvezetését), vagy a szerződés úgy módosul, hogy az a szerződésmódosítást követően e törvény rendelkezései szerint már nem minősül nyugdíjbiztosításnak. Nem terheli visszafizetési kötelezettség a magánszemélyt, ha az adómentes nyugdíjszolgáltatás feltételei maradéktalanul teljesültek. Nem váltja ki a visszafizetési kötelezettséget az sem, ha a szerződés a biztosító felszámolása miatt szűnik meg. A magánszemély visszafizetési kötelezettségét a biztosító megállapítja, a magánszemély részére kifizetendő összegből – ha van ilyen – levonja, a visszafizetési kötelezettséget kiváltó eseményt követő hónap 12. napjáig az adóhatósághoz személyi jövedelemadóként befizeti. A biztosító a magánszemély visszafizetési kötelezettségét és az abból levont összeget az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásában külön jogcímen bevallja, és arról a magánszemély számára igazolást állít ki. Amennyiben az említett kötelezettség levonására részben vagy egészben bármely oknál fogva nincs lehetőség, akkor a biztosító az igazoláson feltünteteti a részben vagy egészben le nem vont összeget, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy a le nem vont részt a magánszemély köteles megfizetni. A magánszemély a biztosító által kiadott igazolás alapján adóbevallásában vallja be a visszafizetési kötelezettség biztosító által le nem vont összegét, és azt a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.”

5. § Az Szja tv. 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által írásban adott nyilatkozat (adóelőleg-nyilatkozat) figyelembevételével állapítja meg, ha a nyilatkozatot felszólítására vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésére bocsátja. Nyilatkozat adható esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig (újabb nyilatkozattételig) érvényesen. A nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új nyilatkozatot tenni. Nem kell új

nyilatkozatot tenni, ha a magánszemély a családi kedvezményt már a magzatra tekintettel is érvényesítette.”

6. § Az Szja tv. 58. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Megszerzésre fordított összeg a vásárlásról szóló szerződés, számla, nyugta, elismervény vagy más bizonylat szerinti érték, cserében kapott ingó vagyontárgy esetében a csereszerződésben meghatározott érték. Külföldről behozott ingó vagyontárgy esetében megszerzésre fordított összegnek a vámkiszabás alapjául szolgáló értéket, vagy ha nem történt vámkiszabás, a forintra átszámított számla szerinti értéket kell figyelembe venni. Öröklés esetén az ingó vagyontárgy megszerzésére fordított összeg a hagyatéki eljárásban megállapított érték, ingyenes szerzés esetén az illeték kiszabás alapjául szolgáló érték, ennek hiányában az ingó vagyontárgy megszerzésekori szokásos piaci értéke és – vagy egyébként – ha az ingó vagyontárgy megszerzésekor adóköteles jövedelemre tekintettel adófizetés történt, ez a jövedelem is a szerzési érték része. Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség ajándékozással történő szerzése esetén, ha az adóhatóság nem szab ki illetéket, a magánszemély döntése alapján az átruházásból származó bevétel 75 százaléka vagy az az igazolt összeg tekinthető megszerzésre fordított összegnek, amelyet az ajándékozó magánszemély megszerzésre fordított összegnek tekinthetne.”

7. § Az Szja tv. 66. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételeinek egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az a)-b) pontban említett jogcímen szerzett bevétel, ha azt a törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni)

a) osztalék/

„ad) az alternatív befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy hozama;”

8. § (1) Az Szja tv. 67/A. §-a a következő (3a)-(3d) bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az adóévet követő február 15-ig ügyletenként részletezett igazolást állít ki a magánszemély részére az adóévben elszámolt ügylet eredményének (nyereség, veszteség) összegéről, a nem pénzügyi elszámolással lezárt pozíciók esetében az ügylet bevételeiről, továbbá az üzletszabályzat vagy a magánszeméllyel kötött hasonló, az ügyletek elszámolási (párosítási) rendjét (ideértve különösen a pénzügyi eszköz megszerzésére fordított összeg figyelembevételének szabályait) szabályozó szerződés szerint figyelembe vett ügyleti ráfordításról. Az igazolás tartalmazza továbbá az adóévben felmerült, az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek összegét is.

(3b) Értékpapír ügylet és más nem pénzügyi elszámolással lezárt (lejárt) ügylet esetén az ügylet eredménye (nyereség, veszteség) megegyezik az eladási árfolyamérték járulékos költségekkel csökkentett összegének (ügylet bevétele) a vételi árfolyamérték annak járulékos költségeivel növelt összegével (ügyleti ráfordítás) csökkentett értékével.

(3c) Pénzügyi elszámolással lezárt ügylet esetén az ügylet eredménye (nyereség, veszteség) megegyezik a lezárt pozíció eredményének az ügyletkötéshez közvetlenül kapcsolódó költséggel csökkentett értékével.

(3d) Az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségekként a beszerzéshez és az értékesítéshez illetve a pozíció nyitásához és zárásához közvetlenül nem kapcsolódó költségek vehetők figyelembe.”

(2) Az Szja tv. 67/A. § (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az adóévet követő év február 15-éig – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a magánszemély adóévben megvalósult ügyleteiben megszerzett bevételek összegéről, az ügyletek – üzletszabályzat vagy a magánszeméllyel kötött hasonló, az ügyletek elszámolási rendjét (ideértve különösen a pénzügyi eszköz megszerzésére fordított összeg figyelembevételének szabályait) szabályozó szerződés szerint megállapított – összesített eredménye (nyereség, veszteség) összegéről és az adóévben felmerült, az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek összegéről a (3b)-(3d) bekezdésekben foglaltaknak megfelelően. Az ellenőrzött tőkepiaci ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó (adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli.

(5) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély

a) a (3a) bekezdés szerinti igazolás alapján, vagy

b) – ha a bevétel nem kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltatótól származott, illetve, ha a magánszemély az ügyleti ráfordítást saját nyilvántartása alapján állapítja meg – az ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások), illetőleg saját nyilvántartása alapján, az árfolyamnyereségre irányadó szabályokat is értelemszerűen figyelembe véve állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.”

(3) Az Szja tv. 67/A. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az adóhatóság a bevallási tervezetben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemként a (3a) szerinti adatszolgáltatások összesített eredményének (nyereség, veszteség) együttes összegét úgy tünteti fel, hogy a nyereség összegét csökkenti, illetve a veszteség összegét növeli az ügyletek eredményében figyelembe nem vett járulékos költségek együttes összegével.”

(4) Az Szja tv. 67/A. § (6)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Ha a magánszemély az adóévben és/vagy az adóévet megelőző évben, és/vagy az adóévet megelőző két évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteséget ér(t) el és azt a veszteség keletkezésének évéről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)-(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7) A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek és a bevalláskor hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.”

9. § (1) Az Szja tv. 67/B. § (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) E törvény külön rendelkezéseitől eltérően tartós befektetésből származó jövedelemnek minősül a (2)-(9) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételek és adókötelezettség mellett pénzösszeg befektetési szolgáltatóval, illetőleg hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel történő lekötése révén, a magánszemélyt a lekötés megszűnésekor, megszakításakor megillető bevételnek – ide nem értve abból az árfolyamnyereségnek minősülő részt [67/A. § (9) bekezdés], de ideértve különösen a befektetésben pénzügyi eszköznek, külföldi fizetési eszköznek a lekötés megszűnésekor, megszakításakor irányadó szokásos piaci értékét, valamint a szerződés megszűnése, megszakítása időpontjára megállapított betéti kamatkövetelést is – az említett rendelkezések szerint lekötött pénzösszeget meghaladó része (e § (4)-(5) bekezdésének alkalmazásában: *lekötési hozam*). A tartós befektetési szerződés arra vonatkozó külön megállapodás, hogy a felek az említett jövedelem tekintetében az e § szerinti adózási szabályokat alkalmazzák.

(2) Lekötött pénzösszegnek minősül az (1) bekezdésben említett tartós befektetési szerződés alapján az adóévben egy összegben vagy részletekben történő, első alkalommal legalább 25 ezer forint (vagy annak megfelelő külföldi fizető eszköz) befizetés, amelyre vonatkozóan a magánszemély a tartós befektetési szerződésben arra vállal kötelezettséget, hogy a (3) bekezdés szerint történő befektetések hozamaival (kamat, árfolyamnyereség, ügyleti nyereség, osztalék stb.) együtt a befizetés naptári évét követő legalább három naptári évben (a továbbiakban: *hároméves lekötési időszak*), valamint a lekötés folytatódó meghosszabbítása esetén további két naptári évben (a továbbiakban: *kétéves lekötési időszak*, a három- és kétéves időszak együtt a továbbiakban: *ötéves lekötési időszak*), a vállalt lekötési időszak utolsó napján is még a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által szerződésenként vezetett lekötési nyilvántartásban tart. A lekötött pénzösszeg az elhelyezés naptári évét követően a hároméves, illetve ötéves lekötési időszakban az említett hozamok jóváírásán kívül további befizetéssel nem növelhető és az egyes tartós befektetési szerződések alapján fennálló állományok között átcsoportosítás nem lehetséges. Egy naptári éven belül ugyanazon befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel (3) bekezdés a), illetve b) pontjában említett célra egyaránt egy-egy tartós befektetési szerződés köthető, ide nem értve a tartós befektetési szerződésnek a (10) bekezdés b) pontja szerinti újrakötését. Más tekintetben a magánszemély ilyen szerződéseinek száma nem korlátozott.”

(2) Az Szja tv. 67/B. § (8)-(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) Ha a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet adatszolgáltatásra nem kötelezett, e § rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha a magánszemély a befektetési szolgáltatóval, illetőleg a hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel igazolhatóan a szerződéskötést, lekötési átutalás esetén e tényt – neve, adóazonosító jele, a befizetett pénzösszeg, az átutalt pénzügyi eszközök, pénzösszeg értékének feltüntetésével – az első befizetést, lekötési átutalás esetén a lekötési átutalást követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak, és rendelkezik a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által a (6) bekezdés szerinti tartalommal kiállított olyan igazolással, amelyből a tartós befektetésből származó jövedelem megállapítható.

(9) A lekötési időszak megszűnését, a lekötés megszakítását követő időszakra tartós befektetésből származó jövedelem az adott szerződés alapján nem állapítható meg, a megszűnés, a megszakítás napját követően keletkező tőkejövedelemre – jogcíme szerint – a rávonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy

a) ha betéti kamatjövedelmet kell megállapítani, a lekötési hozam részeként figyelembe vett betéti kamatkövetelést figyelmen kívül kell hagyni,

b) ha a jövedelmet szerzési érték figyelembevételével kell megállapítani, a megszűnés, megszakítás napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobb vehető figyelembe,

c) adókiegyenlítés ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség esetén akkor érvényesíthető, ha az a megszűnés, a megszakítás napját követően kötött ügyletekből keletkezett.”

(3) Az Szja tv. 67/B. § (10) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A (2) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában befizetésnek minősül továbbá/

„b) az ötéves lekötési időszak utolsó napján lekötési nyilvántartásban lévő pénzeszköznek, pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének napjáig újra megkötött tartós befektetési szerződés alapján a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásban tartása, azzal, hogy

ba) befizetett pénzösszegként kell figyelembe venni a lekötési időszak utolsó napjára megállapított betéti kamatkövetelést is;

bb) a pénzügyi eszköz tekintetében befizetett pénzösszegként a pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének utolsó napján irányadó szokásos piaci értéke, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobbat;

bc) a befizetés naptári éveként az ötéves lekötési időszak utolsó évét”

(kell figyelembe venni.)

10. § Az Szja tv. 70. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásra befizetett azon összeg, amely nem minősül béren kívüli juttatásnak.”

11. § Az Szja tv. 71. § (3a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3a) Béren kívüli juttatásnak minősül a munkáltatói tag, vagy a munkáltató mint támogató által az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásra befizetett összegből az a rész, amely évente nem haladja meg a pénztártag alkalmazottak létszáma és a minimálbér szorzatát azzal, hogy

a) a befizetett összegnek az értékhatárt meghaladó része egyes meghatározott juttatásnak minősül,

b) a béren kívüli juttatásnak az egy magánszemélyre jutó összegét a 70. § (4a) bekezdés szerinti éves keretösszeg számításánál figyelmen kívül kell hagyni,

c) az alkalmazottak létszámaként a befizetéskor – az adóéven belül több befizetés esetén az első befizetéskor – pénztártag alkalmazottak létszáma vehető figyelembe.”

12. § (1) Az Szja tv. 77/A. § (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély)

„j) az értékpapírt a társaság által ki nem fizetett és a tagok törzsbetétjére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereségnek a még be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás (a jegyzett, de még be nem fizetett tőke feltöltése) teljesítéseként szerezte meg.”

(2) Az Szja tv. 77/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A belföldi székhelyű társas vállalkozás (átalakulása esetén jogutódja) – az adóévet követő január 31-éig – jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelését, átalakulását, az általa kibocsátott átváltoztatható kötvény átalakítását, vagy a tagok törzsbetétjére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereségnek a még be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljesítéseként történő elszámolását követően magánszemélyenként adatot szolgáltat az adóhatóság részére az említett jogügylet révén juttatott (megemelt névértékű) összes értékpapírról, továbbá az így juttatott (megemelt névértékű) értékpapír átruházásáról, bevonásáról, átalakításáról és kicseréléséről. A magánszemély az említett jogügylet révén megszerzett (megemelt névértékű) összes értékpapírról elkülönített nyilvántartást vezet; az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően határozza meg.”

13. § Az Szja tv. 77/C. § (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) A program szervezője a kötelező tartási időszak kezdő napját követő hónap 20. napjáig, az (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti program esetén a program elindítását követő hónap 20. napjáig megküldi az állami adóhatóságnak a program meghirdetéséről a munkavállalók, vezető tisztségviselők részére kiadott tájékoztató vagy más hasonló irat másolati példányát.”

14. § Az Szja tv. 78/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély az őstermelői igazolvány kiállításához, érvényesítéséhez, cseréjéhez és módosításához az igazolványt kiállító Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamarának (a továbbiakban: Agrárkamara) a vonatkozó kormányrendeletben meghatározott előírások szerint megadja és igazolja a 81/A. § (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint az e) pont *ea*) alpontja szerinti adatokat, és nyilatkozik arról, hogy

a) közös igazolvány esetén mi a családtagi minősége;

b) saját gazdasággal rendelkezik, a 81/A. § (2) bekezdés *f*) pont *fa*)-*ff*) alpontja szerinti adatok megadásával;

c) az erdei melléktermékek gyűjtése esetén rendelkezik a terület feletti rendelkezési jogot gyakorlótól a gyűjtésre vonatkozóan beszerzett hozzájárulással;

d) folyamatosan részt vesz a gazdaság, a termelési eszközök működtetésében, amennyiben más őstermelővel együtt olyan őstermelői tevékenységet folytat, beleértve a (2) bekezdés szerinti közös őstermelői tevékenységet is, amellyel kapcsolatban mindannyian ugyanazon gazdaságra, termelési eszközökre vonatkozóan nyilatkoztak az b) és c) pont tekintetében.”

15. § (1) Az Szja tv. 80. § *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza)

„e) az őstermelői igazolvány kiadásával, érvényesítésével, cseréjével, módosításával, visszavonásával és bevonásával, használata jogszerűségének, az abban foglalt adatok valódiságának ellenőrzésével, elektronikus ügyintézésével, valamint a nyilvántartás vezetésével összefüggő előírásokat;”

(2) Az Szja tv. 80. § a következő f) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza)

„f) az őstermelői nyilvántartást vezető, valamint a mezőgazdasági igazgatási szervet;”

16. § Az Szja tv. 81/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81/A. § (1) A mezőgazdasági őstermelők adatairól – a mezőgazdasági őstermelők tevékenységének átláthatóbbá tétele és az ellenőrzés hatékonyságának biztosítása céljából – az őstermelői nyilvántartást vezető szerv az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben – a (2) bekezdés c), d) és f) pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles – hatósági nyilvántartást (a továbbiakban: őstermelői nyilvántartás) vezet.

(2) Az őstermelői nyilvántartás tartalmazza

a) a mezőgazdasági őstermelő

aa) természetes személyazonosító adatait,

ab) lakcímadatait és levelezési címét,

ac) adóazonosító jelét;

b) amennyiben a mezőgazdasági őstermelő rendelkezik vele,

ba) adószámát,

bb) Egységes Mezőgazdasági Ügyfél-nyilvántartási Rendszerben tárolt ügyfél-azonosítóját,

bc) agrárkamara nyilvántartási számát,

bd) családi gazdálkodóként való nyilvántartásba vételéről szóló határozat számát,

be) az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben nyilvántartott azonosító számát;

c) a mezőgazdasági őstermelő (technikai) azonosító számát;

d) az őstermelői igazolvány számát, kiállításának idejét, hatályosságának kezdetét és végét, visszattartásának, visszavonásának okát, kezdetét és végét;

e) közös igazolvány esetén

ea) a családtag(ok) a) és b) pont szerinti adatait

eb) és családtagi minőségét;

f) a termelésére vonatkozó következő adatokat:

fa) az őstermelői tevékenység megnevezését és a tevékenység jellegére vonatkozó adatokat,

fb) a használt földterületek adatait,

fc) az állattartásra alkalmas épületekre vonatkozó épületenként megadott adatokat,

fd) a természeteni kívánt és termesztett növénykultúrák, -fajok és azok feldolgozására vonatkozó adatokat, a vetésszerkezetet,

fe) az állati termék előállítására és értékesítésére vonatkozó adatokat,

ff) a vadon gyűjthető termékek körére vonatkozó adatokat,

fg) a 78/A. § (1) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerinti nyilatkozatok meglétét.

(3) A (2) bekezdés szerinti adatokat – az őstermelői nyilvántartás által előállított adatok kivételével – az Agrárkamara rögzíti az őstermelői nyilvántartásban.

(4) Az őstermelői nyilvántartást vezető szerv az Agrárkamara számára – az őstermelői igazolvány kiadásával, érvényesítésével, cseréjével, módosításával, visszavonásával és bevonásával kapcsolatos feladatainak ellátása, valamint a bárki számára megismerhető nyilvános adatok közzététele érdekében – egyedi informatikai alkalmazással elektronikus hozzáférést biztosít az őstermelői nyilvántartáshoz.

(5) Az őstermelői nyilvántartást vezető szerv az őstermelői nyilvántartásban szereplő adatokat a mezőgazdasági őstermelői jogosultság megszűnését követő év első napjától számított 10. év végéig tárolja.

(6) Az őstermelői tevékenység kezdetének az őstermelői igazolvány érvényessége kezdetének időpontját kell tekinteni.

(7) Az őstermelői nyilvántartást vezető szerv az őstermelői igazolvány kiadásáról, bevonásáról, adatairól és az abban szereplő adatok változásáról adatot szolgáltat az adóhatóságnak, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervnek.

(8) Az őstermelői nyilvántartásban kezelt adatok a Központi Statisztikai Hivatal részére statisztikai célra és az agrárgazdasági adatbázist működtető szerv részére statisztikai és gazdaságelemzési célra egyedi azonosításra alkalmas módon, egyéb statisztikai, illetve tudományos kutatási célra – személyazonosításra alkalmatlan módon – átadhatók és felhasználhatók.”

17. § Az Szja tv. 81/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81/B. § (1) A széleskörű fogyasztói tájékoztatás, az élelmiszerbiztonság, valamint a termék nyomon-követhetősége érdekében az őstermelői nyilvántartás alábbi adatai – a (2) bekezdésben foglaltak szerint – bárki számára megismerhető, nyilvános adatok:

- a) mezőgazdasági őstermelő neve,
- b) mezőgazdasági őstermelő igazolványának száma,
- c) az őstermelői igazolvány hatályossága és érvényessége,
- d) az őstermelői igazolvány visszavonására, visszatartására vonatkozó adatok,
- e) a mezőgazdasági őstermelő által termesztett növénykultúrák, -fajok megnevezése,
- f) a mezőgazdasági őstermelő által tartott állatfajok megnevezése,
- g) a mezőgazdasági őstermelő által értékesíteni kívánt növényi, illetve állati eredetű termékek megnevezése,
- h) a mezőgazdasági őstermelő által vadon gyűjthető termékek köre.

(2) Az Agrárkamara köteles az (1) bekezdés szerinti adatokat naprakészen bárki számára ingyenesen az interneten, valamint mobiltelefonokon használható alkalmazás keretében folyamatosan megismerhetővé tenni, az őstermelői nyilvántartást vezető szerv által ebből a célból szolgáltatott adatai alapján. Az így közzétett adatok tájékoztató jellegűek, azok nem közhitelek.”

18. § Az Szja tv. a következő 81/C. §-sal egészül ki:

„81/C. § A mezőgazdasági igazgatási szerv ellenőrzi az őstermelői igazolvány és az értékesítési betétlap használatának jogszerűségét, valamint az őstermelő által közölt és

nyilvántartásba vett adatok és nyilatkozatok valódiságát. A mezőgazdasági igazgatási szerv a nem jogszerű használat megállapításáról szóló határozatot az adóhatóságnak megküldi.”

19. § Az Szja tv. 84. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaihoz való közelítést célozza:)

„b) a Tanács 2015/2060. irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről;”

20. § Az Szja tv. a következő 89. §-sal egészül ki:

„89. § (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 70. § (1a) bekezdés a) pont ab) alpontja és b) pont bb) alpontja, 70. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja, 71. § (2) bekezdés a) pontja, b) pontja, 1. számú melléklet 4. pont 4.12. pont 4.12.1. alpont b) alpontja, 4.25. pontja a 2015. szeptember 1-jét követően keletkezett adókötelezettség megállapítására is alkalmazható.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított, 60. § (3) és (4) bekezdése, 62. § (2) bekezdése, 67/A. § (1), (3a)-(3d), (4)-(5), (5a), (6) és (7) bekezdése, 77/A. § (2) bekezdése, 1. számú melléklet 6. pont 6.1. pont f) alpontja, 7. pont 7.17. pontja, 11. számú melléklet I. fejezet 19. pontja, II. fejezet 1. pont p) alpontja a 2016. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(3) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 68. § (1) bekezdése és 1. számú melléklet 7.32. pontja a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyletek adókötelezettségének megállapítására is alkalmazható.

(4) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 81/A. § (7) bekezdését 2016. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.10. alpontja alkalmazásában a foglalkoztatás első hónapjának 2017. január 1-jét megelőzően megkezdődött foglalkoztatás esetén 2017. január hónapját kell tekinteni.

(8) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 13. számú melléklet 9. pontja a 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződésekre alkalmazható.”

21. § Az Szja tv.

a) 1. számú melléklete az 1. melléklete,

- b) 3. számú melléklete a 2. melléklete,
 - c) 11. számú melléklete a 3. melléklete,
 - d) 13. számú melléklete a 4. melléklete
- szerint módosul.

22. § Az Szja tv.

1. 3. § 93. pontjában a „biztosítói teljesítést” szövegrész helyébe a „biztosító szolgáltatását” szöveg, az „a 10 ezer forintot” szövegrész helyébe az „az ötezer forintot” szöveg;

2. 3. 97. pontjában a „módosulása miatt” szövegrész helyébe a „módosulása illetve a magánszemély rendelkezése alapján a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírt adó kedvezményezett magánszemély részére történő kiutalása miatt” szöveg;

3. 7. § (1c) bekezdésében a „9. § (3a) bekezdésében említett esetet kivéve” szövegrész helyébe a „9. § (3a) és (3b) bekezdésében meghatározott eseteket kivéve” szöveg;

4. 14. § (5) bekezdés e) pontjában a „biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt” szövegrész helyébe a „nyugdíjbiztosítás miatt az adóhatóság által korábban kiutalt összeg növelt” szöveg;

5. 25. § (2) bekezdésében a „kilométerenként 9 forint” szövegrész helyébe a „kilométerenként 15 forint” szöveg;

6. 44/A. § (2) bekezdésében az „egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül” szövegrész helyébe az „egyébként az adótartozás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül” szöveg;

7. 44/B. (2) bekezdésében az „egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül” szövegrész helyébe az „egyébként az adótartozás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül” szöveg;

8. 46. § (5) bekezdésében a „családi kedvezményt, valamint” szövegrész helyébe a „családi kedvezményt, első házások kedvezményét, valamint” szöveg;

9. 48. § (3) bekezdés c) pontjában az „adószámát, valamint a nyilatkozatban foglaltak tudomásulvételét igazoló kijelentését, míg e munkáltató, kifizető hiányában az erre vonatkozó kijelentést” szövegrész helyébe az „adószámát” szöveg;

10. 49/B. § (6) bekezdés d) pontjában az „évi 30 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében” szövegrész helyébe a „legfeljebb a (12) bekezdésben” szöveg;

11. 60. § (3) bekezdés a) pontjában a „jogerőre emelkedésének időpontjával,” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedésének időpontjával, a használatbavétel tudomásulvételének időpontjával, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának időpontjával” szöveg;

12. 60. § (4) bekezdésében a „határozat jogerőre emelkedésének keltét” szövegrész helyébe a „határozat jogerőre emelkedésének keltét, a használatbavétel tudomásulvételének időpontját, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának időpontját” szöveg;

13. 62. § (2) bekezdés e) pontjában az „illetve a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig” szövegrész helyébe az „a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig,

a használatbavétel tudomásulvételének, illetve az egyszerű bejelentés alapján épített épület esetében a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításának napjáig” szöveg;

14. 62. § (4) bekezdésében az „az (1)-(2) bekezdés rendelkezései” szövegrész helyébe az „az (1)-(3) bekezdés” szöveg;

15. 65. § (3a) bekezdés b) pontjában az „értékét azzal” szövegrész helyébe az „értékét (fogyasztói árcsökkenés esetén a 30 százalékpontot) azzal” szöveg;

16. 67/B. § (4) bekezdés b) pontjában a „megszakítás” szövegrész helyébe a „megszakítása” szöveg;

17. 67/B. § (4) bekezdés záró szövegrészeiben a „lekötött pénzösszegnek” szövegrész helyébe a „lekötési nyilvántartásban pénzügyi eszköznek, pénzösszegnek” szöveg, az „ezen rész” szövegrész helyébe az „a meghosszabbítással érintett rész” szöveg;

18. 67/B. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „lekötött pénzösszegnek” szövegrész helyébe a „lekötési nyilvántartásban lévő pénzügyi eszköznek, pénzösszegnek” szöveg;

19. 67/B. § (6) bekezdés a) pontjában az „a tartós lekötés napjáról” szövegrész helyébe az „az első befizetés napjáról (a szerződés újrakötése esetén a befizetés napjának minősülő napról)” szöveg;

20. 68. § (1) bekezdésében az „(ennek hiányában az annak megfelelő megállapodás)” szövegrész helyébe az „(ennek hiányában az annak megfelelő megállapodás, vagy a vagyonfelosztási javaslat alapjául szolgáló záró számviteli beszámoló mérlege)” szöveg;

21. 70. § (1a) bekezdés a) pont ab) alpontjában és b) pont bb) alpontjában a „kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató” szövegrész helyébe a „kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgató” szöveg;

22. 70. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjában a „kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak” szövegrész helyébe a „kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgatónak” szöveg;

23. 71. § (2) bekezdés a) és b) pontjában a „kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak,” szövegrész helyébe a „kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgatónak” szöveg;

24. 72. § (4) bekezdés f) pontjában az „a lakáscélú támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott,” szövegrész helyébe az „az 1. számú melléklet 9. pont 9.3. alpont 9.3.4. pontjában meghatározott” szöveg, az „a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben” szövegrész helyébe az „az 1. számú melléklet 9. pont 9.3 alpont 9.3.4. pontjában” szöveg;

25. 82. § (3) bekezdésében a „44/C. § (7) bekezdés” szövegrész helyébe a „44/C. § (10) bekezdés” szöveg;

26. 1. számú melléklet 4. pont 4.25. alpontjában az „a kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató” szövegrész helyébe az „a kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgató” szöveg;

27. 1. számú melléklet 6. pont 6.9. alpontjában az „értékét, azzal” szövegrész helyébe az „értékét (fogyasztói árcsökkenés esetén a 30 százalékpontot), azzal” szöveg;

28. 1. számú melléklet 7. pont 7.17. alpontjában a „juttatott étkezési, közlekedési és szállás költségtérítés” szövegrész helyébe a „biztosított étkezés, közlekedés, szállás, valamint az ilyen jogcímen adott költségtérítés” szöveg;

29. 1. számú melléklet 8. pont 8.6. alpont c) alpontjában a „bölcsődei szolgáltatás” szövegrész helyébe a „bölcsődei szolgáltatás, bölcsődei ellátás” szöveg;

30. 1. számú melléklet 9. pont 9.5. alpont 9.5.1. alpontjának záró szövegrészeiben az „utolsó napja” szövegrész helyébe az „utolsó napja, vagy ha a termőföld harmadik féllel kötött szerződés alapján haszonbérletben van, a haszonbérleti szerződés lejártát követő december 31.” szöveg;

31. 6. számú melléklet I. pontjában a „Mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek” szövegrész helyébe az „Őstermelői tevékenységnek” szöveg, az „erdőgazdálkodás, mindezekre” szövegrész helyébe az „erdőgazdálkodás és saját tulajdonú erdőterületen az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény szerinti erdei haszonvétel keretében végzett tevékenység, mindezekre” szöveg;

32. 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 1. pont p) alpontjában az „a jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében” szövegrész helyébe a „szabad vállalkozási zóna területén” szöveg

lép.

23. § (1) Hatályát veszti az Szja tv.

1. 35. § (2) bekezdése,
2. 65. § (3) bekezdés a) pont ab) alpontja,
3. 84/W. § (3) bekezdés,
4. 1. számú melléklet 1. pont 1.5 alpontja;

(2) Hatályát veszti az Szja tv.

1. 46. § (5) bekezdésében a „, továbbá az adóévi összesített igazoláson a 11/A. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a rendelkezésben előírt tájékoztatást is megadja” szövegrész;

2. 67/A. § (1) bekezdésében az „– ideértve a magánszemélyt megillető választás szerint e § rendelkezéseinek hatálya alá vont tőkepiaci ügyletet is –” szövegrész, (7) bekezdésében az „a (2) bekezdés szerinti” szövegrész;

3. 1. számú melléklet 2. pont 2.7. alpontjában, 9. pont 9.3. pont 9.3.1. alpont d) és e) alpontjában a „lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott” szövegrészek.

2. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

24. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„3. bevétel: e törvény III. Fejezetének alkalmazásában az értékesítés nettó árbevétele, egyéb bevételek, pénzügyi műveletek bevételei, vagy a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkező, az Szt. hatálya alá nem tartozó egyszerűsített vállalkozói adóalany esetén az

egyszerűsített vállalkozói adó alapja, a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkező, az Szt. hatálya alá nem tartozó kisadózó vállalkozás esetén a 12. pont alapján meghatározott összeg;”

(2) A Katv. 2. § 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„12. *kisadózó vállalkozás bevétele*: a kisadózó vállalkozás által a vállalkozási tevékenységével összefüggésben bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, ideértve a tevékenység végzéséhez kapott támogatást és a külföldön is adóköteles bevételt, valamint az az összeg, amelyet az adóalany az általa kibocsátott bizonylat alapján az adóalanyisága megszűnése napjáig még nem szerzett meg azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel),

c) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

d) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

e) jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege,

f) a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás”

azzal, hogy a külföldi pénznemben keletkezett bevételét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a bevétel megszerzésének időpontjában irányadó hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetén, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintba átszámítani;

(3) A Katv. 2. § 13. pontja a következő e) alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

3. *bevétel megszerzésének időpontja*: a kisadózó vállalkozás vonatkozásában)

„e) az adóalanyiság megszűnésének napja, amennyiben az általa kiállított bizonylat ellenértékét az adóalanyiság utolsó napjáig nem szerezte meg.”

(4) A Katv. 2. § 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„20. kedvezményezett foglalkoztatott munkabére után érvényesíthető kedvezmény: kedvezményezett foglalkoztatottanként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb

a) a 19. pont a) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként 100 ezer forint a foglalkoztatás első két évében, továbbá személyenként 50 ezer forint – az Eat. 462/B. § (2) bekezdése szerinti személy kivételével – a foglalkoztatás harmadik évében;

b) a 19. pont b) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként 50 ezer forint,

azzal, hogy a kedvezmény részmunkaidős foglalkoztatás esetén legfeljebb az a) pont szerinti esetben a foglalkoztatás első két évében 100 ezer, a foglalkoztatás harmadik évében – az Eat. 462/B. § (2) bekezdése szerinti személy kivételével – 50 ezer, a b) pont szerinti esetben 50 ezer forintnak a részmunkaidő és a teljes munkaidő arányában csökkentett része után érvényesíthető;”

(5) A Katv. 2. §-a a következő 22. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„22. költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás: a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet a magánszemély kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett kap, ideértve az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti támogatást is.”

(6) A Katv. 2. §-a a következő 23. ponttal egészül ki:

„23. pénztár mentesített értéke: a tárgyévi összes bevétel 5 százaléka, de legalább 1 millió forint vagy az adóalanyiság első évének nyitó mérlegében a pénztár kimutatott értéke; a kisvállalati adózásra 2016. december 31-ig áttért adózónál a tárgyévi összes bevétel 5 százaléka, de legalább 1 millió forint vagy a 2016. év nyitó mérlegében a pénztár kimutatott értéke.”

25. § A Katv. 8. § (9) bekezdése a következő e) alponttal egészül ki:

(Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1), a (2), valamint a (4a) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében a kisadózó)

„e) a Tbj. szerinti kiegészítő tevékenységet folytatóként keresőképtelen”

(kivéve ha a kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó munkát végez.)

26. § (1) A Katv. 16. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha]

„a) az átlagos statisztikai állományi létszáma az adóévet megelőző adóévben várhatóan nem haladja meg az 50 főt;”

(2) A Katv. 16. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha]

„e) az adóévet megelőző adóévről készítendő beszámolójában a mérlegfőösszege várhatóan nem haladja meg az 500 millió forintot.”

27. § A Katv. 19. § (5) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisvállalati adóalanyiség megszűnik)

„h) a létszámváltozás hónapjának utolsó napjával, ha a létszámnövekedés miatt az adóalany átlagos statisztikai állományi létszáma meghaladta a 100 főt.”

28. § A Katv. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) A kisvállalati adó alapja a (2)–(7) bekezdésre figyelemmel:

a) a (3)–(5) bekezdés szerinti tételek egyenlegének

b) a személyi jellegű kifizetésekkel

növelt összege, de legalább a b) pont szerinti összeg.

(2) E fejezet alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek azon személyi jellegű ráfordítás minősül, amely a Tbj. szerint járulékalapot képez az adóévben (ide nem értve a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vagy társas vállalkozó járulékalapját, valamint a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összegét). A tag esetében személyi jellegű kifizetésként (Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelemként) a minimálbér 112,5%-át kell figyelembe venni, ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb. E bekezdés alkalmazásában

a) minimálbér a Tbj. 4. § s) pont 2. alpontja szerinti minimálbér,

b) tag a Tbj. szerinti társas vállalkozó

azzal, hogy a tagra jutó személyi jellegű kifizetés meghatározása során nem kell figyelembe venni a minimálbér 112,5%-át arra az időszakra, amelyre a társas vállalkozónak nem keletkezik a Tbj. 27. § (2) bekezdése szerinti járulékalap utáni járulékfizetési kötelezettsége.

(3) Az adóalap megállapításakor növelő tételként kell figyelembe venni:

a) a tőke kivonás (különösen a jegyzett tőke leszállítás) cégbíróági bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke csökkenéseként elszámolt összeget,

b) az adóévben jóváhagyott fizetendő osztalék összegét,

c) a pénztár értékének tárgyévi növekményét, de legfeljebb a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének a mentesített értéket meghaladó részét,

d) a Tao. tv. 3. számú melléklet A) részében meghatározott, a nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségeket, ráfordításokat,

e) az adóalanyiség időszakában bármely időszakra megállapított és megfizetett bírság, pótlék összegét,

f) a behajthatatlannak nem minősülő követelés elengedése esetén az elengedett követelés összegét, kivéve ha

1. a követelés elengedése magánszemély javára történik, vagy

2. az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszeméllyel nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolt vállalkozási viszonyban nem áll.

(4) Az adóalap megállapításakor csökkentő tételként kell figyelembe venni:

a) a tőkebevonás (különösen a jegyzett tőke emelés) cégbírósi bejegyzésére tekintettel az adóévben a saját tőke növekedéseként elszámolt összeget,

b) a kapott (járó) osztalék címén az adóévben elszámolt bevétel összegét,

c) a pénztár értékének tárgyévi csökkenését, de legfeljebb a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének a mentesített értéket meghaladó részét; a kisvállalati adóalanyiság megszűnésének adóévében a pénztár előző évi mérlegben kimutatott értékének és mentesített értékének pozitív különbözetét,

d) a 2017. január 1-je előtt a kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozásnál e törvény 2013. január 1-je és 2016. december 31-e között hatályos 20. § (4) bekezdés e) és f) pontjai szerint elszámolt csökkentés, e törvény 2013. január 1-je és 2016. december 31-e között hatályos 20. § (5) bekezdés e) és f) pontja és 20. § (6)–(8) bekezdése szerint elszámolt növelés összegével csökkentett, a 2013–2016. adóévek pénzforgalmi szemléletű eredményével növelt pozitív összegét.

(5) Amennyiben az adózó kapcsolt vállalkozásával kötött szerződésében (megállapodásában) olyan ellenértéket (ügyleti értéket) határoz meg, amely nem felel meg a szokásos piaci árnak, – az (1)–(4) bekezdésben foglaltaktól függetlenül, és függetlenül attól, hogy az ügylet az adózó pénzeszközeinek változásával jár-e – az adóalapot a szokásos piaci ár és az ügyleti érték különbségével úgy módosítja, hogy az olyan adóalapnak feleljen meg, mint ha független vállalkozással kötött volna szerződést (megállapodást), feltéve, hogy a szerződés (megállapodás) alapján az adóévben teljesítés történt. A szokásos piaci árat a Tao. tv. 18. § (2) bekezdésében meghatározott módszer szerint kell megállapítani.

(6) Ha a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított egyenleg bármely adóévben negatív, ezzel az összeggel az adózó a következő adóévekben – a (7) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – csökkentheti a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított pozitív egyenleget a kisvállalati adó alapja meghatározásakor, feltéve, hogy a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított negatív egyenleg a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). A kisvállalati adó alanya elhatárolt veszteséggé veheti figyelembe az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka előtt, a társasági adóalanyiság alatt keletkezett negatív társasági adóalapjának azt a részét, amelyet a társasági adóalap csökkentéseként korábban nem vett figyelembe.

(7) A beszerezett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközökkel (beruházással) szellemi termékekkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatos adóévi kifizetések összegével az adózó döntése szerint, az (1) bekezdéstől függetlenül, teljes mértékben csökkentheti a tárgyév és a következő adóévek adóalapját – függetlenül attól, hogy az érintett eszközöket rendeltetésszerűen használatba vették-e az adóévben –, legfeljebb az elhatárolt veszteségnek a (3)–(5) bekezdés szerinti tárgyévi negatív egyenleggel növelt összegéig. Az adózó által a tárgyévi adóalap csökkentéseként felhasznált tárgyévi negatív egyenleg a (6) bekezdéstől eltérően nem csökkenti a következő évek pozitív adóalapját.”

29. § A Katv. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § (1) Az adózó az adóelőleg megállapítási, bevallási és fizetési kötelezettségének negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20-áig tesz eleget.

(2) Az adóelőleg összege

a) az adóelőleg-megállapítási időszakban az adóalany által fizetendő, Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelem, csökkentve a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezményrel, és

b) az adóelőleg-megállapítási időszakban jóváhagyott fizetendő osztalék, csökkentve az adóelőleg-megállapítási időszakban bevételként elszámolt osztalék összegével együttes összegének a 16 százaléka.

(3) Az adóalany az adóévre e törvény szerint megállapított adót – az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával – a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévre már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított adó összegét, a különbözetet az adóalany bevallásában, a bevallás beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.”

30. § (1) A Katv. 28. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál értékcsökkenési leírást nem érvényesíthet.”

(2) A Katv. 28. §-a a következő (4a)-(4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Amennyiben a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt keletkezett eredménytartaléknak a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt bevételként elszámolt osztalék összegével, a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz könyv szerinti értékével csökkentett értéke pozitív, akkor az adózó a kisvállalati adóalanyiság megszűnésére tekintettel az eredménytartalékból ezzel az értékkel azonos összegű lekötött tartalékot képez. Az így keletkező lekötött tartalék felhasználásával és feloldásával összefüggésben – a társasági adóalanyiság időszaka alatt – a fejlesztési tartalékra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy a szóban forgó összeggel az adózás előtti eredmény nem csökkenthető, továbbá, hogy a nem beruházási célra történő feloldás esetén késedelmi pótlékot nem kell érvényesíteni.

(4b) A kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt keletkezett elhatárolt veszteségnek a kisvállalati adóalanyiság időszakában az adóalap csökkentéseként fel nem használt részét a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követően a társasági adó alanya – a keletkezést követő 5 adóéven belül – elhatárolt veszteségként figyelembe veheti. Amennyiben a (4a) bekezdés szerint meghatározott érték negatív, annak abszolút értéke az elhatárolt veszteséget növeli.”

(3) A Katv. 28. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kisvállalati adóalanyiság előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) számított nyilvántartási értéke az e törvény szerinti adóalanyiságot megelőző utolsó adóévben meghatározott Tao. tv. 4. § 31/a. pontja szerinti számított nyilvántartási érték, csökkentve a kisvállalati adóalanyiság időszakában elszámolt számviteli értékcsökkenés összegével.”

31. § A Katv. 32. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az állami adó- és vámhatóság e törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított módosításairól 2016. november 1-jéig tájékoztatást nyújt az érintett adózónak.”

32. § A Katv. 32. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adó- és vámhatóság a nyilvántartásában szereplő adatok alapján megállapítja az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó-

és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 20. § (4) bekezdés *d)* pontja szerinti csökkentő tétel összegét és arról, valamint annak levezetéséről 2017. december 31-ig tájékoztatást küld az érintett adózónak.

(7) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 20. § (4) bekezdés *d)* pontját az adózó abban az adóévben alkalmazhatja, melynek első napja 2017-ben van.

(8) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 20. § (3) bekezdés *b)* pontját és 20. § (4) bekezdés *b)* pontját a 2017. adóévi adókötelezettség megállapításakor a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt jóváhagyott, de még be nem folyt vagy ki nem fizetett osztalék összegére is alkalmazni kell.”

33. § A Katv. a következő 32/C. §-sal egészül ki:

„32/C. § E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 2. § 12. pontja és 22. pontja a 2014. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.”

34. § A Katv.

1. 5. § (1) bekezdés *j)* pontjában az „*adóhatóságnál*” szövegrész helyébe az „*adó- és vámhatóságnál*” szöveg,

2. 8. § (6) bekezdésében az „*(1)-(2) bekezdés*” szövegrészek helyébe az „*(1)-(2), valamint a (4a) bekezdés*” szöveg

lép.

3. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

35. § (1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 4. § 5/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„5a. *bejelentett immateriális jószág*: a megszerzett, előállított jogdíjra jogosító immateriális jószág, feltéve, hogy az adózó a szerzést, előállítást követő 60 napon belül bejelenti az adóhatóságnak; a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye; e rendelkezés alkalmazásában szerzés időpontjának a cégbírósági bejegyzés napja, cégbírósági bejegyzés hiányában az alapul szolgáló jogügylet hatályba lépésének napja, előállítás napjának a használatba vétel napja minősül; az üzletvezetés helyére tekintettel belföldi illetőségű adózó e rendelkezést azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy az első jognyilatkozat megtételének napját követő 60 napon belül jogosult bejelentést tenni azokról a jogdíjra jogosító immateriális jószágokról, amelyeket a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett vagy állított elő;”

(2) A Tao. törvény 4. § 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„20. *jogdíj*:

a) a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási engedélyéből, felhasználási engedélyéből és a ritka betegségek gyógyszerévé minősítésből származó eredmény,

b) az a) pontban említett kizárólagos jogok értékesítéséből, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetéséből származó eredmény, valamint

c) a termékértékesítésből és a szolgáltatásnyújtásból származó eredmény a) pontban említett kizárólagos jogokhoz rendelhető hányada;”

(3) A Tao. törvény 4. § 23/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„23a. *kedvezményezett átalakulás*: az olyan átalakulás (a továbbiakban ideértve az egyesülést, a szétválást is), amelyben jogelődként és jogutódként is csak a 32/a. pont szerinti társaság vesz részt, ha

a) a jogügylet révén a jogelőd tagja, részvényese az átalakulás, egyesülés, szétválás keretében a jogutódban részesedést és legfeljebb a megszerzett részesedés együttes névértéke (névérték hiányában a jegyzett tőke arányában meghatározott értéke) 10 százalékanak megfelelő pénzeszközt szerez,

b) szétválás esetén a jogelőd tagjai, részvényesei – egymáshoz viszonyítva – arányos részesedést szereznek a jogutódokban,

c) az egyszemélyes társaság egyedüli tagjába, részvényesébe olvad be,

feltéve, hogy az átalakulást valós gazdasági, kereskedelmi okok alapozzák meg, azzal, hogy a valós gazdasági, kereskedelmi okok fennállását az adózó köteles bizonyítani;”

(4) A Tao. törvény 4. § 23/b. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„23b. *kedvezményezett eszközátruházás*: az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság (az átruházó társaság) – megszűnése nélkül – legalább egy önálló szervezeti egységét átruházza egy másik társaságra (az átvevő társaságra) annak jegyzett tőkéjét megtestesítő részesedés ellenében, feltéve, hogy a jogügyletet valós gazdasági, kereskedelmi okok alapozzák meg, azzal, hogy a valós gazdasági, kereskedelmi okok fennállását az adózó köteles bizonyítani;”

(5) A Tao. törvény 4. §-a a következő 28c. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„28c. *önálló szervezeti egység*: egy társaság olyan részlegének összes eszköze és kötelezettsége (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is), amely részleg szervezeti szempontból független, a hozzá tartozó vagyonnal működni képes egységet képez;”

36. § A Tao. törvény 6. § (8) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem-(nyereség-)minimum meghatározásakor az összes bevételt csökkenti:)

„b) a jogelőd tagjánál, részvényesénél a kedvezményezett átalakulással létrejött adózóban szerzett részesedés nyilvántartásba vétele következtében az adóévben elszámolt bevétel, árfolyamnyereség;”

37. § (1) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„c) a jogdíjra jogosító immateriális jószág (a bejelentett immateriális jószág kivételével) értékesítéséből, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetéséből származó nyereségnek az eredménytartalékból az adóévben lekötött tartalékba átvezetett és az adóév utolsó napján lekötött tartalékként kimutatott összege, figyelemmel a (16) és (22)–(25) bekezdésben foglaltakra,”

(2) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„e) a bejelentett immateriális jószág értékesítéséből, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetéséből származó nyereség, feltéve, hogy

ea) az adózó (ideértve a jogelődjét is) az immateriális jószágot az értékesítést (kivezetést) megelőzően legalább egy éven át folyamatosan eszközei között tartotta nyilván, és

eb) a bejelentés adóévet megelőző adóév(ek)ben az ugyanazon jogdíjra jogosító immateriális jószág értékesítéséből, kivezetéséből származó nyereségre nem alkalmazta az (1) bekezdés c) pontját, figyelemmel a (22)–(25) bekezdésben foglaltakra,”

(3) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdése a következő k) és l) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„k) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mobilitási célú lakhatási támogatás adóévben juttatott összege, de legfeljebb az adózás előtti nyereség összege,

l) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti munkásszállás kialakítására, fenntartására, üzemeltetésére tekintettel az adóévben elszámolt költség, ráfordítás, de legfeljebb az adózás előtti nyereség összege,”

(4) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés s) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„s) a jogdíjból származó nyereség 50 százaléka, figyelemmel a (14), (22)–(25) bekezdésben foglaltakra,”

(5) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdése a következő sz) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„sz) a műemlék, illetve a helyi egyedi védelem alatt álló épület, építmény karbantartásának költsége a tárgyi eszközt nyilvántartó adózónál (ideértve többek között a kincstári vagy az önkormányzati vagyona tartozó épület, építmény – törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján – vagyongazdálkodóját, valamint a pénzügyi lízing keretében használatba vett épület, építmény esetén a lízingbe vevőt, továbbá a koncessziós szerződés alapján beszerzett, megvalósított épületek és építmények tulajdonosát is), de legfeljebb az adózás előtti nyereség 50 százaléka, figyelemmel a (26) és (28) bekezdésben foglaltakra,”

(6) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés ty) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„ty) a műemlék, illetve a helyi egyedi védelem alatt álló épület, építmény értékét növelő felújítás költségének kétszerese a tárgyi eszközt nyilvántartó adózónál (ideértve többek között a kincstári vagy az önkormányzati vagyonba tartozó épület, építmény – törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján – vagyonkezelőjét, valamint a pénzügyi lízing keretében használatba vett épület, építmény esetén a lízingbe vevőt, továbbá a koncessziós szerződés alapján beszerezett, megvalósított épületek és építmények tulajdonosát is), figyelemmel a (26)–(28) bekezdésben foglaltakra is,”

(7) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdése a következő x) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„x) a felújítás költségére tekintettel a ty) pont szerint megállapított, de a ty) pont szerinti jogosult által választása szerint nem érvényesített adóévi összeg, az épület, építmény felújításához pénzügyi forrást közvetlenül biztosító, a ty) pont szerinti jogosult kapcsolt vállalkozásának minősülő adózónál, figyelemmel a (26)–(28) bekezdésben foglaltakra is,”

(8) A Tao. törvény 7. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés n) pontja alapján az adózó akkor csökkentheti az adózás előtti eredményét a kapcsolt vállalkozással szemben fennálló követelésre tekintettel, ha társasági adóbevallásában az érintett kapcsolt vállalkozásáról, továbbá az ügyletet megalapozó, valós gazdasági okokról adatot szolgáltat.”

(9) A Tao. törvény 7. § (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) Az adózó az (1) bekezdés c) pontja szerinti összeget a lekötése adóévét követő öt adóévben jogdíjra jogosító immateriális jószág szerzésére oldhatja fel, kivéve, ha a feloldott rész után a 19. § lekötés adóévében hatályos rendelkezései szerint előírt mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot megállapítja, és azokat a feloldást követő 30 napon belül megfizeti. Az adózó a lekötött tartalékba átvett összegnek a lekötés adóévét követő ötödik adóév végéig jogdíjra jogosító immateriális jószág szerzésére fel nem használt része után az említett mértékkel az adót, valamint azzal összefüggésben a késedelmi pótlékot a harmadik adóévet követő adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és megfizeti. A késedelmi pótlékot a kedvezmény érvényesítését tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem elismert feloldás napjáig, illetve a felhasználásra rendelkezésre álló időpontig kell felszámítani és a megállapított adóval együtt az említett napot követő első társaságiadó-bevallásban kell bevallani.”

(10) A Tao. törvény 7. §-a a következő (22)–(25) bekezdéssel egészül ki:

„(22) A jogdíjra jogosító immateriális jószág, bejelentett immateriális jószág szerzése, előállítása érdekében kapcsolt vállalkozástól megrendelt kutatás-fejlesztési szolgáltatás vagy kapcsolt vállalkozástól vásárolt (átvett) jogdíjra jogosító immateriális jószág, bejelentett immateriális jószág esetén az adózó

a) az ezen jószág szerzése, kifejlesztése érdekében annak üzembe helyezéséig felmerült alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége (ide nem kapcsolt vállalkozástól megrendelt kutatás-fejlesztési szolgáltatás közvetlen költségét, továbbá a kapcsolt vállalkozástól vásárolt (átvett) jogdíjra jogosító immateriális jószág, bejelentett immateriális jószág bekerülési értékét), és

b) az ezen jószág szerzése, kifejlesztése érdekében annak üzembe helyezéséig felmerült alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége

arányára figyelemmel meghatározott összeget veheti figyelembe az (1) bekezdés c), e) és s) pontja szerinti csökkentő tételként, azzal, hogy a közvetlen költséget az arány meghatározásakor szokásos piaci áron kell figyelembe venni a költség felmerülésének adóévében (időbeli elhatárolásától függetlenül).

(23) A (22) bekezdés a) pontja szerinti összeg bármely esetben 30 százalékkal növelhető, de legfeljebb a (22) bekezdés b) pontjában meghatározott összeg mértékéig.

(24) Amennyiben a jogdíjra jogosító immateriális jószág, bejelentett immateriális jószág közül több egy termékbe, szolgáltatásba épül be, akkor a (22) bekezdés szerinti arányszámot az adózó termékenként, termékcsopontonként, szolgáltatásonként, szolgáltatáscsoportonként is megállapíthatja.

(25) Amennyiben az (1) bekezdés c), e) és s) pontja szerinti kedvezmény a (22) bekezdés szerint vehető igénybe, az adózás előtti eredmény csökkentésének feltétele, hogy az adózó dokumentációval támassza alá a (22) bekezdés szerinti arányszám meghatározását.”

(11) A Tao. törvény 7. §-a a következő (26)–(28) bekezdéssel egészül ki:

„(26) Ugyanazon adóév tekintetében, ugyanazon tárgyi eszközre vonatkozóan az (1) bekezdés sz) és ty) pontja szerinti csökkentés együttesen is érvényesíthető. Az (1) bekezdés sz) és ty) pontja szerinti csökkentés feltétele, hogy a felújításra vagy a karbantartásra ne hatósági kötelezés eredményeként kerüljön sor, kivéve, ha az ilyen kötelezettséggel terhelt ingatlanra vonatkozóan új, az adózó kapcsolt vállalkozásának nem minősülő tulajdonos (vagyonkezelő, lízingbe vevő) vállalja a kötelezettség teljesítését és azt újabb hatósági felszólítás nélkül teljesíti. Az (1) bekezdés sz) és ty) pontja szerinti csökkentés feltétele továbbá a felújítás vagy a karbantartás szabályszerű megtörténtéről és összegéről a területileg illetékes örökségvédelmi hatóság által kiállított igazolás, melynek az adóévre vonatkozó társasági adóbevallás benyújtásakor az adózónál rendelkezésre kell állnia.

(27) Az épület, építmény felújításához pénzügyi forrást közvetlenül biztosító adózó az (1) bekezdés ty) pontjában foglaltakat választása szerint alkalmazza. Az (1) bekezdés x) pontjában foglaltak alkalmazásának feltétele, hogy az épület, építmény felújításához pénzügyi forrást közvetlenül biztosító adózó az adóévre vonatkozó társasági adóbevallással egyidejűleg rendelkezzen az (1) bekezdés ty) pontja szerinti jogosult írásos nyilatkozatával, amely tartalmazza az (1) bekezdés ty) pontja szerinti jogosultnál végzett felújítás adóévi elszámolt költsége kétszeresének összegét, az (1) bekezdés ty) pontja szerinti csökkentés egészben vagy meghatározott részben történő igénybevétele mellőzésére vonatkozó nyilatkozatot, valamint az épület, építmény felújításához pénzügyi forrást közvetlenül biztosító adózó(k) által érvényesíthető összeget. Az (1) bekezdés ty) pontja szerinti jogosult által adott nyilatkozat(ok)ban meghatározott összeg(ek) nem haladhatják meg az (1) bekezdés ty) pontja szerinti jogosult által az (1) bekezdés ty) pontja alapján érvényesíthető összeget. A nyilatkozatban foglaltak teljesüléséért az épület, építmény felújításához pénzügyi forrást közvetlenül biztosító adózó és az (1) bekezdés ty) pontja szerinti jogosult egyetemlegesen felel. A nyilatkozatban szereplő adatokról a nyilatkozat kiállítója, valamint a kedvezményezett az adóévre vonatkozó társasági adóbevallásban adatszolgáltatásra kötelezett.

(28) Az (1) bekezdés sz) pontja szerint adóévenként, adózónként érvényesített összeg 19. § szerinti adókulccsal számított értéke nem lehet több 50 millió eurónak megfelelő forintösszegnél. Az (1) bekezdés ty) és x) pontja szerint érvényesített összeg 19. § szerinti

adókulccsal számított értéke beruházásonként nem lehet több 100 millió eurónak megfelelő forintösszeegnél.”

38. § (1) A Tao. törvény 8. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„c) az adóévet megelőző adóévben a 7. § (1) bekezdés s) pontja alkalmazására tekintettel az ugyanazon jogdíjra jogosító immateriális jószágon realizált jogdíjból származó, a 7. § (22)-(24) bekezdése szerinti arányszámmal megállapított veszteség 50 százaléka,”

(2) A Tao. törvény 8. § (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt növeli:)

„q) a kisvállalati adóalanyiság időszakában a tőkebevonásra (különösen a jegyzett tőke emelésre) tekintettel, a kisvállalati adóalap megállapítása során alkalmazott csökkentés összege a tőke kivonásakor,”

39. § A Tao. törvény 9. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az alapítvány, a közalapítvány, az egyesület, a köztestület a (2) bekezdés f) pontja, valamint a (3) bekezdés c) és d) pontja alapján akkor is módosítja az adózás előtti eredményét, ha az adóévben nincs gazdasági-vállalkozási tevékenysége.”

40. § (1) A Tao. törvény 16. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Kedvezményezett eszközátruházás esetén az átruházó társaság – választása szerint, az átvevő társasággal írásban kötött szerződés alapján, a (13) bekezdésben meghatározott feltételekkel - adózás előtti eredményét csökkenti az önálló szervezeti egység átruházása alapján elszámolt bevételnek az átadott eszközök könyv szerinti értékét meghaladó részével, illetve növeli az átadott eszközök könyv szerinti értékének az elszámolt bevételt meghaladó részével feltéve, hogy a megszerzett részesedést az átruházó társaság vagy kapcsolt vállalkozása addig nem vezeti ki az állományból, amíg az átvevő társaság az átruházó társaságtól átvett eszközöket és kötelezettségeket (ideértve a passzív időbeli elhatárolást is) figyelembe véve adóalapját a (14) bekezdés szerint állapítja meg, kivéve, ha a részesedés kivezetése elháríthatatlan külső ok miatt következett be.”

(2) A Tao. törvény 16. §-a a következő (12a) bekezdéssel egészül ki:

„(12a) Amennyiben az átruházó társaság nem teljesíti a (12) bekezdésben előírt tartási kötelezettséget, akkor a nemteljesítés napját magában foglaló adóévében az adózás előtti eredményét növeli az önálló szervezeti egység átruházása alapján elszámolt bevételnek az átadott eszközök könyv szerinti értékét meghaladó részével.”

41. § A Tao. törvény 17. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Amennyiben az adózó az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. Fejezete szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény igénybevételét választja, akkor a 7. § (1) bekezdés t) pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentésre tekintettel keletkező negatív adóalapjának 50 százaléka minősül elhatárolt veszteségnek.”

42. § (1) A Tao. törvény 18. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Amennyiben a kapcsolt vállalkozások egymás közötti szerződésükben, megállapodásukban (általános forgalmi adó nélkül számítva) magasabb vagy alacsonyabb ellenértéket alkalmaznak annál, mint amilyen ellenértéket független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek vagy érvényesítenének (a továbbiakban: szokásos piaci ár), a szokásos piaci ár és az alkalmazott ellenérték alapján számított különbözetnek megfelelő összeggel az adózó – az e törvényben előírt más, az adózás előtti eredményt növelő vagy csökkentő jogcímeiktől függetlenül – adózás előtti eredményét]

„a) csökkenti, feltéve, hogy

aa) az alkalmazott ellenérték következtében adózás előtti eredménye nagyobb, mint a szokásos piaci ár alkalmazása mellett lett volna,

ab) a vele szerződő kapcsolt vállalkozás belföldi illetőségű adózó, vagy olyan külföldi személy (az ellenőrzött külföldi társaság kivételével), amely az illetősége szerinti állam jogszabályai szerint társasági adónak megfelelő adó alanya,

ac) rendelkezik a másik fél által is aláírt okirattal, amely tartalmazza a különbözet összegét; és

ad) rendelkezik a másik fél nyilatkozatával, amely szerint a másik fél a különbözet összegét figyelembe veszi (vette) a társasági adó vagy annak megfelelő adó meghatározása során;”

(2) A Tao. törvény 18. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A (7) bekezdéstől eltérően az (5) bekezdést nem kell alkalmazni a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye közötti ügyletekre, ha a belföldi telephely ezen ügylet nemzetközi szerződés rendelkezése alapján nem keletkeztet magyar társasági adófizetési kötelezettséget.”

43. § A Tao. törvény 22/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókedvezmény mértéke az (1) bekezdés szerinti hitelre az adóévben fizetett kamat.”

44. § (1) A Tao. törvény 22/B. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az adókedvezmény igénybevételének feltétele a Kormány – Európai Bizottság engedélyén alapuló – határozata, ha

a) a beruházáshoz igényelt összes állami támogatás meghaladja azt az összeget, amelyet ugyanazon településen egy jelenértéken 100 millió eurónak megfelelő forintösszegű elszámolható költségű beruházás kaphat;

b) kis- és középvállalkozás által a Közép-Magyarország régióban (ide nem értve a Közép-Magyarország régió kormányrendeletben meghatározott támogatható településeit) megvalósított beruházáshoz igényelt összes állami támogatás jelenértéken, adózónként meghaladja a 7,5 millió eurónak megfelelő forintösszeget;

c) az adózó vagy kapcsolt vállalkozása a kérelem, bejelentés benyújtását megelőző két naptári évben, a kérelem, bejelentés benyújtását követően, és a beruházás befejezését követő két naptári évig azonos vagy hasonló tevékenységet szüntet meg az Európai Gazdasági Térség területén, vagy tervezi ilyen tevékenység megszüntetését.”

(2) A Tao. törvény 22/B. § (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) Az adópolitikaért felelős miniszter a (3) bekezdésben meghatározott adatokat havonta közli az állami adó- és vámhatósággal. Az állami adó- és vámhatóság a rendelkezésére álló valamennyi adatról adózónként és beruházásonként haladéktalanul tájékoztatja a kincstárt, amely a kapott adatok felhasználásával, megkeresésre – törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésben előírt tájékoztatási kötelezettség teljesítése érdekében – a miniszter részére adatot szolgáltat. A kincstár által a tájékoztatás révén megszerzett adatra az adózás rendjéről szóló törvénynek az adótitokra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

45. § (1) A Tao. törvény 22/C. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A támogató az (1) bekezdés szerinti támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről – szponzori szerződés keretében juttatott kiegészítő sportfejlesztési támogatás kivételével – ellenszolgáltatásra nem jogosult, az ezzel ellentétes megállapodás semmis. Ilyen megállapodás esetén a támogató nem jogosult sem a (2) bekezdés szerinti adókedvezményre, sem a 24/B. § szerinti jóváírásra.”

(2) A Tao. törvény 22/C. §-a a következő (3g) bekezdéssel egészül ki:

„(3g) A támogató a szponzori szerződés keretében történő kiegészítő sportfejlesztési támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről ellenszolgáltatásra jogosult. Az erre vonatkozó szerződés a támogató (2) bekezdésben meghatározott adókedvezmény igénybevételére való jogosultságát és a támogató 24/B. § szerinti jóváírás igénybevételére való jogosultságát nem érinti.”

(3) A Tao. törvény 22/C. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A beszerzéskor 100 ezer forintot meghaladó bekerülési értékű nyilvántartásba vett tárgyi eszköz a könyv szerinti érték leírásáig nem idegeníthető el, nem terhelhető meg, kivéve annak indoklásával és a jóváhagyást végző szervezet előzetes írásbeli hozzájárulásával.”

46. § (1) A Tao. törvény 24/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adózó az (1) bekezdés szerinti rendelkező nyilatkozatot – az (1) bekezdésben meghatározott korlátra is figyelemmel – a társasági adóelőleg fizetési kötelezettségének teljesítése során, a havi vagy negyedéves adóelőleg fizetési kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napjáig az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített külön nyomtatványon, elektronikus úton tett nyilatkozata útján egy adóévben összesen legfeljebb öt alkalommal a soron következő adóelőlegekre tekintettel módosíthatja. A Magyar Nemzeti

Filmalap Közhasznú Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság részére a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott célra történő felajánlás kivételével a módosítás érvényességének feltétele, hogy az adózó a (16)–(18) bekezdés szerint kiállított igazolást az állami adóhatóságnak – a nyilatkozat tételével egyidejűleg – benyújtsa, illetve, hogy a (19)–(21) bekezdés szerint kiállított igazolás a (21a) bekezdésben foglaltak szerint az állami adóhatósághoz beérkezzen.”

(2) A Tao. törvény 24/A. § (13) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adóhatóság a (11) bekezdés szerinti átutalást abban az esetben teljesíti, ha)

„a) a Magyar Nemzeti Filmalap Közhasznú Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság részére a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott célra történő felajánlás esetének kivételével a (16)–(18) bekezdés szerint kiállított igazolást az (1) bekezdés szerinti rendelkező nyilatkozat benyújtásával egyidejűleg, a (2) bekezdés szerinti rendelkező nyilatkozat esetén legkésőbb az adóelőleg-kiegészítési kötelezettség teljesítésének időpontjáig vagy a társasági adóbevallás benyújtásáig az állami adó- és vámhatóság kézhez kapja, illetve, hogy a (19)–(21) bekezdés szerint kiállított igazolás a (21a) bekezdésben foglaltak szerint az állami adó- és vámhatóság részére beérkezzen,”

(3) A Tao. törvény 24/A. § (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(14) Ha az adózó egyidejűleg több társasági adóelőlege vonatkozásában tesz rendelkező nyilatkozatot, akkor az állami adó- és vámhatóság a (13) bekezdés a) pontja szerinti igazolást azon adóelőleg(ek) tekintetében veszi figyelembe, amely(ek) átutalása az igazolás benyújtásakor, illetve a (21a) bekezdés esetében az igazolás beérkezésekor még nem vált esedékessé.”

(4) A Tao. törvény 24/A. § (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az állami adó- és vámhatóság a (11)–(12) bekezdés szerinti átutalás megtörténtéről és annak összegéről az adózót és a (16)–(21) bekezdés szerinti igazolást kiállító szervezetet az átutalást követő 15 napon belül tájékoztatja. Az állami adó- és vámhatóság a jelen bekezdés szerinti határidőben az átutalások elmaradásáról is tájékoztatja az igazolást kiállító szervezetet. Az állami adó- és vámhatóság a részére a (21a) bekezdés szerint eljuttatott igazolás esetében az e bekezdés szerinti tájékoztatást a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül küldi meg az igazolást kiállító szervezet részére.”

(5) A Tao. törvény 24/A. §-a a következő (21a) bekezdéssel egészül ki:

„(21a) A (19)–(21) bekezdés szerint kiállított igazolást, valamint annak módosítását vagy visszavonását az igazolás kiállítója kizárólag a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül küldi meg az állami adó- és vámhatóság részére. Az állami adó- és vámhatóság a részére e bekezdés szerint megküldött igazolást az (1) és (2) bekezdés szerint megtett rendelkező nyilatkozat és az adózó felajánlásra való jogosultságának vizsgálatához használja fel.”

(6) A Tao. törvény 24/A. § (25) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(25) Az állami adó- és vámhatóság a (3) bekezdés c) pontja szerinti kedvezményezett célra történő felajánlás összegének a (9) bekezdésben foglalt kiegészítő sportfejlesztési támogatással csökkentett része 1 százalékának 1/3 részét a sportpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium által közzétett fizetési számlára, 2/3 részét az érintett országos

sportági szakszövetség által közzétett fizetési számlára a (11) bekezdés szerint meghatározott határidőben átutalja. Az állami adó- és vámhatóság a Magyar Olimpiai Bizottság támogatása esetén a (3) bekezdés c) pontja szerinti kedvezményezett célra történő felajánlás összegének a (9) bekezdésben foglalt kiegészítő sportfejlesztési támogatással csökkentett része 1 százaléka a sportpolitikáért felelős miniszter által közzétett fizetési számlára utalja át”

47. § A Tao. törvény 26. § (13) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény (a továbbiakban: Katv.) hatálya alá tartozó adóalany a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnését követő 60 napon belül köteles az esedékességi időre eső összeg feltüntetésével a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnését követő naptól az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig számított időszak valamennyi teljes naptári negyedévére társasági adóelőleget bevallani és egyenlő részletekben a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig megfizetni. A háromhavonta esedékes társasági adóelőleg összege

a) a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnésének adóévében elszámolt bevétel 0,25 százaléka, ha az adóév időtartama 12 hónap volt,

b) a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnésének adóévében elszámolt bevételnek a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegének 0,25 százaléka minden más esetben.”

48. § (1) A Tao. törvény 26/A. § (6a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6a) Az átalakulás, egyesülés, szétválás napjától számított 30 napon belül – ha az átalakulás, egyesülés, szétválás napja a növekedési adóhitel adóévére vonatkozó adóbevallás benyújtását megelőzi, az adóbevallás benyújtásával egyidejűleg – a jogutód köteles a növekedési adóhitel korábban meg nem fizetett (az átalakulás, egyesülés, szétválás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott) összegét bevallani és a jogelődre vonatkozó határidő figyelembe vételével megfizetni. Kiválás esetén a fennmaradó gazdasági társaság e rendelkezés alkalmazásában jogutódnak is minősül.”

(2) A Tao. törvény 26/A. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Ugyanazon adóév tekintetében az (1)–(5) bekezdésben meghatározott, a növekedési adóhitelre vonatkozó különös adóelőleg-kiegészítési, adóbevallási és adófizetési kötelezettség együttesen nem alkalmazható a 24/A. § szerinti felajánlással.”

(3) A Tao. törvény 26/A. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A növekedési adóhitelt igénybe vevő adózó az (1) bekezdés d) pontja szerinti nyilatkozat megtételének adóévét követő két adóévben megvalósult beruházása kapcsán a növekedési adóhitel összegére jutó adóelőleg, adó még esedékessé nem vált összegét választása szerint csökkentheti a (9) bekezdés szerinti kedvezményezett beruházási érték 19 százalékaival, legfeljebb a növekedési adóhitelre jutó adóelőleg, adó még esedékessé nem vált összegének 90 százalékaival a (9)–(11) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén. A csökkentés elsőként a növekedési adóhitelre jutó legközelebbi esedékességű adóelőlegből, adóból érvényesíthető.”

49. § A Tao. törvény 28. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A belföldi illetőségű adózó és a külföldi vállalkozó a társasági adó megállapításakor az adóalapot úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldön adóztatható jövedelmet, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik. A külföldön adóztatható jövedelmet a belföldi illetőségű adózó és a külföldi vállalkozó többi jövedelme utáni társasági adó megállapításakor figyelembe kell venni, ha nemzetközi szerződés ezt lehetővé teszi (a továbbiakban: progresszív mentesítés). Progresszív mentesítéskor a belföldi illetőségű adózó és a külföldi vállalkozó a társasági adó megállapításakor a külföldön adóztatható jövedelemre az összes jövedelemre kiszámított átlagos társasági adókulccsal meghatározott társasági adót veszi figyelembe. Az átlagos adókulcsot két tizedesjegyre kerekítve kell figyelembe venni.”

50. § (1) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (22)-(27) bekezdéssel egészül ki:

„(22) A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényben meghatározott szanalási vagyonkezelő által a szanalási eljárás során átvett részesedések értékesítésének eredménye (nyeresége) a szanalás alá volt intézmény részére a szanalási tevékenység keretében nyújtott állami támogatás mértékéig csökkenti az adózás előtti eredményt.

(23) A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvényben meghatározott szanalási vagyonkezelő a (22) bekezdést a 2016. adóévi adókötelezettségének megállapítása során alkalmazhatja.

(24) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított

a) 22/C. § (2a) és (3g) bekezdését az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben,

b) 22/C. § (11) bekezdését első alkalommal a 2016-2017-es támogatási időszaktól jóváhagyott sportfejlesztési programok során megvalósult tárgyi eszköz beruházásokkal összefüggésben

kell alkalmazni.

(25) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 24/A. § (4) bekezdését, (13) bekezdés a) pontját, (14) bekezdését, (15) bekezdését és (21a) bekezdését első alkalommal a 2014-2015-es támogatási időszakról kiállított igazolásokkal összefüggésben, az egyes adótörvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény hatályba lépését követő 30 napon túl esedékes átutalásokra kell alkalmazni.

(26) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított *1. számú melléklet* 14. pontját az adózó első alkalommal a 2016. adóévre alkalmazhatja.”

(27) Az az adózó, amely a 2015. adóévre vonatkozó társasági adóbevallás benyújtását követően alkalmazza az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított, az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. Fejezete szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezményt, a 2015. adóévre vonatkozó társasági adóbevallását a 17. § (14) bekezdése figyelembevételével 2016. július 12-ig pótlékmentesen önellenőrzi.”

(2) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (28)-(32) bekezdéssel egészül ki

„(28) A 2016. június 30-át követően nyilvántartásba vett jogdíjra jogosító immateriális jószág vagy 2016. június 30-át követően bejelentett immateriális jószág vonatkozásában e törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel módosított 4. § 5/a. és 20. pontját, 7. § (1) bekezdés c), e) és s) pontját, (16), (22)-(25) bekezdését, 8. § (1) bekezdés c) és n) pontját első alkalommal 2016. július 1-jétől kell alkalmazni figyelemmel a (29)-(30) bekezdésben foglaltakra.

(29) A 2016. június 30-ig nyilvántartásba vett jogdíjbevételekre jogosító immateriális jószág vagy 2016. június 30-ig bejelentett immateriális jószág vonatkozásában e törvény 4. § 5/a. és 20. pontjának, 7. § (1) bekezdés c), e) és s) pontjának, (16) bekezdésének 2016. június 30-án hatályos szövege szerint meghatározott kedvezmény utoljára a 2021. június 30-ig lezáruló adóévi adóalapból vehető igénybe figyelemmel a (31) bekezdésben foglaltakra.

(30) Azon adózó, amely 2016. június 30-ig csökkentette az adózás előtti eredményét a 7. § (1) bekezdés c), e) vagy s) pontja alapján a bevallás benyújtásáig hozott döntése alapján, e törvény 4. § 5/a. és 20. pontjának, 7. § (1) bekezdés c), e) és s) pontjának, (16) bekezdésének 2016. június 30-án hatályos szövege szerint meghatározott kedvezményt utoljára a 2021. június 30-ig lezáruló adóévi adóalapból veheti igénybe figyelemmel a (31) bekezdésben foglaltakra.

(31) E törvény 2016. június 30-ig hatályos 7. § (1) bekezdés c), e), és s) pontja alapján az adózás előtti eredményt nem csökkentheti az adózó a 2016. december 31-et követően kezdődő adóévében, ha 2016. január 1-je és 2016. június 30. között kapcsolt vállalkozástól olyan jogdíjra jogosító immateriális jószágot szerzett be, amely jogdíjra jogosító immateriális jószágra tekintettel társasági adó vagy annak megfelelő adó kedvezményt érvényesítettek.

(32) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 8. § (1) bekezdés c) pontját kizárólag a 2016. június 30-át követően nyilvántartásba vett jogdíjra jogosító immateriális jószág vagy 2016. június 30-át követően bejelentett immateriális jószág vonatkozásában kell alkalmazni.”

(3) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (33) bekezdéssel egészül ki

„(33) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel módosított 7. § (1) bekezdés (12) bekezdését, 22/A. § (2) és (4) bekezdését első alkalommal a 2017. adóévi adókötelezettségre kell alkalmazni.”

51. § A Tao. törvény a következő 30/D. §-sal egészül ki:

„30/D. § E törvény 7. § (1) bekezdés sz), ty) és x) pontja, valamint 7. § (26), (27) és (28) bekezdése a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak

a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1-78. o.) I. és II. fejezete, valamint 53. cikke hatálya alá tartozó, kultúrát és kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatást tartalmaz.”

52. § A Tao. törvény 3. számú melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

53. § A Tao. törvény

1. 1. § (2) bekezdésében az „*annak célja csak adóelőny*” szövegrész helyébe az „*annak fő célja adóelőny*” szöveg,

2. 8. § (1) bekezdés n) pontjában a „*következtében elszámolt veszteség*” szövegrész helyébe a „*következtében elszámolt, a 7. § (22)-(24) bekezdése szerinti arányszámmal megállapított veszteség*” szöveg;

3. 22/B. § (2b) bekezdésében a „*Támogatásokat Vizsgáló Iroda közreműködésével*” szövegrész helyébe az „*az európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet szabályaival összhangban*” szöveg,

4. 1. számú melléklet 7. pontjában a „*minden egyéb bérbe adott tárgyi eszköz után*” szövegrész helyébe a „*minden egyéb bérbe adott tárgyi eszköz, továbbá bérbe adott (ideértve a hasznosítási engedély, használati engedély és felhasználási engedély alapján használatba adott) szabadalom, más iparjogvédelmi oltalomban részesülő szellemi alkotás, know-how, védjegy, kereskedelmi név, üzleti titok, szerzői jogi törvény által védett szerzői mű és a szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítmény után*” szöveg,

5. 1. számú melléklet 14. pontjában a „*leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében*” szövegrész helyébe a „*szabad vállalkozási zóna területén*” szöveg lép.

54. § Hatályát veszti a Tao. törvény

1. 7. § (12) bekezdésében az „*, és nem lehet több 30 millió forintnál*” szövegrész;

2. 22/A. § (4) bekezdésében az „*Az e § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot.*” szövegrész;

3. 31. § (1) bekezdés f) pontja;

4. 3. számú melléklet A) rész 2. pontja.

4. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

55. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva. tv.) 5. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az eva alapját csökkenti jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott kártérítés, kártalanítás, sérelemdíj, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott bevétel, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott bevételként elszámolt kártérítés, továbbá a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás összege.”

56. § Hatályát veszti az Eva. tv. 6. § (9) bekezdése.

57. § Az Eva. tv. 23. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A jogszabályi kötelezettség alapján tárgyévben visszafizetett támogatás összege az egyszerűsített vállalkozói adó alapját csökkenti, ha az a támogatás folyósításakor az egyszerűsített vállalkozó adó alapját képezte.”

II. Fejezet

KÖZVETETT ADÓKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

5. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

58. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 6. § (4) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Szintén gazdasági tevékenység és adóalanyiságot eredményez az is, ha

egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet beépített ingatlant (ingatlanrész), és ehhez tartozó földrészletet sorozat jelleggel értékesít, feltéve, hogy]

„*bb)* első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése vagy használatbavétel tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásul vétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év

[*a ba)* és *bb)* alpont a továbbiakban együtt: beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlan];”

59. § Az Áfa tv. 86. § (1) bekezdés *j)* pont *jb)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes az adó alól

a beépített ingatlan (ingatlanrész) és az ehhez tartozó földrészlet értékesítése, kivéve annak a beépített ingatlannak (ingatlanrésznek) és az ehhez tartozó földrészletnek az értékesítését, amelynek]

„*jb)* első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése vagy használatbavétel tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásul vétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év;”

60. § Az Áfa tv. 188. § (3) bekezdés *c)* pont *cb)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:

az aa) alpont alá nem tartozó beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet értékesítése, amelynek]

„cb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de az arra jogosító hatósági engedély jogerőre emelkedése vagy használatbavétel tudomásulvételi eljárás esetén a használatbavétel hallgatással történő tudomásul vétele és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy beépítése az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján valósult meg, és a beépítés tényét igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év,”

61. § Az Áfa tv. 259. §-a a következő 7/B. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„7/B. *internet-hozzáférési szolgáltatás*: csomagkapcsolt módon felépülő, a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2015/2120/EU európai parlament és tanácsi rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti internet-hozzáférési szolgáltatás;”

62. § Az Áfa tv. 259. §-a a következő 13/A. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„13/A. *összes hasznos alapterület*: az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 2016. január 1-jén hatályos 34., 46., 46a. és 88. pontjai által meghatározott alapterület;”

63. § Az Áfa tv. 260. § (1) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„i) a számlázási funkcióval rendelkező programokkal szembeni követelményeket, valamint ezen programokkal kiállított számlák adatainak állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatásának szabályait, és a számlázási funkcióval rendelkező programok értékesítésére és használatára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat.”

64. § Az Áfa tv. a következő 303. §-sal egészül ki:

„303. § E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód6 törvény) megállapított 8/A. számú melléklet 3. pontja szerinti államban letelepedett adóalanyok tekintetében a XVIII. Fejezet szerinti adóvisszatérítést azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2014. január 1. napjára esik vagy azt követi. E törvénynek a Mód6 törvénnyel megállapított 8/A. számú melléklet 3. pontja szerinti államban letelepedett adóalanyok a 2014. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmeiket e törvény 251/C. § (1) bekezdésétől eltérően 2016. szeptember 30. napjáig nyújthatják be az állami adóhatósághoz.”

65. § Az Áfa tv. a következő 304. §-sal egészül ki:

„304. § (1) A 3. számú melléklet I. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 52-54. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 3/A. számú melléklet I. részének Mód6 törvénnyel módosított 1. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

66. § Az Áfa tv. a következő 305. §-sal egészül ki:

„305. § (1) A 3/A. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 3. pontját

a) az olyan 2016. december 31-ét követően kezdődő elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakokra kell először alkalmazni, amelyek tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja 2016. december 31-ét követő időpont, ha a teljesítés időpontját az 58. § szerint kell megállapítani,

b) az a) pont alá nem tartozó esetekben akkor kell először alkalmazni, amikor a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 3/A. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 4. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

67. § Az Áfa tv. a következő 306. §-sal egészül ki:

„306. § (1) A 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon ügyletek esetén kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontjában meghatározott termékek értékesítése esetén a 142. § (1) bekezdés d) pontja nem alkalmazandó, ha a teljesítés időpontja 2017. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik, de a terméket beszerző adóalanynak a 60. § (1)-(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2017. január 1-jét megelőzően kellene megállapítani.

(3) Ha a 6. számú melléklet Mód6 törvénnyel megállapított 30. és 31. pontjában meghatározott termékek értékesítéséhez fizetett előleg jóváírásának, kézhezvételének, megszerzésének időpontja 2017. január 1-jét megelőző napra esik, az előleg jóváírására, kézhezvételére, megszerzésére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő

adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a termék beszerzőjének adófizetési kötelezettsége – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.”

68. § Az Áfa tv. a következő 307. §-sal egészül ki:

„307. § Az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt - az egyéb, e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén - teljesíti az olyan 2016. évben, de 2017. évi teljesítési időponttal kiállított, 1 000 000 forintot el nem érő áthárított adót tartalmazó számla is, amely nem tartalmazza a Mód6 törvénnyel módosított 169. § d) pont dc) alpontja szerinti adatot.”

69. § Az Áfa tv. a következő 308. §-sal egészül ki:

„308. § A 3. számú melléklet II. részének a Mód6 törvénnyel megállapított 3. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

70. § Az Áfa tv.

- a) 3. számú melléklet I. része a 6. melléklet szerint,
 - b) 3. számú melléklet II. része a 7. melléklet szerint,
 - c) 3/A. számú melléklet I. rész 1. pontja a 8. melléklet szerint,
 - d) 3/A. számú melléklet II. része a 9. melléklet szerint,
 - e) 6. számú melléklete a 10. melléklet szerint,
 - f) 8/A. számú melléklete a 11. melléklet szerint
- módosul.

71. § Az Áfa tv.

1. 142. § (1) bekezdés b) pontjában az „építési hatósági engedély-köteles vagy építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz kötött” szövegrész helyébe az „építési hatósági engedély-köteles, építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz vagy egyszerű bejelentéshez kötött” szöveg,

2. 169. § d) pont dc) alpontjában az „az 1 000 000 forintot” szövegrész helyébe az „a 100 000 forintot” szöveg,

lép.

72. § Hatályát veszti

- a) az Áfa tv. 3/A. számú melléklet II. rész 4. pontja;
- b) az Áfa tv. 8/A. számú melléklet 3. pontja, azzal, hogy az adó visszatéríttetésére való jog azon ügyletek tekintetében gyakorolható utoljára, amelyek teljesítési időpontja nem későbbi, mint a viszonyosság megszűntetéséről szóló egyedi határozat kihirdetését követő 30. nap.

6. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

73. § A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 48/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E törvény vagy e törvény végrehajtási rendelete szerinti engedélyezési eljárásban nem alkalmazható a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 71/A. § (2) bekezdés c) pontja.”

74. § (1) A Jöt. 52. § (1) bekezdés a)-d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adó mértéke - figyelemmel a (3)-(4) bekezdés rendelkezéseire is -:]

„A” változat

„a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinre

aa) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára az 50 USD/hordó értéket meghaladja, 120 000 Ft/ezer liter,

ab) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg az 50 USD/hordó értéket, 125 000 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinre és a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti petróleumra

ba) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja az 50 USD/hordó értéket, 124 200 Ft/ezer liter,

bb) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg az 50 USD/hordó értéket, 129 200 Ft/ezer liter,

c) a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célú gázolajra

ca) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja az 50 USD/hordó értéket, 110 350 Ft/ezer liter,

cb) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg az 50 USD/hordó értéket, 120 350 Ft/ezer liter,

d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra

da) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja az 50 USD/hordó értéket, 110 350 Ft/ezer liter,

db) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg az 50 USD/hordó értéket, 120 350 Ft/ezer liter,”

„B” változat

„a) a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinre

aa) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára a 40 USD/hordó értéket meghaladja, 120 000 Ft/ezer liter,

ab) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg a 40 USD/hordó értéket, 125 000 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinre és a 2710 19 21 vámtarifaszám alatti petróleumra

ba) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja a 40 USD/hordó értéket, 124 200 Ft/ezer liter,

bb) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg a 40 USD/hordó értéket, 129 200 Ft/ezer liter,

c) a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célú gázolajra

ca) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja a 40 USD/hordó értéket, 110 350 Ft/ezer liter,

cb) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg a 40 USD/hordó értéket, 120 350 Ft/ezer liter,

d) a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra

da) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára meghaladja a 40 USD/hordó értéket, 110 350 Ft/ezer liter,

db) ha a kőolaj (9) bekezdés szerinti világpiaci ára nem haladja meg a 40 USD/hordó értéket, 120 350 Ft/ezer liter,”

(2) A Jöt. 52. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„Az (1) bekezdés *a)-d)* pontja szerinti, január 1-től, április 1-től, július 1-től, illetve október 1-től érvényes adómértékek megállapítása a Brent kőolaj tőzsdei jegyzésárának az Intercontinental Exchange tőzsdén a tárgynegyedév utolsó hónapjára vonatkozó szállítási határidővel rendelkező, az előző negyedév végét legalább 5 nappal megelőző utolsó kereskedési napon érvényes, az állami adó- és vámhatóság internetes honlapján az azt követő napon közzétett záró árfolyama alapján történik.”

75. § A Jöt. 57/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A beszerzéskor megfizetett adóból

a) az üzemanyagtöltő-állomáson forgalmi rendszámra szóló üzemanyagkártyával megvásárolt,

b) a (2) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre jogosult magyarországi telephelyén üzemanyag-tárolásra rendszeresített – a tankolt mennyiséget rendszámonként, valamint a tankoló jármű kilométeróra állását rögzítő – üzemanyag-tankoló automatával ellátott üzemanyagtartályból elektronikus mérőeszközzön keresztül betöltött

kereskedelmi gázolaj után az 52. § (1) bekezdés *d)* pont *da)* alpontja szerinti adómérték alkalmazása esetén literenként 7 Ft, az 52. § (1) bekezdés *d)* pont *db)* alpontja szerinti adómérték alkalmazása esetén literenként 17 Ft visszaigényelhető.”

76. § (1) A Jöt. 97. § (2) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó mértéke)

„a) a cigarettára 16 700 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 25 százaléka, de legalább 30 500 forint ezer darabonként,”

(2) A Jöt. 97. § (2) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó mértéke)

„c) a finomra vágott fogyasztási dohányra 15 250 forint kilogrammonként,

d) az egyéb fogyasztási dohányra 15 250 forint kilogrammonként.”

77. § A Jöt. 129. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg)

„a) a mezőgazdasági ágazatban a szántó, a kert, a gyümölcsös, a szőlő, a gyepek, a halastó művelési ágban, valamint az erdőfelújításban felhasznált, de évente hektáronként legfeljebb 97 liter gázolaj jövedéki adója

aa) az 52. § (1) bekezdés d) pont da) alpontja szerinti adómérték alkalmazása esetén 82 százalékanak,

ab) az 52. § (1) bekezdés d) pont db) alpontja szerinti adómérték alkalmazása esetén 83,5 százalékanak

a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági termelő részére történő visszatérítését, a visszatérítés feltételeit és szabályait,”

78. § Hatályát veszti a Jöt. 48/A. § (1) bekezdésében a „71. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint” szövegrész.

III. Fejezet

A HELYI ADÓZÁST ÉS A GÉPJÁRMŰVEK ADÓZÁSÁT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

7. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

79. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti mentesség abban az adóévben illeti meg az adóalanyt, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után sem bel-, sem külföldön adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Az építmény- és telekadóban a (2) bekezdés szerinti mentesség azon épület, épületrész, telek után jár, amelyet az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként bejegyzett adóalany kizárólag a létesítő okiratában meghatározott alaptevékenysége, főtevékenysége kifejtésére használ. A feltételek meglétéről az adóalany – az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak. A nyilatkozat adóbevallásnak minősül.”

80. § A Htv. 7. §-a a következő g) ponttal egészül ki:

(Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:)

„g) az adóalap fajtáját, az adó mértékét, a rendeleti adómentességet és adókedvezményt úgy állapíthatja meg, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek a helyi sajátosságoknak, az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő-képességének.”

81. § A Htv. 13. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„c) az atomenergiáról szóló törvény szerint kizárólag

ca) a radioaktív hulladék elhelyezésére,

cb) a kiegészített nukleáris üzemanyag tárolására

használt építmény,”

82. § A Htv. 19. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„b) a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek,”

83. § A Htv. 31. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(A 30. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti adókötelezettség alól mentes:)

„f) a honvédelmi vagy rendvédelmi feladatokat ellátó szervek állományába tartozó személy hozzátartozója, ha a vendégéjszakát az állomány tagjának látogatása miatt tölti a szolgálatteljesítés vagy a munkavégzés helye szerinti településen lévő, a honvédelmi vagy rendvédelmi szerv rendelkezése alatt álló, szolgálati érdekből fenntartott szálláshelyen, feltéve, ha a településen való szolgálatteljesítés, munkavégzés időtartama legalább egybefüggő 30 nap.”

84. § A Htv. V. fejezete a következő 42/D. §-sal egészül ki:

„42/D. § (1) Az adózó az állandó jellegű helyi iparüzési adóról szóló adóbevallási kötelezettségét – ide értve az adóbevallás kijavítását és az önellenőrzéssel való helyesbítést – a PM rendelet szerinti bevallási nyomtatványon az állami adóhatósághoz elektronikus úton, az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adókról szóló bevallások benyújtására vonatkozó rendelkezések értelemszerű alkalmazásával, az általános nyomtatványkitöltő program használatával is teljesítheti.

(2) Az állami adóhatóság a hozzá beérkezett, (1) bekezdés szerinti adóbevallást – az adóbevallás-benyújtásra kötelezett azonosítását követően, tartalmi vizsgálat nélkül, a befogadó nyugta kiadása mellett – az adóalany által a bevallási nyomtatványon megjelölt székhely, telephely(ek) szerinti önkormányzati adóhatóság részére haladéktalanul, elektronikus úton megküldi.

(3) Az állami adóhatósághoz határidőben benyújtott adóbevallást az önkormányzati adóhatóságnál teljesítettnek kell tekinteni.”

85. § A Htv. VI. Fejezete a következő 51/B. §-sal egészül ki:

„51/B. § (1) Az önkormányzatnak az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel beiktatott 7. § g) pontot első alkalommal a 2017. január 1-jén hatályban lévő adórendeleti szabályokra kell alkalmaznia.

(2) Ha az iparüzési adó alanya a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/A. § (29)-(30) bekezdései alapján csökkenti az adózás előtti eredményt, akkor a nettó árbevétel megállapítása során – utoljára a 2021. június 30-áig lezáruló adóévben – a jogdíjból származó, árbevételeként elszámolt ellenértéknek tekintheti a társasági adóról és

az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti jogdíjból származó, árbevételeként elszámolt ellenértéket.

(3) A (2) bekezdés alkalmazható akkor is, ha a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 29/A. § (29)-(30) bekezdései csak azért nem alkalmazhatóak, mert az adóalany adózás előtti eredménye nulla vagy negatív.”

86. § (1) A Htv. 52. § 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„15. mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek:

az az ingatlan,

a) amely az ingatlan-nyilvántartásban, 1 hektárt meg nem haladó nagyságú, művelés alól kivett területként szerepel, és

b) amelynek a teljes területét – a közüzemi szolgáltató által létesített, nem kizárólag a földterület közüzemi ellátását szolgáló vagy a növénytermesztést szolgáló műtárgy (pl. fűrt/ásott kút, üvegház, fóliasátor, szőlőkordon) által lefedett terület kivételével – az adóalany a naptári év egészében szántó, szőlő, kert vagy gyümölcsös művelési ágnak megfelelően műveli, és

c) amelyre nézve a b) pont szerinti feltétel teljesülését a telek fekvése szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv az adóalany naptári év június 9. és szeptember 30. között benyújtott kérelmére indult eljárás keretében megtartott helyszíni szemle alapján kiadott okirattal igazolja, és

d) amellyel határos területen létesített ivóvíz-vezetékre, szennyvízcsatorna-vezetékre és villamos energia vezetékre való csatlakozásra nincs lehetőség, vagy amelynek az adóalany – a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló törvény szerinti – jogszerű földhasználója és azt a tárgyévben az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 72. cikk (1) bekezdése alapján, a 640/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 11. cikke szerint benyújtott támogatási kérelmében kérelmezett, vagy nem kérelmezett mezőgazdasági területként jelöli meg;”

(2) A Htv. 52. § 25. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„25. alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 7. § (1) bekezdés t) pontja szerint az adózás előtti eredményt csökkentő összeg;”

(3) A Htv. 52. §-a a következő 51. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„51. jogdíj:

a) a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási engedélyéből, felhasználási engedélyéből és a ritka betegségek gyógyszerévé minősítésből, valamint

b) az a) pontban említett kizárólagos jogok értékesítéséből

származó bevétel;”

87. § A Htv.

1. 6. § a) pontjában az „az 5. §-ban meghatározott adókat vagy ezek valamelyikét” szövegrész helyébe az „a MÁSODIK RÉSZBEN meghatározott adókat vagy azok valamelyikét” szöveg,

2. 14. § (1) bekezdésében a „tudomásulvételét” szövegrész helyébe a „tudomásulvételét vagy az egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadását” szöveg,

3. 39/B. § (9) bekezdésben a „, s utoljára abban az adóévben érvényes, amelyben bejelenti, hogy” szövegrész helyébe az „és az adóév február 15-ig jelentheti be, hogy” szöveg,

4. 39/D. § (1) bekezdésében az „A 39. § (1) bekezdés szerinti adóalap” szövegrész helyébe az „Az állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni adóalap” szöveg,

5. 39/D. § (3) bekezdésében a „2009. január 1. napján” szövegrész helyébe a „2015. január 1-jén” szöveg,

6. 42/C. § (4) bekezdésében a „nyomtatványt” szövegrész helyébe a „nyomtatványt az önkormányzati adóhatósághoz” szöveg,

7. 52. § 7. pontjában a „szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni” szövegrész helyébe a „szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni, feltéve, ha az ingatlanügyi hatóság tulajdonosként bejegyezte” szöveg,

8. 52. § 16. pont g) alpontjában a „víztározó” szövegrész helyébe a „víztározó, bányató” szöveg,

9. 52. § 39. pontjában az „i) alpontja” szövegrész helyébe a „g) alpontja” szöveg lép.

88. § (1) Hatályát veszti a Htv.

1. 4. §-a,

2. 5. §-a,

(2) Hatályát veszti a Htv.

1. 6. § c) pontjában az „a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan” szövegrész,

2. 7. § a) pontjában a „(4. §)” és az „(5. §)” szövegrész,

3. 40/C. § (3) bekezdés c) pontjában az „energiaadó,” és az „az energiaadó,” szövegrész,

4. 52. § 22. pont a) alpontjában a „társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti” szövegrész,

5. 52. § 22. pont a) alpontjában az „energiaadó,” szövegrészek.

8. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

89. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóalany halálát, illetve megszűnését követő év 1. napjától – feltéve, hogy a hatósági nyilvántartásban ekkor még mindig az elhunyt személy vagy a megszűnt szervezet szerepel tulajdonosként – azt a személyt kell az adó alanyának tekinteni, aki/amely a haláleset vagy megszűnés napján a hatósági nyilvántartásban nem üzembentartó tulajdonosként szerepel, ennek hiányban pedig akit/amelyet az adóalany halálát, illetve megszűnését követően elsőként tulajdonosként bejegyeztek.”

90. § A Gjt. 5. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól)

„f) a súlyos mozgáskorlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő adóalany, valamint a súlyos mozgáskorlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő személyt rendszeresen szállító, vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozó adóalany (a továbbiakban együtt: mentességre jogosult adóalany) egy darab – 100 kW teljesítményt meg nem haladó, nem a külön jogszabály szerinti személytaxi-szolgáltatásra és személygépkocsi személyszállító szolgáltatásra használt – személygépkocsija után legfeljebb 13 000 forint/adóév erejéig. Ha a mentességre jogosult adóalany adóalanyisége és adókötelezettsége az adóévben több személygépkocsi után is fenn áll, akkor a mentesség kizárólag egy, a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár,”

91. § (1) A Gjt. 15. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti adótétel első alkalommal való átutalása előtt az adózó vagy képviselője legalább 10 nappal megelőzően köteles az állami adó- és vámhatóságnál az e célra rendszeresített nyomtatványon bejelentkezni.”

(2) A Gjt. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adót az adózó vagy pénzügyi képviselője – a tehergépjármű Magyarország területére való belépését legalább 2 munkanappal megelőzően – átutalással fizeti meg. Az átutalás közleményrovatában – a következő sorrendben – rögzíteni kell az adózó adószámát, a fuvarozási engedély sorszámát az országgóddal együtt, a tehergépjármű rendszámát, valamint loco fuvarozás esetében az „L”, míg tranzit vagy 3. országos fuvarozás esetében a „T” betűjelet.

(4) Az adófizetés tényét az adózó (gépjárművezető) az átutalás megtörténtét bizonyító irattal igazolja, melyet magyarországi közlekedése során járműokmányként köteles megőrizni.

(5) Az adót az állami adó- és vámhatóság külföldi gépjárműadó számlája javára kell megfizetni.”

92. § A Gjt. 17. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóhiányt és az adóbírságot az adózó átutalással vagy készpénzzel fizeti meg. A készpénz átvételéről az állami adó- és vámhatóság készpénz-átvételi elismervényt ad, amely az adófizetési kötelezettség teljesítésének igazolására is szolgál.”

93. § A Gjt. 17/D. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól az a személygépkocsi,)

„f) amelyet az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdése szerinti alapellátási tevékenység ellátása érdekében, valamint az egészségügyi államigazgatási szerv törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek,”

94. § A Gjt. 18. § 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„12. *súlyos mozgáskorlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő* az a személy, aki a súlyos mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeiről szóló 102/2011. (VI.29.) Korm. rendelet 2016. április 1-jén hatályos 2. § a) pontja szerint súlyos mozgáskorlátozottnak vagy 2. § h) pontja szerint egyéb fogyatékossgal élőknek minősül, és ezt a tényt az ott meghatározott szakvélemény, szakhatósági állásfoglalás, igazolás, hatósági határozat másolatával igazolja,”

95. § A Gjt.

1. 17. § (1) bekezdésében az „*a vámhatóság*” szövegrész helyébe az „*az állami adó- és vámhatóság*” szöveg,
2. 17. § (2) bekezdésében az „*a vámhatóság*” szövegrészek helyébe az „*az állami adó- és vámhatóság*” szöveg,
3. 17. § (4) bekezdésében a „*bírság*” szövegrész helyébe az „*adóbírság*” szöveg, az „*a vámhatóság*” szövegrész helyébe az „*az állami adó- és vámhatóság*” szöveg

lép.

96. § (1) Hatályát veszti a Gjt. 18. § 30. pontja.

(2) Hatályát veszti a Gjt.

1. 7. § (2) bekezdés nyitó szövegrészeiben az „*a 6. § (2)-(3) bekezdései szerinti adóalap esetén*” szövegrész,
2. 17/A. § (2) bekezdésben az „*és az olyan, magánszemélynek tartós bérletbe adott személygépkocsi, amely után kizárólag értékcsökkenési leírást számoltak el*” szövegrész,
3. 17/B. § (2) bekezdésben a „*vagy tartós bérletbe*” és „*, tartós bérletbe vevő*” szövegrész,
4. 17/C. § (1) bekezdésben a „*,tartós bérletbe*” és a „*, tartós bérletbe vételt*” szövegrész,
5. 17/C. § (2) bekezdésben a „*, tartós bérletbe*” és a „*, tartós bérletbe vevője*” szövegrész,
6. 17/C. § (2) bekezdésben a „*, tartós bérletbe vevő*” szövegrészek,
7. 17/C. § (3) bekezdésben a „*, tartós bérletbe vevő*” szövegrész,
8. 17/C. § (3) bekezdésben a „*, tartós bérletbe vevőt*” szövegrészek,
9. 17/C. § (5) bekezdésben az „*, illetve amelyben a nem magánszemély tartós bérletbe vevő a személygépkocsit a bérbeadónak visszaadja*” szövegrész,
10. 17/C. § (5) bekezdésben a „*, tartós bérletbe vevő*” szövegrészek.

9. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény egyes rendelkezései hatálybalépésének elmaradásáról

97. § Nem lép hatályba az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény

1. 54. §-a,
2. 59. §-a és
3. 62. § 1. pontja.

IV. Fejezet

EGYES ÁGAZATI ADÓKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

10. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

98. § (1) Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Különadó tv.) 4/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 2009. december 31-ét követően jogelőd nélkül létrejött pénzügyi szervezet, valamint a naptári évtől eltérő üzleti évet alkalmazó adózó a különadót az utolsó rendelkezésre álló beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján az adóév szeptember 10-éig megállapítja, az esedékességének megfelelő részletezésben külön nyomtatványon bevallja, valamint két egyenlő részletben – szeptember 10-éig és december 10-éig – megfizeti.”

(2) A Különadó tv. 4/A. § (4) bekezdés 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A különadó alapja)

„1. hitelintézetnél a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló kormányrendelet szerint készített adóévet megelőző második adóévi éves beszámoló adataiból számított módosított mérlegfőösszeg;”

(3) A Különadó tv. 4/A. § (6) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A különadó mértéke)

„*a*) hitelintézet esetén az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az e feletti összegre 0,21 százalék 2017-ben és 2018-ban;”

(4) A Különadó tv. 4/A. § (8a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8a) A hitelintézet a (8) bekezdést a (11) bekezdésben foglaltakra figyelemmel alkalmazza.”

99. § A Különadó tv. a következő 14. §-sal egészül ki:

„14. § (1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel módosított 4/A. § (3) és (8a) bekezdését a 2016. adóévi adókötelezettség megállapításakor is alkalmazni kell. E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 4/A. § (8a) bekezdését a hitelintézet 2016. adóévi adókötelezettség teljesítésekor úgy alkalmazza, a jogutódlással 2011. január 1-jét követően megszűnő hitelintézet jogutódlással történő megszűnés adóévében hatályos rendelkezések szerint megállapított – különadó fizetési kötelezettségét az adóév 2016. szeptember 10-éig megállapítja, az esedékességének megfelelő részletezésben külön

nyomtatványon bevallja, valamint két egyenlő részletben – 2016. szeptember 10-éig és 2016. december 10-éig – megfizeti.

(2) A 4/A. § (11) bekezdése szerinti adókötelezettséget első alkalommal a 2016. adóév vonatkozásában kell teljesíteni.”

100. § (1) Hatályát veszti a Különadó tv.

1. 4. §-a,
2. 4/A. § (11) bekezdése,
3. 5. § (3) bekezdése,
4. 5. § (4) bekezdése,
5. 6. § (3) bekezdése,
6. 6. § (4) bekezdése,
7. 7. § 1. pontja,
8. 7. § 2. pontja, és
9. 9. §-a.

(2) Hatályát veszti a Különadó tv.

1. 1. § (1) bekezdésében a „4. §-ban meghatározott személy járadék fizetésére, a” szövegrész,
2. 1. § (2) bekezdésében a „járadékból és a” szövegrész,
3. 1. § (3) bekezdésében a „járadék és” szövegrész,
4. 5. § (2) bekezdésében az „A 4. § alapján megállapított járadékot az adózás előtti eredmény terhére kell elszámolni.” szövegrész.

11. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény módosítása

101. § (1) A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Neta tv.) 1. § 15-16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„15. *adalékanyag*: az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-ai 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1333/2008/EK rendelet) szerinti élelmiszer adalékanyag és az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról szóló, 2008. december 16-ai 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1334/2008/EK rendelet) szerinti aroma és aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevő, ide nem értve a 1333/2008/EK rendelet II. melléklet B. részének 1. Színezékek felsorolásában meghatározott színezőanyagként használt karamellt és az 1334/2008/EK rendelet 3. cikk (2) bekezdés d) pont ii. alpontja szerinti gyógynövénykivonatot;

16. *gyógynövény*: a növény azon – legfeljebb 15% nedvességtartalmú – része (különösen a növény szerve, gyökere, levele, virága, termése), melyet a benne lévő hatóanyag miatt a gyógyászatban alkalmaznak;”

(2) A Neta tv. 1. § 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a Neta tv. 1. §-a a következő 20-22. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„19. *egészségmegőrző program*: az adóalany – erőforrás-kiáramlással (költségekkel) járó – vagy az egészségügyi államigazgatási szerv egészséges étkezésre, életmódra, a sportolás elősegítésére, ösztönzésére irányuló minden olyan tevékenysége, akciója, programja, amely bármely magánszemély által, ingyenesen vagy legfeljebb 500 forint ellenében érhető el;

20. *tejalapanyag*: a termékben található tej, tejtermék (különösen joghurt, kefir, vaj, túró, tejszín, tejpor, sajt, író);

21. *édesítőszer*: az 1333/2008/EK rendelet II. melléklet B. részének 2. Édesítőszernek felsorolásában szereplő anyagok;

22. *gyógynövényes ital*: a jövedéki adóról szóló törvény (a továbbiakban: Jöt.) szerinti alkoholterméknek minősülő, adalékanyagot nem tartalmazó, legalább hét különböző növényből származó gyógynövény felhasználásával előállított ital – ide nem értve az EK rendelet II. számú melléklete 31. pontja szerinti ízesített vodkát – ha annak összes gyógynövénytartalma meghaladja a 3 gramm gyógynövény (vagy ennek megfelelő hatóanyag-tartalmú gyógynövénykivonat)/100 milliliter mennyiséget és a felhasznált hét különböző növényből származó gyógynövényből – növényenként – legalább 0,2 gramm gyógynövény (vagy ennek megfelelő hatóanyag-tartalmú gyógynövénykivonat)/100 milliliter mennyiséget tartalmaz, azzal, hogy az ital ízében és illatában a felhasznált gyógynövények íze és illata a domináns.”

102. § (1) A Neta tv. 2. § f) és g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adóköteles terméknek minősül az előrecsomagolt termékként forgalomba hozott,)

„f) az a) pont hatálya alá nem tartozó olyan ital, amely sört és hozzáadott cukrot, illetve édesítőszert tartalmaz, ideértve azt az esetet is, ha valamely összetevője tartalmaz cukrot, illetve édesítőszert, feltéve, hogy a termék cukor-, illetve édesítőszer-tartalma együttesen meghaladja az 5 gramm cukor, illetve ennek megfelelő édesítőszer/100 milliliter mennyiséget (a továbbiakban: ízesített sör);

g) a legfeljebb 5 térfogatszázalék alkoholtartalommal rendelkező, 2208 VTSZ szám alá tartozó olyan ital, amely üdítőitalt vagy adalékanyagot tartalmaz, feltéve, hogy a termék hozzáadott cukrot, illetve édesítőszert tartalmaz és a cukor-, illetve édesítőszer-tartalma együttesen meghaladja az 5 gramm cukor, illetve ennek megfelelő édesítőszer/100 milliliter mennyiséget (a továbbiakban: alkoholos frissítő);”

(2) A Neta tv. 2. § i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adóköteles terméknek minősül az előrecsomagolt termékként forgalomba hozott,)

„i) a Jöt. szerinti alkoholterméknek minősülő ital, ide nem értve az alkoholos frissítőt, a gyümölcspárlatot, a gyógynövényes italt és a Jöt. 133. § (1) bekezdés e)-i) pontja hatálya alá tartozó alkoholterméket (a továbbiakban: alkoholos ital).”

12. A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosítása

103. § A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény 6. alcíme a következő 7/B-7/E. §-sal egészül ki:

„7/B. § (1) Az a 3. § (1) bekezdés szerinti adóalany, amelyet az állami adóhatóság valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nem vett nyilvántartásba, a 2. § (1) bekezdés szerinti adóköteles tevékenység megkezdését követő 15 napon belül köteles bejelentkezni az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon. E rendelkezés nem alkalmazható az Szja tv. szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély esetén.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti adóalany a bejelentkezési kötelezettségét nem teljesíti, akkor az állami adóhatóság – a kötelezettség teljesítésére való felhívás mellett – első alkalommal 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki.

(3) A mulasztás ismételt megállapítása esetén az állami adóhatóság az előző alkalommal kiszabott mulasztási bírság háromszorosát kitevő mulasztási bírságot szab ki.

(4) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerinti bejelentkezési kötelezettség elmulasztását naponta határozatban állapítja meg, amely a közléssel jogerős és végrehajtható, ellene bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(5) Ha az adóalany az állami adóhatóság első alkalommal való felhívására bejelentkezési kötelezettségét teljesíti, akkor a (2) és (3) bekezdés szerinti bírság korlátlanul enyhíthető.

7/C. § (1) Ha a reklám közzétételének megrendelése időpontjában a 7/A. § szerint közzétett nyilvántartásban nem szereplő, 3. § (1) bekezdés szerinti adóalany a 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettségét a reklám-közzététel megrendelője számára nem teljesíti, akkor az állami adóhatóság a 3. § (1) bekezdés szerinti adóalanyt felhívja a 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozat állami adóhatósághoz történő teljesítésére. Ezzel egyidejűleg figyelmezteti arra, hogy amennyiben a 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozatot a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül nem teszi meg, 500 ezer forint mulasztási bírságot kell fizetnie. E rendelkezés nem alkalmazható, ha a 3. § (1) bekezdés szerinti adóalany az Szja tv. szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti adóalany a 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettsége teljesítését ugyanazon megrendelő számára ismételten elmulasztja, akkor az állami adóhatóság 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki. A nyilatkozattételi kötelezettség minden további, ugyanazon megrendelő számára történő elmulasztása esetén az állami adóhatóság az előző alkalommal kiszabott mulasztási bírság háromszorosát kitevő mulasztási bírságot szab ki.

(3) Az állami adóhatóság (1)-(2) bekezdés szerinti mulasztási bírságot kiszabó határozata a közléssel jogerős és végrehajtható. A határozat ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye.

7/D. § Az állami adóhatóság ugyanazon adóalany terhére a 7/B. § és a 7/C. § alapján összesen legfeljebb 1 milliárd forint mulasztási bírságot szabhat ki.

7/E. § (1) Ha a 3. § (1) bekezdés szerinti adóalany adóbevallás-benyújtási kötelezettségét nem teljesítette, akkor az állami adóhatóság a megelőző naptári évvel megegyező vélelmezett adóévre 3 milliárd forint vélelmezett adót állapít meg.

(2) Az adóalany az (1) bekezdés szerint vélelmezett adót megállapító határozat közlésétől számított 30 napon belül a határozatban megállapítottakkal szemben ellenbizonyítással élhet. A határidő elmulasztása jogvesztő. Ha az adóalany ellenbizonyítással nem él, a határozat az

ellenbizonyításra nyitva álló határidő lejártát követő napon jogerős és végrehajtható, ellene bírósági felülvizsgálatnak nincs helye.

(3) Ha az adóalany ellenbizonyítással él, akkor az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerint vélelmezett adót megállapító határozatát visszavonja és az adót új határozatban állapítja meg, amely a közléssel jogerős és végrehajtható. A határozat ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

V. Fejezet

ILLETÉKEK

13. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

104. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 26. § (1) bekezdés *p*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszerhes vagyónátruházási illeték alól:)

„*p*) a termőföldnek a földműves általi, ellenérték fejében történő megszerzése, feltéve, ha a birtokbaadástól, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő 12. hónap utolsó napjától – vagyoni értékű joggal terhelt termőföld szerzése esetén a vagyoni értékű jog megszűnésétől, megszüntetésétől, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő 5. év utolsó napjától – számítva 5 évig

pa) a termőföld tulajdonjogát nem idegeníti el,

pb) a termőföldön vagyoni értékű jogot nem alapít, és

pc) a termőföldet egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként vagy családi gazdálkodóként mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja;”

(2) Az Itv. 26. § (18)-(18a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) Az (1) bekezdés *p*) pontja szerinti illetékmentesség alkalmazásában

a) nem minősül elidegenítésnek

aa) a kisajátítás,

ab) a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra történő elidegenítés és

ac) a birtokösszevonási célú földcsere,

b) nem minősül az (1) bekezdés *p*) pont *pb*)-*pc*) alpontjaiban foglalt feltételek megszegésének a termőföld használatának, hasznosításának a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozó (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: közeli hozzátartozó) javára történő átengedése, feltéve, hogy a vagyonszerző helyett a közeli hozzátartozó földművesként mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja a termőföldet, és az 5 éves időtartam hátralévő részében az (1) bekezdés *p*) pontja szerinti feltételeket vállalja.

(18a) Az (1) bekezdés *p*) pontja szerinti feltételek vállalásáról a vagyonszerzőnek legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig kell nyilatkoznia az állami adóhatóságnál. Ha a vagyonszerző az eredetileg vállalt 5 év letelte előtt

a) a termőföldet – a (18) bekezdésben meghatározott tulajdonszerzési módok kivételével – elidegeníti,

b) a termőföldön – használatának, hasznosításának a (18) bekezdés szerinti közeli hozzátartozója javára, az ott meghatározott módon történő átengedése kivételével – vagyoni értékű jogot alapít, vagy

c) a termőföldet saját maga vagy a (18) bekezdés szerinti közeli hozzátartozója igazolhatóan nem mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja,

az egyébként járó illeték kétszeresét kell megfizetnie, kivéve a vagyonszerző elhalálozásának az esetét. Ha a vagyonszerző vagy a (18) bekezdés szerinti közeli hozzátartozója által vállalt feltételek csak a termőföld meghatározott tulajdoni hányada tekintetében teljesültek, az egyébként járó illeték kétszeresét kizárólag azon tulajdoni hányad vonatkozásában kell megfizetni, amelyre a feltételek nem teljesültek.”

105. § Az Itv. 29. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott felügyeleti intézkedés iránti kérelemért a 29. § (2) bekezdésében meghatározott illetéket kell fizetni.”

106. § Az Itv. 33. § (2) bekezdése a következő 59. ponttal egészül ki:

(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)

„59. a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a fogadó szervek bejelentésére és nyilvántartásba vételére irányuló eljárás, a nyilvántartásba vett adatok változásának bejelentésére irányuló eljárás és a közérdekű önkénteseket foglalkoztató szervezetek nyilvántartásából való törlésére irányuló eljárás.”

107. § Az Itv. „Hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések” alcíme a következő 99/L-M. §-sal egészül ki:

„99/L. § Ha a végrehajtást kérő a jegyző – illetékmentesen kiállított – okiratával igazolja, hogy az eljárási illetéket a lakóingatlan lefoglalásának bejelentésével összefüggésben fizette meg, akkor a megfizetett illetéket kérelmére az állami adóhatóság visszatéríti.

99/M. § Ha a cég a cégbíróság változásbejegyző végzésével, továbbá a legfőbb szerv tőkeemelésről és a cég Polgári Törvénykönyv szerinti továbbműködéséről szóló határozatának másolatával igazolja, hogy az eljárási illetéket a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében kezdeményezett tőkeemelés – 2014. március 15. és 2016. március 9. között történő – bejelentése és e tőkeemelés bejelentésével egyidejűleg bejelentett más változás bejegyzése iránti eljárás után fizette meg, akkor a megfizetett illetékből a Polgári Törvénykönyv szerinti továbbműködéséhez nem kapcsolódó változásbejegyzés illetékét meghaladó részt a – legkésőbb 2017. március 15-éig előterjesztett – kérelmére az állami adóhatóság visszatéríti.”

108. § Az Itv. 102. § (1) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„p) *használatbavételi engedély*: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti használatbavételi engedély és az egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtét tanúsító hatósági bizonyítvány;”

109. § Az Itv.

1. 18. § (4) bekezdés c) pontjában a „*gazdálkodó szervezet*” szövegrész helyébe a „*személy*” szöveg,
2. 21. § (6) bekezdésben az „*a lakásvásárlást követő egy éven belül a másik lakástulajdona értékesítésének tényét*” szövegrész helyébe az „*a lakásvásárlást követő 13. hónap utolsó napjáig a másik lakástulajdona értékesítésének tényét*” szöveg,
3. 73. § (1) bekezdés a) pontjában a „*megindításakor*” szövegrész helyébe a „*megindításakor – a technikai feltételek megléte esetén – elektronikus fizetési és elszámolási rendszeren keresztül vagy*” szöveg,
4. 74. § (1) bekezdésében az „*eljárási illetéket*” szövegrész helyébe az „*eljárás illetéket – a technikai feltételek megléte esetén – elektronikus fizetési és elszámolási rendszeren keresztül vagy*” szöveg

lép.

110. § (1) Hatályát veszti az Itv.

1. 13. § (7) bekezdése,
2. 17/A. §-a,
3. 18. § (2) bekezdés f) pontja,
4. 19. § (3) bekezdése,
5. 26. § (12) bekezdése,
6. 57. § (2) bekezdés f) pontja,
7. 72. § (6) bekezdése,
8. 79. § (1) bekezdése.

(2) Hatályát veszti az Itv.

1. 21. § (1) bekezdésében a „– a (2)-(4) bekezdésben foglalt esetek kivételével –” szövegrész,
2. 26. § (14) bekezdésében a „*vagy műemléki jellegű*” szövegrész,
3. 33. § (2) bekezdésének 23. pontjában az „*az adó-, a vám-, az illeték- és a társadalombiztosítási kötelezettség teljesítéséről szóló igazolás kiadása, valamint*” szövegrész,
4. 102. § (1) bekezdésének d) pontjában az „*az önálló orvosi tevékenység praxisjoga,*” szövegrész.

111. § Az Itv. Mellékletének IV. Címe az 12. melléklet szerint módosul.

14. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosítása

112. § A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Pti. tv.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény hatálya – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a Magyarországon székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező pénzforgalmi szolgáltatóra, a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézményre, a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézetre, valamint a pénzváltás közvetítésére jogosult kiemelt közvetítőre terjed ki.”

113. § (1) A Pti. tv. 2. § 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„6. *fizetési művelet*: a fizető fél, a kedvezményezett, a hatósági átutalási megbízás adására jogosult és az átutalási végzést kibocsátó által kezdeményezett megbízás – valamely Pft. 63. §-ban szabályozott fizetési mód szerinti, továbbá a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek történő kölcsöntörlesztés esetén a készpénz fizetés – lebonyolítása, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti jogviszonytól, ideértve a kölcsöntörlesztést, a jutalék- és díjbevételek felszámítására irányuló műveletet, a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézet, vagy a pénzváltás közvetítésére jogosult kiemelt közvetítő útján kezdeményezett fizetőeszköz útján történő eladását, illetve a készpénzkifizetést készpénz-helyettesítő fizetési eszköz útján akkor is, ha az nem fizetési számla terhére történik;”

(2) A Pti. tv. 2. § 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„8. *fizető fél*: a Pft. 2. § 9. pontja szerinti jogalany és a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézmény ügyfele;”

(3) A Pti. tv. 2. § 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„13. *kölcsöntörlesztés*: az a művelet, amelynek során a pénzforgalmi szolgáltató az ügyfele nála vezetett fizetési számláját kölcsönszerződés alapján fennálló követelése részbeni vagy teljes kielégítése céljából megterheli, továbbá az a művelet, amelynek során a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménnyel fennálló kölcsönszerződés alapján fennálló kötelezettségét házipénztárába vagy fizetési számlájára az ügyfele készpénz megfizetésével részben vagy teljesen kielégíti, ide nem értve a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény útján kezdeményezett készpénz befizetést;”

(4) A Pti. tv. 2. § 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„18. *teljesítési nap*: az a nap, amikor a pénzforgalmi szolgáltató az általa a fizető fél részére vezetett fizetési számlán nyilvántartott követelést a fizetési megbízás szerinti összeggel csökkenti, a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény útján kezdeményezett készpénzbefizetés esetén a készpénzáttutalás tárgyát képező pénzösszeget a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának, vagy a kedvezményezettnek rendelkezésére bocsátja, a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézet, a pénzváltás közvetítésére jogosult kiemelt közvetítő útján fizetőeszköz útján történő eladás esetén a pénzeszköz eladásának napja, jutalék- és díjbevételek esetén a jutalék- és díj megfizetésének napja, kölcsöntörlesztés esetén az ügyfél fizetési számlája megterhelésének, illetve a készpénz megfizetésének napja, minden más esetben a fizetési (lekötési) megbízás napja;”

114. § (1) A Pti. tv. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Illetékköteles a pénzforgalmi szolgáltató által az ügyféllel kötött, Pft. szerinti keretszerződés alapján nyújtott pénzforgalmi szolgáltatás keretében végrehajtott fizetési műveletek közül az átutalás, a beszedés, a fizető fél által a kedvezményezett útján kezdeményezett fizetés, a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény útján

kezdeményezett készpénzbefizetés, a készpénzkifizetés fizetési számláról, a készpénzáttutalás, az okmányos meghitelezés (akkreditív), a készpénzfizetésre szóló csekk beváltása, továbbá a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézet, vagy a pénzváltás közvetítésére jogosult kiemelt közvetítő útján kezdeményezett fizetőeszköz útján történő eladás, a kölcsöntörlesztés (ideértve a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménnyel fennálló kölcsönszerződés alapján készpénzben történő törlesztést is), valamint a jutalék- és díjbevételek felszámítása. Illetékköteles továbbá a készpénzkifizetés készpénz-helyettesítő fizetési eszköz útján akkor is, ha az nem fizetési számla terhére történik.”

(2) A Pti. tv. 3. § (4) bekezdése a következő *p)* ponttal egészül ki:

[Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően nem keletkeztet pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséget]

„*p)* az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi CII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részes államainak fegyveres erői és polgári állománya – ide nem értve a Magyar Honvédséget – részére vezetett számlán katonai cselekményeivel közvetlen összefüggésben végrehajtott fizetési művelet.”

115. § A Pti. tv. 5. § *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséget)

„*g)* kölcsöntörlesztés esetén a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató, illetve a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézmény,”

(köteles teljesíteni.)

116. § A Pti. tv. 6. § (1) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi tranzakciós illeték alapja)

„*d)* kölcsöntörlesztés esetén az az összeg, amellyel a pénzforgalmi szolgáltató az ügyfél fizetési számláját megterheli, illetve amelyet az ügyfél a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt- és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizet,”

117. § A Pti. tv.

1. 3. § (4) bekezdés *a)* pontjában a „*megegyezik, vagy ha*” szövegrész helyébe a „*megegyezik (ideértve többek között, ha a fizetési műveletre a magánszemély egyéni vállalkozói és magánszemélykénti számlája között kerül sor), vagy ha*” szöveg,

2. 3. § (4) bekezdés *o)* pontjában a „*művelet.*” szövegrész helyébe a „*művelet,*” szöveg,

3. 8. § (1) és (2) bekezdésében a „*pénzforgalmi szolgáltató, a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézet*” szövegrész helyébe a „*pénzforgalmi szolgáltató, a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézmény, a pénzváltási tevékenység végzésére jogosult hitelintézet*” szöveg

lép.

VI. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

15. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

118. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. § o) pont 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. § E törvény alkalmazásában)

o) Magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó:)

„2. az Mpt. 3. §-ában meghatározott személy.”

(2) A Tbj. 4. § q) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. § E törvény alkalmazásában)

„q) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonynak minősül.”

119. § A Tbj. 5. § (1) bekezdése következő j) ponttal egészül ki:

(E törvény alapján biztosított)

„j) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározottak szerint a főállású kisadózóként bejelentett személy,”

120. § A Tbj. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) A biztosítás nem terjed ki:

a) külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagjára (a továbbiakban: képviselet tagja), a külföldi állampolgárságú háztartási alkalmazottra, aki kizárólag a képviselet tagjának alkalmazásában áll, a képviselet tagjával közös háztartásban élő külföldi állampolgárságú családtagra (házastárs, gyermek), feltéve hogy az alkalmazottra, illetve a családtagra kiterjed a küldő állam vagy más állam társadalombiztosítási rendszere;

b) a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselőjére (alkalmazottjára) és vele közös háztartásban élő családtagjára (házastárs, gyermek), feltéve hogy kiterjed rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere;

c) az európai parlamenti képviselőre;

d) az Szja törvény 1/B. § hatálya alá tartozó természetes személyre.

(2) A biztosítás nem terjed ki a következő jogviszonyokra:

a) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által Magyarország területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállalóra, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-

kölcsönzés keretében kerül sor, feltéve, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg; e rendelkezés ismételtelen nem alkalmazható ugyanarra a munkavállalóra, ha az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év nem telt el;

b) a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszonyra.”

121. § A Tbj. 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) A 27. §-ban meghatározott járulékalap alsó határát arányosan csökkenteni kell azon időszak figyelembevételével, amely alatt a társas vállalkozó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül,

b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben egyidejűleg részesül,

d) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

e) fogvatartott,

f) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti.”

122. § A Tbj. 29. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (4) Az egyéni vállalkozó a járulékfizetési alsó határ után nem köteles nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

„a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban részesül,

b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben egyidejűleg részesül”

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.”

123. § A Tbj. 30/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A mezőgazdasági őstermelő a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében nyilatkozattal vállalhatja, hogy a 19. § (3) bekezdésében meghatározott természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, valamint a

nyugdíjjárulékot az (1)-(2) bekezdésben meghatározott járulékalapnál magasabb összeg után fizeti meg. A mezőgazdasági őstermelő a magasabb járulékalap választásáról a negyedévre tett járulékbevallásában nyilatkozik az állami adóhatóságnak az adóévre vonatkozóan. A nyilatkozat az Art. szerinti végrehajtható okiratnak minősül.”

124. § A Tbj. 35. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdés rendelkezéseitől eltérően a 34. § (10) és (12) bekezdése szerint kötött megállapodás alapján egészségügyi szolgáltatás – a sürgősségi ellátás kivételével – a megállapodás megkötését követő huszonnegyedik hónap első napjától jár, kivéve, ha a megállapodás megkötésével egyidejűleg az előírt járulék befizetése visszamenőleg huszonnégy hónapra megtörtént. Az utóbbi esetben az egészségügyi szolgáltatás a megállapodás megkötését követő hónap első napjától jár.”

125. § A Tbj. 38. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az egyidejűleg több társas vállalkozói jogviszonnyal rendelkező társas vállalkozó év közben válik kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozóvá, akkor – a Tbj. 38. § (1) bekezdése figyelembe vételével – az adóév fennmaradó időszakára nyilatkozik arról, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékot melyik társas vállalkozás fizeti meg utána.”

126. § A Tbj. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya a biztosítási kötelezettségének bejelentését a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározottak szerint a főállású kisadózói státuszának bejelentésével teljesíti.”

127. § A Tbj. az 56/J. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A kiküldetés meghosszabbításának bejelentése

56/K. § (1) A 11. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően, két évnél hosszabb munkavégzés esetén a kiküldetés meghosszabbításának bejelentésére akkor van lehetőség, ha

a) a kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés kezdetekor előre nem látható olyan körülmény következik be, ami alapján a magyarországi munkavégzése ténylegesen vagy várhatóan két évnél hosszabb időtartamúvá válik, és

b) az a) pontban említett körülmény a magyarországi munkavégzése kezdetét követő legalább egy év után következik be, amelyet a munkavállaló 8 napon belül bejelent az állami adóhatóságnak.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés esetében a biztosítási és járulékfizetési kötelezettség a kiküldetés kezdetét követő második év végétől áll fenn.”

128. § A Tbj. a következő 65/F. §-sal egészül ki:

„65/F. § Ha a 2016. december 31-én hatályos 11/A.§ alapján 2016. december 31-éig kiküldetés hosszabbítás történt, akkor a biztosítási és járulékfizetési kötelezettség alóli mentesítés legfeljebb 2017. június 30-áig állhat fenn.”

129. § A Tbj.

a) 4. § r) pontjában a „*az állami adóhatóság, az adózás rendjéről szóló törvény 88. §-ának (5) bekezdésében meghatározott feladatkörében a vámhatóság,*” szöveg helyébe a „*az állami adó- és vámhatóság,*” szöveg,

b) 19. § (4) bekezdésében az „*egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 7050 forint (napi összege 235 forint)*” szövegrész helyébe az „*egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 7110 forint (napi összege 237 forint)*” szöveg,

c) 39. § (1) bekezdésben az „s)-v)” szövegrész helyébe a „t)-v)” szöveg,

d) 39. § (2) bekezdésében az „s)-w)” szövegrész helyébe a „t)-w)” szöveg,

e) 54. § (2) bekezdés b) pontjában a „*járulék*” szövegrész helyébe „*biztosítottat terhelő járulék, foglalkoztatottnak minősülő biztosított esetében a foglalkoztatót terhelő járulék*” szöveg

lép

130. § Hatályát veszti a Tbj.

1. 11/A. §,
2. 16. § (3) bekezdés „s), ” pontja szövegrész,
3. 41. § (7) bekezdése,
4. 44. § (2) bekezdése,
5. 47. § (3) bekezdés „*a foglalkoztató által megfizetett egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék összegéről és azok alapjáról,*” szövegrész.

16. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

131. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kifizető, – kifizető hiányában, vagy ha a kifizető az adó (adóelőleg) alapját képező jövedelem után adót (adóelőleget) nem köteles megállapítani – a jövedelmet szerző magánszemély 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben kifizetett, juttatott, az Szja tv. szerinti

a) összevont adóalapba tartozó jövedelemnél az adó (adóelőleg) alap számításánál figyelembe vett jövedelem,

b) külön adózó jövedelmek közül

ba) a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [Szja tv. 70. §] adóalapként meghatározott összege,

bb) a kamatkedvezményből származó jövedelem adóalapként meghatározott összege után.”

17. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

132. § Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.) 455. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszony:]

„c) az a) pont alá nem tartozó, a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a közös vállalat, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, a szabadalmi ügyvivői társaság, a szabadalmi ügyvivői iroda és természetes személy tagja között fennálló, a tagnak a jogi személy, az egyéb szervezet tevékenységében való személyes közreműködési kötelezettséget eredményező tagi jogviszony (ideértve a nem munkaviszony keretében ellátott vezető tisztségviselői jogviszonyt is);”

133. § Az Eat. 455. § (4) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép

[(4) A kifizetőt terhelő adónak nem alapja:]

„d) a külföldi kifizető által Magyarországon kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében munkaviszonyban foglalkoztatott olyan – bevándorolt vagy letelepedett jogállással nem rendelkező – magánszemély részére két éven belül kifizetett, juttatott bevétel (ideértve a munkaszerződésben meghatározott alapbért is), aki harmadik állam állampolgára, feltéve, hogy a foglalkoztatás időtartama nem haladja meg a két évet, valamint az említett feltételek szerinti korábbi foglalkoztatásától számítva a foglalkoztatás ismételt megkezdéséig legalább három év már eltelt;”

134. § Az Eat. 458. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[458. § (1) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyre a tagja, illetőleg maga az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő]

„c) csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban és gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül.”

135. § Az Eat. 462. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott hatósági bizonyítványt az állami foglalkoztatási szerv a Karrier Híd Programban való részvételre jogosult természetes személy által 2017. augusztus 31-éig benyújtott kérelem alapján állítja ki. A Karrier Híd Programban a felmentését (felmondását) közvetlenül megelőzően közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, a Magyar Honvédséggel, a rendvédelmi szervekkel, az Országgyűlési Őrséggel, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokkal, a Nemzeti Adó- és Vámhivatallal hivatásos jogviszonyban, a Magyar Honvédséggel szerződéses jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban vagy költségvetési szervnél munkaviszonyban foglalkoztatott személy vehet részt. Törvény, kormányrendelet, valamint az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben kiadott

miniszteri rendelet a Karrier Híd Programban való részvételre további feltételeket is megállapíthat, valamint törvény az e törvényben meghatározottakhoz képest bővítheti a részvételre jogosultak körét. Az állami foglalkoztatási szerv – törvény, kormányrendelet, vagy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben kiadott miniszteri rendelet eltérő rendelkezése hiányában – a hatósági bizonyítványt ugyanazon ügyfél kérelmére egy alkalommal állítja ki, valamint annak egyetlen eredeti példányát adja át az ügyfél részére. A hatósági bizonyítvány a kiállításának napjától a kiállításának hónapját követő tizenkettedik hónap utolsó napjáig érvényes. Az állami foglalkoztatási szerv a hatósági bizonyítványon feltünteteti érvényességi idejének kezdő és utolsó napját.”

136. § Az Eat. a 462/G. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény

462/H. § (1) Az a kifizető, amelynek a saját tevékenységi körben végzett kutatás-fejlesztési tevékenység közvetlen költségére tekintettel a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 7. § (1) bekezdés t) pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentés eredményeként negatív adóalapja keletkezik, a társasági adóbevallás benyújtását követő hónaptól az adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személyekre tekintettel terhelő adóból adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény egyenlő a Tao. törvény 7. § (1) bekezdés t) pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentés eredményeként keletkező negatív adóalap 50 százaléka, de havonta legfeljebb a munkaviszonyban foglalkoztatott természetes személyek után keletkező adókötelezettség összegével.

(3) Az adókedvezmény az érvényesítésének első hónapjától számított 12 hónapig vehető igénybe.

(4) Az adókedvezmény az alábbi feltételek együttes fennállása esetén érvényesíthető:

a) a kifizető Tao. törvény szerinti összes bevételeinek 40 százaléka a negatív adózás előtti eredmény keletkezésének adóévében (a továbbiakban e § alkalmazásában: kedvezményezett adóév) kutatás-fejlesztési tevékenységből származik;

b) a kifizető külső gyakorlóhelyként – kis- és középvállalkozás legalább egy fő, nagyvállalkozás legalább öt fő – a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény szerinti felsőoktatási intézménnyel hallgatói jogviszonyban álló személyt fogad a kedvezményezett adóévben;

c) a kifizető által foglalkoztatott, az Innovációs tv. szerinti kutató-fejlesztők átlagos statisztikai állományi létszáma a kedvezményezett adóévben az ezen adóévet közvetlenül megelőző adóévhez képest legfeljebb 10 százalékos mértékben csökken.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben foglalt feltételek a kifizető tekintetében nem állnak fenn és a kedvezményezett adóévben átalakulásra (egyesülésre, szétválásra) került sor, akkor a (4) bekezdés szerinti feltételek teljesítése szempontjából a jogelőd teljesítményét is figyelembe lehet venni.

(6) Az adókedvezmény feltételeinek teljesítését az állami adó- és vámhatóság az adókedvezmény első igénybevételeét követő harmadik naptári év végéig legalább egyszer ellenőrzi.

(7) E § alkalmazásában kutatás-fejlesztési tevékenység az Innovációs tv. szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység.

(8) Az e §-ban szabályozott adókedvezmény érvényesítése nem zárja ki az e fejezetben szabályozott más kedvezmények igénybevételét.”

137. § Az Eat. a következő 463/B. §-sal egészül ki:

„463/B. § Az e fejezet alapján érvényesíthető kedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe ugyanazon kifizető és magánszemély között ismételten létesített munkaviszony során. Az ugyanazon kifizető és magánszemély között egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az e fejezet alapján érvényesíthető kedvezmények egy adott hónap tekintetében egyszeresen vehetők igénybe. Az e fejezet alapján érvényesíthető kedvezmények igénybevételét ugyanazon kifizető és magánszemély között ismételten létrejött munkaviszonyok során az elsőként létrejött munkaviszony, az egyidejűleg fennálló munkaviszonyok esetében a kifizető döntése alapozza meg.”

138. § Az Eat. 464. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A Munka Törvénykönyve szerinti munkáltató személyében bekövetkező változás esetén a 462/B. § (2) bekezdése és a 462/C. §-a szerinti kedvezményt az átvevő munkáltató tovább érvényesítheti a kedvezménnyel érintett időszak fennmaradó részére.”

139. § Az Eat. a következő 464/E. §-sal egészül ki:

„464/E. § A 454. § (4) bekezdés d) pontjában foglaltaktól eltérően, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerinti kiküldetés meghosszabbításának bejelentése esetén a szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettség a kiküldetés kezdetét követő második év végétől áll fenn.”

140. § Az Eat. 466. § 7. pont n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és ezzel egyidejűleg a következő o) ponttal egészül ki:

(466. § E fejezet alkalmazásában:

7. munkaviszony:)

„n) a Független Rendészeti Panasztestület tagjának e jogviszonya,

o) az a)-n) alpont szerinti jogviszonynak megfelelő, külföldi jog alapján fennálló jogviszony, amely alapján a munkát Magyarország vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó másik tagállam területén végzik;”

141. § (1) Az Eat. 466. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(466. § E fejezet alkalmazásában:)

„9. az iskolaszövetkezet és a nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató tagja között fennálló ilyen jogviszony tekintetében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató: az a személy, aki

a) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti köznevelésről szóló törvény szerinti tanulói jogviszonnyal rendelkezik,

b) nappali rendszerű oktatás keretében a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti nem szünetelő (aktív) hallgatói jogviszonnyal rendelkezik, vagy

c) az a) vagy b) pont szerinti jogviszonya megszűnését követően diákigazolványra jogosult, a diákigazolványra való jogosultsága lejártáig.”

(2) Az Eat. 466. §-a a következő 10. ponttal egészül ki:

(466. § E fejezet alkalmazásában:)

„10. nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony: a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony, amely teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonynak minősül.”

142. § Az Eat. a következő 467/F. §-sal egészül ki:

„467/F. § A 462/H. § szerinti adókedvezményt első alkalommal a 2015. január 1-jén vagy azt követően kezdődő adóév vonatkozásában lehet érvényesíteni.”

143. § Az Eat. a következő 467/G. §-sal egészül ki:

„467/G. § A 464/E. § akkor alkalmazható, ha a kiküldetés időtartama 2016. december 31-ét követően haladja meg a két évet.”

144. § Hatályát veszti az Eat. 462/C. § (3) bekezdésében az „A 275 nap és a 183 nap számítása során a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát figyelmen kívül kell hagyni.” szövegrész.

VII. Fejezet

ADÓIGAZGATÁST ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

18. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

145. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 6/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság megbízható adózónak minősíti azt a nyilvánosan működő részvénytársaságot, amely az (1) bekezdés b)-j) pontjaiban foglalt együttes feltételeknek megfelel.”

(2) Az Art. 6/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában az adózó terhére megállapított összes adókülönbséget csökkenteni kell a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó javára megállapított összes adókülönbsézzel.”

146. § Az Art. 6/B. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A megbízható nyilvánosan működő részvénytársaság adózó által visszaigényelt általános forgalmi adót az állami adó- és vámhatóság 30 napon belül utalja ki.”

147. § (1) Az Art. 6/E. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami adó- és vámhatóság kockázatos adózónak minősíti azt a felszámolás, végelszámolás alatt nem álló, cégjegyzékbe bejegyzett adózót vagy áfa-regisztrált adóalanyt, amely esetében az alábbi feltételek legalább valamelyike fennáll:

a) szerepel a nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listáján [55. § (3) bekezdés],

b) szerepel a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listáján [55. § (5) bekezdés],

c) szerepel a be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján [55. § (6) bekezdés],

d) egy éven belül az állami adó- és vámhatóság ismételt üzletlezárás intézkedést alkalmazott vele szemben,

e) kénysztörölési eljárás alatt áll,

f) a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó terhére megállapított összes adókülönbözlet meghaladja az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének 70%-át azzal, hogy az adózó terhére megállapított összes adókülönbözletet csökkenteni kell a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó javára megállapított összes adókülönbözettel,

g) a terhére az állami adó- és vámhatóság által kiszabott, a tárgyévet megelőző két évben esedékessé vált mulasztási bírság összege meghaladja az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének 70%-át.”

(2) Az Art. 6/E. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kockázatos adózói minősítés az (1) bekezdés a)-d) pontjai szerinti esetekben a minősítésre okot adó feltétel bekövetkezésétől, az f)-g) pontja szerinti esetben a minősítés hatályának beálltától számított egy évig, az (1) bekezdés e) pontja szerinti esetben a kénysztörölési eljárás időtartama alatt áll fenn. A minősítés jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni, ha az adózó felszámolási, végelszámolási eljárás alatt áll. Ha az eljárás az adózó jogutód nélküli megszűnése nélkül zárul, az adózó kockázatos minősítésének jogkövetkezményeit ismét alkalmazni kell azzal, hogy az egy éves időtartamba a felszámolás, végelszámolás ideje nem számít bele.

148. § (1) Az Art. 22/D. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetni, ha az automataberendezés üzemeltetője olyan automataberendezés kapcsán tesz bejelentést, amelyre az automataberendezés korábbi üzemeltetője már bejelentést tett, és ezen bejelentéshez kapcsolódóan

a) az igazgatási szolgáltatási díj teljes összege megfizetésre, és

b) az automataberendezés gyártási száma bejelentésre

került.”

(2) Az Art. 22/D. §-a a következő (4)-(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az automataberendezéseket az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott automata felügyeleti egységgel (a továbbiakban: AFE) kell ellátni. Az AFE-ben tárolt adatokról az adózó rendszeresen adatszolgáltatást teljesít az állami adó- és vámhatóság részére, amely adatokat az állami adó- és vámhatóság kizárólag az e törvény szerinti adózók ellenőrzéséhez, ellenőrzésre történő kiválasztásához, törvényben meghatározott feladatai ellátásához használhatja fel az adó megállapításához való jog elévülési idején belül.

(5) Az automataberendezések működését az állami adó- és vámhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyeli, illetve a (4) bekezdés szerinti adatszolgáltatást közvetlen adatlekérdezéssel valósítja meg.

(6) Az automataberendezések üzemeltetésével kapcsolatos, az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott kötelezettségeket az állami adó- és vámhatóság ellenőrzi.”

149. § Az Art. 24/B. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 17. § (1) bekezdés *b)* pontjában említett adózó részére az adószám e § szerinti törlését követően adószám nem állapítható meg, egyéb esetben, ha az adózó a törlést követően adóköteles tevékenységet kíván folytatni, az adószám megállapítását a 17. § (1) bekezdés *c)* pontja megfelelő alkalmazásával kéri. Az állami adó- és vámhatóság az adózó részére a kérelem alapján az adószámot abban az esetben is a kérelem benyújtása napjával állapítja meg, ha az adózó az adóköteles tevékenységet a kérelem benyújtása előtt megkezdte vagy folytatta. Az adózó részére az adószám e § szerinti törlését követően az adószám csak akkor állapítható meg, ha az adószám törlésének oka már nem áll fenn, illetve az adószám törlésének alapjául szolgáló mulasztását az adózó teljes körűen pótolta, vagy a törlést az (1) bekezdés *d)* pontja szerint kezdeményező szerv ehhez hozzájárul.”

150. § Az Art. 24/F. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az adózó a 24/F. § (1) bekezdése szerinti tartalommal kitöltött kérdőívet az adószám e § szerinti törléséről szóló határozat kiadmányozásáig visszaküldi az állami adó- és vámhatóságnak, akkor az adószám törlését elrendelő határozat kiadmányozásának nincs helye. Amennyiben az adózó az adószám törlését elrendelő határozat kiadmányozását követően, annak jogerőre emelkedéséig visszaküldi a 24/F. § (1) bekezdése szerinti tartalommal kitöltött kérdőívet, vagy a visszaküldésről az állami adó- és vámhatóság a kiadmányozást követően szerez tudomást, az állami adó- és vámhatóság a határozatot visszavonja.”

151. § Az Art. 31. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ha az alapítvány, a közalapítvány, az egyesület, a köztestület az adóévre vonatkozóan alkalmazza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 9. § (2) bekezdés *f)* pontját, valamint a (3) bekezdés *d)* és *c)* pontját, akkor az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően társasági adóbevallást nyújt be.”

152. § (1) Az Art. 31/B. § a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az általános forgalmi adó alanya külön jogszabály szerint valós időben adatszolgáltatást teljesíthet az állami adó- és vámhatóság részére azon számlázási funkcióval rendelkező programmal kibocsátott számlák adattartalmáról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja. Az adóalany ezen számlákat érintő módosításról vagy érvénytelenítésről is valós idejű adatszolgáltatást teljesít. Jogszabály előírhatja, hogy a számlázási funkcióval rendelkező program működését az állami adó- és vámhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyelje. Ebben az esetben az adatszolgáltatás külön jogszabály szerint az állami adó- és vámhatóság általi közvetlen adatlekéréssel is megvalósítható. A valós idejű adatszolgáltatás mentesíti az általános forgalmi adó alanyát a (2), (4)-(5) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettség alól.”

(2) Az Art. 31/B. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az általános forgalmi adó alanya külön jogszabály szerint valós időben adatszolgáltatást teljesít az állami adó- és vámhatóság részére azon számlázási funkcióval rendelkező programmal kibocsátott számlák adattartalmáról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja. Az adóalany ezen számlákat érintő módosításról vagy érvénytelenítésről is valós idejű adatszolgáltatást teljesít. Jogszabály előírhatja, hogy a számlázási funkcióval rendelkező program működését az állami adó- és vámhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyelje. Ebben az esetben az adatszolgáltatás külön jogszabály szerint az állami adó- és vámhatóság általi közvetlen adatlekéréssel is megvalósítható.”

153. § Az Art. 35. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„d) a 36. §-ban említett kezességet vállaló és az adótartozást átvállaló a jóváhagyott szerződésben foglalt adó tekintetében, valamint akinek a meg nem fizetett adóért való kezességét törvény írja elő,”

154. § Az Art. 54. § (7) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

(7) Az adóhatóság megkeresésre tájékoztatja az adótitokról)

„m) a közbeszerzési hatóságot, ha a tájékoztatás a törvényben meghatározott feladata ellátásához szükséges.”

155. § Az Art. 54. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az adóhatóság a csekély összegű (de minimis) támogatások összegéről adózónként az adóbevallás határidejét követő 90 napon belül adatot szolgáltat a kincstárnak, amely az adatokat az országos támogatási monitoring rendszerben rögzíti.”

156. § Az Art. a következő 55/C. §-sal egészül ki:

„55/C. § (1) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőségéről szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről a 651/2014/EU bizottsági rendelet 9. cikke szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített kedvezmény összege jogcímenként az 500 000 eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatást havi gyakoriságú adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén az adóévet követő év március 15-éig, éves adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén a bevallás benyújtásának határidejét követő szeptember 15-éig kell teljesíteni az alábbi adatokról:

a) az adózó neve, székhelye, adószáma,

b) az adózónak a 651/2014/EU rendelet I. melléklete szerinti típusa, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll,

c) az adózó főtevékenysége a mindenkor hatályos TEÁOR nomenklátúra szerint, egyéni vállalkozó esetén ÖVTJ-kódok szerint,

d) az adóbevallás benyújtásának az esedékessége.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítése során az állami adó- és vámhatóság a következő sávok szerint szolgáltat adatot az igénybevett kedvezmény támogatástartalmának összege alapján:

- a) a 0,5-1 millió eurónak megfelelő forintösszegű támogatástartalom;
- b) az 1 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- c) a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- d) az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- e) a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- f) a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó mértékű támogatástartalom.

(4) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőknek nyilvánításáról szóló 2014. június 25-ei 702/2014/EU bizottsági rendelet hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről a 702/2014/EU bizottsági rendelet 9. cikke szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített elsődleges mezőgazdasági termeléssel foglalkozó kedvezményezettek esetében a kedvezmény összege jogcímenként a 60 000 eurónak megfelelő forintösszeget, a mezőgazdasági termékek feldolgozásával vagy mezőgazdasági termékek forgalmazásával foglalkozó, az erdészeti ágazatban működő vagy az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 42. cikkének hatályán kívül eső tevékenységet folytató kedvezményezettek esetében az 500 000 eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.

(5) A (4) bekezdés szerinti adatszolgáltatást havi gyakoriságú adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén az adóévet követő év március 15-éig, éves adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén a bevallás benyújtásának határidejét követő szeptember 15-éig kell teljesíteni az alábbi adatokról:

- a) az adózó neve, székhelye, adószáma,
- b) az adózónak a 702/2014/EU rendelet I. melléklete szerinti típusa, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll,
- c) az adózó főtevékenysége a mindenkor hatályos TEÁOR nomenklátúra szerint, egyéni vállalkozó esetén ÖVTJ-kódok szerint,
- d) adóbevallás benyújtásának az esedékessége.

(6) A (4) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége során az állami adó- és vámhatóság a következő sávok szerint adatot szolgáltat az igénybevett kedvezmény összegének támogatástartalmát illetően:

- a) a 0,06-0,5 millió eurónak megfelelő forintösszegű támogatástartalom;
- b) a 0,5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de az 1 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;

c) az 1 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;

d) a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;

e) az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;

f) a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;

g) a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó mértékű támogatástartalom.”

157. § Az Art. 87. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Az adóhatóság az ellenőrzés célját)

„g) a feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulására vonatkozó”

(ellenőrzéssel valósítja meg.)

158. § Az Art. 88. §-a a következő (6c) és (6d) bekezdéssel egészül ki:

„(6c) A fuvarozó köteles az állami adó- és vámhatóság által felhelyezett hatósági zárat annak felhelyezésétől az állami adó- és vámhatóság által történő levételéig sértetlen állapotban megőrizni.

(6d) Ha a közúti fuvarozással járó tevékenység során a hatósági zár baleset, vagy egyéb tevékenységi körén kívül álló elháríthatatlan ok miatt megsérült vagy az áru megrongálódott, illetve megsemmisült, a fuvarozó köteles erről az állami adó- és vámhatóságot haladéktalanul értesíteni.”

159. § Az Art. 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„105. § Az utólagos, az ismételt, illetve az állami garancia beváltásához kapcsolódó, valamint a feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulására vonatkozó ellenőrzés esetén az adóhatóság az ellenőrzés eredményétől függetlenül a megállapításokról határozatot hoz. Egyéb esetben a hatósági eljárást csak akkor kell megindítani, ha az adóhatóság valamilyen kötelezettség teljesítését írja elő, vagy jogkövetkezményt állapít meg.”

160. § Az Art. a 119/A. §-t követően a következő címmel és a cím utáni 119/B. §-sal egészül ki:

„A feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulására vonatkozó ellenőrzés

119/B. § (1) Az ellenőrzés tárgya annak megállapítása, hogy az adózóra vonatkozó feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat alapjául szolgáló tényállás megvalósult-e.

(2) Az ellenőrzés során az adóhatóság megvizsgál minden olyan bizonylatot, igazolást és nyilvántartást, amelyre a feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat megállapítást tett. Az adóhatóság csak olyan bizonylat, igazolás vagy nyilvántartás bemutatását kérheti, amelyről a feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat kimondta, hogy annak kiállítása, megőrzése, illetve vezetése tényállás megvalósulásának feltétele, ha a feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat ilyen rendelkezést tartalmaz.

(3) Ha az adóhatóság az ellenőrzés során megállapította, hogy a feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat alapjául szolgáló tényállás megvalósult, határozatában arról is

rendelkezik, hogy a feltételes adómegállapítás tárgyát képező adónem tekintetében melyik, az ellenőrzés megkezdéséig már lezárult egy vagy több adómegállapítási időszakra kötelezi az adóhatóságot a feltételes adómegállapítás. Az ellenőrzés megállapításáról hozott jogerős határozat az adóhatóságot köti, az abban foglaltaktól eltérni ezt követően meghozott határozatban nem lehet.

(4) A feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulására irányuló ellenőrzés megkezdésétől kezdődően az ellenőrzést lezáró határozat jogerőre emelkedéséig az adóhatóság a feltételes adómegállapítás tárgyát képező adónem tekintetében a feltételes adómegállapítás hatálya alá tartozó adómegállapítási időszakra vonatkozó bevallás utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést nem indíthat.”

161. § Az Art. 132. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5b) A számviteli törvényben meghatározott IFRS-ek szerinti számviteli elszámolás minősítését is igénylő feltételes adómegállapítás iránti kérelem esetén a kérelemhez csatolni kell a Magyar Könyvvizsgálói Kamarának a számviteli elszámolás minősítésére vonatkozó szakértői véleményét.”

162. § (1) Az Art. 133. § (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Fizetési könnyítés iránti kérelem benyújtása, illetve a kérelem teljesítése esetén a következő pótlékokat kell felszámítani, valamint a b) pont alkalmazásakor határozatban közölni:

a) a kérelem benyújtása esetén késedelmi pótlékot a kérelmet elbíráló határozat jogerőre emelkedéséig, ha azonban a fizetési könnyítést engedélyezik, csak az elsőfokú határozat keltének napjáig,

b) a kérelem teljesítése esetén a fizetési könnyítés időtartamára az elsőfokú határozat keltének napjától a kérelem benyújtásának napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékben.

(6) A pótlékok kiszabása kivételes méltánylást érdemlő esetben mellőzhető. Az (5) bekezdés b) pontjában említett pótléokra egyebekben a késedelmi pótléokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

(2) Az Art. 133. §-a a következő (11)-(12) bekezdésekkel egészül ki:

„(11) A vállalkozási tevékenységet nem folytató, általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett magánszemély kérelmére az állami adó- és vámhatóság az általa nyilvántartott, legfeljebb 200 000 forint összegű adótartozásra – kivéve a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket – évente egy alkalommal legfeljebb 6 havi pótlékmentes részletfizetést engedélyez az (1)-(2) bekezdésben foglalt feltételek vizsgálata nélkül.

(12) Ha az adózó a (11) bekezdés alapján engedélyezett részletfizetés esetében az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, a részletfizetési kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az adóhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot számít fel.”

163. § Az Art. 134. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az öt terhelő adótartozást – a kifizető által a magánszemélytől levont adó- és járuléktartozás kivételével –, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt

élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti. Az adóhatóság a mérséklést – az adózó teljesítőképességéhez mérten – az adótartozás egy részének megfizetéséhez kötheti.”

164. § Az Art. 144. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„144. § Az adóhatóság alkalmazottja – ha e törvény másként nem rendelkezik – a végrehajtási eljárásban az egyes végrehajtási cselekmények foganatosításakor a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt (a továbbiakban: Vht.) alkalmazza. Az adóvégrehajtót az eredményes végrehajtás érdekében mindazok a jogok megilletik, amit a Vht. a bírósági végrehajtónak biztosít. Ha az adózó vagy más személy a helyszíni végrehajtási eljárás eredményességét a végrehajtó veszélyeztetésével, fenyegetésével akadályozza, vagy az eljárás lefolytatásának megghiúsítását megkísérli, az adóhatóság a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés megtételét kezdeményezheti, vagy a NAV hivatásos állományú, jelen lévő tagja útján az eljárás zavartalan lefolytatását biztosíthatja a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések alkalmazásával. A végrehajtó a végrehajtási eljárás során jogosult – a vagyontárgy kétséget kizáró beazonosítása érdekében – a 98. § (1) bekezdése j) pontja szerinti mintavételre. A végrehajtás lefolytatásához szükséges adatok beszerzésére és kezelésére a Vht.-t az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

165. § Az Art. 145. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adótartozás után felszámított pótlék, kamat, valamint a végrehajtási költségátalány az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okirat alapján hajtható végre.”

166. § Az Art. 146. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha ugyanazt az ingóságot (ideértve az üzletrészt és az értékpapírt is) vagy ingatlant több adóhatóság is lefoglalta, a végrehajtás folytatására és az értékesítésre az állami adó- és vámhatóság, ennek hiányában az a végrehajtó jogosult és köteles, aki a vagyontárgyat a többi végrehajtót megelőzően foglalta le. Egyidejű foglalás esetén az adóhatóságok megegyezése szerint kell folytatni a végrehajtást.”

167. § Az Art. 147. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Adók módjára behajtandó köztartozásnak a pályázat nyertese útján történő érvényesítése esetén a behajtást kérő köteles az adóhatóság felhívására a (3) bekezdés szerinti jutalék összegét megfizetni. Az adóhatóság eredménytelen felszólítást követően határozattal kötelezi a behajtást kérőt a jutalék összegének megfizetésére. A határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okiratnak minősül.”

168. § (1) Az Art. 149. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Biztosítási intézkedés keretében az állami adó- és vámhatóság az általa felülvizsgált, az adózót megillető költségvetési támogatást (adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést) a biztosítási intézkedést elrendelő végzésben meghatározott kötelezettség erejéig zárolhatja. A zárolt összeg felett az adózó rendelkezési joga a biztosítási intézkedés időtartama alatt szünetel.”

169. § Az Art. 150. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtható okirat alapján foganatosított ingó-, ingatlan- illetve követelésfoglalás hatályát az adóhatóság kiterjesztheti a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra, költségekre is (kiterjesztés), amely tényről az adóhatóság az adózót értesíti.”

170. § Az Art. Végrehajtás munkabérre, fizetési számlára alcíme a következő 153/A. §-sal egészül ki:

„153/A. § (1) Ha az adóhatóság az adózóval szembeni végrehajtás során követelésfoglalást foganatosít, a 31/B. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat megtételére kötelezett, nyilatkozata szerint a végrehajtás alá vont adózótól számlát befogadó adóalany – ha az adóhatóságnak a Vht. 111. §-a alapján megküldött nyilatkozatában a követelést vagy annak egy részét, annak teljesítése miatt nem ismeri el – köteles a követelés megszűnését az adóhatóság részére hitelt érdemlően igazolni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti igazolás számla, a megfizetést igazoló bizonylatok, az adózók közötti beszámítás alkalmazásáról szóló dokumentumok, illetve ezen okiratok másolatának benyújtásával vagy más olyan módon történhet, amely a követelés megszűnését – a 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kötelezettségnek megfelelően – igazolja.

(3) Ha a 31/B. § (1) bekezdése alapján nyilatkozatot tett adóalany az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét nem teljesíti vagy a Vht. 111. §-a szerinti nyilatkozattételt elmulasztja, az adóhatóság a 153. § szerint kötelezheti őt a követelés összege erejéig az adótartozás megfizetésére.”

171. § Az Art. 154. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a lefoglalt gépjárművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, illetve az adós a lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, az állami adó- és vámhatóság határozattal tárgykörözést rendelhet el. Az állami adóhatóság által elrendelt tárgykörözés kapcsán intézkedést foganatosító rendőri szerv a megtett intézkedésről, illetve annak eredményéről az állami adó- és vámhatóságot soron kívül értesíti.”

172. § (1) Az Art. 155. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az adóhatóság adózó tulajdonát képező ingatlan végrehajtását mellőzheti, ha az ingatlant terhelő jelzálogjog miatt, annak értékesítéséből az adóhatóság követelésének kielégítése nem várható.”

(2) Az Art. 155. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az ingatlan-végrehajtásnak az (1) bekezdés alapján nincs helye, illetve az adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzését a (3a) bekezdés alapján mellőzi, az adóhatóságot az adótartozás erejéig az adózó ingatlanára jelzálogjogot jegyeztethet be. Az adóhatóság, illetőleg az adóhatóság megbízásából eljáró bírósági végrehajtó a jelzálogjog bejegyzése végett megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, amely a jelzálogjogot soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba. A jelzálogjog-bejegyzés érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő ingatlanügyi hatósági intézkedésre halasztó hatálya nincs.”

(3) Az Art. 155. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az adóhatóság által megkeresés alapján folytatott végrehajtási eljárásban a végrehajtással érintett fizetési kötelezettség érvényesítése e törvény alapján a központi költségvetés vagy az állam javára történik, és ezt a tényt a megkeresés tartalmazza, akkor az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő jogok jogosultjaként az államot kell feltüntetni azzal, hogy bírósági és más hatósági eljárásokban a jogosult képviselőjében az állami adó- és vámhatóság illetékes területi szerve jár el.”

173. § Az Art. 161. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adók módjára behajtandó köztartozásra a végrehajtási eljárás szabályait kell alkalmazni azzal, hogy az állami adó- és vámhatóság 200 000 forintot nem meghaladó köztartozás esetén hatósági átutalási megbízást, illetve munkabérletiltást foganatosít kizárólag a tartozás behajtása érdekében, ezek eredménytelensége esetén pedig a 161. § (5) bekezdése szerint jár el. Ha a 200 000 Ft-ot nem meghaladó köztartozás mellett az adózót adótartozás is terheli, az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményeket is foganatosíthat. Ha az eljárás során a jelzálogjog bejegyzését követően egyéb végrehajtási cselekmény foganatosításától eredmény nem várható, az adóhatóság a jelzálogjog fenntartása mellett a 161. § (5) bekezdésében írtak szerint jár el.”

174. § Az Art. következő 162/A. §-sal egészül ki:

„162/A. § (1) A végrehajtási eljárást lefolytató állami adó- és vámhatóság végrehajtható vagyron hiányában az adózó adószámláján nyilvántartott, 100 000 forintot elérő tartozását, állami kezességvállalásból eredő, állammal szemben fennálló tartozását behajthatatlannak minősíti és végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tartja nyilván.

(2) A behajthatatlanság címén nyilvántartott adótartozást az állami adó- és vámhatóság újból végrehajthatónak minősíti, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül az adótartozás végrehajthatóvá válik.

(3) A végrehajtást foganatosító állami adó- és vámhatóság a 10 000 forintot meg nem haladó tartozást behajthatatlanság címén az adózó adószámlájáról véglegesen törli, ha a tartozás beszedése érdekében az adós pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt fizetési számlájára benyújtott hatósági átutalási megbízás nem teljesült.

(4) A végrehajtási eljárást lefolytató állami adó- és vámhatóság a (3) bekezdésben meghatározott értékhatárt meghaladó, de 100 000 forintot el nem érő tartozást végrehajtható vagyron hiányában az adózó adószámlájáról véglegesen törli, ha a behajtás érdekében szükséges valamennyi intézkedést megtett.”

175. § (1) Az Art. 163. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatóság a költségekről – a végrehajtási költségátalány kivételével - végzést hoz, amelynek összege ingó- és ingatlan-végrehajtás esetén nem lehet kevesebb 5000 forintnál.”

(2) Az Art. 163. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adóhatóság az (1) bekezdés szerinti költségátalány felszámításáról az adózót értesíti.”

176. § Az Art. 164. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha bíróság az adómegállapításhoz való jog elévülési idején túl az adózó adókötelezettségét érintő jogerős döntést hoz, az adózó az adókötelezettsége rendezése érdekében a már elévült adómegállapítási időszak tekintetében is jogosult önellenőrzés benyújtására. Az önellenőrzéssel érintett kötelezettség ellenőrzésére az adóhatóság az önellenőrzés beérkezésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a bíróság ítéletével érintett adómegállapítási időszak már ellenőrzéssel lezárt, az adókötelezettséget az adóhatóság az adózó kérelmére ismételt ellenőrzés keretében rendezi.”

177. § (1) Az Art. 172. §-a a következő (19b) bekezdéssel egészül ki:

„(19b) Ha az állami adó- és vámhatóság az ellenőrzése során megállapítja, hogy az adózó a 22/E. § (1)-(2) és (4) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettségét valótlan adattartalommal úgy teljesítette, hogy a bejelentett termék mennyisége meghaladja a ténylegesen fuvarozott termék mennyiségét, akkor az állami adó- és vámhatóság az adózó terhére a bejelentett, de ténylegesen nem fuvarozott áru értékének 40 százalékáig terjedő mulasztási bírságot szabhat ki.”

(2) Az Art. 172. §-a a következő (20h) bekezdéssel egészül ki:

„(20h) Ha a fuvarozó az Art. 88. § (6c) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek nem tesz eleget, az állami adó- és vámhatóság a magánszemély terhére legalább 200 000 Ft, legfeljebb 500 000 Ft, magánszemélynek nem minősülő fuvarozó terhére legalább 500 000 Ft, legfeljebb 1 000 000 Ft mulasztási bírságot szabhat ki.”

178. § Az Art. a következő 173/A. §-sal egészül ki:

„173/A. § (1) Ha az állami adó- és vámhatóság a 172. § (20h) bekezdés alapján mulasztási bírságot szab ki, a fuvarozás eszközét – a romlandó árut és az élő állatot szállító fuvareszközök kivételével – az általa lefolytatott ellenőrzés során a kiszabott bírság, illetve a pénzkövetelés biztosítás megfizetéséig, az erre vonatkozó külön határozat kiadása nélkül visszatarthatja.

(2) A jármű nem tartható vissza abban az esetben, ha

a) a bírságfizetésre kötelezett (kötelezettek) székhelye, illetve lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye Magyarország területén van, és a kötelezett rendelkezik az állami adó- és vámhatóság által kiadott adószámmal, illetve adóazonosító jellel, vagy

b) a bírságfizetési kötelezettség teljesítéséért pénzügyi intézmény kezességet, garanciát vállal vagy a kötelezettséget belföldön bejegyzett, adószámmal rendelkező gazdálkodó szervezet átvállalja és ezt a tényt a bírságfizetésre kötelezett az eljárás során hitelt érdemlően igazolja.

(3) Ha a külföldi fuvarozó a 88. § (6b) bekezdésében foglalt előírásokat megszegve az állami adó- és vámhatóság által felhelyezett hatósági zár, állami adó- és vámhatóság által történő levételét megakadályozza, akkor bármely a fuvarozó tulajdonában vagy használatában lévő fuvareszköz tekintetében az állami adó- és vámhatóság a 172. § (20h) bekezdésében és az (1) bekezdésben foglaltakat alkalmazhatja.

(4) E §, valamint a 172. § (20h) bekezdése alkalmazásában külföldi fuvarozó a Magyarország területén termékmozgatást végző

a) belföldön nem letelepedett és egyébként gazdasági (termelő, szolgáltató, üzemi, üzleti) tevékenységet nem folytató jogi személy és egyéb szervezet,

b) járművet vezető, belföldön lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező magánszemély, valamint

c) az a) pont szerinti jogi személy és egyéb szervezet tulajdonában álló termékmozgatást végző jármű belföldi magánszemély vezetője.”

179. § Az Art. 174/A. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az adózó a beszámoló letétbe helyezési, illetve közzétételi kötelezettségét az adószám e § szerinti törléséről szóló határozat kiadmányozásáig teljesíti, akkor az adószám törlését elrendelő határozat kiadmányozásának nincs helye. Amennyiben az adózó az adószám törlését elrendelő határozat kiadmányozását követően, annak jogerőre emelkedéséig teljesíti a beszámoló letétbe helyezési, illetve közzétételi kötelezettségét vagy annak teljesítéséről az

állami adó- és vámhatóság a kiadmányozást követően szerez tudomást, az állami adó- és vámhatóság a határozatot visszavonja.”

180. § (1) Az Art.175. § (4a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„175.§ (4a) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy

a) az automataberendezések üzemeltetőinek adókötelezettségével,

b) a bejelentési eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével,

c) az automataberendezések műszaki követelményeivel, üzemeltetésüknek és szervizelésüknek, valamint az automataberendezésekben rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásával,

d) az üzemeltető részére nyújtott, az automataberendezések adatszolgáltatását biztosító valamennyi szolgáltatás hatósági árát és a hatósági árszabályozással

kapcsolatos részletes szabályokat rendeletben határozza meg.”

(2) Az Art. 175. §-a a következő (35) bekezdéssel egészül ki:

„(35) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg az adóintézkedések formájában megvalósuló állami támogatási programoknak az Európai Unió állami támogatási rendelkezéseivel való összhangját megteremtő szabályozást.

181. § Az Art. 176/H. §-a a következő (3)-(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ezen alcím alkalmazásában hatósági ár az üzemeltető részére nyújtott, az automataberendezések adatszolgáltatását biztosító valamennyi szolgáltatás ára.

(4) Ezen alcím és a 175. § (4a) bekezdés alkalmazásában üzemeltető a külön jogszabály szerint automataberendezések használatára kötelezett.”

182. § Az Art. 179. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) és (2) bekezdés szerint költségekről – ha törvény eltérően nem rendelkezik – az adóhatóság határozatában (végzésében) rendelkezik.”

183. § Az Art. a következő 181/C. §-sal egészül ki:

„181/C. § E törvény 52. § (12) bekezdésének és 7. számú melléklet 1-18. pontjának az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.5) történő hatályon kívül helyezése, valamint a Módtv.5-tel megállapított 7. számú melléklet 19. pontja a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 10-i 2015/2060/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

184. § Az Art. a következő 218. §-sal egészül ki:

„218. § (1) E törvénynek a Módtv.5-tel megállapított rendelkezéseit a Módtv.5. hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre is kell alkalmazni azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a

kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(2) E törvénynek a Módtv.5-tel megállapított végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit

- a) a Módtv.5 hatálybalépésekor még el nem rendelt, és
- b) a Módtv.5 hatálybalépésekor folyamatban lévő

végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell.”

185. § Az Art. a következő 219. §-sal egészül ki:

„219. § Az állami adó- és vámhatóság első alkalommal 2016. harmadik negyedévét követően minősíti az adózókat e törvénynek a Módtv.5 által megállapított 6/A. § (1a) és (3) bekezdésében meghatározott rendelkezések alapján.”

186. § Az Art. a következő 220. §-sal egészül ki:

„220. § Az állami adó- és vámhatóság első alkalommal 2016. harmadik negyedévét követően minősíti az adózókat e törvénynek a Módtv.5-tel megállapított 6/E. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott rendelkezések alapján.”

187. § Az Art. a következő 221. §-sal egészül ki:

„221. § (1) E törvénynek a Módtv5-tel megállapított 24/F. § (7) bekezdését a hatályba lépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) Ha az adózó adószámát az állami adó- és vámhatóság a Módtv5-tel megállapított 24/F. § (7) bekezdés hatálybalépését megelőzően jogerősen törölte, az adózó 2016. december 31-ig kérheti az adószám törlésről hozott határozat visszavonását. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának nincs helye. A kérelemhez az adózó, ha arra korábban nem került sor, köteles a 24/F. § (1) bekezdés szerinti kitöltött kérdőívet csatolni. Ha az adózó megszűntnek nyilvánítását a cégbíróság jogerős végzésével még nem rendelte el, az adózó kérelme alapján az állami adó- és vámhatóság az adószám törléséről hozott határozatot visszavonja. Ha az adószám törléséről hozott határozatot a felettes szerv érdemben felülvizsgálta, a felettes szerv a bíróság által felül nem vizsgált határozatát úgy módosítja, hogy az adószám törléséről hozott határozatot megsemmisíti. A határozat visszavonásáról, vagy megsemmisítéséről az állami adóhatóság haladéktalanul értesíti a cégbíróságot. Ha a kérelem alapján az állami adó- és vámhatóság az adószám törléséről rendelkező határozatot visszavonja, a visszavonó határozat ellen fellebbezésnek nincsen helye.

(3) Az (2) bekezdés szerinti kérelem benyújtása esetén az állami adó- és vámhatóság - ha a kérelem alapján az adószám törléséről rendelkező határozatot visszavonja - a 24/F. § (1) bekezdés szerinti kockázatelemzési eljárást a kérelem benyújtását követő egy éven belül folytatja le.

(4) Az adószám törléséről rendelkező határozat (2) bekezdés szerinti visszavonása esetén az adószám törléséről rendelkező határozat jogerőre emelkedésétől a visszavonó határozat jogerőre emelkedéséig esedékes bevallási kötelezettségnek a visszavonó határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belüli teljesítése (pótlása) esetén bevallás késedelme miatt az adóhatóság mulasztási bírságot nem szab ki.”

188. § Az Art. a következő 222. §-sal egészül ki:

„222. § (1) E törvénynek a Módtv5-tel megállapított 55/C. §-a szerinti adatszolgáltatást első alkalommal a 2016. június 30-át követően igénybevett támogatásokról kell teljesíteni.

(2) E törvénynek a Módtv5-tel megállapított 174/A. § (3) bekezdését a hatályba lépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.”

189. § Az Art. a következő 223. §-sal egészül ki:

„223. § A 2015. december 31-ig jogerőre emelkedett, adó feltételes megállapítását tartalmazó határozat alapjául szolgáló tényállás megvalósulására irányuló ellenőrzést az adózó kérelmezheti az adóhatóságnál. Ha az ellenőrzés során az adóhatóság azt állapította meg, hogy a feltételes adómegállapítás az adóhatóságra a tényállás megvalósulásának hiánya miatt nem kötelező, akkor az ellenőrzést lezáró határozatában az adóhatóság az adózó kérelmére megállapítja a feltételes adómegállapítás tárgyát képező ügylet keretében az adózó által 2015. december 31-ig megszerzett, a jövedelemszerzés időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések szerint adóköteles jövedelmet terhelő adót is. Az adót az adóhatóság a jövedelemszerzés időpontjában hatályos jogszabályok szerinti legalacsonyabb adómérték szerint állapítja meg.”

190. § (1) Az Art. 4. számú melléklete a 13. melléklet szerint módosul.

(2) Az Art. 7. számú melléklete a 14. melléklet szerint módosul.

191. § Az Art.

1. 6/B. § (4) bekezdésében az „a 37. § (4) bekezdése szerinti esetben 30 napon belül” szövegrész helyébe a „20 napon belül” szöveg,
2. 22/E. § (1) bekezdésében az „Útdíjköteles gépjárművel végzett” szövegrész helyébe az „Útdíjköteles gépjárművel, továbbá a 3,5 tonna össztömeget meghaladó gépjárművel végzett” szöveg,
3. 24/A. § (2) bekezdésében a „Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés a)-b) pontja alapján került sor, az adóhatóság a cégbíróság megkeresésével egyidejűleg törvényességi felügyeleti eljárást, illetve az ismeretlen székhelyű cég megszüntetése iránti eljárást kezdeményez.” szövegrész helyébe az „Az adóhatóság az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti okból ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló törvényességi felügyelet eljárást a cégbíróságnál nem kezdeményez.” szöveg,
4. 24/A. § (3) bekezdésében az „ellenőrzésnek. Ha” szövegrész helyébe az „ellenőrzésnek. Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés d) pontja alapján került sor, a felfüggesztés abban az esetben szüntethető meg, ha a kormányzati ellenőrzési szerv vezetője ehhez hozzájárul. Ha” szöveg,
5. 24/A. § (8) bekezdésében a „folytatta.” szövegrész helyébe a „folytatta. Az adószám akkor állapítható meg, ha az adószám felfüggesztésének oka már nem áll fenn, illetve ha az (1) bekezdés d) pontja alapján elrendelt felfüggesztés esetén a kormányzati ellenőrzési szerv vezetője ehhez hozzájárul.” szöveg,
6. 24/B. § (1) bekezdés b) pontjában az „az állami adó- és vámhatósághoz jelentette be,” szövegrész helyébe az „az állami adó- és vámhatósághoz annak felszólítása ellenére sem jelentette be,” szöveg,
7. 24/B. § (2) bekezdésében az „az (1) bekezdés” szövegrész helyébe az „e §” szöveg, az „(1) bekezdés” szövegrész helyébe az „e §” szöveg, valamint az „eljárást. Az adószám” szöveg helyébe az „eljárást, kivéve, ha az adózó kényszer törlesztés alatt áll. Az adószám” szöveg,

8. 24/B. § (4) bekezdésében az „(1) bekezdésben” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés a)-c) pontjaiban” szöveg,
9. 24/C. § (4) bekezdésében, (5) bekezdés a) és b) pontjában, valamint (6) bekezdésében a „vezető tisztségviselő, vagy tag” szövegrész helyébe a „vezető tisztségviselő, cégvezető, tag, vagy részvényes” szöveg,
10. 24/C. § (6) bekezdés a) pontjában a „tagi jogviszonnyal” szövegrész helyébe „tagi, részvényesi jogviszonnyal” szöveg,
11. 24/C. § (6) bekezdés b) pontjában a „vezető tisztségviselőként” szövegrész helyébe „vezető tisztségviselőként, vagy cégvezetőként” szöveg,
12. 24/C. § (9) bekezdésében a „vezető tisztségviselőjét, illetve tagját” szövegrész helyébe a „vezető tisztségviselőjét, cégvezetőjét, tagját, illetve részvényesét” szöveg,
13. 31/B. § (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdésében az „1 000 000 forintot” szövegrész helyébe a „100 000 forintot” szöveg,
14. 31/B. § (2) bekezdésében az „azon számlákról” szövegrész helyébe az „azon számlatömb használatával kibocsátott számlákról” szöveg,
15. 35. § (2) bekezdés b) pontjában az „ajándék erejéig” szövegrész helyébe az „ajándék értékének erejéig” szöveg,
16. 136. § (6) bekezdésében az „elsőfokú adóhatóság” szövegrész helyébe az „első fokon döntést hozó adóhatóság” szöveg,
17. 153. §-ában a „felhívása ellenére a levonást” szövegrész helyébe a „felhívása ellenére a követelés fennállásáról nem nyilatkozik, illetve a levonást” szöveg, valamint a „kötelezi a levonni” szövegrész helyébe a „kötelezi a követelés, illetve a levonni” szöveg,
18. 157. §-ában a „kikiáltási árnak” szövegrész helyébe a „becsértéknek” szöveg,
19. 160. § (4) bekezdésében a „személyt” szövegrész helyébe a „személy fizetési kötelezettségét” szöveg,
20. 161. § (1) bekezdésében a „15 nap elteltével megkeresi” szövegrész helyébe a „15 nap elteltével elektronikus úton megkeresi” szöveg,
21. 161/A. § (2) bekezdésében a „10 000” szövegrész helyébe „50 000” szöveg,
22. 162. §-ban az „adóhatóság” szövegrészek helyébe az „önkormányzati adóhatóság” szövegek,
23. 164. § (6) bekezdésében az „5” szövegrész helyébe a „4” szöveg,
24. 164. § (7) bekezdésében az „eljárás felfüggesztésének és szünetelésének” szövegrész helyébe a „eljárás felfüggesztésének, valamint az Art. 160. § (4) bekezdés d), illetve e) pontja szerinti szünetelésének” szöveg,
25. 172. § (9) bekezdésében a „magánszemély” szövegrész helyébe a „személy” szöveg,
26. 174/A. § (1) bekezdésében a „nyilvánítását.” szövegrész helyébe a „nyilvánítását, kivéve, ha az adózó kényszer törölés alatt áll.” szöveg,
27. 175. § (9) bekezdésében az „előterjesztését, továbbá” szövegrész helyébe az „előterjesztését, módosítását, kiegészítését és visszavonását, továbbá” szöveg,
28. 216. §-ában a „2016. július 1-jén” szövegrész helyébe „2017. január 1-jén” szöveg, valamint a „2016. június 30-a” szövegrész helyébe „2016. december 31-e” szöveg,

29. 4. számú melléklet A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól c. fejezet 2. pontjában a „nyilatkozatokat csatolja.” szövegrész helyébe „nyilatkozatokat csatolja, illetve az illetőséget az e melléklet 7. pont szerint megállapította.” szöveg,
30. 4. számú melléklet A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól c. fejezet 3. pontjában az „illetőséget igazolja” szövegrész helyébe, „illetőséget igazolja, vagy a kifizető az illetőséget az e melléklet 7. pont szerint megállapította.” szöveg,
31. 5. számú melléklet Az átalányadót vagy tételes átalányadót fizetők adózásának rendje c. fejezet 1. pontjában az „a mezőgazdasági kistermelői és a fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély” szövegrész helyébe az „a mezőgazdasági kistermelői, a fizetővendéglátó tevékenységet folytató és a lakást bérbeadó magánszemély” szöveg lép.

192. § (1) Hatályát veszti az Art.

1. 52. § (12) bekezdése,
2. 3. melléklet F) pontja,
3. 3. melléklet S) pontja,
4. 7. melléklet 1-18. pontja.

(2) Hatályát veszti az Art.

1. 148/A. § (2) bekezdésében a „Vht. 95. §-a szerinti eset kivételével” szövegrész,
2. 164. § (9) bekezdésében a „vagy a végrehajtás során hozott végzés”, valamint a „,illetve a végrehajtáshoz” szövegrészek.

19. Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

193. § Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény a következő V/C. Fejezettel

„V/C. Fejezet

Immateriális javak társasági adóalap-kedvezményeire vonatkozó információk előzetes megkeresés nélküli cseréje

43/M. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 7. § (1) bekezdés c), e), s) pontja szerinti adóalap-kedvezményt a Tao. törvény átmeneti rendelkezése alapján érvényesítő adózó személyéről az adóbevallás benyújtását követő 1 éven belül az állami adóhatóság spontán információcsere keretében tájékoztatja az illetékes hatóságot, ha az adózó 2015. február 6. előtt nem vette igénybe az adóalap-kedvezményt, vagy az adóalap-kedvezményt olyan immateriális jószágra tekintettel veszi igénybe, amely alapján 2015. február 6. előtt nem vettek igénybe kedvezményt.”

20. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény módosítása

194. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény 5. §-ának az adózás rendjéről szóló 2003.

évi XCII. törvény 6/B. § (3) bekezdését megállapító rendelkezése a „*a megbízható adózó által*” szövegrész helyett a „*a megbízható adózó – ide nem értve a nyilvánosan működő részvénytársaságot – által*” szöveggel lép hatályba.

VIII. Fejezet

SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

21. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

195. § (1) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (3) bekezdés 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„2. *ellenőrzés megállapítása*: az ellenőrzés során feltárt, az eszközöket-forrásokat, az eredményt, a saját tőkét érintő hibák és hibahatások, amelyek a beszámolóval lezárt üzleti évvel (évekkel) kapcsolatosak, a hatályos jogszabályi előírások nem vagy nem megfelelő alkalmazásából, helytelen értelmezéséből, vagy nem megengedett, tiltott cselekmény elkövetéséből származnak. A számviteli elszámolás szempontjából az ellenőrzés megállapításával egy tekintet alá esik a szerződésmódosítással, a számviteli bizonylatok módosításával dokumentált, beszámolóval lezárt üzleti évet, éveket érintő gazdasági események könyvviteli elszámolásban rögzítendő jellemzőinek utólagos módosítása is;”

(2) Az Szt. 3. § (5) bekezdés 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„2. *negatív üzleti vagy cégérték*: a megvásárolt üzletágért, telephelyért, üzlethálózatért fizetett ellenérték és a tételesen állományba vett egyes eszközök piaci értékének a tételesen állományba vett, átvállalt kötelezettségek – e törvény szerinti értékeléssel meghatározott – értékével csökkentett összege közötti különbözet, ha a fizetett ellenérték alacsonyabb;”

196. § Az Szt. 37. § (2) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

(Az eredménytartalék csökkenéseként kell kimutatni:)

„*h*) a még be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljesítéseként (a jegyzett, de még be nem fizetett tőke feltöltésére) a külön jogszabályban meghatározottak szerint átvetett összeget.”

197. § Az Szt. 77. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyéb bevételek között kell elszámolni:

- a) a káreseményekkel kapcsolatosan kapott bevételeket,
- b) a kapott bírságok, kötbérek, fekbérek, késedelmi kamatok, behajtási költségátalányok, kártérítések, sérelemdíjak összegét,
- c) a behajthatatlannak minősített – és az előző üzleti év(ek)ben hitelezési veszteségként leírt – követelésekre kapott összeget,
- d) a költségek (a ráfordítások) ellentételezésére – visszafizetési kötelezettség nélkül – belföldi vagy külföldi gazdálkodótól, illetve természetes személytől, valamint államközi szerződés vagy egyéb szerződés alapján külföldi szervezettől kapott támogatás, juttatás összegét,

e) a termékpálya-szabályozáshoz kapcsolódó, termékutácsok által fizetett termékpálya-szabályozás összegét,
ha az a tárgyévhez vagy a tárgyét megelőző üzleti év(ek)hez kapcsolódik és azt a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg rendezték. Az egyéb bevételekenti elszámolásnak nem feltétele a mérlegkészítés időpontjáig történő pénzügyi rendezés, ha külön jogszabály eltérően rendelkezik, illetve a d) pontban foglalt támogatás esetén, ha a támogatási szerződés alapján a mérlegkészítés időpontjáig a támogatással való elszámolás megtörtént.

198. § Az Szt. 81. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyéb ráfordítások között kell kimutatni:)

„b) a forgóeszközök között kimutatott – vásárolt követelésnek nem minősülő – követelésnek behajthatatlan követelésként az üzleti évben leírt összegét;”

199. § Az Szt. 85. § (1a) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Befektetett pénzügyi eszközök ráfordításaként, árfolyamveszteségeként kell kimutatni:)

„b) a térítés nélkül átadott, hiányzó, megsemmisült, a befektetett pénzügyi eszközök között kimutatott értékpapírok, valamint a térítés nélkül átadott, elengedett, behajthatatlannak minősített, a befektetett pénzügyi eszközök között kimutatott kölcsönök könyv szerinti értékét;”

200. § Az Szt. 85. § (3) bekezdés m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell kimutatni:)

„m) a térítés nélkül átadott, elengedett, behajthatatlannak minősített, a forgóeszközök között kimutatott vásárolt követelés, valamint a hiányzó, megsemmisült, a forgóeszközök között kimutatott értékpapír könyv szerinti értékét, továbbá a vásárolt követelés könyv szerinti értékének azon részét, amelyre a befolyt összeg nem nyújt fedezetet;”

201. § Az Szt. 91. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kiegészítő mellékletben meg kell adni:)

„a) a tárgyévben foglalkoztatott munkavállalók átlagos statisztikai létszámát, bérköltségét és személyi jellegű egyéb kifizetéseit állománycsoportonként, valamint a bérjárulékokat jogcímenként megbontva;”

202. § Az Szt. 95/B. § (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(A vállalatirányítási nyilatkozatnak legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:)

„h) a vállalkozás ügyviteli, ügyvezető és felügyelő testületei esetében alkalmazott, sokszínűséggel kapcsolatos politika leírása, különös tekintettel az életkori, a nemi, a tanulmányi és a szakmai háttérrel kapcsolatos szempontokra, e sokszínűséggel kapcsolatos politika céljainak, megvalósítási módjának és a beszámolási időszakban elért eredményeknek a leírása. Ha nem alkalmaznak ilyen politikát, a nyilatkozatnak tartalmaznia kell ennek magyarázatát.”

203. § Az Szt. III. Fejezete a következő alcímmel és 95/C. §-sal egészül ki:

„Nem pénzügyi kimutatás

95/C. § (1) Az a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodónak minősülő vállalkozás, amelynél

a) az üzleti évet megelőző két – egymást követő – üzleti évben a mérleg fordulónapján a következő három mutatóérték közül bármelyik kettő meghaladta az alábbi határértéket:

aa) a mérlegfőösszeg a 6 000 millió forintot,

ab) az éves nettó árbevétel a 12 000 millió forintot,

ac) az üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma a 250 főt, és

b) az adott üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma meghaladja az 500 főt,

üzleti jelentésében – a vállalkozás fejlődésének, teljesítményének, helyzetének és tevékenységei hatásának megértéséhez szükséges mértékben – a környezetvédelmi, a szociális és foglalkoztatási kérdésekre, az emberi jogok tiszteletben tartására, a korrupció elleni küzdelemre és a megvesztegetésre vonatkozó információkat tartalmazó nem pénzügyi kimutatást tesz közzé.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nem pénzügyi kimutatásnak legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a vállalkozás üzleti modelljének rövid leírása;

b) a vállalkozásnak a környezetvédelemmel, a szociális és foglalkoztatási kérdésekkel, az emberi jogok tiszteletben tartásával, a korrupció elleni küzdelemmel és a megvesztegetéssel kapcsolatban követett politikáinak leírása, utalva az alkalmazott átvilágítási eljárásokra;

c) a b) pont szerinti politikák eredményei;

d) a vállalkozás tevékenységével, különösen üzleti kapcsolataival, termékeivel vagy szolgáltatásaival összefüggésben a környezetvédelemmel, a szociális és foglalkoztatási kérdésekkel, az emberi jogok tiszteletben tartásával, a korrupció elleni küzdelemmel és a megvesztegetéssel kapcsolatos azon lényeges kockázatoknak az ismertetése, amelyek hátrányos hatásokkal járhatnak e területeken, továbbá annak leírása, hogy a vállalkozás ezeket a kockázatokat hogyan kezeli;

e) azon kulcsfontosságú, nem pénzügyi jellegű teljesítménymutatók, amelyek lényegesek az adott üzleti tevékenység szempontjából.

(3) Ha a vállalkozás nem rendelkezik a (2) bekezdés b) pont szerinti politikák valamelyikével, akkor indokolnia kell annak hiányát.

(4) A nem pénzügyi kimutatásból kihagyhatók azon aktuális fejleményekre vagy tárgyalás alatt álló kérdésekre vonatkozó információk, amelyek közzététele a vállalkozás legfőbb irányító (vezető), ügyvezető szerve és a felügyelő testület tagjai megfelelő indokolást tartalmazó véleménye szerint súlyosan sértené a vállalkozás üzleti érdekét, feltéve, hogy e kihagyás nem befolyásolja a vállalkozás fejlődésének, teljesítményének, helyzetének és tevékenységei hatásának helyes és elfogulatlan megértését.

(5) Mentessül az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól az a leányvállalatnak minősülő vállalkozás, amelyre vonatkozóan a (2) bekezdés szerinti információkat a 134. § (5) bekezdéssel összhangban készített összevont (konszolidált) üzleti jelentés nem pénzügyi kimutatása tartalmazza.”

204. § (1) Az Szt. 114/B. § (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A saját tőke megfeleltetési tábla tartalmazza az IFRS-ek szerinti saját tőke egyes elemeinek nyitó és záró adatait, valamint ezekből levezetve az alábbi saját tőke elemek nyitó és záró adatait:)

„e) *eredménytartalék*: az IFRS-ek szerinti éves beszámolóban kimutatott, korábbi évek halmozott – és a tulajdonosok részére még ki nem osztott – adózott eredmény, ideértve az IFRS-ek szerint a felhalmozott eredmény javára vagy terhére elszámolt összegeket is, amely az IAS 1 Pénzügyi kimutatások prezentálása című standard szerinti egyéb átfogó jövedelmet – az átsorolási módosítások kivételével – nem tartalmazhat. Az így keletkezett összeget csökkenteni kell a fizetett pótbefizetés IFRS-ek szerint eszközként kimutatott összegével, és a fel nem használt fejlesztési tartaléknak a kapcsolódó, az IAS 12 Nyereségadók című standard alapján számított halasztott adóval csökkentett összegével;”

(2) Az Szt. 114/B. § (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A saját tőke megfeleltetési tábla a (4) bekezdésben foglaltakon túlmenően tartalmazza:)

„b) az osztalékfizetésre rendelkezésre álló szabad eredménytartalékot, amely az utolsó beszámolóval lezárt üzleti év tárgyévi adózott eredményét is magában foglaló eredménytartalék összegének az IAS 40 Befektetési célú ingatlanok című standard szerinti befektetési célú ingatlanok valós érték növekedése miatti elszámolt – halmozott – nem realizált nyereség összegével csökkentett és a kapcsolódó IAS 12 Nyereségadók című standard alapján elszámolt nyereségadó halmozott összegével növelt összege.”

205. § Az Szt. 114/D. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés szerinti áttérés (visszatérés) időpontja

a) a (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben a feltételek bekövetkezését követő üzleti év első napja,

b) a (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben a végelszámolás, a felszámolás, illetve a kényszertörlési eljárás kezdő időpontja.”

206. § Az Szt. 134. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az az összevont (konszolidált) éves beszámolót készítő, közérdeklődésre számot tartó gazdálkodónak minősülő anyavállalat, amelynél

a) az adott üzleti év mérleg fordulónapján a következő három mutatóérték közül bármelyik kettő meghaladja az alábbi határértékeket:

aa) a mérlegfőösszeg a 6 000 millió forintot,

ab) az éves nettó árbevétel a 12 000 millió forintot,

ac) az üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma a 250 főt, és

b) az adott üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma meghaladja az 500 főt,

összevont (konszolidált) üzleti jelentésében a konszolidálásba bevont vállalkozásokra vonatkozóan a 95/C. § szerinti nem pénzügyi kimutatást tesz közzé.

(6) Az (5) bekezdés szerinti mutatóértékeket a 117. § (2) bekezdés szerint kell meghatározni.”

207. § Az Szt. 154. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Közzétételi kötelezettségének azzal tesz eleget a vállalkozó, a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, ha az éves beszámolót, az egyszerűsített éves

beszámolót, az anyavállalat az összevont (konszolidált) éves beszámolót, kötelező könyvvizsgálat esetén a könyvvizsgálói záradékot vagy a záradék megadásának elutasítását is tartalmazó független könyvvizsgálói jelentéssel együtt a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvényben meghatározott módon a céginformációs szolgálatnak megküldi.”

208. § Az Szt. 155. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Semmis a vállalkozóra vonatkozó olyan szerződéses rendelkezés vagy egyéb jognyilatkozat, amely a könyvvizsgálati kötelezettség körébe eső tevékenységre történő kijelölés tekintetében a legfőbb szervet meghatározott könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég vagy könyvvizsgáló cégcsoport választására kötelezi.”

209. § Az Szt. 156. § (5) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(A független könyvvizsgálói jelentésnek tartalmaznia kell:)

„n) a könyvvizsgáló nyilatkozatát arról, hogy az üzleti jelentés tartalmazza-e a 95/C. §, illetve a 134. § (5) bekezdés szerinti nem pénzügyi kimutatást.”

210. § Az Szt. 175. § (2) bekezdése a következő e) és f) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„e) a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. október 22-i 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv,

f) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/56/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

211. § Az Szt. 177. § (45) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(45) A 2016. évben induló üzleti évről készített beszámolóban az előző üzleti év adataként a megelőző üzleti év beszámolójának mérlegfordulónapi adatait az e törvénynek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CI. törvénnyel megállapított mérleg és eredménykimutatás séma szerinti részletezésnek megfelelően kell bemutatni. Ennek során a kapcsolt vállalkozásokkal és az egyéb részesedési viszonyban lévő vállalkozásokkal kapcsolatos eszköz és kötelezettség tételeket, a pénzügyi műveletek bevételeit – kivéve a kapott (járó) osztalékot – és ráfordításait, a jóváhagyott (fizetendő) osztalékkal kapcsolatos tételeket – ideértve az eredménytartalék igénybevételét is –, valamint a rendkívüli bevételeket és a rendkívüli ráfordításokat kell rendezni. A 2016. évben induló üzleti év nyitását követően a rendezendő tételekből csak a kapcsolt vállalkozásokkal és az egyéb részesedési viszonyban lévő vállalkozásokkal kapcsolatos eszköz és kötelezettség tételek rendezését kell könyvelni.”

212. § Az Szt. 177. §-a a következő (58)-(60) bekezdéssel egészül ki:

„(58) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (3) bekezdés 2. pontját, 3. § (5) bekezdés 1. és 2. pontját, 25. § (8) bekezdését, 29. § (8) bekezdését, 37. § (2) bekezdés h) pontját, 45. § (3) és (4) bekezdését, 49. § (2) bekezdését, 52. § (4) bekezdését, 77. § (2) bekezdését, 81. § (2)

bekezdés l) pontját, 81. § (3) bekezdés b) pontját, 83. § (3) bekezdését, 84. § (3) bekezdését, 85. § (1a) bekezdését, 85. § (2) bekezdését, 85. § (3) bekezdés m) és v) pontját, 91. § a) pontját, 95/B. § (2) bekezdés h) pontját, 95/C. §-át, 97. § (1) és (2) bekezdését, 102. § (1) és (3) bekezdését, 108. § (1) bekezdését, 114/B. § (4) bekezdés e) pontját, 114/B. § (5) bekezdés b) pontját, 114/D. § (4) bekezdését, 134. § (5) és (6) bekezdését, 154. § (7) bekezdését, 156. § (5) bekezdés j) és n) pontját, 163. § (1) bekezdését, 163/A. § (3) bekezdését, 175. § (2) bekezdés e) pontját, 1., 2., 4. és 5. mellékletét először a 2017. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(59) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (3) bekezdés 2. pontját, 3. § (5) bekezdés 1. és 2. pontját, 25. § (8) bekezdését, 29. § (8) bekezdését, 37. § (2) bekezdés h) pontját, 45. § (3) és (4) bekezdését, 49. § (2) bekezdését, 52. § (4) bekezdését, 77. § (2) bekezdését, 81. § (2) bekezdés l) pontját, 81. § (3) bekezdés b) pontját, 83. § (3) bekezdését, 84. § (3) bekezdését, 85. § (1a) bekezdését, 85. § (2) bekezdését, 85. § (3) bekezdés m) és v) pontját, 91. § a) pontját, 97. § (1) és (2) bekezdését, 102. § (1) és (3) bekezdését, 108. § (1) bekezdését, 114/B. § (4) bekezdés e) pontját, 114/B. § (5) bekezdés b) pontját, 114/D. § (4) bekezdését, 154. § (7) bekezdését, 156. § (5) bekezdés j) pontját, 163. § (1) bekezdését, 163/A. § (3) bekezdését, 1., 2., 4. és 5. mellékletét a 2016. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.

(60) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 155. § (7a) bekezdését a Módtv. hatálybalépésekor hatályban lévő szerződések és jognyilatkozatok esetében a Módtv. hatálybalépését követően induló üzleti év első napjától kell alkalmazni.”

213. § Az Szt.

1. 2. számú melléklete a 15. melléklet szerint
2. 4. számú melléklete a 16. melléklet szerint

módosul.

214. § Az Szt.

1. 3. § (5) bekezdés 1. pontjában a „társaságért, annak üzletágáért, telephelyéért, üzlethálózatáért” szövegrész helyébe az „üzletágért, telephelyért, üzlethálózatért” szöveg;
2. 29. § (8) bekezdésében a „peresített követelésekből” szövegrész helyébe a „peresített követelésekből – a 77. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti követelések kivételével –” szöveg;
3. 52. § (4) bekezdésében a „lehet leírni” szövegrész helyébe a „kell leírni” szöveg;
4. 81. § (2) bekezdés l) pontjában az „elengedett” szövegrész helyébe az „a forgóeszközök között kimutatott – vásárolt követelésnek nem minősülő – elengedett” szöveg;
5. 83. § (3) bekezdésében a „fizetett (fizetendő)” szövegrész helyébe a „fizetendő (fizetett)” szöveg, továbbá az „a kölcsönök, bankbetétek” szövegrész helyébe az „a tartósan adott kölcsönök, a bankbetétek” szöveg;
6. 84. § (3) bekezdésében az „eszközökből származó” szövegrész helyébe az „eszközökből (értékpapírokból, kölcsönökből) származó” szöveg;
7. 85. § (1a) bekezdésében az „eszközök ráfordításaként” szövegrész helyébe az „eszközök (értékpapírok, kölcsönök) ráfordításaként” szöveg;

8. 85. § (2) bekezdésében a „Fizetendő kamatok” szövegrész helyébe a „Fizetendő (fizetett) kamatok” szöveg;
9. 85. § (3) bekezdés v) pontjában az „értékpapírokhoz” szövegrész helyébe az „értékpapírokhoz és vásárolt követelésekhez” szöveg;
10. 97. § (1) és (2) bekezdésében az „évtől évtől” szövegrész helyébe az „évtől” szöveg;
11. 102. § (3) bekezdésében az „adózott eszközértéknek” szövegrész helyébe a „mérleg szerinti eszközértéknek”, továbbá az „egyszerűsített adózott eredménnyel” szövegrész helyébe az „adózott eredménnyel” szöveg;
12. 156. § (5) bekezdés j) pontjában az „és g) pontjában” szövegrész helyébe a „g) és h) pontjában” szöveg;
13. 163. § (1) bekezdésében az „egyszerűsített adózott eredményt” szövegrész helyébe az „egyszerűsített mérlegben kimutatott adózott eredményt” szöveg;
14. 163/A. § (3) bekezdésében az „egyszerűsített adózott eredmény” szövegrész helyébe az „adózott eredmény” szöveg;
15. 175. § (2) bekezdés c) pontjában a „tanács irányelv” szövegrész helyébe a „tanácsi irányelv” szöveg;
16. 1. számú melléklet „Források (passzívák)” alcím „F. Kötelezettségek” pont „I. Hátrasorolt kötelezettségek” pontjában a „2. Hátrasorolt kötelezettségek jelentős tulajdoni viszonyban lévő vállalkozással szemben” szövegrész helyébe a „2. Hátrasorolt kötelezettségek jelentős tulajdoni részesedési viszonyban lévő vállalkozással szemben” szöveg;
17. 1. számú melléklet „Források (passzívák)” alcím „F. Kötelezettségek” pont „III. Rövid lejáratú kötelezettségek” pont „1. Rövid lejáratú kölcsönök” alpontjában az „- ebből: az átváltoztatható és átváltozó kötvények” szövegrész helyébe az „- ebből: az átváltoztatható és átváltozó kötvények” szöveg;
18. 1. számú melléklet „Források (passzívák)” alcím „F. Kötelezettségek” pont „III. Rövid lejáratú kötelezettségek” pontjában a „7. Rövid lejáratú kötelezettségek jelentős tulajdoni viszonyban lévő vállalkozással szemben” szövegrész helyébe a „7. Rövid lejáratú kötelezettségek jelentős tulajdoni részesedési viszonyban lévő vállalkozással szemben” szöveg

lép.

215. § Hatályát veszti az Szt.

1. 3. § (10) bekezdés 3. pontja,
2. 25. § (8) bekezdésében, 45. § (3) bekezdésében, 49. § (2) bekezdésében a „cégvásárlás esetén” szövegrész,
3. 45. § (4) bekezdésében az „a cégvásárlást követő” szövegrész,
4. 102. § (1) bekezdésében, 108. § (1) bekezdésében az „egyszerűsített” szövegrész,
5. 5. számú melléklet 19. pontja.

22. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

216. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 4. § (5) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(A kamara)

„j) Szakértői véleményt alakít ki az adózás rendjéről szóló törvény 132. § (5b) bekezdése alapján az IFRS-ek szerinti számviteli elszámolás minősítését is igénylő feltételes adómegállapítás iránti kérelem esetén, a számviteli elszámolás minősítésére vonatkozóan.”

23. Az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény módosítása

217. § Az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény 11. § (2) bekezdésében a „bejegyzését követő” szövegrész helyébe a „bejegyzésének napját, illetve a jogi személy által az átalakulás időpontjaként meghatározott napot követő” szöveg lép.

24. A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény módosítása

218. § A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 4. § (2) bekezdésének a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 9/A. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése az „e) azon külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, amely a 154/A. § (1) bekezdése alapján mentesül a könyvvizsgálati kötelezettség alól.” szövegrész helyett az „e) a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe.” szöveggel lép hatályba.

219. § A Módtv. 12. § (2) bekezdésének a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 177. § (55) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(55) A hitelintézet, továbbá a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozás – függetlenül attól, hogy értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség bármely államának szabályozott piacán forgalmazza – és a Diákhitel Központ Zrt. e törvénynek a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény 4. § (2) bekezdésével megállapított 9/A. §-át először a 2018. évben induló üzleti évről készített beszámolóra alkalmazza azzal, hogy a 2017. évben induló üzleti évről készített beszámolóra történő alkalmazás is megengedett.”

25. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény módosítása

220. § (1) A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény (a továbbiakban: Szt. tv.) 2. § 7. és 8. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„7. szabad pénzeszköz: a látra szóló és a lekötött bankbetéteknek, az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes államok vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet tagállama által kibocsátott állampapíroknak, a nemzetközi pénzügyi intézmény által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknak és az elismert tőkepiacra bevezetett értékpapíroknak a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, továbbá a

szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága éves beszámolójának mérlegében kimutatott értéke,

8. *elvárt osztalék*: a szabályozott ingatlanbefektetési társaság külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető eredményének 90%-a, továbbá a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető eredményének 100%-a,”

(2) A Szit. tv. 2. §-a a következő 9. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„9. *kereskedési nap*: a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvényben meghatározott fogalom.”

221. § (1) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely)

„c) létesítő okirata alapján a számviteli beszámoló jóváhagyását követő 15 kereskedési napon belül legalább az elvárt osztaléknak megfelelő mértékű osztalékot fizet;”

(2) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely)

„e) kibocsátott részvényeit együttesen legfeljebb összesen 10%-ban tulajdonolják biztosítók és hitelintézetek, vagy ennél magasabb tulajdoni arány esetén, az összes szavazati jog legfeljebb 10%-át gyakorolják biztosítók és hitelintézetek;”

(3) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés *g)* és *h)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely)

„g) kizárólag törzsrészcsemetét bocsát ki, amelyek névértéke nem lehet kevesebb tízezer forintnál. E pont alkalmazása során a *h)* pont szerinti korlátozással kibocsátott részvénytársaság azonos tekintet alá esik a szabályozott ingatlanbefektetési társaság más törzsrészcsemeté sorozatával;

h) teljes jegyzett tőkéjéhez viszonyítottan legalább 25%-ot tesz ki azon részvénytársaság mértéke, amelynek tulajdonosai egyenként – közvetve vagy közvetlenül – a sorozat össznévértékének legfeljebb 5%-át tulajdonolják, vagy ennél magasabb tulajdoni arány esetén, a részvénytársasággal gyakorolható szavazati jogok legfeljebb 5%-át gyakorolják (közkezelet);”

(4) A Szit. tv. 3. § (7) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága csak olyan vállalkozás lehet,)

„a) amely létesítő okirata alapján az elvárt osztaléknak megfelelő mértékű osztalékot fizet a számviteli beszámoló jóváhagyását követő 15 napon belül, azzal, hogy abban az esetben, ha a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága szabad pénzeszközeinek összege nem éri el a külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető eredményének összegét, akkor a szabad pénzeszközök összegének 100%-át fizeti ki osztalékként, és ”

(5) A Szt. tv. 3. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (3) bekezdés e) és h) pontja esetében a szavazati jogra vonatkozó korlátozásokkal összefüggésben a Ptk. 3:260. § (1) bekezdése nem hivatkozható a fennmaradó részvények vonatkozásában.”

222. § A Szt. tv. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabályozott ingatlanbefektetési társaság eszköz-portfóliója az ingatlanokon kívül kizárólag a 3. § (3) bekezdés a) pontjában nevesített tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó eszközöket, valamint látra szóló és lekötött bankbetétet, az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes államok vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet tagállama által kibocsátott állampapírt, nemzetközi pénzügyi intézmény által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt, elismert tőkepiacra bevezetett értékpapírt, valamint a projekt-társaságai, más szabályozott ingatlanbefektetési társaság, valamint főtevékenységként épületépítési projekt szervezésével (TEÁOR 4110) foglalkozó gazdasági társaság tulajdoni részesedését tartalmazhatja, valamint devizaárfolyamhoz kötött ingatlanügyletekből befolyó bevételek és az ingatlanügyletekhez kapcsolódó kiadások árfolyamkockázatának, továbbá hitelfinanszírozás deviza- és kamatkockázatainak fedezése céljából kötött származtatott ügyleteket tartalmazhat.”

223. § A Szt. tv.

1. 3. § (3) bekezdés f) pontjában a „tízmilliárd” szövegrész helyébe az „ötmilliárd” szöveg;

2. 3. § (7) bekezdés d) pontjában a „számviteli törvény” szövegrész helyébe a „számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény)” szöveg;

3. 8. § (4) bekezdésében a „számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény)” helyébe a „számviteli törvény” szöveg lép.

26. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

224. § A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 24. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Szövetkezet, európai szövetkezet, európai gazdasági egyesülés, külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe és külföldiek magyarországi kereskedelmi képviselője esetében a jegyzett tőke (illetve a jegyzett tőkeként bejegyzett összeg) változását – a változások számától függetlenül – évente legalább egy alkalommal kötelező a cégbíróságnak bejegyzés és közzététel végett bejelenteni. A változást illeték és közzétételi költségterítés nélkül lehet bejelenteni a cégbíróságnak.”

IX. Fejezet

27. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

225. § A NAV tv. 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alkalmazása során a Hszt. 2. § 1-4., 6-8., 11-16., 18-21., 23-25., 28., 30-31. pontja, 4-12. §-a, 13. § (3)-(7) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 17. § (2) és (5) bekezdése, 31. § (2)-(3) bekezdése, 33. § (7) bekezdése, 35. §-a, 38. § (8) bekezdése, 40. §-a, 45. § (1) bekezdése, 46. § (1)-(3) bekezdése, 47. §-a, 49. § (1) és (4) bekezdése, 50. §-a, 52-53. §-a, 55-61. §-a, 66. § (3) és (4) bekezdése, 71-72. §-a, 74. § (3) bekezdése, 77. § (1) bekezdés h)

pontja és (7) bekezdése, 86. § (2) bekezdés e) pontja és (5)-(7) bekezdése, 90. § (2) bekezdése, 95. §-a, 100. §-a, 102. § (2) bekezdése, 108-116. §-a, 117. § (1)-(5) bekezdése, 118-122. §-a, 124-126. §-a, 128-129. §-a, 130. § (4) bekezdése, 131. § (2) bekezdése, 132-133. §-a, 134. § (4) bekezdése, 135. § (5) bekezdése, 137. § (3) bekezdése, 139-146. §-a, 149-164. §-a, 165. § (1) bekezdés a) és f) pontja, továbbá a szolgálati viszony megszüntetés fegyelmi fenyítésre vonatkozó rendelkezése, 166-167. §-a, 168. § (2) bekezdése, 169-174. §-a, 176-221. §-a, 224. § (3)-(4) bekezdése, 225-256. §-a, 257. § (3)-(6) bekezdése, 264. §-a, 267. § (2)-(3) bekezdése, 269-271. §-a, 277-279. §-a, 290. §-a, 340. § 1-2., 12. és 17. pontja, 341. § (1) és (4) bekezdése, 344. § (5) bekezdése, 346. §-a, 348. § (1)-(5) és (8)-(9) bekezdése, 349. § (2)-(3) bekezdése, 350-361. §-a, 362. § (1) bekezdése, továbbá a 9-10. melléklete nem alkalmazható.

226. § A NAV tv. 17/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A NAV hivatásos állományába felvett személy részére a NAV jellegének megfelelő rendészeti végzettségnek minősülő – jogszabályban meghatározott – tanfolyam elvégzése kötelező a felvétel napjától számított 1 éven belül. Az alapfokú szaktanfolyam elvégzése a felvétel napjától számított 2 éven belül kötelező. A tiszti vagy főtishti állománycsoportba tartozók részére a középfokú szaktanfolyam elvégzése is kötelező a felvétel, illetve a tiszti, főtishti kinevezés napjától számított 3 éven belül. Ha a pénzügyőr az alapfokú, illetve a középfokú szaktanfolyamot a munkáltató kötelezése ellenére önhibájából a meghatározott idő alatt nem kezdte meg, vagy önhibájából nem fejezte be, illetve a vizsgát nem tette le, a hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnik. Az alap- és középfokú szaktanfolyami végzettség megszerzésére nyitva álló határidőbe nem számít bele a 30 napot meghaladó illetmény nélküli szabadság vagy keresőképtelenség, továbbá a 30 napot meghaladó kiküldetés időtartama.”

227. § (1) A NAV tv. 17/B. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A Hszt. 63. § (3) bekezdés d) pontját és (4) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a pénzügyőr az e törvény szerinti közszolgálati pótlékra jogosult.”

(2) A NAV tv. 17/B. § (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A Hszt. 168. § (1) bekezdés alkalmazásában rendszeres illetménypótlék az idegennyelv-tudási pótlék.”

(3) A NAV tv. 17/B. §-a a következő (17) bekezdéssel egészül ki:

„(17) A Hszt. 123. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a NAV tv. 20/B. §-ában meghatározott feltételek teljesülése ellenére sem léptethető elő a pénzügyőr a Hszt. 123. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben.”

228. § A NAV tv. 17/C. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hszt. 86. § (2) bekezdés a) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a pénzügyőr hivatásos szolgálati jogviszonyát – az a) pont tekintetében az (1a) bekezdésben foglalt korlátozás figyelembevételével – felmentéssel meg kell szüntetni, ha)

„b) minősítése „elfogadhatatlan” fokozata alapján a munkaköre ellátására alkalmatlanná vált.”

229. § (1) A NAV tv. 18. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Kttv. 63. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásában a kormánytisztviselő munkavégzése akkor nem megfelelő, ha a minősítése „elfogadhatatlan” fokozatú.”

(2) A NAV tv. 18. §-a a következő (8)-(13) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Kttv. 118. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az I. besorolási osztályba tartozó pályakezdőnek 1 éven belül, a II. besorolási osztályba tartozó pályakezdőnek 2 éven belül kell közigazgatási alapvizsgát tennie.

(9) A Kttv. 118. § (5) bekezdését a pályakezdő kormánytisztviselők tekintetében kell alkalmazni.

(10) A Kttv. 118. § (7) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a pályakezdőként kinevezett I. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselőnek a 3. fizetési fokozatba soroláshoz közigazgatási szakvizsgát kell tennie. Közigazgatási szakvizsga hiányában a kormánytisztviselő nem sorolható a 3. fizetési fokozatba.

(11) A Kttv. 122. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a NAV-hoz nem pályakezdőként kinevezett, illetve áthelyezett I. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselőnek 1 éven belül, a II. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselőnek 2 éven belül kell közigazgatási alapvizsgát tennie. Ha e kötelezettségének a kormánytisztviselő nem tesz eleget, kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik.

(12) A Kttv. 122. § (4) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a Kttv. 122. § (3) bekezdésében meghatározott határidő eredménytelen elteltét követően a kormánytisztviselő a közigazgatási szakvizsga teljesítéséig magasabb fizetési fokozatba nem sorolható. A közigazgatási szakvizsga teljesítése után a 19/G-19/H. § és a 20. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.

(13) A Kttv. 122. § (7) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az érintett előmenetelére e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

230. § A NAV tv. 18/A.§ (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kormánytisztviselő – a kijelölt miniszter rendeletében meghatározottak szerint – soron kívüli pszichikai alkalmassági vizsgálatra kötelezhető.”

231. § (1) A NAV tv. 18/B. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell az érintett beleegyezése)

„e) az érintettnek a NAV más szervéhez történő belső áthelyezéséhez, szervezeti egység váltásához, vagy alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezéséhez, kormánytisztviselő tekintetében a munkavégzési hely kizárólag a település területén belüli megváltoztatása mellett, ha az érintett minősítése – az általa betöltött munkakör alapján – „átlag alatti” fokozatú.”

(2) A NAV tv. 18/B. §-a a következő (2a)-(2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr magasabb besorolású munkakörbe csak a beleegyezésével helyezhető, feltéve, hogy a tervezett munkakör ellátásához szükséges képesítési és alkalmassági feltételeknek megfelel.

(2b) A minősítésre alapozott alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezéskor az érintettet a munkavégzési hely, illetve a szolgálatteljesítési hely megváltoztatása nélkül alacsonyabb besorolású munkakörben kell tovább foglalkoztatni. Ha ilyen munkakör a munkavégzési hely, illetve a szolgálatteljesítési hely megváltoztatása nélkül nem biztosítható, a (4) bekezdésben foglalt korlátozás figyelembevételével a munkavégzési hely, illetve a szolgálatteljesítési hely is megváltoztatható, továbbá az érintett a NAV más szervéhez áthelyezhető.”

(3) A NAV tv. 18/B. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés c) és e)-g) pontjában meghatározott okból a kormánytisztviselő, az ügykezelő kinevezését, illetve a pénzügyőr hivatásos szolgálati jogviszonyát abban az esetben módosíthatja a munkáltató az érintett bejegyzése nélkül, ha az új munkavégzési hely, illetve szolgálatteljesítési hely és a tartózkodási hely között – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje naponta a 2 órát, illetve 10 éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő, pénzügyőr, illetve ügykezelő esetében a másfél órát nem haladja meg.

(5) A (2) bekezdés d)-f) pontjában meghatározott okból a kinevezést, illetve a hivatásos szolgálati jogviszonyt abban az esetben módosíthatja a munkáltató az érintett bejegyzése nélkül, ha az új munkakör megfelel az érintett iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának, és az érintett megfelel az új munkakörre előírt alkalmassági feltételeknek.”

232. § A NAV tv. 18/D. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az érintett eredeti munkaköre helyett átirányítással 22 munkanapot meghaladóan magasabb besorolású munkakört lát el, az átirányítás idejére az átirányítás szerinti munkakörre irányadó illetményre jogosult, kivéve, ha az kevesebb az eredeti illetményénél. Az átirányítás a pénzügyőr rendfokozatát nem érinti.”

233. § A NAV tv. a 18/D. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„Kinevezés, hivatásos szolgálati jogviszony létesítésének feltétele

18/E. § A NAV Központi Irányításánál kormányzati szolgálati jogviszony, illetve hivatásos szolgálati jogviszony a NAV alaptevékenysége körében kizárólag szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező személlyel létesíthető. A NAV alaptevékenységének a foglalkoztatási és képezési követelmények szempontjából az a tevékenység minősül, amit jogszabály a NAV feladatkörébe utal.”

234. § A: NAV tv. „Előmenetel” alcíme helyébe a következő alcímek lépnek:

„A munkakörök besorolása

19/F.§ (1) A kormánytisztviselők, illetve a pénzügyőrök által betölthető munkakörök

- a) a vezetői munkakörök,
- b) I. besorolási osztályba tartozó munkakörök,
- c) II. besorolási osztályba tartozó munkakörök.

(2) A vezetői munkakörök besorolási kategóriáit az 5. számú melléklet tartalmazza.

(3) Az I. besorolási osztályba tartozó munkaköröket 5, „A”, „B”, „C”, „D” és „E” jelölésű, a II. besorolási osztályba tartozó munkaköröket 4, „A”, „B”, „C” és „D” jelölésű besorolási kategóriába lehet besorolni.

(4) Az egyes munkakörök besorolását a NAV vezetője – a munkakör tartalmának meghatározott módszertanon és eljárási rendben végrehajtott értékelése alapján – a foglalkoztatási szabályzatban állapítja meg. A munkakör értékelése során a munkakör szervezeti szintjét is figyelembe kell venni.

(5) Az (1) bekezdés b)-c) pontja szerinti munkakörök besorolási kategóriáihoz rendelt fizetési fokozatokat az 1. számú melléklet, hivatásos munkakörök tekintetében a munkakörök besorolási kategóriáihoz és fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatokat a 2. számú melléklet tartalmazza.

A kormánytisztviselő és a pénzügyőr besorolása

19/G. § (1) A tervezett munkakörbe történő kinevezés előtt a munkáltatói jogkör gyakorlója megvizsgálja, hogy az érintett rendelkezik-e a munkakör ellátásához szükséges iskolai végzettséggel, megfelel-e az alkalmassági és a munkakör betöltéséhez előírt egyéb követelményeknek, megállapítja a fizetési fokozat meghatározásához figyelembe vehető jogviszonyban töltött idejét, továbbá pénzügyőr esetében a besorolás alapján viselhető rendfokozatot. Munkakörbe kinevezni – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – csak azt lehet, aki megfelel a munkakör betöltésére előírt feltételeknek és a munkakör besorolási osztályához rendelt követelményeknek.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója a munkakörbe kinevezéskor az (1) bekezdésben meghatározottak alapján besorolja az érintettet, megállapítja a fizetési fokozatát és pénzügyőr esetében a rendfokozatát. Ha a pénzügyőr viselt rendfokozata alacsonyabb a besorolás szerintinél, a munkáltatói jogkör gyakorlója a pénzügyőrt a rendfokozatba kinevezi, előlépteti vagy kinevezésre, előléptetésre előterjeszti az arra jogosulthoz.

19/H. § A nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, illetve pénzügyőrt az 1. számú mellékletben meghatározott fizetési fokozatba a 20.§ szerinti jogviszonyban eltöltött ideje alapján kell besorolni.

19/I. § (1) A vezetői munkakört betöltőt a 3. számú mellékletben meghatározott fizetési fokozatba a NAV-nál, illetve jogelődjeinél vezetői munkakörben eltöltött idő alapján kell besorolni.

(2) A nem vezetői munkakörből vezetői munkakörbe első alkalommal történő kinevezéskor az érintettet a vezetői munkakör 1. fizetési fokozatába kell besorolni.

(3) A vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr alacsonyabb vagy azonos vezetői munkakörbe helyezése esetén az érintett fizetési fokozata nem változik és az adott fizetési fokozatban már eltelt időtartamot továbbra is figyelembe kell venni.

(4) A vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr magasabb vezetői munkakörbe helyezése esetén az érintettet az 1. fizetési fokozatba kell besorolni és a várakozási ideje újraindul.

(5) Ha a korábban vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt a nem vezetői munkakörbe helyezést követően ismételten vezetői munkakörbe helyezik, illetve ha a korábban magasabb vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt, pénzügyőrt az alacsonyabb vezetői munkakörbe helyezését követően ismételten magasabb vezetői munkakörbe helyezik, a korábban ezzel azonos vagy magasabb vezetői munkakörben töltött valamennyi időt a fizetési fokozat megállapításakor figyelembe kell venni.

19/J. § (1) Pályakezdőként kormányzati szolgálati jogviszony, illetve hivatásos szolgálati jogviszony kizárólag „A” besorolási kategóriába sorolt munkakör betöltésére létesíthető. A pályakezdő az „A” besorolási kategória 1. fizetési fokozatába és – pénzügyőr esetében – rendfokozatába nevezhető ki.

(2) Nem pályakezdőként történő kormányzati szolgálati jogviszony, illetve hivatásos szolgálati jogviszony létesítésekor az érintettet a betöltendő munkakör alapján kell besorolni. Fizetési fokozatát a 20.§-ban foglaltaknak megfelelően kell megállapítani. A pénzügyőr rendfokozatát a fizetési fokozata alapján kell megállapítani.

(3) Ha a (2) bekezdés szerint megállapított fizetési fokozathoz az adott besorolási kategóriában nincs szorzószám, továbbá pénzügyőr esetén nincs rendfokozat hozzárendelve, az érintettet az adott besorolási kategóriához rendszeresített legelső fizetési fokozatba kell

besorolni. A pénzügyőr az adott besorolási kategóriához rendszeresített legelső fizetési fokozat szerinti rendfokozatba nevezhető ki.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott besorolás esetén a kormánytisztviselő, a pénzügyőr mindaddig nem léphet magasabb fizetési fokozatba, továbbá a pénzügyőr magasabb rendfokozatba, ameddig a jogviszonyban töltött ideje alapján arra jogosultságot nem szerez.

Előmenetel

20. § (1) A fizetési fokozatba történő besorolásnál a munkaviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati, állami szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, bírósági szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati, ügyészségi, kedvezményes szorzó nélkül számított hivatásos (szerződéses) szolgálati jogviszonyban, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban, a Kttv. 47. §-ában meghatározott ösztöndíjas jogviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban töltött időt kell alapul venni azzal, hogy a munkavégzési kötelezettséggel nem járó, megszakítás nélkül hat hónapot meghaladó időtartamból hat hónapot kell beszámítani. A sor- és tartalékos katonai, valamint a polgári szolgálat, a 14 éven aluli gyermek ápolására, gondozására, illetve a tartós külszolgálatot teljesítő dolgozó házastársa által igénybe vett illetmény nélküli szabadság teljes időtartamát figyelembe kell venni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából az 1992. július 1-jét megelőzően munkaviszonyban töltött időként jogszabály alapján elismert időtartamból - tekintet nélkül arra, hogy annak ideje alatt munkavégzésre irányuló jogviszony fennállt-e vagy ilyen jogviszony fennállása esetén érvényesült-e munkavégzési kötelezettség - hat hónapot be kell számítani.

(3) E § alkalmazása során munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonynak tekintendő különösen a bedolgozói munkaviszony és a munkavégzési kötelezettséget magában foglaló szövetkezeti tagsági viszony, a szakcsoporti tagsági viszony, a vállalkozási és megbízási szerződésen alapuló, valamint a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági vagy egyéni cég tagjaként végzett tevékenység, valamint az ügyvédi és az egyéni vállalkozói tevékenység.

20/A. § (1) A kormánytisztviselőnek, illetve a pénzügyőrnek a közszolgálati, illetve a hivatásos pályán – a törvényben meghatározott feltételek mellett – belátható, tervszerű előmeneteli lehetőséget kell biztosítani a besorolási kategórián belüli fizetési fokozatban és a pénzügyőrök tekintetében rendfokozatban, továbbá a magasabb besorolású munkakör eléréséhez.

(2) Az előmenetel általános feltételei:

- a) az előírt képzési és továbbképzési kötelezettség teljesítése,
- b) az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasság, ha az adott munkakörben az előírásra kerül,
- c) a fizetési fokozatra előírt várakozási idő kitöltése,
- d) a magasabb besorolású munkakör ellátáshoz szükséges gyakorlati tapasztalat, valamint készségek és kompetenciák.

20/B. § (1) A kormánytisztviselőt, illetve a pénzügyőrt fizetési fokozatban előre kell sorolni, ha

- a) a várakozási idő eltelt, és
- b) az előírt továbbképzési kötelezettségét teljesítette, és

c) a legutolsó teljesítményértékelés eredménye legalább „átlagos”.

(2) A pénzügyőrt az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén magasabb rendfokozatba is elő kell léptetni, ha az új fizetési fokozathoz a viselt rendfokozatánál magasabb rendfokozat tartozik.

(3) Ha az érintett az (1) bekezdésben meghatározott valamely feltételt nem teljesítette, magasabb fizetési fokozatba nem sorolható, továbbá a pénzügyőr magasabb rendfokozatba nem léptethető elő.

(4) Ha a (3) bekezdés alkalmazására az (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétel nem teljesülése miatt került sor, az érintettet a feltétel teljesülését követő hónap első napjával előre kell sorolni, illetve a pénzügyőrt – a (2) bekezdés szerinti esetben – magasabb rendfokozatba elő kell léptetni.

(5) Ha a (3) bekezdés alkalmazására az (1) bekezdés c) pontja szerinti feltétel nem teljesülése miatt került sor, az érintettet a 32/Y.§ (1) bekezdése szerinti soron következő, legalább „átlagos” eredményű teljesítményértékelését követő hónap első napjával előre kell sorolni, illetve a pénzügyőrt – a (2) bekezdés szerinti esetben – magasabb rendfokozatba elő kell léptetni.

(6) Ha az érintett az (1) bekezdés b) és c) pontjában foglalt feltétel egyikét sem teljesítette, úgy az időben később teljesült feltétel tekintetében alkalmazható a (4), illetve a (5) bekezdés.

20/C. § (1) A magasabb besorolású munkakörbe a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr akkor nevezhető ki, ha rendelkezik annak ellátásához előírt képzettségi és alkalmassági feltételekkel, valamint az utolsó minősítése eredménye legalább „jó”.

(2) Ha a magasabb besorolású munkakörbe kinevezett kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr megállapított fizetési fokozatához a magasabb besorolású munkakör besorolási kategóriájában nincs szorzószám hozzárendelve, az érintettet az adott besorolási kategóriához rendszeresített legelső fizetési fokozatba kell besorolni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott besorolás esetén a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr mindaddig nem léphet magasabb fizetési fokozatba, ameddig a jogviszonyban töltött ideje, illetve a munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.

20/D. § A kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr a 32/D.§ (1) bekezdés d) pont alkalmazásával eggyel magasabb fizetési fokozatba előre sorolható, ha az utolsó teljesítményértékelés eredménye „kivételes”.

20/E. § (1) A pénzügyőr soron kívül eggyel magasabb rendfokozatba kinevezhető, előléptethető, ha a rendfokozatban történő előléptetés, kinevezés legfeljebb egy fizetési fokozatban történő előresorolással jár együtt, és a magasabb rendfokozathoz szükséges képzettséggel rendelkezik, továbbá az utolsó teljesítményértékelés eredménye „kivételes”.

(2) Az (1) bekezdés szerinti magasabb rendfokozatba kinevezésre, előléptetésre a besorolási kategórián belül egy alkalommal kerülhet sor.

(3) A kijelölt miniszter az (1) bekezdésben meghatározott feltételek nélkül is soron kívül eggyel magasabb rendfokozatba és ezzel együtt magasabb fizetési fokozatba léptetheti elő a pénzügyőrt, ha a szolgálat teljesítésében kimagasló helytállást tanúsított.

(4) A (3) bekezdés szerinti esetben a pénzügyőrt az adott rendfokozathoz tartozó legalacsonyabb fizetési fokozatba kell sorolni.

(5) Az (1) és (3) bekezdés szerinti esetben a pénzügyőr mindaddig nem léphet magasabb fizetési fokozatba, illetve egyidejűleg magasabb rendfokozatba, ameddig a jogviszonyban töltött ideje, vagy a munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.

(6) Ha a pénzügyőrt alacsonyabb besorolású munkakörbe nevezik ki és az új munkakör besorolási kategóriájához rendelt fizetési fokozata szerinti rendfokozata alacsonyabb a viselt rendfokozatánál, a pénzügyőr továbbra is a magasabb rendfokozat viselésére jogosult.”

235. § A NAV tv. a 20/E.§-t követően a következő alcímmel és 20/F. § - 23.§-sal egészül ki:

„Illetmény, díjazás

„20/F. § (1) A kormánytisztviselő, pénzügyőr, ügykezelő jogviszonya alapján havonta illetményre jogosult. Az illetményt száz forintra kerekítve kell megállapítani. A kerekítés nem minősül munkáltatói intézkedésen alapuló, az általánostól eltérő illetmény-megállapításnak.

(2) A kormánytisztviselő, pénzügyőr illetménye a 21. § (1) bekezdése szerint megállapított alapilletményből, időpótlékból, közszolgálati pótlékból és - az e törvényben meghatározott feltételek esetén – egyéb illetménypótlékból áll. Az illetménypótlék mértékét az illetményalap százalékában kell meghatározni.

(3) Az alapilletmény, az időpótlék és a közszolgálati pótlék együttes összegének legalább a Kormány által meghatározott, garantált bérminimum összegét el kell érnie.

(4) Havi illetmény esetén az egy órára járó illetmény meghatározása során a havi illetmény összegét osztani kell

a) általános teljes napi munkaidő esetén: 174 órával,

b) általánostól eltérő teljes napi vagy részmunkaidő esetén: 174 óra időarányos részével.

(5) A felsőfokú iskolai végzettséget igénylő munkakört betöltő, szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőt, valamint pénzügyőrt az I., a felsőfokú iskolai végzettséget nem igénylő munkakört betöltő kormánytisztviselőt, valamint pénzügyőrt a II. besorolási osztályba kell besorolni (a továbbiakban együtt: besorolási osztály).”

21. § (1) Az alapilletmény a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr besorolása alapján megállapított fizetési fokozathoz tartozó illetményszorzó és az illetményalap szorzata.

(2) Az alapilletmény megállapításához szükséges illetményszorzókat az 1. számú melléklet, a vezetői munkakört betöltők tekintetében a 3. számú melléklet határozza meg.

22. § (1) Az időpótlék a köz szolgálatában eltöltött, a (2) bekezdésben meghatározott jogviszonyban (e § alkalmazásában a továbbiakban: szolgálati jogviszony) eltöltött 10-dik évtől kezdődően a kormánytisztviselőt, illetve a pénzügyőrt megillető, a szolgálati jogviszonyban eltöltött további 5 évenként növekvő mértékű, az illetményalap meghatározott százalékában megállapított illetményelem. Az időpótlék mértékét a 4. számú melléklet tartalmazza.

(2) E § alkalmazásában szolgálati jogviszonyban eltöltött időnek kell tekinteni:

a) a NAV-nál és jogelődeinél kormányzati szolgálati, hivatásos szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban és munkaviszonyban töltött időt,

b) más költségvetési szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, hivatásos szolgálati jogviszonyban, közszolgálati jogviszonyban, továbbá közalkalmazotti, igazságügyi alkalmazotti, bírói vagy ügyészi szolgálati viszonyban töltött időt, ha a NAV-nál a kormányzati szolgálati jogviszony vagy a hivatásos szolgálati

jogviszony e jogviszonyok valamelyikéből áthelyezéssel vagy közvetlen kinevezéssel jött létre,

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősül szolgálati jogviszonyban eltöltött időnek az állásból történő felfüggesztésnek, a jogviszony szünetelésének időtartama, illetve az illetmény nélküli szabadságnak a 3 évet meghaladó időtartama.

23. § (1) A közszolgálati pótlék a kormánytisztviselőnek, illetve a pénzügyőrnek a jogviszony létesítésével vállalt többletkötelezettségek, továbbá a pénzügyőrök tekintetében a hivatásos munkakörrel járó többlet-igénybevétel és –terhelés ellentételezését szolgálja. Mértékét e törvény végrehajtási rendelete az illetményalap 50-650 %-a közötti mértékben állapítja meg.

(2) A közszolgálati pótlék mértékének megállapításánál

a) a feladatellátás sajátosságaiból adódó valós és rendszeresen jelentkező kockázatot, ide értve akár az életet, testi épséget, egészséget érintő kockázatot is,

b) a munkavégzés külső körülményeit,

c) a feladat ellátásához kapcsolódó belső körülményeket, a belső eljárási szabályok szigorúságát, kötöttségét,

d) a szakmai irányításból adódó többletfelelősséget, magasabb szakmai követelményeket,

e) pénzügyőrök tekintetében az a)-d) pontokon túl a fegyverrel való szolgálatteljesítés, fegyverhasználattal vagy annak lehetőségével járó helyzetek gyakoriságát, továbbá a más kényszerítőeszközök alkalmazásának lehetőségével járó helyzetek gyakoriságát

kell figyelembe venni.”

236. § A NAV tv. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § Az illetményelemek – ide nem értve a 26/A-26/B. § szerinti illetménypótlékokat – változása esetén, így különösen az illetményalap emelkedése, a fizetési fokozat változása során, alacsonyabb vagy magasabb besorolású munkakörbe kinevezés esetén a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr illetményét újra meg kell állapítani.”

237. § A NAV tv. 31/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szakmai tanácsadó, illetve a szakmai főtanácsadó az első fizetési fokozat szerinti főosztályvezető-helyettesi, illetve főosztályvezetői illetmény

a) 80 %-ára jogosult a területi szervnél,

b) 75 %-ára jogosult a központi szervnél.

A szakmai tanácsadói, szakmai főtanácsadói címmel rendelkező és vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.”

238. § A NAV tv. 31/B. §-t megelőző alcíme és a 31/B. §-a helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Végkielégítés

31/B. § (1) A végkielégítés összege, ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr kormányzati szolgálati jogviszonyban, illetve hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

a) három év: egy havi,

- b) öt év: két havi,
- c) nyolc év: három havi,
- d) tíz év: négy havi,
- e) tizenhárom év: öt havi,
- f) tizenhat év: hat havi,
- g) húsz év: nyolc havi,
- h) huszonöt év: kilenc havi,
- i) harminc év: tíz havi

illetményének megfelelő összeg.

(2) A végkielégítés mértéke négy havi illetmény összegével emelkedik, ha a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya, illetve a pénzügyőr hivatásos szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés a kormánytisztviselőt, illetve a pénzügyőrt, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közszolgálati igazoláson.

(3) E § alkalmazásában a pénzügyőrök tekintetében a Hszt. szerinti hivatásos szolgálati időt kell figyelembe venni.

(4) A végkielégítésre egyebekben a Kttv., illetve a Hszt. végkielégítésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

239. § (1) A NAV tv. 32/K. § (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az I. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) 2 évig terjedő jogviszonyban töltött idő után 3 munkanap,
- b) 3-8 év jogviszonyban töltött idő után 5 munkanap,
- c) 9-16 év jogviszonyban töltött idő után 7 munkanap,
- d) 17-24 év jogviszonyban töltött idő után 9 munkanap,
- e) 25-31 év jogviszonyban töltött idő után 11 munkanap,
- f) 32-39 év jogviszonyban töltött idő után 12 munkanap,
- g) 40 év és annál hosszabb jogviszonyban töltött idő után 13 munkanap.

(3) A II. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselő, illetve pénzügyőr esetében a pótszabadság mértéke évente:

- a) 2-12 éves jogviszonyban töltött idő után 5 munkanap,
- b) 13-28 éves jogviszonyban töltött idő után 8 munkanap,
- c) 29 év és annál hosszabb jogviszonyban töltött idő után 10 munkanap.”

(2) A NAV tv. 32/K. § (4a)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4a) A (4) bekezdés alkalmazásában az ügykezelő és a munkavállaló jogviszonyban eltöltött idejét a 20.§-ban foglaltak alkalmazásával kell megállapítani.

(5) Figyelemmel a 32/Q. § (3) bekezdésben foglaltakra is, a hosszabb tartamú

pótszabadság az érintettnek abban az évben jár először, amelyben a (2)-(4) bekezdésben meghatározott időtartamú jogviszonyt betölti.”

240. § A NAV tv. 32/O. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A gyermek gondozása céljából igénybe vett illetmény nélküli szabadság után az érintettnek az illetmény nélküli szabadság lejártáig terjedő időre járó szabadságát egybefüggően, az illetmény nélküli szabadság leteltét követő naptól kezdődően kell kiadni.

(7) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő méltányos érdekére tekintettel a szabadság kiadása a (6) bekezdésben meghatározottól eltérően későbbi kezdőnappal is kiadható azzal, hogy legkésőbb az illetmény nélküli szabadság leteltétől számított 60 napon belül meg kell kezdeni a szabadság letöltését.”

241. § A NAV tv. 32/Y. § a következő (1a)-(1e) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az értékelést tárgyév február 15-ig meghatározott teljesítménykövetelmény alapján kell elvégezni. Az értékelés eredményeként a teljesítmény „kivételes”, „jó”, „átlagos”, „átlag alatti”, illetve „elfogadhatatlan” fokozatú lehet. Az érintett a teljesítményértékelésre észrevételt tehet.

(1b) Az (1) bekezdéstől eltérően év közben is teljesítményértékelést kell végezni belső áthelyezés, illetve szervezeti egység váltás esetén, valamint akkor is, ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr munkaköre év közben megváltozik. Ilyen esetben a tárgyév hátralévő részére új egyéni teljesítménykövetelményt kell kitűzni és a tárgyévi teljesítményértékelés során az évközi teljesítményértékelés eredményét figyelembe kell venni. Nem kell új teljesítménykövetelményt kitűzni, ha a szervezeti egység váltás nem jár a munkakör megváltozásával.

(1c) Az (1b) bekezdéstől eltérően nem lehet a tárgyév hátralévő részére új egyéni teljesítménykövetelményt kitűzni és tárgyévi teljesítményértékelést készíteni, ha a belső áthelyezéstől, illetve a szervezeti egység váltástól vagy a munkakör év közbeni változásától számítva az év végéig 3 hónapnál kevesebb idő van hátra. Ilyen esetben az évközi teljesítményértékelés minősül tárgyévi teljesítményértékelésnek.

(1d) Az (1) bekezdéstől eltérően a munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelése alapján – ha az érintettnek a tárgyévben az értékelést közvetlenül megelőző legalább 3 egybefüggő hónap teljesítménye értékelhető – év közben is végezhető teljesítményértékelés, ha a munkakörre való alkalmatlanság merül fel. Ilyen esetben a tárgyévi teljesítményértékelés során az évközi teljesítményértékelés eredményét figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására sor kerül-e, ide nem értve az (1e) bekezdés szerinti esetet.

(1e) Ha az (1d) bekezdés szerinti eljárás következtében a (4) bekezdés szerinti minősítés alapján a 18/B.§ (2) bekezdés e) pontja szerinti belső áthelyezésre, alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezésre vagy szervezeti egységváltásra kerül sor, úgy a tárgyév hátralévő része tekintetében az (1b) és (1c) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell eljárni.”

242. § (1) A NAV tv. 33/G. § (3) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fegyelmi vétséget elkövetővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:)

„*b)* a fizetési fokozatban való előlépés várakozási idejének meghosszabbítása 6 hónaptól 2 évig terjedő időre,”

(2) A NAV tv. 33/G. § (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fegyelmi vétséget elkövetővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:)

„d) visszavetés egy fizetési fokozattal 1 évtől 2 évig terjedő időre,”

(3) A NAV tv. 33/G. § (3) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fegyelmi vétséget elkövetővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:)

„h) kizárólag nem vezetői munkakört betöltő fegyelmi eljárás alá vont esetében eggyel alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés 1 évtől 2 évig terjedő időre,”

(4) A NAV tv. 33/G. §-a a következő (3a)-(3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A fegyelmi büntetések (3) bekezdésben meghatározott sorrendje kifejezi a fegyelmi büntetés súlyosságát.

(3b) Az eggyel alacsonyabb rendfokozatba 6 hónaptól 2 évig terjedő időtartamra történő visszavetés fegyelmi büntetéssel nem jár együtt fizetési fokozatban történő visszasorolás.”

(5) A NAV tv. 33/G. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és az alábbi (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A visszavetés egy fizetési fokozattal fegyelmi büntetéssel sújtottnak az új illetményét a visszavetett fokozatban, illetve a megállapított idő eltelte után a 19/G-19/I.§ szerinti besorolás alapján kell megállapítani.

(7a) Ha a visszavetés egy fizetési fokozattal fegyelmi büntetéssel sújtott rendelkezik 2016. július 1-jei hatállyal megállapított korrekciós díjjal, a (7) bekezdés alkalmazása nem érinti az érintett részére megállapított és a fegyelmi büntetés kiszabásakor nyilvántartott korrekciós díjat.”

(7) A NAV tv. 33/G. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a következő (8a)-(8c) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A személyi illetmény visszavonása fegyelmi büntetéssel sújtott új illetményét a 19/G-19/I. §-a szerinti besorolás alapján kell megállapítani.(8a) Az eggyel alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés fegyelmi büntetés alkalmazása során az új munkakörnek meg kell felelnie az érintett iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának és az érintettnek meg kell felelnie – ha van – az új munkakörre előírt alkalmassági feltételeknek.

(8b) Az eggyel alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés fegyelmi büntetés alkalmazásakor az érintettet – a munkavégzési hely, szolgálatteljesítési hely megváltoztatása nélkül vagy kizárólag a település területén belüli megváltoztatásával – a szervezeti egységen belüli – ha a szervezeti egysége főosztályon belül működő osztály, úgy a főosztályon belüli – üres vagy átmenetileg be nem töltött, a büntetés kiszabásakor betöltött munkakörnél egy besorolási kategóriával alacsonyabb besorolási kategóriájú munkakörben kell a büntetésnek megfelelő időtartamban foglalkoztatni. Ilyen munkakör hiányában az érintett eredeti munkakörét kell ideiglenesen, a büntetésnek megfelelő időtartamban – az állománytáblázat módosítása nélkül – egy besorolási kategóriával alacsonyabb besorolású kategóriájúnak minősíteni, és az érintett számára az ideiglenes besorolási kategóriának megfelelő illetményt kell folyósítani.

(8c) Az eggyel alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés fegyelmi büntetés alkalmazásakor a pénzügyőr továbbra is az eredeti munkaköréhez és fizetési fokozatához rendszeresített rendfokozatot viseli tovább.”

243. § A NAV tv. 33/I. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésétől a fegyelmi büntetés végrehajtásáig, továbbá az a)-g) pont szerinti ideig, illetve ha a fegyelmi büntetést a fegyelmi határozat jogerőre emelkedése előtt végrehajtották [34/D. § (2), illetve (4) bekezdés], a végrehajtástól az a)-g) pont szerinti ideig:

a) a 33/G. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott büntetésnél a várakozási idő meghosszabbításának ideje alatt;

b) a 33/G. § (3) bekezdés d) és f) pontjában meghatározott büntetésnél a visszavetés időtartamának elteltéig;

c) a 33/G. § (3) bekezdés e), g) és j) pontjában meghatározott büntetésnél 2 évig;

d) a 33/G. § (3) bekezdés h) pontjában meghatározott büntetésnél az alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés időtartamának elteltéig,

e) a 33/G. § (4) és (5) bekezdésben meghatározott büntetésnél 2 évig;

f) a 33/G. § (3) bekezdés k) pontjában meghatározott büntetésnél 3 évig;

g) a 33/G. § (3) bekezdés l) pontjában meghatározott büntetésnél 5 évig.”

244. § A NAV tv. 34/Y. § (1) bekezdése a következő k)-r) ponttal egészül ki:

(E fejezet, valamint a NAV személyi állományának jogviszonyát szabályozó más jogszabályok alkalmazásában:)

„k) *állománytáblázat*: a NAV szerveinek szervezeti egységeit, az adott szervnél betölthető munkaköröket, azok besorolását, továbbá a hivatásos munkakörök tekintetében az azokban rendszeresített rendfokozatokat meghatározó dokumentum,

l) *szervezeti állománytáblázat*: a NAV egészére vonatkozó, a NAV valamennyi szervének állománytáblázatát magában foglaló összesített állománytáblázat,

m) *alacsonyabb vezetői munkakör*: az a vezetői munkakör, amely a betöltött vezetői munkakörhöz képest alacsonyabb besorolási kategóriába tartozik,

n) *alacsonyabb besorolású munkakör*: az a munkakör, amely a betöltött munkakörnél alacsonyabb besorolási osztályba vagy besorolási kategóriába tartozik, továbbá a vezetői munkakört betöltők esetében a nem vezetői munkakör vagy az alacsonyabb vezetői munkakör is,

o) *azonos vezetői munkakör*: az a vezetői munkakör, amelynek besorolási kategóriája megegyezik a betöltött munkakör besorolási kategóriájával,

p) *azonos besorolású munkakör*: az a munkakör, amely a betöltött munkakörrel azonos besorolási osztályba és besorolási kategóriába tartozik;

q) *magasabb vezetői munkakör*: az a vezetői munkakör, amely a betöltött vezetői munkakör besorolási kategóriájánál magasabb besorolási kategóriába tartozik;

r) *magasabb besorolású munkakör*: az a munkakör, amely a betöltött munkakörnél magasabb besorolási osztályba vagy magasabb besorolási kategóriába tartozik vagy magasabb vezetői munkakörnek minősül, továbbá a nem vezetői munkakört betöltők esetében a vezetői munkakör is.”

245. § A NAV tv. 34/Y. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Illetmény alatt az alapilletmény, az időpótlék, a közszolgálati pótlék, továbbá az idegennyelv-tudási pótlék, valamint a korrekciós díj együttes összegét kell érteni:

- a) az érvénytelenség jogkövetkezményeire,
 - b) a kinevezés és a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására,
 - c) az átirányításra,
 - d) a jubileumi jutalom mértékére,
 - e) a túlmunkára,
 - f) a tanulmányi célú mentesítésre,
 - g) a fegyelmi és a kártérítési felelősségre,
 - h) a kormányzati szolgálati jogviszonnyal, hivatásos szolgálati jogviszonnyal össze nem függő büncselekménnyel kapcsolatos eljárás keretében való állásból való felfüggesztésre,
 - i) a jogviszony jogellenes megszüntetésére,
 - j) a végkielégítésre
- vonatkozó rendelkezések alkalmazásában.”

246. § A NAV tv. 34/Y. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A 22. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásában közvetlen kinevezés, ha az érintett jogviszonya a NAV-nál a 22. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott szervnél fennálló jogviszonyának megszűnését követő első munkanapon jön létre.

247. § A NAV tv. 82/A.§ (1) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

„m) az egyes munkakörökben a közszolgálati pótlék mértékét.”

248. § A NAV tv. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és az alábbi 99/A-99/L. §-sal egészül ki:

„99. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 118. § (2) bekezdése alapján a pénzügyőr részére 2012. január 1-jét megelőzően adományozott tanácsosi, főtanácsosi cím viselésére a pénzügyőr 2015. július 1-jét követően is jogosult.

(2) Az (1) bekezdés alapján tanácsosi cím viselésére jogosult pénzügyőr az első fizetési fokozat szerinti főosztályvezető-helyettesi, a főtanácsosi cím viselésére jogosult pénzügyőr az első fizetési fokozat szerinti főosztályvezetői illetmény

- a) 80 %-ára jogosult a területi szervnél,
- b) 75 %-ára jogosult a központi szervnél.

A tanácsosi, illetve a főtanácsosi címmel rendelkező vezetői munkakört betöltő pénzügyőr a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.

(3) A pénzügyőrt az (1) bekezdés szerinti cím viselésének joga nyugállományba vonulását követően is megilleti.

(4) A tanácsosi és a főtanácsosi címet meg kell vonni, ha a pénzügyőrrel szemben a bíróság

szabadságvesztést, pénzbüntetést, közérdekű munka büntetést szabott ki.

99/A. § (1) A NAV vezetője legkésőbb 2016. július 5-ig megállapítja az egyes NAV szervek 2016. július 1-jétől hatályos állománytáblázatát.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója 2016. július 15-ig – az (1) bekezdés szerint meghatározott állománytáblázat keretei között, az érintett által 2016. június 30-án ellátott feladatok (munkakör), továbbá az érintett végzettsége, képessége és kompetenciái alapján – megállapítja a kormánytisztviselő, pénzügyőr 2016. július 1-jétől hatályos munkakörét.

(3) A munkakör (2) bekezdés szerinti meghatározásával egyidejűleg a munkáltatói jogkör gyakorlója – e törvény 2016. július 1-jétől hatályos rendelkezéseire figyelemmel – 2016. július 1-jei hatállyal megállapítja:

a) a kormánytisztviselő, pénzügyőr által betöltött munkakör besorolási osztályát és besorolási kategóriáját,

b) az a) pont szerint megállapított munkakörben a fizetési fokozat szempontjából a 20.§ szerint figyelembe vehető időt és ennek figyelembevételével az érintett fizetési fokozatát,

c) a fizetési fokozatban soron történő előrelépés lehetséges legkorábbi időpontját azzal, hogy a fizetési fokozatban előrelépés csak az e törvényben foglalt feltételek teljesítése esetén lehetséges,

d) az időpótlék szempontjából a 22.§ szerint figyelembe vehető időt,

e) a korábbi rendszeres díjazás, valamint a hatályos rendszeres díjazás összegét,

f) a 99/D.§ (5) bekezdés szerinti korrekciós díj összegét, ha annak megállapítására sor kerül,

g) a pénzügyőr rendfokozatát.

(4) A besoroláskor meg kell állapítani azt az illetményt az illetményelemek szerinti bontásban, amelyre a kormánytisztviselő és pénzügyőr – amennyiben munkaköre az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi ... törvény (a továbbiakban: NAV Mód. VI. törvény) hatálybalépését követően nem változik – 2016. július 1-je és 2016. december 31-e között jogosult.

(5) Az e törvény hatálybalépésekor vezetői munkakört betöltőknek meg kell állapítani az vezetői munkakörben eltöltött ideje alapján a vezetői fizetési fokozatát, az adott fizetési fokozatban várakozási időként figyelembe vehető időt, valamint a következő fizetési fokozatba előresorolás várható időpontját.

(6) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr 2016. július 1-jétől érvényes munkaköri leírását 2016. július 31-ig kell elkészíteni.

(7) Ha a pénzügyőrnek a (3) bekezdés szerinti besorolásakor a rendfokozata alacsonyabb lenne a 2016. június 30-án viselt rendfokozatánál, akkor rendfokozata nem változik, továbbra is a korábbi rendfokozatának viselésére jogosult. A pénzügyőr rendfokozata mindaddig nem változik, amíg a besorolás szerinti rendfokozata meg nem egyezik a viselt rendfokozatával.

99/B. § (1) A 99/A. § szerinti munkáltatói intézkedés nem minősül a kinevezés, illetve a hivatásos szolgálati jogviszony egyoldalú módosításának, illetve átszervezésnek.

(2) A 99/A. § (2)-(5) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedés ellen szolgálati panasznak nincs helye.

(3) A 99/A. § (2)-(5) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedés ellen a kormánytisztviselő, a

pénzügyőr a közléstől számított 90 napon belül bírósághoz fordulhat. A keresetet kizárólag téves, a törvény előírásainak meg nem felelő munkáltatói intézkedés jogcímén lehet előterjeszteni.

(4) A keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a bírósághoz intézett keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján postára adták. Ha a kormánytisztviselő, a pénzügyőr a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet.

99/C. § A 99/A. § alkalmazásában:

a) korábbi rendszeres díjazás: a kormánytisztviselő, a pénzügyőr részére e törvény 2016. június 30-án hatályos rendelkezései alapján megállapított, a 2016. június 30-án hatályos 25.§ szerinti illetményeltérítéssel számított alapilletmény, illetménykiegészítés, rendszeres pótlékok (vezetői pótlék, idegennyelv-tudási pótlék, veszélyességi pótlék), a 2016. június 30-án hatályos 98/O.§ szerint megállapított és nyilvántartott illetménykülönbözet, a 86/A.§ szerint megállapított és nyilvántartott kompenzációs díj, a garantált bérminimumra történő kiegészítés, továbbá a pénzügyőrök tekintetében a rendfokozati illetmény együttes összege, személyi illetménnyel rendelkező kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében a személyi illetmény 2016. június 30-án hatályos összege,

b) hatályos rendszeres díjazás: a 2016. július 1-jén a kormánytisztviselőnek, a pénzügyőrnek besorolása alapján megállapított alapilletmény, időpótlék, közszolgálati pótlék, idegennyelv-tudási pótlék együttes összege,

c) illetményemelkedés: a korábbi rendszeres díjazás és a hatályos rendszeres díjazás különbözete.

99/D. § (1) 2016. július 1-je és 2016. december 31-e között a kormánytisztviselő, a pénzügyőr illetményére a II. fejezetet az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) 2016. július 1-jén valamennyi kormánytisztviselő és pénzügyőr részére biztosítani kell az illetményemelkedést a (3)-(11) bekezdésben meghatározott szabályok szerint.

(3) A nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében az illetményemelkedés 2016. július 1-jével 30 %.

(4) A vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében az illetményemelkedés 2016. július 1-jével 15 %.

(5) Ha a hatályos rendszeres díjazás nem biztosítja a (3)-(4) bekezdés szerinti illetményemelkedést, akkor az érintett a hatályos rendszeres díjazásra jogosult azzal, hogy a 2016. július 1-jétől megállapított illetménye és a korábbi rendszeres díjazása közötti emelkedés mértéke

a) a nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében legalább a 15 %-ot,

b) a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében legalább a 10 %-ot el kell, hogy érje. Ha az így megállapított illetmény magasabb, mint a hatályos rendszeres díjazás, akkor a kettő közötti különbözetet korrekciós díjként kell nyilvántartani és folyósítani.

(6) Ha a hatályos rendszeres díjazás a nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében 30 %-ot meghaladó mértékű illetményemelkedést biztosít, akkor részére a 21.§ (1) bekezdés szerinti alapilletmény helyett olyan mértékű alapilletményt kell megállapítani, ami 30 %-os mértékű illetményemelkedést eredményez. Az e törvény szerinti

más illetményelemekre a kormánytisztviselő, a pénzügyőr e törvény szerinti mértékben jogosult.

(7) Ha a hatályos rendszeres díjazás a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében 15 %-ot meghaladó mértékű illetményemelkedést biztosít, akkor részére a 21.§ (1) bekezdés szerinti alapilletmény helyett olyan mértékű alapilletményt kell megállapítani, ami 15 %-os mértékű illetményemelkedést eredményez. Az e törvény szerinti más illetményelemekre a kormánytisztviselő, a pénzügyőr e törvény szerinti mértékben jogosult.

(8) Az a kormánytisztviselő, pénzügyőr, akinek kormányzati szolgálati jogviszonya, illetve hivatásos szolgálati jogviszonya 2016. július 1-jét megelőzően létesült és 2016. július 1-jét követően magasabb besorolású munkakörbe kerül kinevezésre, II. besorolási osztályból I. besorolási osztályba kerül átsorolásra, illetve részére a 31/A.§ szerinti cím adományozására kerül sor, illetményét a 99/D.§ alkalmazásával úgy kell megállapítani, mintha a munkáltatói intézkedésre 2016. június 30-án került volna sor.

(9) A (8) bekezdéstől eltérően, ha az érintett 2016. július 1-jét követően történt magasabb besorolású munkakörbe kinevezését, II. besorolási osztályból I. besorolási osztályba történt átsorolását, illetve a 31/A.§ szerinti cím adományozást megelőzően megállapított illetménye (jelen bekezdés alkalmazásában a továbbiakban: megelőző illetmény) meghaladja a (8) bekezdés alapján megállapítható illetményét (jelen bekezdés alkalmazásában a továbbiakban: megállapított illetmény), úgy a megelőző illetménynek a megállapított illetményt meghaladó részét külön illetményelemként, korrekciós díjként kell folyósítani.

(10) Ha az érintett illetménye a (8) bekezdés vagy a (9) bekezdés alapján került megállapításra, majd azt követően a (8) bekezdés vagy a (9) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedést megelőzően betöltött munkakörrel azonos vagy annál alacsonyabb besorolású munkakörbe nevezik ki, illetve a 31/A.§ alapján adományozott címe visszavonásra kerül, illetményét a 19/G.-19/I.§ szerinti besorolása alapján kell megállapítani, azzal, hogy részére a továbbiakban a (5) bekezdés szerinti korrekciós díjat ismételtén folyósítani kell.

(11) A (4)-(5) és (7) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell azokra a nem vezetői munkakört betöltőkre, akiknek az illetményét részben a vezetőkre vonatkozó rendelkezések alapján kell megállapítani.

99/E. § (1) A 2016. június 30-án személyi illetménnyel rendelkező kormánytisztviselő, pénzügyőr 2016. július 1-jétől hatályos illetménye megállapítása tekintetében a 99/A.§ - 99/D.§-t jelen §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A 99/A.§ (3) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedés során – a korábbi rendszeres díjazás helyett – meg kell állapítani az érintett 2016. június 30-i szabályok szerinti besorolását, valamint a részére – személyi illetmény hiányában – járó alapilletmény, illetménykiegészítés és rendszeres pótlékok együttes összegét (a továbbiakban: korábbi besorolás szerinti illetmény).

(3) Ha az érintett hatályos rendszeres díjazása meghaladja a 2016. június 30-án hatályos személyi illetményét, akkor az érintett személyi illetményét 2016. július 1-jei hatállyal vissza kell vonni. 2016. július 1-jei hatállyal az érintett illetményét az általa betöltött munkakör alapján kell megállapítani azzal, hogy a korábbi besorolás szerinti illetmény és a hatályos rendszeres díjazás különbözete nem haladhatja meg

a) a nem vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében a 99/D.§ (3) bekezdése szerinti illetményemelkedést,

b) vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő, pénzügyőr esetében a 99/D.§ (4) bekezdés

szerinti illetményemelkedést.

(4) Ha a hatályos rendszeres díjazás és a korábbi besorolás szerinti illetmény közötti különbség nem éri el a (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti illetményemelkedés mértékét, akkor az érintett részére 2016. július 1-jétől a korábbi besorolás szerinti illetmény (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti illetményemelkedéssel növelt összege és a hatályos rendszeres díjazás közötti különbséget korrekciós díjként kell folyósítani.

(5) A (4) bekezdés szerinti korrekciós díj tekintetében a 99/D.§ (5) bekezdés szerinti korrekciós díjra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

(6) Ha az érintett 2016. június 30-án hatályos személyi illetménye meghaladja a hatályos rendszeres díjazást, illetményét a NAV Mód VI. tv. módosításai nem érintik.

99/F. § Abban az esetben, ha a kormánytisztviselő, pénzügyőr által 2016. július 1-jén betöltött munkakör besorolási kategóriájához az érintett részére megállapított fizetési fokozatban szorzószám nem került rendszeresítésre, akkor az érintettet az adott besorolási kategóriához rendszeresített legelső fizetési fokozatba kell besorolni. A kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr mindaddig nem léphet magasabb fizetési fokozatba, ameddig a jogviszonyban töltött ideje, illetve a munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.

99/G. § (1) A 2016. június 30-án címzetes címmel rendelkező kormánytisztviselő, pénzügyőr fizetési fokozatát 2016. július 1-jei hatállyal az alábbiak szerint kell megállapítani:

- a) a címzetes vezető-tanácsosi címmel rendelkező kormánytisztviselőt, pénzügyőr az I. besorolási osztály 4. fizetési fokozatába,
- b) a címzetes főtanácsosi címmel rendelkező kormánytisztviselőt, pénzügyőr az I. besorolási osztály 7. fizetési fokozatába,
- c) a címzetes vezető-főtanácsosi címmel rendelkező kormánytisztviselőt, pénzügyőr az I. besorolási osztály 9. fizetési fokozatába,
- d) a címzetes főmunkatársi címmel rendelkező kormánytisztviselőt, pénzügyőr az II. besorolási osztály 9. fizetési fokozatába,

kell besorolni.

(2) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr a jogviszonyban töltött idő alapján eléri az (1) bekezdés szerinti fizetési fokozatot, további előmenetelére az általános szabályok az irányadóak.

(3) Ha a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr jogviszonya 2016. június 30-ig nyugdíjazás miatt szűnik meg, a besorolására, valamint a cím viselésére, vezetői munkakörére utaló megnevezést nyugdíjasként is viselheti.

99/H. § (1) A 2016. július 1-jén folyamatban lévő fegyelmi ügyekben az eljárás megindulásakor hatályos szabályok alapján kell eljárni.

(2) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, 2016. július 1-jén még hatályos fegyelmi büntetés hatálya a fegyelmi büntetés kiszabásakor irányadó rendelkezés szerinti időtartamig tart.

(3) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, 2016. július 1-jén még hatályos

a) visszavetés egy fizetési fokozattal 2 évre fegyelmi büntetés esetében a 99/A-99/D.§-ok alkalmazásával meg kell állapítani az érintettnek 2016. július 1-jével járó illetményt, és egyúttal annak összegét – a fegyelmi büntetés még hátralévő hatályának időtartamára – a

fegyelmi büntetésre tekintettel a 2016. június 30-ával járó illetmény és a fegyelmi büntetés hiányában az érintettet megillető illetmény (e bekezdés alkalmazásában a továbbiakban: elvi illetmény) közötti különbözetnek az elvi illetményhez viszonyított arányában kell csökkenteni az érintettnek 2016. július 1-jével járó illetményét;

b) egy besorolási fokozattal való visszavetés annak legmagasabb fizetési fokozatába 2 évtől 5 évig terjedő időre fegyelmi büntetés esetében az a) pont megfelelő alkalmazásával kell eljárni;

c) egy besorolási fokozattal való visszavetés annak legalacsonyabb fizetési fokozatába 2 évtől 5 évig terjedő időre fegyelmi büntetés esetében az a) pont megfelelő alkalmazásával kell eljárni.

(4) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, de a 34/D. §-ra figyelemmel 2016. július 15.-e után jogerőssé váló (3) bekezdés szerinti fegyelmi büntetés esetében 2016. július 1-jétől a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedéséig a 99/A-99/D. §-ok alkalmazásával megállapított illetmény jár az érintettnek, a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedését követően pedig a (3) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell eljárni.

(5) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, 2016. július 1-jén még végre nem hajtott, de a 34/D. §-ra figyelemmel jogerős

a) a személyi illetmény visszavonása fegyelmi büntetés esetében a fegyelmi büntetés végrehajtásával egyidejűleg – ha arra még nem került sor – a 99A-99/D. §-ok alkalmazásával meg kell állapítani az érintettnek 2016. július 1-jével járó illetményét, azzal, hogy esetében a 99/C. § (1) bekezdés a) pontja szerinti korábbi rendszeres díjazás alatt a 99/E. § (2) bekezdése szerinti korábbi besorolás szerinti illetményt kell érteni.

b) címtől való megfosztás fegyelmi büntetés esetében a fegyelmi büntetés végrehajtásával egyidejűleg – ha arra még nem került sor – a 99/A-99/D. §-ok alkalmazásával – az adott címre tekintet nélkül – kell megállapítani az érintettnek 2016. július 1-jével járó illetményét.

(6) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, de a 34/D. §-ra figyelemmel 2016. július 15.-e után jogerőssé váló (5) bekezdés a) pont szerinti fegyelmi büntetés esetében a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedéséig – az (5) bekezdés a) pont megfelelő alkalmazása mellett – a személyi illetményt vissza kell vonni.

(7) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott, de a 34/D. §-ra figyelemmel 2016. július 15.-e után jogerőssé váló (5) bekezdés b) pont szerinti fegyelmi büntetés esetében a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedéséig a 99/A.–99/D. §-ok alkalmazásával – az adott címre is figyelemmel – megállapított illetmény jár az érintettnek, a fegyelmi büntetés jogerőre emelkedését követően pedig a (5) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell eljárni.

(8) A 2016. július 1-jét megelőzően kiszabott és 2016. július 1-jén még hatályos, vagy 2016. július 1-jén még végre nem hajtott, de jogerős, vagy 2016. július 15.-e után jogerőssé váló 33/G. § (4)-(5) bekezdés szerinti fegyelmi büntetés esetében a (3)-(7) bekezdés megfelelő alkalmazásával kell eljárni.

99/I. § A kormánytisztviselő, pénzügyőr 2016. június 30-án hatályos 32/K. § (2)-(3) bekezdése alapján megállapított pótszabadsága nem csökkenthető, arra mindaddig jogosult, amíg a 2016. július 1-jétől hatályos 32/K. § (2)-(3) bekezdése alapján hosszabb tartamú pótszabadságra nem szerez jogosultságot.

99/J. § (1) E törvénynek a NAV Mód. VI. törvénnyel megállapított 31/B. §-át a rendelkezés hatályba lépését követően közölt felmentések tekintetében kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a NAV Mód. VI. törvénnyel 2016. július 1-jei hatállyal megállapított 32/O. § (6)-(7) bekezdését azokban az esetben kell először alkalmazni, amikor az illetmény nélküli szabadság 2016. július 1-jét követően telik le.

(3) E törvénynek a NAV Mód. VI. törvénnyel megállapított 32/Y. § (1a) bekezdését 2016-ban azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az értékelést a NAV Mód. VI. törvény hatálybalépése előtt meghatározott egyéni teljesítménykövetelmény alapján kell elvégezni.

99/K. § A 2016. július 1-jét követően létesített jogviszony esetén a kormánytisztviselő, a pénzügyőr illetményét a 99/D. § alkalmazásával úgy kell megállapítani, mintha a jogviszony létesítése 2016. június 30-án történt volna.

99/L. § (1) E törvény alapján a kormánytisztviselőt, pénzügyőrt fizetési fokozatban és vezetői fizetési fokozatban első alkalommal 2018. január 1-jei hatállyal lehet előresorolni, abban az esetben, ha a fizetési fokozatban és vezetői fizetési fokozatban előresoroláshoz szükséges feltételekkel rendelkezik.

(2) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr 2016. július 1-jén jogviszonyban álló azon tagjának, akinek a fizetési fokozathoz és vezetői fizetési fokozathoz meghatározott várakozási ideje az (1) bekezdésben meghatározott határidő előtt letelne, a fizetési fokozatra előírt várakozás ideje a 2018. január 1-jéig hátralévő időtartammal meghosszabbodik.

99/M. § A kormánytisztviselő, pénzügyőr 2018. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult.

249. § A NAV tv. 1-5. számú melléklete helyébe e törvény 17-21. melléklete lép.

250. § A NAV tv.

1. 17/E. § (5) bekezdésében a „20. §-nak megfelelően” szövegrész helyébe a „19/G-19/H. §-nak megfelelően” szöveg,
2. 18. § (1) bekezdésében a „80-82. §-a” szövegrész helyébe a „69. § (2) bekezdése, 80-82. §-a” szöveg, a „119-121. §-a” szövegrész helyébe „119-121. §-a, 122. § (1) és (5)-(6) bekezdése” szöveg,
3. 18/B. § (2) bekezdés d) pontjában a „más munkakörbe” szövegrész helyébe az „azonos besorolású más munkakörbe” szöveg,
4. 18/B. § (3) bekezdésében az „azonos vagy a végzettségének megfelelő más” szövegrész helyébe az „azonos besorolású” szöveg,
5. 18/B. § (7) bekezdésében a „(2) bekezdés c)-g) pontjában” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés c)-f) pontjában, a (2b)” szöveg,
6. 19/E. § b) pontjában a „20. § szerinti” szövegrész helyébe a „19/G-19/H. § szerinti” szöveg,
7. 26. § (2) bekezdésében a „kell besorolni” szövegrész helyébe a „, az általa betöltött munkakör alapján kell besorolni” szöveg,
8. 28. § (4) bekezdésében a „20/D. § (4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „20/F. § (4) bekezdésében” szöveg,
9. 31/A. § (1) bekezdésében a „15%-át” szövegrész helyébe a „10%-t” szöveg,
10. 31/A. § (2) bekezdésében az „aki ”kiválóan megfelelt” minősítésű” szövegrész helyébe az „aki ”kivételes” minősítésű” szöveg,

11. 31/A. § (4) bekezdésében a „ címet ”kevésbé felelt meg” minősítés” szövegrész helyébe a „ címet ”átlagos” vagy azt el nem érő” minősítés” szöveg,
12. 32/D. § (1) bekezdés e) pontjában a „rendfokozatban történő” szövegrész helyébe az „eggyel magasabb rendfokozatba” szöveg,
13. 32/Y. § (2) bekezdésében az „öt év kivételével” szövegrész helyébe az „5 év kivételével” szöveg, az „ötévente” szövegrész helyébe az „5 évente” szöveg, a „magasabb besorolási fokozatba sorolása előtt” szövegrész helyébe a „magasabb besorolású munkakörbe helyezés előtt, illetve a 31/A. § szerinti szakmai cím adományozása előtt” szöveg, a „kiválóan megfelelt, megfelelt, kevésbé felelt meg, illetve nem felelt meg fokozatba” szövegrész helyébe a „„kivételes”, „jó”, „átlagos”, „átlag alatti”, illetve „elfogadhatatlan” fokozatba” szöveg, a „két év” szövegrész helyébe a „2 év” szöveg, az „egy éve” szövegrész helyébe az „1 éve” szöveg,
14. 32/Y. § (3) bekezdésében a „magasabb besorolási fokozatba sorolás” szövegrész helyébe a „magasabb besorolású munkakörbe történő kinevezés” szöveg,
15. 32/Y. § (4) bekezdésében a „teljesítményértékelése alapján az állapítható meg, hogy feladatait nem, vagy nagyon csekély mértékben, illetve nagyon alacsony színvonalon teljesítette” szövegrész helyébe a „a teljesítményértékelés eredménye „átlag alatti” vagy „elfogadhatatlan” ” szöveg,
16. 33/C. § (1) bekezdésében a „munkavégzésre irányuló további jogviszonyt [20/A. § (1) bekezdés], illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt [20/A. § (3) bekezdése, ideértve a (2a) bekezdés a) és c)-h) pontját is]” szövegrész helyébe a „munkavégzésre irányuló további jogviszonyt [20. § (1) bekezdés], illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt [20. § (3) bekezdése, ideértve a (2a) bekezdés a) és c)-h) pontját is]” szöveg,
17. 34/Y. § (5) bekezdés d) pontjában az „alapilletmény és rendfokozati illetmény” szövegrész helyébe az „alapilletmény, közszolgálati pótlék és időpótlék” szöveg,
18. a 11. számú melléklet 7. pontjában a „Kiemelkedő (5), Átlag feletti (4), Átlagos (3), Átlag alatti (2), Nem kielégítő (1)]” szövegrész helyébe „Kivételes (5), Jó (4), Átlagos (3), Átlag alatti (2), Elfogadhatatlan (1)], 9. pontjának felsorolásában az „1. Kiválóan megfelelt, 2. Megfelelt, 3. Kevésbé felelt meg, 4. Nem felelt meg” szövegrész helyébe „1. Kivételes, 2. Jó, 3. Átlagos, 4. Átlag alatti, 5. Elfogadhatatlan” szöveg lép.

251. § Hatályát veszti a NAV tv.

1. 16/F.§ (1) bekezdés „ , továbbá e törvény, vagy a Kttv., illetve a Hszt. szerint írásbeliséghez kötött” szövegrész,
2. 17/B. § (5)-(6) bekezdése,
3. 17/D. § (4) bekezdésében a „a 25. § szerinti illetményeltérítésre,” szövegrész,
4. 17/D. § (5) és (8) bekezdése,
5. 17/E. § (1)-(2) bekezdése,
6. 17/I.§ „valamint a 32/J.§ (2) bekezdés m) pont alapján engedélyezett távollét idejére” szövegrész,
7. 18/B. § (2) bekezdés a) pontjában a „soron” szövegrész,

8. 24-25. §-a,
9. 26/B. § (3)-(4) bekezdése,
10. 26/B. § (5) bekezdésében az „és (3)” szövegrész,
11. 29. § (4) bekezdése,
12. 32/C. § (6) bekezdés a) pontjában a „42. § (8) bekezdése” szövegrész,
13. 32/D. § (1) bekezdés d) pontjában a „besorolási, illetve” szövegrész,
14. 33/G. § (3) bekezdés c) és i) pontja,
15. 33/G. § (4) bekezdés a) pontja,
16. 34/W. § (10) bekezdés c) pontja,
17. 86/A. §,
18. 98/A-98/B. §,
19. 98/C. § (2)-(3) bekezdés,
20. 98/D. §,
21. 98/F-98/G. §,
22. 98/I-J. §,
23. 98/L-M. §,
24. 98/O. §,
25. a 6. és 7/A. számú melléklete.

X. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Hatályba léptető rendelkezések

252. § (1) Ez a törvény – a (2)-(9) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 58. §-60. §, 71. § 1. pontja, 98. § (1), (4) bekezdés, 99. § e törvény kihirdetését követő 31. napon lép hatályba.

(3) Az 1. § (2) és (3) bekezdés, 14. §, 16. §, 17. §, 18. §, 22. §30. pontja, 22. §31. pontja, 35. § (1)-(2) bekezdés, 37. § (1)-(2), (4), (9)-(10) bekezdés, 38. § (1) bekezdés, 50. § (2) bekezdés, 53. § 2. pont, 85. §, 86. § (3) bekezdés, 88. § (2) bekezdés 4. pont, 91. § (2) bekezdés, 92. §, 95. §, 145. §, 147. §, 156. §, 157. §, 159. §, 160. §, 162. §-175. §, 176. §, 180. §, 182. §, 185. §-186. §, 189. §, 191. § 17-19. és 21-25 és 27. pont, 192. § (2) bekezdés, 194. §, 225. §-251. § és a 17-21. melléklet 2016. július 1-jén lép hatályba.

(4) Az 1. § (1) és (4) bekezdés, 8. §, 10. §-11. §, 12. § (2) bekezdés, 23. § (2) bekezdés 2. pont 124. §, 135. §, 158. §, 177. §-178. §, 191. § 2. pont 2016. augusztus 1-jén lép hatályba.

(5) A 74. §-77. §, 190. § (1) bekezdés, 191. § 29-30. pont, 192. § (1) bekezdés 1. és 4. pontja 2016. szeptember 1-jén lép hatályba.

(6) A 3. §, 4. §, 6. §, 7. §, 9. §, 13. §, 22. §1. pont-22. §7. pont, 22. §10. pont, 22. §14. pont-22. §19. pont, 22. §25. pont, 22. §27. pont, 22. §29. pont, 23. § (1) bekezdés 3. pont, , 24. § (3)-(4) és (6) bekezdés, 25. §-30. §, 32. §, 35. § (3)-(5) bekezdés, 36. §, 37. § (3), (5)-(8)

(11) bekezdés, 38. § (2) bekezdés, 40. §, 42. §-43. §, 47. §, 50. § (3) bekezdés, 51. §-52. §, 53. § 1-4. pont, 54. §-55. §, 61. §, 65. §-68. §, 70. § a) pontja és c)-e) pontja, 71. § 2. pontja, 79. §-84. §, 86. § (1) és (2) bekezdés, 87. §, 88. § (1) bekezdés, 88. § (2) bekezdés 1-3. és 5. pontjai, 89. §-90. §, 93. §-94. §, 96. §, 98. § (2), (3) bekezdés, 100. §-103. §, 109. § 1. pont, 112. §-117. §, 120. §, 127. §, 128. §, 129. § b) pont, 130. § 1. pont, 131. §, 139. §, 143. §, 146. §, 148. § (2) bekezdés, 152. § (1) bekezdés, 153. §, 191. § 13. és 20. pont, valamint az 1. melléklet 1. pont, 3. pont, 5. pont, 7. pont, 2. melléklet, 3. melléklet 2. pont, 4.-6. és 8-10. melléklet 2017. január 1-jén lép hatályba.

(7) E törvény 152. § (2) bekezdése és 191. § 14. pontja 2017. július 1-jén lép hatályba.

(8) A 69. §, 70. § b) pontja, 72. § a) pontja, 191. § 1. pontja és a 7. melléklet 2018. január 1-jén lép hatályba.

(9) A 72. § b) pontja hatályba lépésének napja az adópolitikáért felelős miniszter által a Magyar Közlönyben közzétett azon egyedi határozat kihirdetését követő 31. nap, amely megállapítja Magyarország és a Norvég Királyság közötti viszonyosság megszűnésének időpontját.

29. Az Európai Unió jogának való megfelelés

253. § A 67. §, 70. § e) pont és 10. melléklet a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv 199. cikk d) pontjának való megfelelést szolgálja.

254. § A 23. § (1) bekezdés 2. pont, a 190. § (2) bekezdés, a 192. § (1) bekezdés 1. és 4. pont a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2015/2060/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

255. § A 22. § 10. pontja és 4. számú melléklet 2. pontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) 1-14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

256. § E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. október 22-i 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv,

b) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/56/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint

c) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv.

30. Jogszabály tervezetének egyeztetése

257. § E törvény 101. §-102. § tervezetének a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i 2015/1535/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5-7. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

1. Az Szja tv. 1. számú melléklet 2. pontja a következő 2.11. alponttal egészül ki:

(A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:)

„2.11. az ugyanazon munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás havi értékéből

- a) a foglalkoztatás első 24 hónapjában a minimálbér 40 százalékát,
- b) a foglalkoztatás második 24 hónapjában a minimálbér 25 százalékát,
- c) a foglalkoztatás b) pont szerinti időszakát követő 12 hónapban a minimálbér 15 százalékát

meg nem haladó összeg, figyelemmel a 9. pont 9.7. alpont előírásaira is.”

2. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.12. alpont 4.12.1. alpont b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:

a nemzeti felsőoktatási törvény szerinti

hallgató részére)

„b) nappali tagozaton a gyakorlati képzés idejére, duális képzés esetén az elméleti és a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;”

3. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pontja a következő 4.31. és 4.32. alponttal egészül ki:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.31. a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal által a tudományos fokozattal rendelkező kutatók számára pályázatban meghatározott feltételekkel és módon folyósított ösztöndíj-támogatás;

4.32. a Kormány által alapított, kutató-, fejlesztő- és szellemi központ feladatait ellátó költségvetési szerv által folyósított ösztöndíj.”

4. Az Szja tv. 1. számú melléklet 7. pontja a következő 7.32. és 7.33. alponttal egészül ki.

(Egyéb indokkal adómentes:)

„7.32. az a magánszemély által megszerzett bevétel, amelyet a tulajdonában álló műemlék más személy – így különösen az érdekkörébe tartozó társas vállalkozás – által történő ingyenes felújítása, jókarbantartása formájában szerez, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában a magánszemély tulajdonában álló műemlékkel esik egy tekintet alá az a műemlék is, amelyet a magánszemély hosszú távú – 15 évet meghaladó időtartamú bérleti, vagyonkezelési szerződés alapján jogosult használni;

7.33. az az összeg, amelyet a magánszemély mint kérelmező ügyfél, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint a hatóság által hozott függő hatályú döntés alapján kap.”

5. Az Szja tv. 1. számú melléklet 8. pont 8.6. alpont f) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nem pénzben kapott juttatások közül adómentes:

az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott)

„f) a szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely egy lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében a lakóhelyiségben egynél több, több lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében pedig lakóhelyiségenként legalább egy, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol a munkahelye van; nem munkásszállás az a szálláshely, ahol a kifizető olyan magánszemélyt, illetve ennek hozzátartozóját szállásolja el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;”

6. Az Szja tv. 1. számú melléklet 9. pont 9.3. alpontja a következő 9.3.4. alponnttal egészül ki:

(Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések

A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok)

„9.3.4. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos rendelkezések alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

a) *korszerűsítés*: a lakás komfortfokozatának növelése céljából víz-, csatorna-, elektromos-, gázközmű bevezetése, illetve belső hálózatának kiépítése, fürdőszoba létesítése olyan lakásban, ahol még ilyen helyiség nincs, megfelelő beltéri légállapotú és használati meleg vizet biztosító épülettechnikai rendszer kialakítása vagy cseréje, beleértve a megújuló energiaforrások (pl. napenergia) alkalmazását is, az épület szigetelése, beleértve a hő-, hang-, illetve vízszigetelési munkálatokat, a külső nyílászárók energiatakarékos cseréje, tető cseréje, felújítása, szigetelése. A korszerűsítés része az ehhez közvetlenül kapcsolódó helyreállítási munka, a korszerűsítés közvetlen költségeinek 20% százalékáig;

b) *akadálymentesítés*: a mozgáskorlátozott személy fogyatékosága jellegéből fakadó, a lakáshasználattal összefüggő életvitel nehézségeit csökkentő, a rendeltetésszerű használatot biztosító műszaki akadálymentesítési munkák elvégzése új lakóépületen, vagy új lakáson, illetve meglévő lakóépületen vagy használt lakáson;

c) *a méltányolható lakásigény mértéke*: az együttköltöző, együttlakó családtagok számától függően

ca) egy-két személy esetében: legfeljebb három lakószoba,

cb) három-négy személy esetében: legfeljebb négy lakószoba.

Minden további személy esetében egy lakószobával nő a lakásigény mértéke.

E rendelkezés alkalmazásában lakószoba az a helyiség, amelynek hasznos alapterülete meghaladja a 8 négyzetmétert, de – a meglévő, kialakult állapotot kivéve – legfeljebb 30 négyzetméter, legalább egy 2 méter széles – ajtó és ablak nélküli – falfelülettel rendelkezik. A 30 négyzetméternél nagyobb helyiséget két szobaként kell számításba venni. Ha a nappali szoba, az étkező és a konyha osztatlan közös térben van, és hasznos alapterületük együttesen meghaladja a 60 négyzetmétert, úgy két szobaként kell figyelembe venni.

d) *együttköltöző, együttlakó családtag*: jövedelmüktől és életkoruktól függetlenül a támogatást igénylő munkavállaló Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozói a testvér

kivételével, továbbá élettársa és annak közeli hozzátartozói a testvér kivételével, feltéve, hogy a lakáscélú munkáltatói támogatással, munkáltatói lakáscélú hitellel érintett lakásba együtt költöznek be vagy ott életvitelszerűen együtt laknak.”

7. Az Szja tv. 1. számú melléklet 9. pontja a következő 9.7. alponttal egészül ki:

(Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.)

„9.7. A munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok

9.7.1. A lakhatási támogatás havi értékeként

- a) a munkavállaló által bérelt lakás bizonylattal igazolt havi bérleti díjából a munkáltató által térített rész,
 - b) a munkáltató által bérelt lakás bizonylattal igazolt havi bérleti díjából a munkavállaló által meg nem térített rész,
 - c) a munkáltató tulajdonában álló lakásban biztosított lakhatás szokásos piaci értékéből a munkavállaló által meg nem térített rész
- vehető figyelembe.

9.7.2. A munkáltató által nyújtott lakhatási támogatás abban az esetben tekinthető mobilitási célú lakhatási támogatásnak, ha a munkáltató azt olyan munkavállalónak nyújtja

- a) akivel határozatlan időtartamra szóló és legalább heti 36 óra munkaidejű munkaviszonyt létesít, amely esetben az állandó lakóhelye és a munkavégzés helye legalább 60 km-re van egymástól, vagy a munkavégzés helye és az állandó lakóhelye közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja,
- b) aki nem rendelkezett a munkaviszony létrejöttét megelőző 12 hónapban, és nem rendelkezik a támogatás folyósításának időpontjában lakás tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával a munkavégzés helyén, valamint olyan településen, amelynek a munkavégzés helyétől való távolsága nem éri el a 60 km-t, vagy amelytől a munkavégzési helyéig, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje nem éri el a 3 órát.

9.7.3. Amennyiben munkavállaló által bérelt ugyanazon lakás tekintetében több magánszemély is jogosult adómentes lakhatási támogatás igénybevételére, azt közülük csak – a döntésük szerinti – egyikük veheti igénybe.

9.7.4. A munkavállaló a 9.7.2. és 9.7.3. alpont szerinti feltételek teljesüléséről vagy azok megszűnéséről a munkáltatónak nyilatkozatot tesz. Valótlan tartalmú nyilatkozat esetén vagy a nyilatkozat módosításának elmulasztása esetén az adókötelezettséget a munkaviszonyból származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint kell megállapítani azzal, hogy az adóhatóság határozatában az egyébként a munkáltatót (foglalkoztatót) terhelő közterheket és azok teljesítése elmulasztásának jogkövetkezményeit a magánszemély terhére állapítja meg.

9.7.5. A munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok alkalmazásában

- a) ugyanazon munkáltatónak minősül az a személy is, aki (amely) a munkáltatónak a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozása,
- b) nem tekinthető munkavállalónak az a magánszemély, akivel a munkáltató a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő eset szerinti kapcsolatban áll.

9.7.6. A munkáltató az adóévet követő év január 31-ig munkavállalónként adatot szolgáltat az adómentes támogatásban részesített magánszemélyek nevérol, adóazonosító jeléről, a munkavállaló által bérelt lakás címéről.”

1. Az Szja tv. 3. számú melléklet III. fejezet 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az értékcsökkenési leírás elszámolása)

„1. Kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra csak a mezőgazdasági őstermelő jogosult értékcsökkenési leírást elszámolni. Ennek során a mezőgazdasági őstermelő az egyéni vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazza, azzal az eltéréssel, hogy az adóév utolsó napján az erre a célra létesített nyilvántartásban családi gazdálkodóként bejegyzett magánszemély és a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja a családi gazdaság részét képező, vagy ahhoz tartozó tárgyi eszköznek, nem anyagi javaknak az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét – választása szerint – az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni. Más önálló tevékenységet végző magánszemély (ide nem értve az egyéni vállalkozót) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra a 2. pont rendelkezéseit alkalmazza.”

3. melléklet a 2016. évi törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklet I. fejezet 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Jellemzően előforduló költségek

Költséggént elszámolható kiadások különösen a következők:)

„19. a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás, a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet és a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség azzal, hogy e pont rendelkezése nem alkalmazható abban az esetben, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklet IV. fejezet 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem megállapításakor költséggént figyelembe nem vehető kiadások)

„8. az egyéni vállalkozó személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója és a vállalkozói osztalékalap után fizetett személyi jövedelemadója, a vállalkozói személyi jövedelemadó, illetve az átalányadózás szabályai szerinti adózásra történő áttérést megelőző időszakra tekintettel megfizetett egyszerűsített vállalkozói adó, kisadózó vállalkozások tételes adója és a 40 százalékos mértékű adó;”

4. melléklet a 2016. évi törvényhez

1. Az Szja tv. 13. számú melléklet Kisvállalkozások adókedvezménye fejezet 9. és 10. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„9. A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) alapján kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata alapján adókedvezményt vehet igénybe.

10. Az adókedvezmény a 9. pontban meghatározott hitelre az adóévben fizetett kamat 40 százaléka, 2013. december 31-ét követően, de 2017. január 1-jét megelőzően megkötött hitelszerződések esetében a kamat 60 százaléka. A 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződések esetében a kamat teljes összege adókedvezményként érvényesíthető.”

2. Az Szja tv. 13. számú melléklet Kisvállalkozások adókedvezménye fejezet 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. A 9. pont alapján igénybe vett adókedvezmény összege a 2016. december 31-ét megelőzően megkötött hitelszerződések esetében adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. A magánszemély által az adóévben érvényesített adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az egyéni vállalkozó választása szerint

a) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak vagy mezőgazdasági csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál,

b) halászati csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül, ha a beruházás a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységet szolgál,

c) agrár csoportmentességi (ABER) támogatásnak, az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, ha a beruházás mezőgazdasági termék feldolgozását vagy forgalmazását szolgálja,

d) minden más esetben az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül.”

1. A Tao. törvény 3. számú melléklet A) rész 13. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„13. az adózó által (a közhasznú szervezet kivételével) az adóévben nem adomány céljából, visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz, a térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke (ide nem értve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), az adózó által ellenérték nélkül átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, valamint e juttatásokkal kapcsolatban ráfordításként elszámolt általános forgalmi adó, ha a juttatás külföldi személy vagy az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű részére történik, vagy az adózó nem rendelkezik a juttatásban részesülő nyilatkozatával, amely szerint a juttatás adóévében a juttatást az eredményében bevételként elszámolta és az adózás előtti eredménye, adóalapja e juttatás következtében elszámolt bevétel nélkül számítva nem lesz negatív, továbbá az e bevételre jutó társasági adót megfizette, amelyet a társasági adóbevallás elkészítését követően nyilatkozat útján igazol;”

2. A Tao. törvény 3. számú melléklet B) része a következő 20. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„20. a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény szerinti munkahelyi bölcsőde üzemeltetésével kapcsolatosan felmerült adóévi költség, ráfordítás;”

6. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat a következő 52-54. ponttal egészül ki:

(Sor-szám)	Megnevezés	vtsz.)
------------	------------	--------

„52.	A 0105 vtsz. alá tartozó baromfi élelmezési célra alkalmas húsa, frissen, hűtve vagy fagyasztva	0207-ből
53.	Madártojás héjában, frissen	0407-ből
54.	Tej (kivéve az anyatejet, az ultramagas hőmérsékleten hőkezelt tejet és az ESL tejet)	0401 10-ből 0401 20-ból”

7. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 3. számú melléklet II. részében foglalt táblázat a következő 3. ponttal egészül ki:

(Sor- szám)	Megnevezés)
„3.	Étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom (SZJ 55.30.1-ből)”

8. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 3/A. számú melléklet I. részében foglalt táblázat 1. pontja az alábbiak szerint módosul:

(Sor- szám	Megnevezés	vtsz.)
---------------	------------	--------

„1.	Tej és tejtermékek (kivéve az anyatejet, továbbá a 3. számú melléklet I. rész 54. pontja szerinti termékeket)	0401-ből 0402 0403 0404 10 0405-től 0406-ig”
-----	---	---

9. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 3/A. számú melléklet II. részében foglalt táblázat a következő 3. és 4. ponttal egészül ki:

(Sor-szám)	Megnevezés)
„3.	Internet-hozzáférési szolgáltatás
4.	Étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom (SZJ 55.30.1-ből)”

10. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 6. számú mellékletében foglalt táblázat a következő 30. és 31. ponttal egészül ki:

(Sor - szá m	Megnevezés	vtsz.)
„30.	Krómhulladék és –törmelék	8112 22
31.	Vanádiumhulladék és –törmelék	8112 40 19”

11. melléklet a 2016. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 8/A. számú melléklete a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. Norvég Királyság”

Az Itv. Melléklet IV. Címe a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. Illetékmentes a feljelentő részére a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyv másolatának, az írásban tett feljelentés megtételét igazoló irat másolatának, továbbá a sértett részére a kihallgatásáról, valamint a sértett lakóhelyén, tartózkodási helyén, továbbá a bűncselekmény, szabálysértés helyszínén folytatott helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv másolatának egyszeri kiadása.”

1. Az Art. 4. számú melléklet 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. A külföldi illetőség igazolására a külföldi adóhatóság - az adómentességhez való jogosultság igazolására a nemzetközi szervezet - által kiállított okirat angol nyelvű példánya, magyar nyelvű szakfordítása, vagy ezek egyikéről készült másolat szolgál (a továbbiakban: illetőségigazolás). Az illetőséget adóévenként akkor is igazolni kell, ha az illetőség a korábban benyújtott illetőségigazolás óta nem változott. A külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóévben történt első kifizetés időpontját, illetősége változása esetén a változást követő első kifizetés időpontját megelőzően adja át. Amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés időpontjáig nem tudja igazolni illetőségét, a kifizető az illetőségről írásbeli nyilatkozatát is elfogadhatja. Ha a külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóbevallás benyújtásáig nem mutatja be, a kifizetéskor le nem vont (a juttatást követően meg nem fizetett) adót a kifizetőnek az adóév utolsó hónapját érintő kötelezettséggé kell bevallania és megfizetnie. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás alapján a kifizető az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbíthet. A kifizető a nyilatkozatot és az illetőségigazolást megőrzi. Amennyiben hazai befektetési szolgáltató szolgáltatását határon átnyúló szolgáltatásként nyújtja, a külföldi illetőség igazolásaként elfogadhatja a szolgáltatást igénybe vevő személyazonosítására alkalmas okiratát, melyből a szolgáltatást igénybe vevő állampolgársága megállapítható és az adott személy illetőségére vonatkozó teljes bizonyító erejű nyilatkozatát. Ha a kifizető az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 43/H. §-ában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség alanyának minősülő Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény, akkor a külföldi magánszemély illetőségének megállapításakor az Aktv. 1. melléklet II-IV. és VII. pontjában meghatározott átvilágítási szabályok alkalmazásával megállapított illetőséget veszi figyelembe. Ha a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény a vizsgálat eredményeként azt állapítja meg, hogy a magánszemélynek több tagállamban, más államban, vagy más joghatósággal rendelkező területen van illetősége, a külföldi illetőség igazolására az illetőségigazolás szolgál.”

1. Az Art. 7. számú melléklete a következő 19. ponttal egészül ki:

„19. Az állami adó- és vámhatóság a forrásadót alkalmazó tagállamokból a levont forrásadóból átutalt 75% adó fogadására euró devizanemben vezetett számlát nyit. A jóváírást követő 30 napon belül az adóhatóság az átutalt adót 25%-kal kiegészített összegben a jóváírás napján érvényes MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyamon forintba átszámítva a haszonhúzó adószámláján jóváírja, feltéve, hogy az átutalást teljesítő illetékes tagállami hatóság az adózó azonosítására, illetve a levonás tényének és összegének megállapítására alkalmas adatokat közöl, vagy ezt a magánszemély más megfelelő módon hitelt érdemlően, hitelesen magyarra fordított okirattal igazolja. Az előző rendelkezésektől eltérően, a belföldön adóköteles kamatjövedelem esetén a forrásadót alkalmazó tagállamból átutalt forrásadó elszámolása az adózó kérelmére történik. Az adózó kérelméhez csatolja az adózó azonosítására, a levonás tényének, összegének, a kamatjövedelem jogcímének és a kamatjövedelem megszerzése időpontjának megállapításához szükséges okiratok hiteles magyar fordítását. Az állami adó- és vámhatóság az adózó kérelmét abban az esetben teljesíti, ha az adózó a belföldön adóköteles kamatjövedelemről bevallási és adófizetési kötelezettségét teljesítette.”

15. melléklet a 2016. évi törvényhez

Az Szt. 2. számú melléklet 21. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. Részesedések, értékpapírok, tartósan adott kölcsönök, bankbetétek értékvesztése”

Az Szt. 4. számú mellékletében a „C. Saját tőke” fősor „V. Egyszerűsített beszámoló adózott eredménye” pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„V. Adózott eredmény”

1. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY
(felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselők és pénzügyőrök)

1.	Fizetési fokozat	Jogviszony időtartama (év)	Várakozási idő a fizetési fokozatban (év)	Besorolási kategóriák és az illetményalapra vetített szorzószámuk				
2.				A	B	C	D	E
3.	1	0-1	1	7,40				
4.	2	1-3	2	7,50	8,80			
5.	3	3-5	2	7,60	8,90	9,70	10,10	
6.	4	5-9	4	7,70	9,00	9,80	10,20	10,60
7.	5	9-13	4	8,00	9,30	10,10	10,50	10,90
8.	6	13-17	4	8,30	9,60	10,40	10,80	11,20
9.	7	17-21	4	8,60	9,90	10,70	11,10	11,50
10.	8	21-25	4	8,90	10,20	11,00	11,40	11,80
11.	9	25-29	4	9,20	10,50	11,30	11,70	12,10
12.	10	29-33	4	9,50	10,80	11,60	12,00	12,40
13.	11	33-37	4	9,80	11,10	11,90	12,30	12,70
14.	12	37-40	3	10,10	11,40	12,20	12,60	13,00
15.	13	40 felett		10,40	11,70	12,50	12,90	13,30

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY
(középiskolai végzettségű kormánytisztviselők és pénzügyőrök)

1.	Fizetési fokozat	Jogviszony időtartama (év)	Várakozási idő a fizetési fokozatban (év)	Besorolási kategóriák és az illetményalapra vetített szorzószámuk			
2.				A	B	C	D
3.	1	0 - 2	2	4,70			
4.	2	2 - 5	3	4,80	5,30	5,80	
5.	3	5 - 9	4	4,90	5,40	5,90	6,90
6.	4	9 - 13	4	5,10	5,60	6,10	7,10
7.	5	13 - 17	4	5,30	5,80	6,30	7,30
8.	6	17 - 21	4	5,50	6,00	6,50	7,50
9.	7	21 - 25	4	5,70	6,20	6,70	7,70
10.	8	25 - 29	4	5,90	6,40	6,90	7,90
11.	9	29 - 33	4	6,10	6,60	7,10	8,10
12.	10	33 - 37	4	6,30	6,80	7,30	8,30
13.	11	37 - 40	3	6,50	7,00	7,50	8,50
14.	12	40 - 43	3	6,60	7,10	7,60	8,60
15.	13	43 felett		6,70	7,20	7,70	8,70

2. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Vezetői munkakörök fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok

1.	vezetői munkakör	fizetési fokozat	Várakozási idő a fizetési fokozatban (év)	területi szerv	központi szerv
2.	Főigazgató				tábornok
3.	Szakfőigazgató, főigazgató-helyettes				tábornok vagy ezredes
4.	Igazgató	1.	0-5	alezredes	
		2.	5-10	ezredes	
		3.	10-	ezredes	
5.	Igazgató-helyettes	1.	0-5	alezredes	
		2.	5-10	alezredes	
		3.	10-	ezredes	
6.	Főosztályvezető	1.	0-5	őrnagy	alezredes/ezredes
		2.	5-10	őrnagy	alezredes/ezredes
		3.	10-	alezredes	ezredes/tábornok
7.	Főosztályvezető-helyettes	1.	0-5	őrnagy	alezredes
		2.	5-10	őrnagy	alezredes/ezredes
		3.	10-	őrnagy	alezredes/ezredes
8.	Osztályvezető	1.	0-5	százados	őrnagy
		2.	5-10	őrnagy	alezredes
		3.	10-	őrnagy	alezredes

**Besorolási kategóriák fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok
(felsőfokú iskolai végzettségű pénzügyőrök)**

1.	Fizetési fokozat	Besorolási kategóriák fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok				
2.		A	B	C	D	E
3.	1	hadnagy				
4.	2	hadnagy	hadnagy			
5.	3	hadnagy	hadnagy	főhadnagy	százados	
6.	4	hadnagy	hadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy
7.	5	hadnagy	hadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy
8.	6	hadnagy	főhadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy
9.	7	hadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy	őrnagy
10.	8	főhadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy	őrnagy
11.	9	főhadnagy	főhadnagy	százados	őrnagy	őrnagy
12.	10	főhadnagy	százados	százados	őrnagy	alezredes
13.	11	főhadnagy	százados	őrnagy	alezredes	alezredes
14.	12	főhadnagy	százados	őrnagy	alezredes	alezredes
15.	13	főhadnagy	százados	őrnagy	alezredes	alezredes

**Besorolási kategóriák fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok
(középiskolai iskolai végzettségű pénzügyőrök)**

1.	Fizetési fokozat	Besorolási kategóriák fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok			
2.		A	B	C	D
3.	1.	őrmester			
4.	2.	őrmester	törzsőrmester	zászlós	
5.	3.	őrmester	törzsőrmester	zászlós	törzszászlós
6.	4.	őrmester	törzsőrmester	zászlós	törzszászlós
7.	5.	őrmester	törzsőrmester	zászlós	törzszászlós
8.	6.	őrmester	törzsőrmester	zászlós	törzszászlós
9.	7.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	törzszászlós
10.	8.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós
11.	9.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós
12.	10.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós
13.	11.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós
14.	12.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós
15.	13.	törzsőrmester	főtörzsőrmester	törzszászlós	főtörzszászlós

3. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Vezetői munkakörök illetménye

1.	Vezetői munkakör	Fizetési fokozat	A munkakörben eltöltött idő (év)	Várakozási idő a fizetési fokozatban (év)	Területi szervnél illetmény-alapra vetített szorzószám	Központi szervnél az illetmény alapra vetített szorzószáma
2.	Főigazgató					29,50
3.	Szakfőigazgató, Főigazgató-helyettes					24,00
4.	Igazgató	1.	0-5	5	18,25	
5.		2.	5-10	5	18,75	
6.		3.	10-		19,25	
7.	Igazgató-helyettes	1.	0-5	5	17,00	
8.		2.	5-10	5	17,50	
9.		3.	10-		18,00	
10.	Főosztályvezető	1.	0-5	5	14,50	19,50
11.		2.	5-10	5	15,00	20,00
12.		3.	10-		15,50	20,50
13.	Főosztályvezető-helyettes	1.	0-5	5	13,25	17,75
14.		2.	5-10	5	13,75	18,25
15.		3.	10-		14,25	18,75
16.	Osztályvezető	1.	0-5	5	12,00	15,75
17.		2.	5-10	5	12,50	16,25
18.		3.	10-		13,00	16,75

4. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

A időpótlék mértéke

1.	Szolgálati jogviszonyban eltöltött idő	Időpótlék mértéke
2.	10-14 év	75%
3.	15-19 év	100%
4.	20-24 év	125%
5.	25-29 év	150%
6.	30-34 év	180%
7.	35-39 év	210%
8.	40-44 év	250%
9.	45 év vagy afelett	320%

5. számú melléklet a 2010. évi CXXII. törvényhez

Vezetői munkakörök besorolási kategóriái

1.	Besorolási kategória	NAV központi szerve	NAV területi szerve
2.	1	főigazgató	
3.	2	szakfőigazgató, főigazgató-helyettes	
4.	3	főosztályvezető	
5.	4		igazgató
6.	5	főosztályvezető- helyettes	
7.	6		igazgató-helyettes
8.	7	osztályvezető	
9.	8		főosztályvezető
10.	9		főosztályvezető- helyettes
11.	10		osztályvezető

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az elmúlt évek adóintézkedéseinek köszönhetően sikerült olyan növekedésösztönző adórendszert kiépíteni, amely markánsan támogatja a családokat, a munkavállalást, egyúttal mérsékeli a kis és középvállalkozások adóterheit és ösztönzi fejlődésüket, beruházásukat. Ezzel párhuzamosan nemzetközi szinten is elismert lépéseket tett a kormány a feketegazdaság elleni küzdelem érdekében, melyek által javult az adóbeszedés hatékonysága és látványosan növekedtek a fogyasztási-forgalmi adókból származó bevételek. Mindez együttesen lehetővé tette, hogy jövőre is folytatódjon az adócsökkentésre irányuló munka.

A most benyújtott vállalkozásbarát szemléletű adócsomag fókuszában az adó- és az adminisztrációcsökkentés áll.

Az adócsökkentés adócsomagja több ponton is farag jövőre a közterheken. Tízmilliárdok maradnak a lakosság zsebében.

A **baromfihús, a tojás és a friss tej** általános forgalmi adója öt százalékra esik, amivel – együttesen – nagyjából 35 milliárd forintról mond le jövőre az állam, a fennmaradó húszmilliárd pedig abból jön össze, hogy 2017-ben 18 százalékra mérséklődik az **internetszolgáltatás és az éttermi étkezés** áfája.

Egy nyugdíjas házaspárnál átlagosan 15-20 ezer forintot, a nagycsaládosoknál 30-35 ezer forintot, a kétgyermekeseknél pedig 80-85 ezer forintot hagyhat jövőre a tervezett áfacsökkentés és a személyi jövedelemadó-kedvezmény növelés.

A **két gyermeket nevelő családok** helyzete jövőre még kedvezőbb lesz, hiszen esetükben a személyi jövedelemadó gyermekkedvezményének emelése miatt még tovább nő a családi büdzsében maradó összeg. Több mint 350 ezer családnál együttesen 15 milliárd forintot hagyunk. Jövőre ugyanis folytatódik az idén megkezdett program: a kétgyermekes szülőket megillető havi enyhítés újabb ötezer forinttal, harmincezer forintra emelkedik.

Ez pedig azzal jár, hogy a négytagú, kétgyermekes családoknál 80-85 ezer forintot hagynak együttesen a jövő esztendő közteherenyhítései. Ennek nagyjából egyharmada az egyes áruk, szolgáltatások áfájának csökkentéséből származhat, kétharmadát pedig a gyermekkedvezmény emelése biztosítja.

Az adminisztrációcsökkentés adócsomagja többek között **automatikus pótlékmentes részletfizetést biztosít több mint félmillió magánszemélynek.** Az egyszerűsítésnek köszönhetően nem kell a fizetéskönnyítési kérelem kitöltésével bíbelődni. Elég egy egyszerű kérés, amelyet akár az ügyfélszolgálaton szóban is meg lehet tenni. Az egyszerűsítés a legfeljebb 200 ezer forinttal tartozó nem áfa alany magánszemélyek részére biztosít maximum 6 havi pótlékmentes részletet.

Az adócsomag **a családok adminisztrációs terheit is csökkenti.** Így például a családi kedvezményt érvényesítő magánszemélynek a kedvezmény érvényesítésre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozatot nem kell a másik jogosult (házastárs, szülő) munkáltatójának is bemutatni, aláíratni, lepecsételtetni.

A vállalkozásbarát szemléletű adócsomag számtalan kedvezményt tartalmaz. Vállalkozási formától, mérettől függetlenül minden gazdálkodónak könnyítést biztosítanak a módosítások.

Munkaerő mobilitás ösztönző intézkedéscsomaggal a vállalkozások és a munkavállalók összességében 9 milliárd forintot nyernek. A gépkocsival történő munkába járás költségterítése 9 Ft/km-ről 15 Ft/km-re emelkedik. A mobilitási célú lakhatási adókedvezmény mellett a társasági adóban is kedvezményes megítélés alá esnek a munkásszállás kialakításának és fenntartásának a kiadásai.

A KKV-ék növekedését biztosítja az, hogy 2017-től a számukra eddig is elérhető beruházás ösztönző személyi jövedelemadó és társasági adókedvezmények korlátai megszűnnek.

A legkisebb vállalkozások, a katasok sem maradnak ki a kedvező változásokból, hiszen jövőre nem kell a kisadózó vállalkozás bevételeinek tekinteni a megkapott támogatásokat.

A kivások is jobban járnak jövőre. A módosítással 1 milliárd forinttal marad több náluk. A szabályok lényeges egyszerűsítése miatt az adókötelezettség a korábbinál kiszámíthatóbb és kedvezőbb is lesz, ezért a változásokkal még többeknek éri meg a kivát választani. Az alkalmazott létszám feltételnek is több cég tud megfelelni jövőre, hiszen az eddigi 25 helyett 50 foglalkoztatottig választható a kiva.

Az adócsomag negyedik pillére a gazdaság fehéritése.

A feketegazdaság elleni küzdelemben nyolc év lemaradását kellett rövid úton ledolgozni, az adatok szerint ez sikerült. Az online pénztárgépek és az EKÁER sikerét nemcsak a tisztességes kereskedők elismerése és más országok érdeklődése bizonyítja. A siker a költségvetés bevételi oldalán számszerűsíthető is: 2014-ben 180-190 milliárd forintot hozott az államkincstárnak, s a szisztéma tavaly is további mintegy 60-90 milliárdos többletet garantált az előző évhez képest.

Az gazdaságfehérités adócsomagja új eszközöket ad a NAV kezébe, hogy még hatékonyabban fel tudjon lépni – a költségvetési bevételek, tisztességes adózók védelmében – a csalárd adózókkal szemben.

Az online pénztárgép és az EKÁER után jön az **online számlázás**, amely elsősorban a láncolatos áfacsalókkal szemben hatékony eszköz. A cél az, hogy a számlázó programokkal kiállított számla adatai tekintetében is valós időben álljon rendelkezésre információ, hasonlóan az adóhatósághoz már bekötött pénztárgépekhez. Ez nagymértékben megnöveli az ellenőrzések célzottságát, ezáltal azok hatékonyságát.

Ha a felállított új rendszernek köszönhetően az adókülönbözlet még a csalás fázisában felderíti az adóhivatal, akkor ez a költségvetésben tízmilliárdokban mérhető bevételnövekedést eredményezhet.

A feketegazdaság elleni küzdelemben a NAV munkáját 2017-től számos további intézkedés segíti. Így például jövőre **a tételes áfa nyilatkozat** értékhatára 1 millióról 100 ezer forintra csökken, az **automata berendezések be lesznek kötve** az adóhivatalhoz, az **EKÁER** módosításával kiszűrhetőek lesznek a túlpakolt kisteherautókkal szállító csalárd kereskedők.

A „magyar google-adó” biztosítja azt, hogy a hazánkban gazdasági tevékenységet végző világcégek sem mentesülhetnek a közteherfizetési kötelezettség alól. Az eszköz a reklámadókötelezettség teljesítésének kikényszerítésére. Így például 10 millió forintos, többször ismételt, exponenciálisan növekvő bírsággal számolhat, az Magyarországon adózóként nem nyilvántartott reklám-közzétévő, amely - az adóhatósági felhívás ellenére - nem tesz eleget bejelentkezési kötelemnek.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §-hoz

Az (1) bekezdéshez

A Javaslat pontosítja a kiküldetés fogalmát: kiküldetésnek minősül a hivatali, üzleti utazás a munkába járás és a munkáltató székhelyére, telephelyére történő bejárás kivételével.

A (2) bekezdéshez

A Javaslat pontosítja a mezőgazdasági őstermelő fogalmát. Egyértelműen meghatározásra kerül, hogy őstermelői igazolvány kiváltására csak belföldön található saját gazdaság esetében van lehetőség, kizárva ezzel azon termelőket, akik csak az őstermelői státusszal járó kedvezményeket veszik igénybe, azonban tevékenységüket külföldön végzik. Pontosításra kerül az őstermelők és egyéni vállalkozók viszonya, kimondva, hogy az őstermelő lehet egyidejűleg egyéni vállalkozó is, de nem az Szja. tv. 6. számú mellékletében szereplő, őstermelőként felvett tevékenységére nézve. Jogalkalmazási tapasztalatok alapján pontosításra kerül a saját gazdaság fogalma is, kimondva, hogy a termelési eszközök közé sorolható a bérelt földterület és eszköz is, lévén ezek esetében is fennállnak a szükséges feltételek.

A (3) bekezdéshez

A Javaslat hiányzó rendelkezést pótol: kiegészíti a termőföld haszonbérbeadásának fogalmát azzal, hogy haszonbérbeadásnak minősül az erdőnek a tulajdonos által az erdőbirtokossági társulatban fennálló tagsági viszonya alapján az erdőbirtokossági társulat részére történő átadása is.

A (4) bekezdéshez

Új fogalomként kerül beiktatásra a sportrendezvény meghatározása annak érdekében, hogy a hatályos szabályokból levezethető, de alapvetően adókikerülési célú törekvések kiküszöbölhetők legyenek. A jelenleg hatályos szabályok alapján ugyanis a gazdasági élet szereplői által munkavállalók részére szervezett sportprogramot is magában foglaló zártkörű rendezvények is sportrendezvénynek minősíthetők, így mentesülhetnek az adókötelezettség alól.

2. §-hoz

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy távmunka-végzés esetén is – a munkába járáshoz hasonlóan – csak akkor adható a jövedelem megállapításánál figyelmen kívül hagyható térítés az utazásra szolgáló jegy, bérlet árának megtérítése vagy a meghatározott feltételeknek megfelelő pénzbeli költségtérítés formájában, ha a munkavégzés helye és a munkáltató székhelye, telephelye nem azonos településen van vagy helyi közlekedési eszközzel nem közelíthető meg.

3. §-hoz

A családi kedvezmény érvényesítése szempontjából a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély is kedvezményezett eltartottnak minősül, családi pótlékra azonban nem

jogosít. Ezért értelmezési problémát jelent az a helyzet, amikor a családban a járadékos személyen kívül pl. felsőoktatási intézményben tanuló gyermekeket is nevelnek. Az ilyen gyermekek a családi pótlék összegének megállapításánál figyelembe vehetők, a családi kedvezmény összegének megállapításánál pedig eltartottnak minősülnek. Annak érdekében, hogy a családi pótlékra egyáltalán nem jogosult családokban is egyértelmű legyen, hogy eltartottként figyelembe vehetik az egyetemista gyermekeket is, szükséges az eltartottakat meghatározó rendelkezés kiegészítése.

4. §-hoz

Nem változott az a jogalkotói szándék, mely szerint a nyugdíjbiztosítások kedvezményi rendszere pénzforgalmi szemléletű. Az ezt kifejező normaszöveg-rész a 2015-ös évben értelmezési kérdéseket vetett fel, ezért azt célszerű pontosítani. Kedvezményre (főszabály szerint) a magánszemély adóévi befizetései jogosítanak. Adóévinek minősül a befizetés, ha a fizetmény az adott év december 31-éig beérkezik a biztosítóhoz (a biztosító számlájára), akkor is, ha azt a biztosító adminisztrációs folyamatai miatt az adóévet követően írják jóvá a szerződésen. A díjfizetési kötelezettség nem csak befizetés útján, hanem biztosítón belül számlák vagy szerződések közötti átvezetéssel is teljesíthető. Átvezetés esetén az átvezetett összeg nyugdíjbiztosítási szerződésen történő jóváírásának évében vehető figyelembe kedvezményre jogosító díjként, függetlenül attól, hogy az mikor érkezett meg a biztosító számlájára, de feltéve, hogy az átvezetett összeg a jóváírást megelőzően nem jogosított kedvezmény érvényesítésére.

A nyugdíjbiztosításokkal összefüggő egyes események időrendisége miatt (a magánszemély időben előbb rendelkezik az adójáról, minthogy az adóhatóság átutalja az állami támogatást a nyugdíjbiztosítási szerződésre) célszerű a jelenleg a (6) bekezdésben szereplő rendelkezést (gyakorlatilag változatlan tartalommal) a (4) bekezdésbe áthelyezni.

A hatályos szabályozás alapján nem rendelkezhet az adójáról az a magánszemély (meghatározott eseteket kivéve: szerződőváltás, nyugdíjszolgáltatás igénylése, biztosító felszámolása), aki a nyugdíjbiztosítási nyilatkozat megtételének időpontjában már nem rendelkezik nyugdíjbiztosítással. Célszerű kizárni a nyilatkozattételt abban az esetben is, ha ugyan létezik a nyugdíjbiztosítási szerződés (a nyilatkozattétel időpontjában), de a szerződésen (ezen időpontig) az állami támogatás visszafizetési kötelezettségét kiváltó esemény történt. (A hatályos szabályozás az előbbi esetre vonatkozóan a magánszemély nyilatkozatát nem tiltja, az adóhatóság az állami támogatást a biztosítóhoz utalja, a biztosító „észleli”, hogy a nyugdíjbiztosítási szerződésen a 44/C. § (8) bekezdése szerinti, az állami támogatás visszafizetési kötelezettségét kiváltó esemény történt, ezért az adóhatóságtól érkező állami támogatást nem írja jóvá a biztosítási szerződésen, hanem visszafordítja az adóhatóság felé.)

2017-től a 44/C. § (7) bekezdése tartalmazza az állami támogatás utalási szabályait, vagyis, hogy hogyan kell eljárnia az adóhatóságnak, illetve hogyan kell eljárnia a biztosítónak az adóhatóság felől érkező állami támogatás vonatkozásában (korábban e szabályokat a (4) bekezdés tartalmazta).

Változatlan az az előírás, mely szerint a szerződő magánszemélyek nyugdíjbiztosítási nyilatkozataiban megjelölt összegeket az adóhatóság minden esetben (mérlegelési jogkör nélkül) a biztosítóhoz utalja.

A jövőben az adóhatóság abban az esetben is a biztosítóhoz utalhatja a magánszemélyt megillető állami támogatást (feltéve, hogy a magánszemély az adóbevallása alapján fizetendő adót megfizette), ha a magánszemély ezer forintot meg nem haladó összegű nyilvántartott

adótartozással rendelkezik (a hatályos szabályozás alapján csak akkor utalható az állami támogatás, ha a magánszemély nem rendelkezik adótartozással). Ha a magánszemélynek adótartozása van, az állami támogatás utalása – a jövőben – az adótartozás rendezését követően automatikusan történik (jelenleg a magánszemély kérelme szükséges az utaláshoz).

Korábban a törvény nem tartalmazott arra vonatkozó konkrét rendelkezést, hogy a biztosítónak mit kell tennie a hozzá utalt állami támogatással. A szabályokból logikusan az következett (és a biztosítók is ennek megfelelően jártak el), hogy az állami támogatást a biztosítók a nyugdíjbiztosítási szerződésen jóváírták, feltéve, hogy az adóról történő rendelkezés évében – az állami támogatás jóváírását megelőzően – nem történt az állami támogatás visszafizetési kötelezettségét kiváltó, a 44/C. § (8) bekezdése szerinti esemény. 2017-től ezen előírás megjelenik a normaszövegben is.

Nem változik 2017-re az a szabály, miszerint szerződőváltás esetén a biztosító az állami támogatást (a biztosítási szerződésből kilépett korábbi szerződőt megillető támogatást) a nyugdíjbiztosítási szerződésen írja jóvá. Ha a nyugdíjbiztosítás nyugdíjszolgáltatás miatt szűnne meg, az állami támogatást a biztosító a biztosított magánszemélynek kiutalja. Ez utóbbi szabályban változás, hogy a biztosított személy halála esetén a biztosító az állami támogatást – összhangban a Ptk. előírásával – a megjelölt kedvezményezett magánszemélynek, megjelölt kedvezményezett hiányában a biztosított örökösének utalja.

Az előzőekben nem említett minden más esetben a biztosító az állami támogatást az adóhatósághoz visszautalja. A magánszemély akkor tarthat igényt az adóhatóságnak visszautalt összegre, ha a biztosítási szerződés a magánszemélynek fel nem róható okból (pl. biztosító felszámolása) szűnt meg. A „minden más eset” magában foglalja a szerződés megszűnésével járó eseteket (pl. biztosító felszámolása, a biztosítási szerződés visszavásárlással történő megszüntetése, melyet a 44/C. § (8) bekezdése szankcionál), továbbá a biztosítási szerződés megszűnésével nem járó eseteket is (pl. a magánszemély részvisszavásárlást hajt végre, mely esetet a (8) bekezdés ugyancsak büntet).

A jogalkalmazást segíti az a pontosítás, mely szerint, ha az állami támogatás adóhatósági kiutalását megelőzően a biztosítási szerződésen visszafizetési kötelezettséget kiváltó (8) bekezdés szerinti esemény történt, akkor a támogatás a szerződésen nem írható jóvá. Ebben az esetben az adott egy évi állami támogatást a biztosító az adóhatóság részére visszautalja, így erre az összegre nem kell alkalmazni a (8) bekezdésben szereplő, növelt (+ 20%) összegű visszafizetési szabályt (a korábban jóváírtakra értelemszerűen igen).

A jogalkalmazást segíti, illetve a törvényi szöveg belső koherenciáját teremti meg az a módosítás, amely a nyugdíjbiztosítási szerződés megszűnésének esetét visszaemeli a normaszövegbe. Vagyis, a nyugdíjbiztosítási szerződés nyugdíjszolgáltatás nélküli megszűnése az állami támogatás növelt összegű visszafizetési kötelezettségét váltja ki.

5. §-hoz

A magánszemély és a munkáltató, kifizető adminisztrációs kötelezettségeinek csökkentése érdekében az adóelőleg-nyilatkozatok megtételére vonatkozó szabály kiegészül azzal, hogy – a főszabálytól eltérően – nem kell új nyilatkozatot tennie a magánszemélynek akkor, ha a magzatra tekintettel a várandósság időszakában már érvényesítette a családi kedvezményt, a gyermek megszületését követően pedig a családi pótlékra való jogosultsága okán lesz jogosult a kedvezményre.

6. §-hoz

A Javaslat az ingó vagyontárgy megszerzésére fordított érték meghatározásának módját egészíti ki azzal, hogy amikor az illetéktügyi hatóság az általános forgalmi adóról szóló

törvény szerinti műalkotás, gyűjteménydarabok, régiség ajándékozással történő szerzése esetén nem szab ki illetéket, az átruházásból származó bevétel 75 százaléka vagy az az igazolt összeg tekinthető megszerzésre fordított összegnek, amelyet az ajándékozó magánszemély megszerzésre fordított összegnek tekinthetne.

7. §-hoz

A hatályos jogszabályok a kollektív befektetési formákat az alternatív befektetési alap kezelőkről szóló 2011/61/EU irányelvnek megfelelően szabályozzák. A szabályok már nem rendelkeznek a kockázati-tőkeleptől jegyről, új befektetési formaként jelenik meg viszont az alternatív befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy. Ezzel összefüggésben indokolt az osztaléknak minősülő jövedelmek kiegészítése az alternatív befektetési alap által kibocsátott befektetési jegy hozamával.

8. §-hoz

A Javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy az adóbevallási tervezetben az adóhatóság az ellenőrzött tőkepiaci ügyletekből származó jövedelmet is szerepeltetni tudja. Ennek érdekében a befektetési szolgáltató az ügyféllel kötött szerződés illetve az üzletszabályzat alapján megállapítja az ügyletek eredményét és az ügyletekhez közvetlenül nem köthető járulékos költségeket, és az adóévet követő adóhatósághoz teljesítendő adatszolgáltatásában ezen adatokról adatot szolgáltat. A módosítás rögzíti a szolgáltatandó adatok körét, az adatszolgáltatás határidejét is.

9. §-hoz

A tartós befektetésből származó jövedelem adózására vonatkozó szabályok módosításai alapvetően a jogértelmezést segítő, pontosító rendelkezések beépítését jelentik. E változások elsősorban a betéti típusú (Szja tv. 67/B. § (3) bekezdés *b*) pont) szabályainak pontosítását érintik. Így e módosítások megerősítik azt az értelmezést, miszerint az ilyen TBSZ esetében is – ugyanúgy, mint a portfólió típusú (Szja tv. 67/B. § (3) bekezdés *a*) pont) TBSZ esetében is, ha azon pl. devizában denominált pénzügyi eszközt tartanak nyilván – a hozam megállapításánál figyelembe kell venni az árfolyam-változás hatását is.

A pontosítás arról is rendelkezik, hogy a betéti típusú TBSZ megszűnése, megszakítása esetén a hozam részeként kell figyelembe venni az említett időpontra a magánszemélyt megillető kamatot is (akkor is, ha annak kifizetése ténylegesen még nem történt meg). Az előbbivel összefüggő pontosítás, hogy az ilyen TBSZ megszűnése, megszakítása esetén a TBSZ-ről kikerülő betét kamatát, csak akkor és annyiban terheli kamatadó fizetési kötelezettség, amennyiben a TBSZ megszűnése, megszakítása esetén e kamatot a hozam részeként nem kellett figyelembe venni. Szintén e körbe tartozó pontosítás, hogy a betéti típusú TBSZ újrakötése esetén az „új” TBSZ-en a „rég” megszűnésének időpontjára (utolsó napjára) a magánszemélyt megillető kamatot a magánszemély befizetésének kell tekinteni.

Az általános szabályok szerint egy adott befektetési szolgáltatóval egy adott évben a magánszemély csak 1-1 betéti, illetve portfólió típusú TBSZ-t köthet. Kivétel ez alól a TBSZ újrakötése, amelyet a pontosító rendelkezés megerősít.

Az előbbieken túlmenően a pontosító rendelkezések tisztázzák a lekötési átutalással kapcsolatos adatszolgáltatás határidejét, pontos tartalmát, illetve értelmezést könnyítő, megfogalmazásbeli pontosításokat tartalmaznak.

10. §-hoz

Az Öpt. szabályainak változásával összefüggő módosítás.

11. §-hoz

Az Öpt. szabályainak változásával összefüggő módosítás.

12. §-hoz

Az új Ptk. szabályai alapján a társaság törzstőkéjének emelése a társaság ki nem fizetett nyeresége terhére is történhet. A pénzbeli hozzájárulásnak a ki nem fizetett nyereség terhére történt szolgáltatása az Szja tv. alapján főszabály szerint egyéb jövedelemnek minősül. A javaslat úgy módosítja az Szja tv. 77/A. § (2) bekezdését, hogy a tőkeemelés ezen formája nem minősül a magánszemély bevételének, a (4) bekezdés módosítása pedig az adóhatóság felé adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő erről a bevételről.

13. §-hoz

A Javaslat tájékoztatási kötelezettséget határoz meg az Szja törvény 77/C. §-a szerinti munkavállalói opciós jellegű értékpapír-juttatási programhoz kapcsolódóan.

14. §-hoz

A mezőgazdasági őstermelői igazolványról szóló 436/2015. (XII. 28.) Korm. rendelettel összhangban, törvényi szinten megállapításra kerül, hogy az őstermelői igazolvánnyal kapcsolatos ügyintézésben az Agrárkamara, mint kiállító részére mely adatokat kell igazolnia és melyekről nyilatkoznia az ügyfélnek. Az elkülönítés alapja, hogy nyilatkozási elv alapján lehetőséget kell teremteni az azonnali ügyintézésre.

15. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezések.

16. §-hoz

Az őstermelői nyilvántartásra vonatkozó szabályokra vonatkozóan az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénnyel való összhang megteremtését szolgáló rendelkezés.

17. §-hoz

A fogyasztói tudatosság erősítése, az őstermelők és vásárlók közötti bizalom erősítése érdekében nyilvános adatnak minősülnek olyan információk, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztó meggyőződhessen arról, hogy az őstermelő által értékesíteni kívánt terméket ténylegesen az őstermelő termelhette-e. Ezen célhoz egy ún. mobiltelefonos alkalmazás, valamint az Egyéni Vállalkozói Nyilvántartás nyilvános adatainak lekérdezési lehetőségeihez hasonlóan egy weboldal is hozzájárul. A lekérdezés célja minden esetben egyedi tájékozódás, nem tömeges adatigénylés alapján több őstermelő adatának egyidejű lekérése.

18. §-hoz

Szövegpontosítás az őstermelői igazolvány ellenőrzésével összefüggő feladattal kapcsolatban.

19. §-hoz

A Tanács (EU) 2015/2060 irányelve (2015. november 10.) a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről rendelkezett. A javaslat az új irányelvnek való megfelelést rögzíti.

20. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

21. §-hoz

Az Szja tv. mellékleteit módosító rendelkezés.

22. §-hoz

Szövegcsérés módosítások:

1. A nyugdíjbiztosítás fogalmának felvezető mondata két tagmondatból áll. Az első tagmondat azt mondja ki, hogy minden biztosítói teljesítésre a biztosított jogosult, ideértve a visszavásárlási, rész-visszavásárlási összeget is. A felvezető mondat második része pedig azt a célt szolgálja, hogy meghatározza a biztosítási események körét, amelynek adekvát fogalma a biztosító szolgáltatása (amely a biztosítási eseményre tekintettel történő biztosítói teljesítéseket foglalja magában). A hatályos szabályozás mindkét esetre ugyanazt a fogalmat (teljesítés) használja, ezért szükséges a differenciált fogalomhasználatra áttérni (akkor is, ha kétségtelen, hogy a biztosító teljesítése fogalom magában foglalja a biztosító szolgáltatását is).

A biztosítási piacon tapasztalható visszaélésgyanús jelenségek miatt indokolt módosítani ezt a korábbi, nagyvonalú jogalkotói szándékot tükröző rendelkezést (10 ezer forintos kivételszabály), különös tekintettel arra, hogy a jogalkotó a jövőben sem kívánja korlátozni azt a lehetőséget, hogy egy magánszemély biztosítottra akár több nyugdíjbiztosítási szerződést is kössenek (elsősorban azért, mert e korlátozást a kedvezményi rendszer kezelésével gyakorlatilag lehetetlen korlátozni).

2. Amennyiben a nyugdíjszolgáltatás igénylésekor az egyösszegű (adómentes) szolgáltatás feltételei nem adóttak (pl. a magánszemély nem rendelkezik 10 éves felhalmozási időszakkal), úgy a biztosító – a törvényben előírt módon – nem csökkenő összegű járadék formájában is teljesítheti szolgáltatási kötelezettségét (és a törvényi feltételeknek megfelelő járadék adómentes). Járadékszolgáltatás nyújtása esetén sok esetben indokolatlan lehet a járadékszolgáltatási időszak hátralévő részére elosztani a magánszemély utolsó évi rendelkezése alapján járó adókedvezményt (annak esetleg nagyon alacsony havi összege miatt).
3. A törvény a kockázati biztosítás fogalmában kizárja a kockázati biztosítások közül azt az esetet, amikor az eredetileg a díjat fizető kifizetőt megillető díjkedvezményre – egy szerződőváltást követően – utóbb a biztosított magánszemély válik jogosulttá. A rendelkezés hatályos szövege szerint a szerződőcsere – egy kivétellel (vegyes biztosítás kifizetői kedvezményezettsége) – önmagában nem eredményez adókötelezettséget. A hatályos normaszövegben szereplő egyetlen kivételt szükséges kiegészíteni a kockázati biztosítás azon esetével, amikor az aktuális (magánszemély) szerződő (a szerződőváltást megelőzően a kifizetőt megillető) díjvisszatérítésre vagy más kedvezményre válik jogosulttá.
4. A hatályos rendelkezésben szereplő adókedvezmény (biztosítások kedvezménye) több éve megszűnt (így azt szükséges hatályon kívül helyezni), ugyanakkor a nyugdíjbiztosítás új állami támogatása (és az ahhoz kapcsolódó szankció) indokolja e szabály új tartalommal történő megtartását, azzal, hogy ez a tilalom nem vonatkozik arra az esetre, amikor a visszafizetési kötelezettséget a biztosító mint kifizető maradéktalanul érvényesíteni tudta a magánszemély biztosítási szerződésével szemben.
5. A munkaerő-mobilitás előmozdítása érdekében 9 forintról 15 forintra módosul az az összeg, amelyet a munkáltató a vonatkozó kormányrendelet szerinti munkába járás esetén adómentesen kifizethet a munkavállalóknak.

6. Jogtechnikai jellegű pontosítás az adóról való rendelkezés szabályainak egységesítése érdekében.
7. Jogtechnikai jellegű pontosítás az adóról való rendelkezés szabályainak egységesítése érdekében.
8. Jogtechnikai jellegű kiegészítés, a munkáltató igazolás-kiállítási kötelezettségének tartalmát pontosítja.
9. Az adóelőleg-nyilatkozatokkal kapcsolatos eljárás egyszerűsítése érdekében a módosítás törli azt a rendelkezést, amely szerint a családi kedvezmény érvényesítésénél a nyilatkozatban foglaltakat a házastárs munkáltatójának is írásban tudomásul kell vennie. A módosítás összhangban van az első házások kedvezményének érvényesítésével kapcsolatos eljárási renddel.
10. A kis- és középvállalkozások beruházásaihoz kapcsolódó adóalap-kedvezmény 30 millió forintos értékhatárának eltörlése a társasági adó szabályaival összhangban.
11. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2013. január 1-jétől hatályos módosítása alapján az építésügyi hatóság használatbavétel tudomásulvételi eljárás lefolytatására is jogosult. Az építésügyi hatóság előtti eljárások az esetek egyre nagyobb részében nem használatbavételi engedély kiadásával, hanem a használatbavétel tudomásul vételével, illetve hatósági bizonyítvány kiadásával zárulnak. A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében szükséges az ingatlan átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések kiegészítése.
12. Ld. a 11. ponthoz tartozó indokolást.
13. Ld. a 11. ponthoz tartozó indokolást.
14. A belső hivatkozás módosítása alapján a lakásnak nem minősülő ingatlan, illetve az ahhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog átruházása esetén akkor is alkalmazható az időmúlás függvényében meghatározott csökkentés, ha az átruházásból származó jövedelem meghatározására a 75 százalékos szabályt alkalmazták.
15. Nem jellemző, de ki sem zárható, hogy a fogyasztói áremelkedés negatív legyen (2014-ben mínusz 0,2 százalék volt a fogyasztói „áremelkedés”), ezért egyértelművé kell tenni, hogy negatív infláció esetén a díjnövekmény megengedett legmagasabb mértéke 30 százalékpont.
16. Jogalkalmazást segítő pontosítás a tartós befektetési számlák adózását érintően. [Ld. a 10. §-hoz tartozó indokolást is.]
17. Ld. a 16. ponthoz tartozó indokolását.
18. Ld. a 16. ponthoz tartozó indokolását.
19. Ld. a 16. ponthoz tartozó indokolást.
20. Ellenőrzési tapasztalatok alapján a megszűnő vállalkozások rendszeresen elmulasztják bevallani záró bevallásukban a vállalkozásból kivont jövedelem utáni adót. Egyes esetekben vagyonfelosztási javaslat hiányában nem vagy csak nehezen állapítható meg ez az adó. Más jogszabályok rendelkezései alapján a vagyonfelosztási javaslat alapja a záró beszámoló, ennek figyelembevehetőségéről azonban az Szja tv. nem rendelkezik. Mindezek alapján indokolt a vállalkozásból kivont jövedelem meghatározásának pontosítása.
21. Az egyes meghatározott juttatásokra és a béren kívüli juttatásokra vonatkozó egyes szabályok úgy módosulnak, hogy azok a kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgatón

kívül a duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján résztvevő hallgatókra is alkalmazhatók.

22. Ld. a 21. ponthoz kapcsolódó indokolást.

23. Ld. a 21. ponthoz kapcsolódó indokolást.

24. A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében az Szja tv. *I. számú melléklet* új 9. pont 9.3.4. alpontja a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I.31.) Korm. rendeletben foglaltakkal azonos, de az időközben bekövetkezett jogszabály módosításokat figyelembe vevő tartalommal határozza meg az egyes fogalmak jelentését (múltányolható lakásigény, együttműködő családtagok, korszerűsítés, akadálymentesítés). A rendelkezés az új szabályra való utalást iktatja be a kormányrendeletre való hivatkozás helyett.

25. Jogtechnikai jellegű pontosítás a 44/C. § bekezdés-számozásának megváltozása miatt.

26. A módosítás kiterjeszti az szja mentességet a duális képzés elméleti szakaszára is, vagyis a gyakorlati képzéshez hasonlóan nevesítetten adómentes a duális képzés elméleti és a gyakorlati szakaszára kifizetett juttatás, díjazás is havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó mértékig. E módosítás következményeként a duális képzés elméleti szakaszára fizetett díjazás után egészségügyi hozzájárulást sem kell fizetni.

27. Negatív infláció esetére szükséges rögzíteni, hogy a díjnövekmény megengedett legmagasabb mértéke 30 százalékpont lehet.

28. Az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére és/vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapjából támogatott felnőttképzésben, illetve munkaerőpiaci képzésben részt vevő magánszemély számára adómentesen biztosítható szolgáltatások kiegészítése a képzés időszaka alatt természetben biztosított étkezéssel, közlekedéssel és szállással. A hatályos jogszabályi rendelkezés az adómentességet csak abban az esetben biztosítja az étkezés, szállás és közlekedés vonatkozásában, ha az költségtérítés formájában történik.

29. A módosítás megteremti az összhangot az új bölcsődei ellátási formákkal.

30. A termőföldek jelentős része haszonbérletben van, ezért indokolt az adómentes termőföld átruházás feltételeinek meghatározásánál arról is rendelkezni, hogy ilyen esetben az 5 vagy a 10 éves hasznosítási időszak kezdő napja a haszonbérleti szerződés lejártát követő december 31.

31. Technikai pontosítás, illetve az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja.

32. A leghátrányosabb térségeket, településeket szabályozó jogszabályok (311/2007. Korm. rendelet, 240/2006. Korm. rendelet) 2014. és 2015. évben hatályukat veszítették. Az átmeneti szabályok alapján 2015. december 31-ig a korábbi szabályok szerinti leghátrányosabb településeken lévő adózók még igénybe vehették a kedvezményes értékcsökkenési leírást.

A szabad vállalkozási zónák létrehozásának és működésének, valamint a kedvezmények igénybevételeinek szabályairól szóló 27/2013. (II. 12.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése szerint a Kormány a leghátrányosabb helyzetű térségekben található településeket szabad vállalkozási zónává nyilvánítja. Következésképpen annak érdekében, hogy a kedvezmény változatlan alanyi körben legyen igénybe vehető, 2016. január 1-jétől indokolt az értékcsökkenési leírásban érvényesíthető kedvezményt az egyéni vállalkozók esetében is – a Tao. törvényhez hasonlóan – a szabad vállalkozási zóna területén üzembe helyezett

tárgyi eszközre tekintettel biztosítani.

23. §-hoz

Hatályukat veszítő rendelkezések

Az (1) bekezdéshez

1. Jogtechnikai jellegű pontosítás, az adónyilatkozat intézménye 2016. január 1-jétől megszűnt, így az azzal kapcsolatos kifizetői kötelezettség előírása szükségtelen.
2. A Tanács (EU) 2015/2060 irányelve (2015. november 10.) a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről rendelkezett. A rendelkezés a kamatjövedelem meghatározására vonatkozó szabályokban törli azt a szabályt, amely alapján nem kell jövedelemként figyelembe venni azt a bevételt, amellyel kapcsolatban az Art. az említett irányelv alapján adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő.
3. Ez a rendelkezés garanciális szabályként került be az átmeneti szabályok közé. Ez a szabály gyakorlatilag üres halmaznak tekinthető, hiszen minisztériumi értelmezés szerint – a törvény szövegéből időközben törölt rendelkezés miatt – a magánszemélynek 2013-tól már nincs lehetősége arra, hogy a más személy által adómentesen fizetett díjat utólag egyéb jövedelemként leadózza, és így a teljes életre szóló, kockázati életbiztosítás (ún. WL-biztosítás) visszavásárlásából származó jövedelemre a kamatjövedelem szabályait lehessen alkalmazni. Ebből következik, hogy a 2013 előtti szabályok nem kedvezőbbek a magánszemély számára, mint az aktuális szabályok.
4. Jogtechnikai jellegű módosítás: a szabály a jogrendből már kikerült támogatás (az intézeti, állami nevelést követően kapott, jogszabályban meghatározott önálló életkezdési támogatás) adómentességéről rendelkezett.

A (2) bekezdéshez

1. Jogtechnikai jellegű módosítás, a törölt szabály egy korábban már hatályon kívül helyezett rendelkezésre hivatkozik.
2. Jogtechnikai jellegű módosítás, a törölt szabály egy korábban már hatályon kívül helyezett rendelkezésre hivatkozik.
3. A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében az Szja tv. 1. számú melléklet új 9.3.4. pontja a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I.31.) Korm. rendeletben foglaltakkal azonos tartalommal határozza meg az egyes fogalmak jelentését (méltányolható lakásigény, együttköltöző családtagok, korszerűsítés, akadálymentesítés). A rendelkezés törli a kormányrendeletre való hivatkozást.

2. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

24. §-hoz

A rendelkezés az egyes fogalmakat módosítja.

Az (1) bekezdéshez:

Jogtechnikai jellegű pontosítás a számviteli törvény változására tekintettel.

A (2) bekezdéshez:

Jelenleg a költségek fedezetére, vagy fejlesztési célra folyósított vissza nem térítendő támogatás összege a kisadózó vállalkozás bevételének része, beleszámít a 6 millió forintos bevételi értékhatárba. Amennyiben a bevétel így meghaladja az említett határt, a támogatásban részesülő 40 százalékos mértékű büntető jellegű adót kénytelen fizetni.

A javasolt módosítás alapján a kisadózó vállalkozás bevételének nem lesz része a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás. A módosítás átmeneti rendelkezés alapján a 2014. évtől visszamenőlegesen is alkalmazható.

A (3) bekezdéshez:

A Katv. nem rendelkezik a kisadózó vállalkozás bevétele megszerzésének végső időpontjáról, így a jelenleg hatályos rendelkezések szerint az adóalanyiság időszakában kiállított bizonylat alapján a Tao. törvény és az Szja tv. szerinti adóalanyiság időszakában befolyt bevétel nem képezi sem a kisadózó vállalkozások tételes adója, sem pedig a társasági adó, illetve a személyi jövedelemadó alapját. Az adóelkerülés megszüntetésének biztosítása érdekében indokolt a kisadózó vállalkozás bevételének és a bevétel megszerzése időpontjának kiegészítése.

Az (4) bekezdéshez:

Pontosításra került a kedvezményezett foglalkoztatott munkabére után érvényesíthető kedvezmény fogalma, amely azonban a szabály módosítását nem eredményezte.

A (5) bekezdéshez:

Jelenleg a költségek fedezetére, vagy fejlesztési célra folyósított vissza nem térítendő támogatás összege a kisadózó vállalkozás bevételének része, beleszámít a 6 millió forintos bevételi értékhatárba. Amennyiben a bevétel így meghaladja az említett határt, a támogatásban részesülő 40 százalékos mértékű büntető jellegű adót kénytelen fizetni.

A javasolt módosítás alapján a kisadózó vállalkozás bevételének nem lesz része a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás. A módosítás átmeneti rendelkezés alapján a 2014. évtől visszamenőlegesen is alkalmazható.

A (6) bekezdéshez

A pénztár mentesített értéke új fogalomként kerül bevezetésre. A házipénztárral való visszaélések megelőzése érdekében amennyiben a pénztár értéke az összes bevétel 5 százalékát és az átlépéskori összeget is meghaladja, a pénztár további növekedése növeli az adóalapot. Amennyiben ugyanakkor a későbbi években a pénztár értéke ismét csökkenne, a csökkenés adóalap-csökkentő tételként érvényesíthető.

25. §-hoz

Azon kisadózók, akik a Tbj. szerinti kiegészítő tevékenységet folytatónak minősülnek, keresőképtelenségük esetén nem részesülnek táppénzben. A Katv. jelenleg hatályos rendelkezései értelmében azonban akkor is meg kell fizetniük a 25 000 Ft összegű tételes adót, ha keresőképtelenségük ideje alatt a tevékenységüket nem tudják folytatni, amely többletterhet eredményez számukra. A javaslat mentesíti az érintett adózókat a tételes adó megfizetése alól azokra a hónapokra, amikor keresőképtelenek.

26. §-hoz

Az (1) bekezdéshez:

A kisvállalati adó szerinti adózást az az adózó választhatja, melynek az átlagos statisztikai állományi létszáma az adóévet megelőző adóévben várhatóan nem haladja meg az 50 főt.

A (2) bekezdéshez:

A mérlegfőösszeg esetében megszűnik az arányosítás, abban az esetben, amennyiben az adózó évközben lép a kisvállalati adó hatálya alá.

27. §-hoz

A kisvállalati adóalanyiság akkor szűnik meg, ha a létszámnövekedés miatt az adóalany átlagos statisztikai állományi létszáma meghaladta a 100 főt.

28. §-hoz

A kisvállalati adó alapja a Javaslat szerint a tőkeműveletek eredménye (különösen a jegyzett tőke emelése és csökkentése, ide nem értve az apportot), növelve a jóváhagyott, fizetendő osztalék és a személyi jellegű kifizetések összegével, csökkentve a jóváhagyott (bevételeként elszámolt) osztalék összegével, korrigálva egyéb tételekkel, de minimum a személyi jellegű kifizetések kedvezményekkel csökkentett összege.

Az adóalapot növeli a kisvállalati adóalanyiság megszűnésének adóévében a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt a kisvállalati adóalany részére megállapított, jóváhagyott, de ki nem fizetett osztalék, osztalékelőleg összege.

Az elhatárolt veszteség fő szabályként a következő évek adóalapját csökkentheti, de a tárgyévben beszerezett, előállított, korábban használatba nem vett immateriális jószág, tárgyi eszköz beruházással kapcsolatos kifizetések erejéig a keletkezés évében, illetve az azt követő években a bértömeggel szemben is levonható. A korábbi szabályozással ellentétben az elhatárolt veszteségre nem vonatkozik az a megkötés, hogy az 10 egyenlő részletben csökkenteni az adóalapot.

A Javaslat emellett a kisvállalati adó jelenlegi alanyai esetében egy adóalap-csökkentő tétel segítségével biztosítja, hogy az adóalap változása ne érintse őket hátrányosan.

29. §-hoz

Az adóalap változása következtében az adóelőleg szabály módosítása vált szükségessé. A Javaslat szerinti egyszerűsítés szerint az adóelőleg összegét az előlegfizetési időszakban fizetendő bértömeg és a jóváhagyott (bevételeként elszámolt) osztalék, illetve jóváhagyott fizetendő osztalék különbözetének összegeként kell meghatározni.

A Javaslat emellett jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

30. §-hoz

Az (1) bekezdéshez:

A Javaslat szerint pontosításra kerül sor a törvény szövegében, olyan módon, hogy a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál értékcsökkenési leírást nem érvényesíthet.

A (2) bekezdéshez:

A Javaslat szerint, a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt keletkezett eredménytartaléknak a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt bevételeként elszámolt osztalék összegével, a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz könyv szerinti értékével csökkentett pozitív összegére tekintettel az adózó a kisvállalati adóalanyiság megszűnésére tekintettel lekötött tartalékot képez. Az így keletkező lekötött tartalék felhasználásával és feloldásával összefüggésben – a társasági adóalanyiság

időszaka alatt – a fejlesztési tartalékra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy a szóban forgó összeggel az adózás előtti eredmény nem csökkenthető, továbbá, hogy a nem beruházási célra történő feloldás esetén késedelmi pótlékot nem kell érvényesíteni.

A kisvállalati időszak alatt keletkezett, a kisvállalati adóalanyiság időszakában fel nem használt elhatárolt veszteség összege a társasági adóalanyiság alatti elhatárolt veszteséget növeli. Amennyiben a felhalmozott eredménytartalék a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt bevételként elszámolt osztalék összegével, a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz könyv szerinti értékével csökkentett értéke negatív, ez az összeg növeli az elhatárolt veszteséget a társasági adóalanyiság időszakában. A javaslat szerinti rendelkezés hatálybalépését követően, a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt keletkezett elhatárolt veszteséget a társasági adóra történő áttérést követően az elhatárolt veszteség keletkezését követő öt adóévben lehet felhasználni. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a 2017. adóévben a kisvállalati alanyiság időszaka alatt keletkezett elhatárolt veszteséget a társasági adóra történő áttérést követően utoljára a 2022-es adóévben lehet felhasználni, akkor is, ha a társasági adóra történő áttérés csak 2020-ban következett be.

A (3) bekezdéshez:

A kisvállalati adóalanyiság előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) számított nyilvántartási értéke megegyezik a kisvállalati adóalanyiságot megelőző utolsó adóévben meghatározott társasági adó szerinti számított nyilvántartási érték összegével, csökkentve a kisvállalati adóalanyiság időszakában elszámolt számviteli értékcsökkenés összegével.

31. §-hoz

A Javaslat a kisvállalati adó vonatkozásában előírja, hogy az e törvény szerinti módosításokról az állami adó- és vámhatóság 2016. november 1-ig tájékoztatást nyújt az érintett adózóknak.

32. §-hoz

A Javaslat a kisvállalati adó jelenlegi alanyai esetében egy adóalap-csökkentő tétel segítségével biztosítja, hogy az adóalap változása ne jelentsen adminisztrációs többletterhet. Bár ennek a tételnek a kiszámítása összetett, az annak kiszámításához szükséges adatok a NAV rendelkezésére állnak, így az érvényesíthető adóalap-csökkentő tétel levezetéséről és összegéről az adóhatóság tájékoztatást küld az adózóknak 2017. december 31-ig.

A Javaslat szerint a Katv. 20. § (4) bekezdés *d)* pontja szerinti csökkentő tételt az adózó egyszer, abban az adóévben alkalmazhatja, melynek első napja 2017-ben van.

Az adóalap megváltozása miatt szükséges arról rendelkezni arról, hogy az adózónak a 2017. adóévi adókötelezettség megállapításakor a kisvállalati adóalanyiság időszaka alatt jóváhagyott, de még be nem folyt vagy ki nem fizetett osztalék összegére is alkalmaznia kell a 20. § (3) bekezdés *b)* pontját és 20. § (4) bekezdés *b)* pontját.

33. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amely alapján már a 2014. január 1-jét követően költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás figyelmen kívül hagyható a kisadózó vállalkozások bevételeinek megállapításánál.

34. §-hoz

Jogtechnikai jellegű szövegcsérés módosítások.

3. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

35. §-hoz

- (1) Az új szabályok szerint kizárólag jogdíjra jogosító immateriális jószág alapján vehető igénybe kedvezmény, erre tekintettel módosul a bejelentett immateriális jószág fogalma. A bejelentett immateriális jószághoz és a jogdíjra jogosító immateriális jószághoz kapcsolódó adóalap-kedvezmény a jogdíj Tao. törvény szerinti fogalmának változása miatt *i)* a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási engedélyéből, felhasználási engedélyéből és a ritka betegségek gyógyszerévé minősítésből származó eredmény, *ii)* az *i)* pontban említett kizárólagos jogok értékesítéséből, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetéséből származó eredmény, valamint *iii)* a termékértékesítésből és a szolgáltatásnyújtásból származó eredmény *i)* pontban említett kizárólagos jogokhoz rendelhető hányad után vehető igénybe.
- (2) A javaslat szerint jogdíj *i)* a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási engedélyéből, felhasználási engedélyéből és a ritka betegségek gyógyszerévé minősítésből származó eredmény, *ii)* az *i)* pontban említett kizárólagos jogok értékesítéséből, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetéséből származó eredmény, valamint *iii)* a termékértékesítésből és a szolgáltatásnyújtásból származó eredmény *i)* pontban említett kizárólagos jogokhoz rendelhető hányada. A jogdíj fogalom módosítása az OECD által kidolgozott, az ECOFIN Tanács által jóváhagyott nexus módszertannak és a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvénynek történő megfelelést szolgálja.
- (3)-(4) Az adókijátszás megakadályozása és az ügyletek átláthatóságának javítása érdekében az átalakulás, eszközátruházás kedvezményezettként történő minősítésének feltétele, hogy az ügyletet valós gazdasági, kereskedelmi okok alapozzák meg, melyet az adózó köteles bizonyítani.
- (5) A Jszt. előírásainak való megfelelés céljából külön pontban kerül szabályozásra az önálló szervezeti egység fogalma. A módosítás tartalmi változást nem jelent.

36. §-hoz

A rendelkezés a számviteli törvény 2015. évi módosításához [számviteli törvény 84. § (2) bekezdés *d)* pont és 84. § (7) bekezdés *v)* pont] kapcsolódó pontosítást tartalmaz.

37. §-hoz

- (1) Az adóalap-kedvezmény a nexus módszertan alapján vehető igénybe jogdíjra jogosító immateriális jószágra tekintettel. A javaslat feltételekhez köti a kedvezmény igénybe vételét, mely feltételeket a Tao. törvény további rendelkezései részletezik.

(2) A bejelentett immateriális jószághoz kapcsolódó adóalap-kedvezmény a nexus módszertan alapján vehető igénybe. A javaslat feltételekhez köti a kedvezmény igénybe vételét, mely feltételeket a Tao. törvény további rendelkezései részletezik.

(3) Új kedvezményként kerül bevezetésre, hogy adóalap-csökkentő tétel számolható el a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mobilitási célú lakhatási támogatás adóévből érvényesített összegére tekintettel, továbbá a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti munkásszállás kialakítására, fenntartására, üzemeltetésére tekintettel az adóévből elszámolt költségre, ráfordításra tekintettel. A kedvezmény korlátja mindkét esetben az adózás előtti nyereség összege.

(4) A kapott jogdíjhoz kapcsolódó adóalap-kedvezmény az OECD által kidolgozott, az ECOFIN Tanács által jóváhagyott módszertan alapján vehető igénybe. Míg korábban a jogdíj bevétel volt a Tao. törvény szerinti kedvezmény alapja, a javaslat szerint a jogdíjból származó eredmény alapján vehető igénybe a kedvezmény a nexus módszertannak megfelelően. A javaslat feltételekhez köti a kedvezmény igénybevételét, mely feltételeket a Tao. törvény további rendelkezései részletezik.

(5)-(7) Új kedvezményként bevezetésre kerül, hogy a műemlék karbantartásának költsége adóalap-csökkentő tételként érvényesíthető, ezzel a költség kétszeresen érvényesíthető (egyszer költségként és egyszer adóalap-csökkentő tételként). A kedvezmény felső korlátja az adózás előtti nyereség ötven százaléka. A műemléki felújítás meglévő kedvezménye bővül, a költség háromszorosán érvényesíthető (egyszer költségként és kétszer adóalap-csökkentő tételként). A kedvezmény alanyi körét érintően az egyértelműség végett a módosítás külön kimondja, hogy mely személyek tartoznak az épületet, építményt nyilván tartó adózók körébe. Ezen kedvezményre továbbra sem vonatkozik az adózás előtti nyereséghez kötött felső korlát, tehát alkalmazása negatív adóalapot eredményezhet. A műemlék kedvezmény alanyi köre bővül is, a felújítást finanszírozó adózóval (amely akár pénzügyi intézmény is lehet), azonban ez nem vezethet a kedvezmény többszöröződéséhez. A műemléki felújítás, karbantartás adóalap-kedvezményének feltétele, hogy arra ne hatósági kötelezés alapján kerüljön sor (azaz a jókarbantartást, állagvédelmet elmulasztó személy nem részesülhet kedvezményben). Kivétel az olyan ingatlan, amelyre vonatkozóan a kötelezés korábbról fennáll, de új tulajdonosa lesz, amely teljesíti a kötelezettséget.

(8) A visszaélések megakadályozása érdekében a Javaslat szerint kapcsolt vállalkozással szembeni behajthatatlan követelés esetén az adózó akkor érvényesítheti a 20%-os csökkentő tételt, ha az adóbevallással egyidejűleg adatot szolgáltat az érintett kapcsolt vállalkozásról és a követelés behajthatatlanná válását megalapozó, valós gazdasági okokról.

(9) A bejelentett immateriális jószághoz és a jogdíjra jogosító immateriális jószághoz kapcsolódó adóalap-kedvezmény a jogdíj Tao. törvény szerinti fogalmának (4. § 20. pont) változása miatt indokolt a jogdíjra jogosító immateriális jószág elnevezés használata.

(10) A nexus módszertannak megfelelően az adóalap-kedvezmények a kapott jogdíj meghatározott arányszám szerinti összege után vehetők igénybe. Az immateriális eszköz értékesítése, illetve apportja esetén a nyereség meghatározott arányszám szerinti összege után vehetők igénybe.

Az arányszám meghatározása az immateriális eszköz állományba vétele érdekében az üzembe helyezésig felmerült költségek alapján történik. Ennek során az immateriális eszköz állományba vétele érdekében felmerült adózó (vagy független személy) által végzett K+F közvetlen költséget kell összehasonlítani az eszközhöz kapcsolható összes K+F közvetlen költséggel.

Az adózó K+F költsége értelemszerűen nem tartalmazza a kapcsolt vállalkozástól igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás értékét.

Az összes közvetlen költség tartalmazza a saját közvetlen költségen túl a kapcsolt vállalkozástól szerzett szellemi termék szokásos piaci árát és a szellemi termék kifejlesztése érdekében a kapcsolt vállalkozásnál felmerült K+F tevékenység közvetlen költségét.

Az arány számításánál a közvetlen költséget annak felmerülésekor szükséges figyelembe venni függetlenül a számviteli elszámolástól, akkor is, ha az adózó az eszközt kísérleti fejlesztés aktivált értékeként (vagy szellemi terméként) állományba vette. A közvetlen költséget szokásos piaci áron kell figyelembe venni, ha az az adózó és a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő személy között a szokásos piaci ártól eltérő áron kötött szerződés alapján merült fel.

Az arány termékenként, szolgáltatásonként vagy termékcsopontonként, szolgáltatáscsoportonként is meghatározható.

Az arány meghatározása során a számláló 30 százalékkal növelhető maximum a nevező összegéig, arra tekintettel, hogy a kapcsolt vállalkozás által kifejtett kutatás-fejlesztés esetén is van az adózónak hozzáadott értéke az OECD által kidolgozott módszertannak megfelelően. Amennyiben az adózónak nincs saját K+F közvetlen költsége, akkor a 30 százalékos kiegészítés nem alkalmazható.

Annak érdekében, hogy az arányszám meghatározható legyen, az adózónak részletes dokumentációval kell rendelkeznie.

(11) A műemléki felújítás, karbantartás adóalap-kedvezményének feltétele, hogy arra ne hatósági kötelezés alapján kerüljön sor (azaz a jókarbantartást, állagvédelmet elmulasztó személy nem részesülhet kedvezményben). Kivétel az olyan ingatlan, amelyre vonatkozóan a kötelezés korábbról fennáll, de új tulajdonosa lesz, amely teljesíti a kötelezettséget. Az uniós támogatási szabályokkal összhangban a karbantartás kedvezményének adótartalma nem haladhatja meg az 50 millió eurónak megfelelő forintösszeget, a felújítás kedvezményének adótartalma pedig a 100 millió eurónak megfelelő forintösszeget.

38. §-hoz

(1) Amennyiben az adózó alkalmazta a 2016. július 1-től hatályos, kapott jogdíj nyereségére igénybe vehető kedvezményt (7. § (1) bekezdés s) pont) egy immateriális jószágra tekintettel, és a követő adóévek valamelyikében ugyanazon immateriális jószágra tekintettel veszteséget realizál, akkor a 7. § (22)-(24) bekezdése szerinti arányszámmal meghatározott veszteség 50 százaléka növeli az adóalapot hasonlóan a bejelentett immateriális jószághoz kapcsolódó hatályos adóalap növelő tételhez.

(2) A Javaslat szerint, mivel a kisvállalati adó időszakában bevont (nettó) tőkebevonás csökkenti a kisvállalati adó alapját, így rendelkezni szükséges arról, hogy a kisvállalati adóalanyiság időszakában bevont tőke kivonása a társasági adóalanyiság időszakában adóalap-növelő tétel legyen.

39. §-hoz

Az ingatlan-hasznosításhoz kapcsolódó korrekciók azt a célt szolgálják, hogy a vállalkozási tevékenység köréből kivont ingatlan-hasznosítási tevékenység eredménye a társasági adóalap részeként – a korábbi szabályokhoz hasonlóan – továbbra is adózzon. Ez azt is jelenti, hogy – az adózás előtti eredményt nullának tekintve – alkalmazni kell a korrekciós tételeket akkor is, ha a szervezetnek adott adóévben nincs vállalkozási tevékenysége.

40. §-hoz

Az adókijátszás megakadályozása és az ügyletek átláthatóságának javítása érdekében adóhalasztásra jogosító kedvezményezett ügylet kapcsán a szerzett részesedést a kapcsolt vállalkozási körön belül kell tartani addig, amíg a halasztott adó megfizetésre kerül.

41. §-hoz

A javaslat szerint, amennyiben az adózó az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény IX. Fejezete szerinti kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény igénybevételét választja, akkor a 7. § (1) bekezdés t) pontja alapján érvényesített adóalap-csökkentésre tekintettel keletkező negatív adóalap 50%-a minősül elhatárolt veszteségnek. Ez azt is jelenti, hogy azon összeg vonatkozásában lehet az elhatárolt veszteség szabályait alkalmazni, amit nem vitt át szociális hozzájárulási adókedvezménybe, vagyis ugyanazon összeg kétszeres kedvezményezés kizárt.

42. §-hoz

(1) A transzferár miatti csökkentő tétel alkalmazása esetén a csökkentés feltétele lesz a Javaslat szerint, hogy a kapcsolt fél nyilatkozzon arról, hogy az alkalmazott ár és szokásos piaci ár különbözetét figyelembe veszi a társasági adó megállapításakor.

(2) Az adminisztrációs terhek könnyítését célozva a nemzetközi adózást szabályozó egyezmény alapján a magyar adózás alól mentesülő magyar fióktelep mentesül a transzferár dokumentációs kötelezettség alól a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye közötti ügyletek vonatkozásában.

43. §-hoz

A javaslat szerint a beruházási hitel kamat kedvezményének a hitelre az adóévben fizetett kamat összege.

44. §-hoz

A fejlesztési adókedvezmény uniós háttérszabályával, a 651/2014/EU bizottsági rendelettel és az Európai Bizottság gyakorlatával való összhang megteremtését szolgáló módosítás.

A 651/2014/EU bizottsági rendelet 4. cikk (1) bekezdés szerint a) és c) pontja szerint a rendelet nem alkalmazható azokra a támogatásokra, amelyek meghaladják a következő határértékeket:

a) regionális beruházási támogatás esetében: a támogatás kiigazított támogatási összege, amelyet egy 100 millió EUR elszámolható költségű beruházás esetében a 2. cikk 20. pontjában meghatározott mechanizmusnak megfelelően számítanak ki;

c) kkv-knak nyújtott beruházási támogatás esetében: vállalkozásonként és beruházási projektenként 7,5 millió EUR.

Erre tekintettel szükséges pontosítani a Tao. törvény 22/B.§ (2a) bekezdés a) és b) pontját.

A 651/2014/EU bizottsági rendelet 13. cikk d) pontja rendelkezik arról, hogy EGT tagállamból történő áttelepülés esetén a rendelet szerint nem vehető igénybe támogatás. Ilyen esetben az adózó kérelme alapján az Európai Bizottság engedélye alapján vehető igénybe az adókedvezmény. A javaslat az uniós szabállyal összhangban pontosítja a Tao. törvény 22/B.§ (2a) bekezdés d) pontját, hogy ha nem az adózó, hanem kapcsolt vállalkozása szünteti meg a tevékenységet, akkor is csak kérelem alapján lehet jogot szerezni az adókedvezményre. További pontosítás, hogy a tevékenység EGT államban történő megszüntetése a kérelem, bejelentés benyújtását megelőző két évtől a beruházás befejezését követő két évig vonja maga

után kérelem benyújtásának kötelezettségét és így az Európai Bizottság jóváhagyásának megszerzését a kedvezmény igénybe vételéhez a Regionális Iránymutatás alapján.

A fejlesztési adókedvezmény, mint állami támogatás Európai Bizottság általi átláthatóságának növelése érdekében az adópolitikáért felelős miniszter a hatályos szabályok szerinti évente egyszeri alkalom helyett havonta tájékoztatja az állami adóhatóságot a vonatkozó adatokról.

45. §-hoz

A javaslat a korábban kormányrendeleti szinten rögzített szabályokat ülteti át.

A javaslat ennek keretében rögzíti, hogy a támogató a támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről – szponzori szerződés keretében juttatott kiegészítő sportfejlesztési támogatás kivételével – ellenszolgáltatásra nem jogosult, az ezzel ellentétes megállapodás semmis. Ilyen megállapodás esetén a támogató nem jogosult sem adókedvezményre, sem a jóváírásra.

A javaslat szerint a támogató a szponzori szerződés keretében történő kiegészítő sportfejlesztési támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről ellenszolgáltatásra jogosult. Az erre vonatkozó szerződés a támogató adókedvezmény igénybevételére való jogosultságát és a támogató 24/B. § szerinti jóváírás igénybevételére való jogosultságát nem érinti.

A javaslat szerint a beszerzéskor 100 ezer forintot meghaladó bekerülési értékű nyilvántartásba vett tárgyi eszköz a könyv szerinti érték leírásáig nem idegeníthető el, nem terhelhető meg, kivéve annak indoklásával és a jóváhagyást végző szervezet előzetes írásbeli hozzájárulásával.

46. §-hoz

Az adó sportcélú felajánlása kapcsán a sportszövetségek és az állami adó- és vámhatóság közötti, korábbi papír alapú kapcsolatot elektronikus kapcsolat, információcsere váltja fel, amely javítja az ügyintézés minőségét, egyszerűsíti és gyorsítja az érvényes felajánlás átutalását, valamint elősegíti a már átutalt tételek további ellenőrzését, nyomon követését.

Az 1% átutalására vonatkozóan a javaslat az egyértelműség érdekében feloldja a kereszthivatkozást.

47. §-hoz

A javaslat szerint a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény (Katv.) hatálya alá tartozó adóalany társasági adóelőlegének összege csökken. A háromhavonta esedékes társasági adóelőleg összege *a)* a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnésének adóévében elszámolt bevétel 0,25 százaléka, ha az adóév időtartama 12 hónap volt, *b)* a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnésének adóévében elszámolt bevételnek a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegének 0,25 százaléka minden más esetben.

48. §-hoz

A jogutódnak a jogelőd záró adóbevallásának határidejétől függően nem minden esetben állnak rendelkezésére a növekedési adóhitel adatai. A módosítás a növekedési adóhitelre vonatkozó jövőbeni befizetési kötelezettség jogutód általi teljesítését biztosítja.

A 24/A. § és a 26/A. § szerinti szabályok különös jellemzőiből adódóan levezethető, hogy együttes alkalmazásukra nincs lehetőség abban az esetben, amikor az adózó azért nem tehet

adófelajánlást, mert az adóelőleget vagy adót az esedékességig nem kell megfizetnie (halasztotta). A 24/A. §-a szerinti felajánlás az általánosan alkalmazandó adóbevallási és adófizetési szabályokhoz igazodik, addig a NAHI-ra vonatkozó szabályok – ahogy arra a Tao. törvény 24. § (1) bekezdése is utal – az adóelőleg-kiegészítési, adóbevallási, és adófizetési kötelezettségek vonatkozásában az általános szabályoktól eltérő, kizárólag a NAHI-t választó adózók által alkalmazandó rendelkezéseket tartalmazznak. A két szabályrendszer időbeli lefutása – együttes alkalmazás esetén – gyakorlati ütközést jelentene. Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében külön szabály rögzíti, hogy a növekedési adóhitel kapcsán biztosított halasztott adóelőleg/adó fizetés, valamint a Tao. törvény 24/A. § szerinti adófelajánlás ugyanazon adóév tekintetében nem alkalmazható.

A NAHI kedvezmény szabályainak pontosítása azzal, hogy nem csak a növekedési adóhitelre jutó halasztott adó, hanem az adóelőleg kapcsán is érvényesíthető.

49. §-hoz

A javaslat az OECD Modellegyezményhez fűzött kommentár módszertana alapján – tartalmi változás nélkül – pontosítja, hogy progresszív mentesítéskor a külföldön adóztatható jövedelemre az átlagos adókulccsal (külföldi és belföldi jövedelemre számított adókulccsal) meghatározott társasági adó vonható le.

50. §-hoz

Átmeneti rendelkezés.

51. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

52. §-hoz

A Tao törvény módosuló mellékletére történő hivatkozás.

53. §-hoz

A visszaélések visszaszorítása érdekében a módosítás pontosítja a Tao. törvény alapelvét, azzal, hogy ha a jogügylet fő célja adóelőny elérése, akkor adóelőny nem érvényesíthető.

Pontosításra kerül, hogy a bejelentett immateriális jószág 7. § (22)-(24) bekezdése szerinti arányszámmal meghatározott vesztesége növeli az adóalapot.

Tartalmi változás nélkül pontosítja a javaslat, hogy a kérelem benyújtása a 37/2011. Korm. rendelet összhangban történik.

A módosítás szerint, a bérbe adott (ideértve a hasznosítási engedély, használati engedély és felhasználási engedély alapján használatba adott) szabadalom, más iparjogvédelmi oltalomban részesülő szellemi alkotás, know-how, védjegy, kereskedelmi név, üzleti titok, szerzői jogi törvény által védett szerzői mű és a szerzői joghoz kapcsolódó jog által védett teljesítmény után 30 százalékos értékcsökkenési leírás értékesíthető.

A leghátrányosabb térségeket, településeket szabályozó jogszabályok (311/2007. Korm. rendelet, 240/2006. Korm. rendelet) 2014. és 2015. évben hatályukat veszítették. Az átmeneti szabályok alapján 2015. december 31-ig a korábbi szabályok szerinti leghátrányosabb településeken lévő adózók még igénybe vehették a kedvezményes értékcsökkenési leírást (2016/4. Adózási kérdésben foglaltak szerint).

A szabad vállalkozási zónák létrehozásának és működésének, valamint a kedvezmények igénybevételének szabályairól szóló 27/2013. (II. 12.) Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdése szerint a Kormány a leghátrányosabb helyzetű térségekben található településeket szabad vállalkozási zónává nyilvánítja. Következésképpen annak érdekében, hogy a kedvezmény változatlan alanyi körben legyen igénybe vehető, 2016. január 1-től indokolt a Tao. törvény szerinti kedvezményt a szabad vállalkozási zóna területén üzembe helyezett tárgyi eszközre tekintettel biztosítani.

54. §-hoz

1. A 7. § (1) bekezdés zs) pontja szerinti adóalap-kedvezmény felső korlátjának eltörlése.

2. A 22/A. § szerinti kisvállalati adókedvezmény felső korlátjának eltörlése.

3. A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvet 2016. I. 1-től hatályon kívül helyezte a Tanács (EU) 2015/2060 irányelve 1. cikk (1) (HL L 301., 2015.11.18., 1. o.). Következésképpen indokolt a Tao. törvény hatályon kívül helyezett irányelvre hivatkozó 31.§ (1) bekezdés f) pontja szerinti hivatkozás hatályon kívül helyezése.

4. A kisvállalati adózás szabályainak koncepcionális módosítása kapcsán feleslegessé vált rendelkezés törlése.

4. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

55. §-hoz

A javaslat szerint egyes támogatások csökkentik az egyszerűsített vállalkozói adó alapját.

56. §-hoz

Egyes támogatások adó alapszökkentő tételként történő előírásához kapcsolódó hatályon kívül helyező rendelkezés.

57. §-hoz

Átmeneti rendelkezés.

II. Fejezet

KÖZVETETT ADÓKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

5. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

58. §-60. §-hoz

Az ingatlan értékesítésére vonatkozó adókötelezettség fennállása annak a függvénye, hogy az ingatlan új ingatlannak minősül-e. Új ingatlan alatt az általános forgalmi adó alkalmazásában olyan ingatlant kell érteni, melynek első rendeltetésszerű használatbavétele nem történt meg, vagy megtörtént ugyan, de a használatbavétel és az értékesítés között még nem telt el két év. Az építésügyi szabályozás időközben egy új kategóriát vezetett be, az úgynevezett egyszerű bejelentést. Ezen kategória tekintetében azonban a használatbavételnek nincs hatósági aktusa, a hatóság az épület felépítésének megtörténtét igazolja. Annak érdekében, hogy az egyszerű bejelentéssel épített ingatlanok esetében is egyértelműen megállapítható legyen, hogy újnak minősül-e az adott ingatlan, a Javaslat technikai módosításként rögzíti, hogy egyszerű

bejelentés esetében a 2 év elteltét a felépítés megtörténtét igazoló hatósági bizonyítvány kiállításától kell számolni.

61. §-hoz

A Javaslat értelmében az internet-hozzáférési szolgáltatásra kedvezményes adómérték vonatkozik. Ezen rendelkezés alkalmazhatósága érdekében a Javaslat definiálja, hogy az általános forgalmi adó szabályozás alkalmazása szempontjából mit kell ezen szolgáltatás alatt érteni. A definíció az ágazati uniós rendeletben (az Európai Parlament és a Tanács 2015/2120/EU rendelete) rögzített definíciót veszi át, ezen rendelet megfelelő jogszabályhelyére történő hivatkozással.

62. §-hoz

2016. január 1-jétől kedvezményes adómérték vonatkozik a meghatározott összes hasznos alapterületet meg nem haladó új lakóingatlan értékesítésére. Tekintettel arra, hogy a hasznos alapterületet több jogszabály is definiálja, az egyértelműség érdekében a Javaslat rögzíti, hogy az Áfa tv. alkalmazásában az összes hasznos alapterület alatt a törvényi rendelkezés céljával összhangban – az országos településrendezési és építési követelményekről szóló Korm. rendeletben ekként meghatározott alapterületet kell érteni annak 2016. január 1-jén hatályos állapota szerint.

63. §-hoz

A Javaslat bővíti a számlázási funkcióval rendelkező programokkal szemben támasztott részletkövetelmények megállapítására vonatkozó felhatalmazás körét az ezen programokkal kiállított számlák adatainak állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatásának szabályainak megállapításával.

64. §-hoz

A Javaslat megállapítja az áfa visszatérítésre vonatkozó viszonyosság fennállását a Norvég Királysággal. Tekintettel arra, hogy a különös eljárásban az adóalanyok az áfa visszatérítést a tárgyévben teljesített ügyletek utáni adó vonatkozásában, a tárgyévet követő év szeptember 30-ig benyújtott kérelmeikben igényelhetik az állami adóhatóságtól, a Javaslat rögzíti, hogy a norvég adóalanyok igénylései tekintetében a visszatérítést legkorábban a 2014-ben teljesített ügyletek tekintetében kell teljesíteni, valamint tekintettel a Javaslat hatályba lépésének időpontjára, a 2014 évre vonatkozó kérelmeket kivételesen 2016. szeptember 30-ig nyújthatják be az érintett adóalanyok.

65. §-hoz

2017. január 1-jétől a baromfihús és a tojás értékesítésére alkalmazandó áfa kulcs 27 %-ról 5 %-ra, a friss tej (ide nem értve az UHT és az ESL tejet) értékesítésére alkalmazandó 18 %-ról 5 %-ra csökken.

66. §-hoz

A Javaslat csökkenti az internet-hozzáférési szolgáltatásra vonatkozó áfa kulcsot. Tekintettel arra, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatást jellemzően időszakonkénti elszámolás keretében nyújtják, a Javaslat olyan átmeneti rendelkezést állapít meg, melynek értelmében a kedvezményes, 18 százalékos áfa kulcs azon internet-hozzáférési szolgáltatás tekintetében alkalmazandó először, amelynek az ún. elszámolási időszaka 2016. december 31-ét követően kezdődik, és amely tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta

kibocsátásának időpontja is 2016. december 31-ét követő időpontra esik. Abban az esetben, ha szolgáltatást nem időszakonkénti elszámolás mellett nyújtják, a Javaslat értelmében a kedvezményes kulcsot a 2016. december 31-ét követő adófizetési kötelezettségre kell először alkalmazni. A Javaslat emellett átmeneti rendelkezést állapít meg az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom tekintetében is, amely szerint e szolgáltatás esetében is a 18 %-os kedvezményes kulcsot a 2016. december 31-ét követő adófizetési kötelezettségre kell először alkalmazni.

67. §-hoz

A Javaslat átmeneti rendelkezést állapít meg a fordított adózás alá tartozó termékek körének a krómhulladék és –törmelék, valamint a vanádiumhulladék és –törmelék tekintetében történő kibővítéséhez kapcsolódóan.

68. §-hoz

A Javaslat értelmében 2017. január 1-jétől a belföldi adóalany részére kibocsátott számlán szerepeltetni kell a vevő adószámát, feltéve, hogy a számlában áthárított adó a 100 000 Ft-ot eléri vagy meghaladja. A hatályos szabályok értelmében ez az értékhatár 1 millió Ft. Ehhez kapcsolódóan tartalmaz átmeneti rendelkezést a Javaslat, amelynek értelmében az a számla is teljesíti az adólevonási jog gyakorlására vonatkozó tárgyi feltételt, amelyet még 2016 évben bocsátottak ki, de abban 2017. évi teljesítési időpont szerepel, 1 millió Ft-ot el nem érő áthárított adót tartalmaz, de nem szerepel rajta a vevő adószáma.

69. §-hoz

2018. január 1-jétől 18%-ról 5%-ra csökken az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalomra alkalmazandó áfa kulcs. A Javaslat átmeneti rendelkezést határoz meg, amely szerint e szolgáltatás esetében az 5%-os kedvezményes kulcsot a 2017. december 31-ét követő adófizetési kötelezettségre kell először alkalmazni.

70. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy a Norvég Királyság tekintetében is fennállónak kell tekinteni az áfa visszatérítésre vonatkozó viszonyosságot, továbbá rendelkezik a fordított adózás alá tartozó termékek körének bővítéséről a krómhulladék és –törmelék, valamint a vanádiumhulladék és –törmelék tekintetében. Ezen túlmenően a Javaslat a kedvezményes áfa kulcs alá sorolja az internet-hozzáférési szolgáltatást, valamint a tej, tojás, baromfihús értékesítését és az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalmat.

71. §-hoz

A Javaslat – az építésügyi szabályozások változására tekintettel – módosítja a fordított adózás alá eső építési szolgáltatások körét úgy, hogy az építési hatósági engedély-köteles és építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz kötött építési szolgáltatások mellett utal az egyszerű bejelentéshez kötött építési szolgáltatásokra is. A Javaslat értelmében 2017. január 1-jétől a belföldi adóalany részére kibocsátott számlán szerepeltetni kell a vevő adószámát, feltéve, hogy a számlában áthárított adó a 100 000 Ft-ot eléri vagy meghaladja.

72. § -hoz

A Javaslat rögzíti egyrészt a Norvég Királysággal történő áfa visszatérítésre vonatkozó viszonyosság megszűnését, másrészt az étkezőhelyi vendéglátásban az ételforgalomra

vonatkozó áfa kulcs 2018. január 1-jétől történő további mérséklése miatti hatályon kívül helyező rendelkezést is tartalmaz.

6. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

73. §-hoz

A jövedéki engedélyezési eljárások sajátága, hogy szigorú tárgyi (megfelelő telephely, tárolókapacitás), pénzügyi (megfelelő összegű jövedéki biztosíték) és személyi (vezető tisztségviselők büntetlen előélete, jövedéki ügyintézői képesítés) feltételeknek kell megfelelni az engedély megadásához. A hatóság a tárgyi feltételeket jellemzően a telephelyen is megvizsgálja, valamint az adóraktárak esetében a működőképességhez szükség van arra is, hogy a hatóság az uniós számítógépes rendszerbe regisztrálja az engedélyest. E feltételek hiányában a kérelmezett jog gyakorlásának hatósági mulasztás esetén való lehetővé tétele jogi ellentmondásokat, jogalkalmazási problémákat okoz, technikai akadályokba ütközik és jövedéki adókockázatot jelent. Szükséges ezért különös rendelkezést alkotni arról, hogy jövedéki engedélyezési eljárásban a hatóság mulasztásban megnyilvánuló jogsértése esetén sem illeti meg a kérelmezőt a kérelmezett jog gyakorlása, hanem csak a függő hatályú döntés egyéb jogkövetkezményei érvényesülhetnek.

74. §-hoz

Megvalósul a gázolaj, a benzin és a petróleum jövedéki adómértékének a kőolaj világpiaci árához való kötése. Amennyiben a Brent kőolaj – adott negyedév végén érvényes – világpiaci ára az adott küszöbértéket („A” változat: 50 USD/hordó, „B” változat 40 USD/hordó) meghaladja, a gázolaj, a benzin és a petróleum a hatályos adómértékeken adózik, amennyiben a kőolaj világpiaci ára eléri a küszöbértéket vagy az alá csökken, a gázolaj adómértéke 10 Ft/literrel, a benzin és a petróleum adómértéke 5 Ft/literrel nő. A benzin adómérték-emelésével azonos mértékben (5 Ft/literrel) módosul a petróleum adómértéke is, a petróleum magasabb energiatartalma miatt indokolt eltérés megtartása érdekében. Az előző negyedévre vonatkozó kőolaj világpiaci árat az állami adó- és vámhatóság negyedévente az internetes honlapján teszi közzé.

75. §-hoz

A fuvarozók versenyképességének megőrzése érdekében a gázolaj adómértékének módosulásával párhuzamosan módosul a kereskedelmi gázolaj utáni adó-visszatérítés összege.

76. §-hoz

Magyarország cigaretta uniós adóminimumának teljesítésére vonatkozó derogációja 2017. december 31-jével lejár. Tekintettel erre, a hatályos adómértékeket figyelembe véve meg kell emelni a cigaretta, valamint ezzel összefüggésben a fogyasztási dohány adómértékét is. Az esetleges negatív piaci folyamatok elkerülése érdekében az uniós adóminimumot 3 lépcsőben érնénk el, melynek első lépcsőjét tartalmazza a javaslat.

77. §-hoz

Annak érdekében, hogy a gázolaj adómértékének emelkedése esetén se növekedjenek a mezőgazdasági termelők terhei, a törvény ilyen esetben növeli a mezőgazdaságban felhasznált gázolaj utáni adó-visszatérítés mértékét 82%-ról 83,5%-ra.

78. §-hoz

A kérelmezett jog gyakorlását az új, Jöt. 48/A. § (1a) bekezdése nem általánosan, hanem csak az engedélyezési eljárásban zárna ki.

III. Fejezet

A HELYI ADÓZÁST ÉS A GÉPJÁRMŰVEK ADÓZÁSÁT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

7. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

79. §-hoz

A Htv. hatályos szabályozása szerint egyes, tipikusan nonprofit szervezetek (pl. egyesület, alapítvány) mentesülnek az építmény- és telekadó alól a létesítő okiratban meghatározott alaptevékenység kifejtésére szolgáló adótárgy után, feltéve, hogy az előző évben sem belföldön, sem külföldön nem volt jövedelemadó fizetési kötelezettségük.

A gyakorlatban egyre többször előfordul, hogy egy-egy nagyobb ingatlan tulajdonosa az általa alapított vagy érdekkörébe tartozó – érdemi tevékenységet nem végző – alapítvány, egyesület javára vagyoni értékű jogot (pl.: használati jogot) jegyeztet be az ingatlan-nyilvántartásba. Ennek célja, hogy az egyébként adómentességet élvező alapítvány, egyesület legyen az adó alanya, s így az ingatlan tulajdonosát adófizetés ne terhelje.

Ezen visszaélésszerű magatartás ellen ugyan az adóhatóság felléphet, s az ügylet (jogalapítás) figyelmen kívül hagyásával állapíthatja meg az adót, azonban a csalárd ügylet bizonyítása körülményes, időigényes. Ezért a Javaslat véget vet a kialakulófélben lévő káros gyakorlatnak. A Javaslat annyiban szigorítja a törvényi feltételt, hogy az építményadó- és a telekadó mentesség csak az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként bejegyzett (kedvezményezett) adóalanyt illeti meg, mégpedig azon épület, épületrész, telek után, amelyet kizárólag a létesítő okiratában meghatározott alaptevékenysége, főtevékenysége kifejtésére használ.

A Javaslat általános érvennyel rögzíti azt is, hogy az adóalanynak a folyó adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig kell írásban nyilatkoznia a törvényi feltétel teljesüléséről, azaz arról, hogy a tárgyévet megelőző adóévben nem volt társasági adófizetési kötelezettsége. A Javaslat külön kimondja, hogy a nyilatkozat adóbevallásnak minősül, azaz annak joghatását viseli.

80. §-hoz

A Htv. hatályos 6. §-ának c) pontja értelmében az önkormányzatnak az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez, az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan kell megállapítania. Az Alkotmánybíróság két évtizedre visszatekintő határozatai kiérleltté tették az önkormányzatok rendeletalkotási gyakorlatát, az adómérték-megállapítás folyamatát.

Az adórendeletek törvényekkel való összhangját ugyanakkor 2012-től már a Kúria Önkormányzati Tanácsa vizsgálja, melynek során több adórendeleti mértékszabály alkalmazásának felfüggesztése kapcsán új szempontokkal egészítette ki a Htv. hivatkozott rendelkezése és az önkormányzati adórendelet mértékszabálya összhangjának vizsgálatát. A

Kúria Önkormányzati Tanácsa több döntésében arra a következtetésre jutott, hogy az önkormányzatnak az adómérték(ek) meghatározása során vizsgálni kell az adótárgy forgalmi értékét, mert nézete szerint az adóalanyok teherviselő képessége az adótárgy értékében ölthet testet.

Mindez ugyanakkor – egysíkú értelmezés esetén – oda vezethet, hogy a hasznos alapterület szerint működtetendő építményadó, és a terület szerint működtetett telekadó valójában értékalapú adóvá válik. Ugyanakkor nem célszerű az értékalapú adóztatás általánossá tétele, az alapterület szerinti vagy korrigált forgalmi érték szerinti adóztatás közti döntés jogát továbbra is önkormányzati hatáskörben kell hagyni.

Természetesen ez nem jelenti azt, hogy az adóalanyok teherviselő képességét az önkormányzatoknak ne kellene figyelembe venniük, ne vennék figyelembe a rendeletalkotás során. Ennek színtere azonban nem csak és kizárólag az adómérték-szabály, hanem legalább annyira a mentességek, kedvezmények rendszere, amint az az önkormányzatok döntő többségének rendeletalkotási gyakorlatában jelenleg is érvényesül. A kialakult gyakorlat nemcsak a korábbi Alkotmánybírósági döntésekből, hanem legalább annyira abból a felismerésből táplálkozik, hogy a teherviselő képesség az adóalanyhoz, az adóalany helyzetéhez és nem az adótárgyhoz tapadó fogalom, melyet leginkább kifejező módon az adóelőnyök rendszerén keresztül lehet érvényesíteni.

A Htv. Javaslat szerinti módosítása arra irányul, hogy a rendeleti adószabályok összességében jusson érvényre a helyi sajátosságok, az önkormányzat gazdálkodási követelményei és az adóalanyok teherviselő képessége közti kényes egyensúly. Ezért a Javaslat szerint a Htv. szövege rögzíti, hogy e szempontokat nem csak a mérték-megállapításnál, hanem az adórendeleti tényállások (adóalap, adómérték kedvezmény és mentesség) mindegyike megállapítása során kötelező figyelembe venni.

81. §-hoz

A Javaslat új mentességi tényállással egészíti ki az építményadót. Így az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény szerint kizárólag a radioaktív hulladék ideiglenes vagy végleges elhelyezésére, a kiégett nukleáris üzemanyag tárolására használt épület, épületrész után nem kell építményadót fizetni.

82. §-hoz

A Htv. hatályos 19. §-ának *b)* pontja szerint a belterületi, 1 ha-t meg nem haladó, művelés alól kivettként nyilvántartott földterület mentességet élvez a telekadó alól, ha a terület teljes egészében mezőgazdasági művelés alatt áll és e tény a mezőgazdasági szakigazgatási szerv igazolja (a művelési ágba sorolt belterületi, mezőgazdasági művelés alatt álló termőföld és a külterületi termőföld nem tárgya a telekadónak).

A mentesség hatályosulására vonatkozó tapasztalatok azt mutatják, hogy sokszor tipikusan befektetési célú, belterületi építési telkek válnak telekadó-mentessé oly módon, hogy a területen csak látszatoművelés folyik (szántás, vagy néhány gyümölcsfa telepítése), mert a – mentesség feltételül szabott – mezőgazdasági művelés fogalmát a Htv. nem tartalmazza, így azt az adózók a lehető legtágabban értelmezik. További gyakorlati probléma, hogy a mezőgazdasági művelésre vonatkozó igazolás kiadását az adóalany az év során bármikor kérheti a szakigazgatási szervtől, így akkor is, amikor a művelés tényét – az év adott szakaszában – a művelés jellege miatt a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara nem állapíthatja meg. Előfordul az is, hogy a földterületen a növénytermesztéshez kapcsolódó építmény (pl.: fóliasátor, szőlőkordon) vagy valamely közműszolgáltató alépítménye (pl.: transzformátor, gázfogadó stb.) áll, s ezért vitatott, hogy a teljes földterület mezőgazdasági művelés alatt áll-e, állhat-e.

A Javaslat ezért – az értelmező rendelkezések között [Htv. 52. § 15. pont] – egyfelől meghatározza a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek fogalmát, s rögzíti, hogy a mentesség nem kizárt abban az esetben sem, ha e földterületen az említett építmény áll, másfelől pedig a visszaélések megszüntetése érdekében olyan szabályozást teremt, amely kizárja a mentességet a tipikusan építési telkek esetén.

A Javaslat szerint tehát a belterületi, 1 hektárt meg nem haladó nagyságú, művelés alól kivett terület akkor minősül mezőgazdasági művelés alatt álló területnek, azaz mentes a telekadó alól, ha azt az adóalany a naptári év egészében szántó, szőlő, kert vagy gyümölcsös művelési ágaknak megfelelően műveli. További feltétel, hogy ne legyen lehetőség az adott területtel határos területen létesített ivóvíz-vezetékre, villamos energia vezetékre és szennyvízcsatornára való csatlakozásra, tekintve, hogy e közművek megléte tipikusan az építési telkek és nem mezőgazdasági terület sajátja.

Nem lesz kizárt a mentesség abban az esetben, ha a földterület egy részén a közüzemi szolgáltató által létesített, nem kizárólag a földterület közüzemi ellátását szolgáló építmény (pl.: gázfogadó állomás), vagy a növénytermesztést szolgáló műtárgy (pl. fűrt/ásott kút, üvegház, fóliasátor, szőlőkordon) áll. A Javaslat azt is rögzíti, hogy a mezőgazdasági művelés tényét a telek fekvési helye szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv az adóalany naptári év június 9-e és szeptember 30-a között benyújtott kérelmére indult eljárás keretében megtartott helyszíni szemle alapján kiadott okirattal igazolja.

A Javaslat szerint a mentesség abban az esetben is jár, ha az adóalany a földterületet – külön törvény szerinti – jogszerű földhasználóként a tárgyévben az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 72. cikk (1) bekezdése alapján, a 640/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 11. cikke szerint benyújtott támogatási kérelmében kérelmezett, vagy nem kérelmezett mezőgazdasági területként jelöli meg. Ekkor is feltétel azonban a teljes terület mezőgazdasági művelése és a művelés tényének igazolása.

83. §-hoz

A Javaslat a honvédelmi szerv vagy rendvédelmi szerv (rendőrség, katasztrófavédelem, adóhatóság) állományába tartozó, szolgálati kötelezettségét tartósan – legalább 30 napig – állandó szolgálati helyétől távol (pl. határvédelemben) teljesítő személyt meglátogató hozzátartozót mentesíti az idegenforgalmi adó alól, ha a hozzátartozó a vendégéjszakát a szolgálati érdekből fenntartott szálláshelyen tölti.

84. §-hoz

A Htv. már kihirdetett, 2017. január 1-jétől hatályos szabálya szerint az iparüzési adóalanyok 2017. január 1-jétől a NAV-on keresztül is benyújthatják iparüzési adóbevallásukat az illetékes települési önkormányzathoz. A Javaslat ezen egyablakos bevallás-benyújtási rendszert alapvetően nem változtatná meg, mindösszesen egyértelművé tenné, hogy az adózó az állami adóhatósághoz elektronikus-úton nyújthatja be a bevallását, továbbá azt, hogy a NAV-on keresztül való bevallás-benyújtás vonatkozna a már benyújtott bevallás önellenőrzésére, valamint a kijavított bevallás újonnan való benyújtására is.

Az állami adóhatóság továbbra sem rendelkezne adóhatósági jogosítványokkal az iparüzési adóbevallást illetően, azaz az adózó döntése szerinti bevallást változatlanul továbbítaná.

Az állami és az önkormányzati adóhatóság közti adat-átadás tipikusan elektronikus úton kell, hogy történjék. A kihirdetett, de nem hatályos szöveg azonban lehetővé teszi azt is, hogy ha az önkormányzati adóhatóság elektronikusan nem képes a bevallásokat fogadni, akkor az állami adóhatóság papíron továbbítsa azt. Ez a lehetőség a Javaslat értelmében megszűnne, ugyanis a papíralapú bevallás-továbbítás aránytalanul költséges.

Mindezzel együtt a már elfogadott szabályozást beiktató szabály, nevezetesen, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény 54. §-a nem lép hatályba.

85. §-hoz

A Javaslat szerinti átmeneti rendelkezés értelmében az önkormányzatnak úgy kell hatályban tartani 2017. január 1-jétől az adórendeletét, hogy az megfeleljen a 2017. január 1-jén hatályba lépő Htv. 7. § g) pontban foglalt rendelet-alkotási szabálynak.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben megváltozik a jogdíj fogalma, azonban átmeneti szabályok biztosítják azt, hogy a 2021. június 30-án még tartó adóévig a hatályos szabályokkal azonos módon igénybe vehető a jogdíjkezdvezmény. A helyi iparüzési adó alapjának számítása során a jogdíj nem tartozik a nettó árbevételbe. Ezért a Javaslat a Htv-be is jogdíj-fogalmat iktat be, továbbá átmeneti szabállyal teszi lehetővé a jelenleg hatályos szabályozással azonos tartalmú jogdíj-bevétellel való számviteli törvény szerinti nettó árbevétel-csökkentést.

86. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: Az értelmező rendelkezés tartalmazza a telekadó alól mentességet élvező mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi telek fogalmát. Ennek indokolását lásd a Htv. 19. §-ának b) pontja szerinti mentességi rendelkezést beiktató rendelkezésnél.

A (2) bekezdéshez: A Htv. hatályos rendelkezései szerint az iparüzési adóalap megállapítása során az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége – mint nettó árbevétel csökkentő tétel – Htv-beli fogalma bővebb tartalmú, mint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben szabályozott definíció. Így például az iparüzési adóalap megállapítása során a nettó árbevételt (K + F jogcímén) csökkenti a kapott támogatásból, illetve a más belföldi adóalanytól vásárolt K+F közvetlen költsége is (azaz a jelenlegi szabályozás többszörös levonhatóságot eredményez). Ez indokolatlan bevétel-kieséshez vezet az önkormányzatoknál és aszimmetrikus szabályozást jelent a társasági adóalap-csökkentéshez képest. Ezért a Javaslat az iparüzési adóban a K + F közvetlen költsége fogalmának tartalmát azonossá teszi a társasági adóalapot csökkentő tétel tartalmával.

A Javaslat szerinti változtatás egyben adminisztrációs egyszerűsítést is szolgál a két adónem (iparüzési adó és társasági adó) szabályainak az összehangolása révén.

A (3) bekezdéshez: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben megváltozik a jogdíj fogalma, s az lényegileg a jogdíjból származó nyereséget definiálja. Tekintve, hogy a Htv. a helyi iparüzési adó alapjának, illetőleg a nettó árbevétel számítása során a számviteli törvény szerinti nettó árbevétel-csökkentő tételként tekint a jogdíjból származó bevételre, a Javaslat – figyelemmel a társasági adóról szóló törvény azonos elnevezésű fogalmára – önálló fogalmat ad a jogdíjra.

87. §-hoz

Az 1. ponthoz: Az önkormányzat rendeletalkotási jogkörével összefüggő módosítás miatt szükséges korrekció.

A 2. ponthoz: A Htv. az építményadóban részint az egyes építésügyi hatósági aktusokhoz köti az építményadó-kötelezettség keletkezését. Az építésügyi szabályok változásával lehetőség van ugyanakkor egyszerű bejelentéssel megkezdeni az épület felépítését. Ezért a Javaslat a Htv. vonatkozó szabályát kiegészíti azzal, hogy az egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadását követő évtől rendelkezik az adókötelezettség keletkezéséről.

A 3. *ponthoz*: Az egyszerűsített, tételes iparüzési adóalap-megállapítást választó KATA alany dönthet arról, hogy ezt a módszert az adóévben már nem kívánja alkalmazni. A Javaslat a döntésre nyitva álló határidőt az adóév február 15-ében határozza meg.

A 4. *ponthoz*: A Javaslat szövegpontosító jelleggel határozza meg, hogy a foglalkoztatás-bővítés után járó törvényi mentesség (1 millió forint, minden többlet-foglalkoztatott esetén) az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás választása esetén is figyelembe vehető.

A 5. *ponthoz*: A Javaslat a foglalkoztatás-bővítés után járó törvényi mentesség alkalmazása során a mentesség alapját képező statisztikai állományi létszám megállapítását az aktuális, 2015. január 1-jén hatályos KSH Útmutatóhoz köti.

Az 6. *ponthoz*: A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a Htv. 42/C. §-a szerint szabályozott esetben az önkormányzati adóhatósághoz kell benyújtani a bevallást.

A 7. *ponthoz*: Egyre gyakoribb, hogy vagyontalan személlyel kötnek, valójában család módon, az építményadó, telekadó kijátszása érdekében ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést. A Htv. hatályos szabályai szerint ugyanis ebben az esetben a január 1-jén széljegyen szereplő szerződésben említett szerző felet kell adóalannak tekinteni, akitől azonban az adó nem hajtható be. Ezért az adókijátszást akadályozza meg az a Javaslat szerinti változtatás, amely a vagyoni típusú helyi adókban tulajdonossá, azaz adóalannyá csak akkor tenné a széljegyzett szerződésben szereplő szerző felet, ha őt végül az ingatlanügyi hatóság bejegyzi tulajdonosként. Nem változik a szabályozás tehát azokban a tipikus esetekben, amelyekben az ingatlanügyi hatóság a január 1-jén széljegyen lévő szerződés szerint szerző felet később bejegyzi tulajdonosként.

A 8. *ponthoz*: A Javaslat kiemeli a telekadó hatálya alól a bányatavat.

A 9. *ponthoz*: A Javaslat a törvény belső hivatkozását javítja.

88. §-hoz

A Javaslat az önkormányzat rendeletalkotási jogkörét illető módosítások miatt, azzal összefüggő rendelkezéseket helyez hatályon kívül, illetve a Htv-be beépülő jogdíj fogalmával kapcsolatban a nettó árbevétel fogalmát pontosítja, továbbá az energiaadó szabályozás új jövedéki adótörvénybe történő integrációja miatti hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

8. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

89. §-hoz

A Gjt. külön rendelkezik arról, hogy az adóalany halála, megszűnése esetén a halál, megszűnés évét követő év első napjától azt a személyt kell az adó alanyának tekinteni, akit tulajdonosként a járműnyilvántartásba elsőként bejegyezték, feltéve, ha a járműnyilvántartás még mindig az elhunyt, megszűnt személyt tartalmazza tulajdonosként.

Nincs egzakt rendelkezés azonban arra az esetre, ha az üzembentartó, nem tulajdonos adóalany hal meg (szűnik meg) és nem jegyeznék be új tulajdonost a járműnyilvántartásba, mert a tulajdonos még létező személy. A tervezet ezt a hiátust akként pótolja, hogy az üzembentartó, nem tulajdonos adóalany halála, megszűnése esetén a járműnyilvántartásban a halál, megszűnés napján tulajdonosként szereplő személy lesz az adó alanya, a halál, megszűnés évét követő év első napjától, feltéve, hogy a járműnyilvántartásban nem vezettek át időközben más változást a jármű tulajdonosát, üzembentartóját illetően.

90. §-hoz

A Gjt. hatályos mentességi szabálya szerint a súlyos mozgáskorlátozott magánszemély, a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú, a cselekvőképességet korlátozó (kizáró) gondnokság alatt álló súlyos mozgáskorlátozott nagykorú személyt rendszeresen szállító, vele közös háztartásban élő szülő – ideértve a nevelő-, mostoha- vagy örökbefogadó szülőt is – egy darab, 100 kW teljesítményt el nem érő, nem személytaxiként üzemelő személygépkocsija után legfeljebb 13 000 forint adókedvezmény jár.

Indokolatlan ugyanakkor, hogy a nem súlyos mozgáskorlátozott, egyéb fogyatékossgal élő (pl. autista, látás-, hallássérült) személygépkocsija és az egyéb fogyatékos személyt szállító személygépkocsija után nem vehető igénybe az adókedvezmény. Nem célszerű továbbá a kedvezmény korlátozása a kiskorút, cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló fogyatékossgal élő szállító szülő személygépkocsijára, mert előfordul, hogy a közös háztartásban élő más közeli hozzátartozó szállítja a fogyatékossgal élő.

Ezért a tervezet három irányba is kiterjeszti az adóelőny hatókörét:

- a) egyrészt adókedvezmény jár az egyéb fogyatékossgal élő, továbbá az egyéb fogyatékossgal élő szállító személygépkocsi után,
- b) másrészt azon személygépkocsik után is igénybe lehet venni az adókedvezményt, amelyek a nagykorú, gondnokság alatt nem álló súlyos mozgáskorlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő szállítására szolgálnak,
- c) harmadrészt azon személygépkocsi után is jár az adóelőny, amely a súlyos mozgáskorlátozott, egyéb fogyatékossgal élő szállítására szolgál és a vele közös háztartásban élő (nem szülő) közeli hozzátartozó tulajdonában, üzemeltetésében áll.

91. §-hoz

A Gjt. már kihirdetett, ám még nem hatályos rendelkezései szerint a külföldi gépjárművek adóját már nem a fuvarozási engedélyre ragasztott illetékbélyeg lerovásával, hanem az állami adó- és vámhatóság számlájára való átutalással kell megfizetni.

A Javaslat ezen alapvető koncepciót nem változtatja meg, azonban az időközben lefolytatott egyeztetések alapján bebizonyosodott, hogy kisebb, technikai korrekcióra, kiegészítésre van szükség a jogintézmény zavartalan működése érdekében.

A Javaslat ezért külön rendelkezik arról, hogy a külföldi fuvarozónak a fuvarozás megkezdését megelőző 10 nappal be kell jelentkeznie az állami adó- és vámhatósághoz. Ezen túlmenően az elfogadott szabályozás atekintetben is változik, hogy pontosabbá, egyértelműbbé válik az, hogy mit kell feltüntetni az átutalás közlemény-rovatában.

Mindezzel együtt a már elfogadott szabályozást beiktató rendelkezések, nevezetesen, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény 59. §-a és 62. § 1. pontja nem lép hatályba.

92. §-hoz

A Javaslat a külföldi gépjárművek adójával összefüggő adóbírság megfizetésének módját szabályozza, összhangban az adó megfizetésének módjával.

93. §-hoz

A Gjt. hatályos szabálya alapján kizárólag az egészségbiztosítási szerv által finanszírozott házi- és gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében üzemeltetett személygépkocsi mentes a cégautóadó alól. Míg a fogorvosi, védőnői és iskola-egészségügyi tevékenység ellátása érdekében üzemeltetett személygépkocsi után cégautóadót kell fizetni.

Az egységes szabályozás érdekében a Javaslat – figyelemmel arra, hogy az egészségügyi alapellátásról szóló törvény szerint a területi ellátási kötelezettség körében a háziorvossal egy tekintet alá esik a fogorvosi, védőnői és iskola-egészségügyi alapellátás – a fogorvosi, védőnői és iskola-egészségügyi alapellátást végző által üzemeltetett gépjármű cégautóadó alóli mentesítését irányozza elő.

94. §-hoz

A Javaslat az értelmező rendelkezések között állapot-rögzítő szabállyal utal az alacsonyabb szintű jogszabályban meghatározott súlyos mozgáskorlátozott, fogyatékossgal élő fogalmára. Az ún. állapot-rögzítő szabály beiktatása azért szükséges, hogy a Gjt.-nél alacsonyabb szintű jogszabály [102/2011. (VI.29.) Korm. rendelet] módosításával ne lehessen az adóelőnyre jogosultak körét változtatni.

95. §-hoz

A Javaslat a külföldi gépjárművek adójával összefüggésben változtatja meg az illetékes adóhatóság elnevezését.

96. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A Javaslat a visszaélések kizárása érdekében a tartós bérlet fogalmát hatályon kívül helyezi.

A (2) bekezdés 1-10. pontokhoz:

A Javaslat pontosítja a Gjt. mérték-megállapítással összefüggő rendelkezését.

A Gjt. cégautóadóra vonatkozó szabályai értelmében a személygépkocsi tartós bérletbe (1 éven túl való bérbeadás, ha a bérbe vevő a járműnyilvántartásban üzemeltető lesz) adása esetén, a tartós bérbe vevő (üzemeltető) lesz az adó alanya, s nem a főszabály szerinti tulajdonos. A hatályos szabályozásból az is következik, hogy nem keletkezik cégautóadó-kötelezettség azon személygépkocsi után, melyet a nem magánszemély tulajdonos tartós bérletbe ad magánszemélynek és a magánszemély költséget nem számol el, s a tulajdonos is csak értékcsökkenési leírást számol el.

A gyakorlati tapasztalatok szerint több esetben a nem magánszemély, járműnyilvántartásba bejegyzett tulajdonos úgy „szabadul meg” az adóalanyiságtól és az adófizetéstől, hogy az ügyvezető magánszemély javára tartós bérleti jogviszonyt (üzemeltetői jogot) alapít, aki nem számol el a járműhasználattal összefüggésben költséget, miközben a tulajdonos társaság is csak az értékcsökkenési leírást számolja el költségként.

A Javaslat a visszaélések kizárása érdekében a tartós bérletre vonatkozó sajátos szabályokat hatályon kívül helyezi. Ez egyben azzal az addicionális előnnyel is jár, hogy a szabályozás egyszerűbb, áttekinthetőbb lesz.

9. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény egyes rendelkezései hatálybalépésének elmaradásáról

97. §-hoz

A Javaslat nem lépteti hatályba a helyi iparüzési adóbevallás benyújtásra vonatkozó helyi adótörvénybeli, valamint a külföldi gépjárműadó megfizetésére vonatkozó gépjárműadó törvénybeli rendelkezéseket beiktató jogszabályhelyeket.

IV. Fejezet

EGYES ÁGAZATI ADÓKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

10. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

98. §-hoz

(1) Jogtechnikai jellegű pontosítás. A javaslat 2016-ra is előírja a 2009. december 31. és 2014. december 31. között jogelőd nélkül létrejött hitelintézetek bankadó kötelezettségét.

(2) A javaslat rögzíti, hogy a hitelintézetek pénzügyi szervezetek különadóját 2017. január 1-jétől nem a 2009. évi módosított mérlegfőösszeg alapján, hanem adóévet megelőző második adóévi éves beszámoló adataiból számított módosított mérlegfőösszeg alapján kell megállapítani.

(3) A javaslat szerint a hitelintézetek pénzügyi szervezetek különadójának mértéke 2017-ben és 2018-ban az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az e feletti összegre 0,21 százalék.

(4) Jogtechnikai jellegű pontosítás. A javaslat előírja a 2009. december 31. és 2014. december 31. között megvalósult jogutódlás vonatkozásában teljesítendő bankadó kötelezettséget 2016. adóévre.

99. §-hoz

(1) Átmeneti rendelkezés, amely szerint a jogtechnikai jellegű pontosításokat már a 2016-os adóév vonatkozásában alkalmazni kell.

(2) Az egységes jogalkalmazást szolgáló, egyértelműsítő átmeneti rendelkezés, mely szerint a befektetési szolgáltatási tevékenységre vonatkozó külön különadó-kötelezettséget a 2016-os adóévre kell először teljesíteni.

100. §-hoz

Hatályukat vesztő rendelkezések. A lakossági devizahitelek kivezetése és az új családpolitikai kedvezmények megteremtése következtében a hitelintézeti járadék fenntartása a továbbiakban nem indokolt.

11. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény módosítása

101. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A Neta tv. hatályos szabálya szerint a Neta tv. alkalmazásában adalékanyagnak a Magyar Élelmiszerkönyv szerinti adalékanyag és aroma minősül (ide nem értve a színezőanyagként használt karamellt). A Magyar Élelmiszerkönyv alkalmazásában pedig adalékanyagnak az 1333/2008/EK rendelet szerinti élelmiszer-adalékanyagok, aromának pedig az 1334/2008/EK rendelet szerinti aromák, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevők tekinthetők.

A Javaslat – a joggyakorlat megkönnyítése érdekében – az adalékanyag fogalmának meghatározását közvetlenül az uniós joganyagra építi. Tehát érdemben a szabályozás változatlan marad. Mindemellett a Javaslat a színezőanyagként használt karamell mellett a gyógynövénykivonatot is kifejezetten kiemeli az adalékanyagok köréből.

Összefüggésben a legalább hét különböző gyógynövény felhasználásával előállított italok kapcsán előírt mennyiségi korlátokkal, a Javaslat módosítja a gyógynövény törvényi definícióját. Eszerint a továbbiakban nem a teljes növény, hanem kizárólag a növény azon része (különösen a szerve, a gyökere, a levele, a virága, a termése) minősül gyógynövénynek a Neta tv. alkalmazásában, melyet a benne lévő hatóanyag miatt a gyógyászatban alkalmaznak. Emellett további követelmény, hogy a Neta tv. szerinti gyógynövény legfeljebb 15% nedvességtartalmú legyen.

A (2) bekezdéshez: A Javaslat szerint nemcsak az ingyenes, hanem a legfeljebb 500 forint térítés ellenében igénybe vehető programok költségei is levonhatóvá válnak a neta összegéből, legfeljebb a neta 10%-ának erejéig.

A Neta tv. 2. § aa) és cb) alpontjai a legalább 50%-ban tejalapanyag felhasználásával készült termékeket kiemelik az adóköteles üdítőital és előrecsomagolt cukrozott készítmény fogalmi köréből. Erre vonatkozó értelmező rendelkezés hiányában azonban a tejalapanyag fogalmának (és ekként a népegészségügyi termékadó hatálya alá nem tartozó termékek) értelmezése jogalkalmazási nehézséget okoz (pl. ha a tejösszetevő részben vagy egészben dehidratált formában található meg a késztermékben).

Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében a Javaslat meghatározza a tejalapanyag definícióját. E fogalom szerint tejalapanyagnak a termékben található tej és a tejtermék minősülnek (különösen a joghurt, a kefir, a vaj, a túró, a tejszín, a tejpor, a sajt vagy az író).

A Javaslat definiálja az édesítőszer fogalmát. A fogalom-meghatározás az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-ai 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre utal vissza, melynek 1. melléklete B. részének 2. Édesítőszerek felsorolása tartalmazza az e körbe sorolható anyagokat.

A Javaslat – a szabályozás átláthatósága és az egyszerűbb, közérthetőbb megfogalmazás érdekében – önálló fogalmat ad a gyógynövényes italokra. A definíció értelmében az ilyen minősítés feltétele egyrészt az, hogy az ital legalább hétféle növényből származó gyógynövényt tartalmazzon, adalékanyagot viszont ne, mindemellett pedig az összes gyógynövény aránya legyen legalább 3 gramm 100 milliliterenként. Ha a gyártó nem magát a gyógynövényt, hanem – részben vagy egészben – gyógynövénykivonatot ad a termékhez, akkor a kivonatként hozzáadott gyógynövénynek legalább 3 gramm/100 milliliter gyógynövény hozzáadása esetén elérhető hatóanyagot kell tartalmaznia. További feltétel, hogy az egyes felhasznált gyógynövények közül legalább 7 gyógynövény esetén legalább 0,2 grammot (vagy kivonat esetén ennek megfelelő hatóanyagot) tartalmazzon a késztermék minden 100 milliliterje. Mindemellett a javaslat azt is előírja, hogy a késztermék tükrözze a gyógynövényekre jellemző íz- és illatvilágot. A javaslat – a tipikus adókijátszás kizárása érdekében – rögzíti, hogy az ízesített vodkának minősülő szeszes ital nem lehet gyógynövényes ital.

102. §-hoz

Az (1) bekezdéshez: A Neta tv. hatályos rendelkezése értelmében az alkoholos frissítők (üdítőitalt tartalmazó, 2208 VTSZ szám alá tartozó alkoholos ital, ha legalább 5 gramm cukrot tartalmaz 100 milliliter termék) népegészségügyi termékadó (neta) kötelesek, mert e termékek – különösen a fiatalok körében való népszerűségük okán – az alkoholra való rászokást segítik.

A Javaslat elejét véve bizonyos adóelkerülő gyakorlatnak – rögzíti, hogy amennyiben a késztermék adalékanyagot tartalmaz (és teljesül a Neta tv. 2. § g) pontjában írt többi feltétel is), akkor a termék alkoholos frissítőnek minősül, függetlenül attól, hogy tartalmaz-e üdítőitalt vagy sem.

Szintén az adóelkerülés megakadályozása érdekében rögzíti a Javaslat, hogy nem csak a cukrozott, hanem – a cukor helyett vagy mellett – édesítőszerrel ízesített italok is alkoholos frissítőnek minősülhetnek, ha a definíció egyéb elemeinek megfelelnek. Ez esetben ugyanis elmondható, hogy e termékek a cukrozott versenytársaikkal azonos módon jelentenek veszélyt a fiatalokra, hiszen – édes ízük miatt – ugyanúgy hozzájárulhatnak az alkoholra való rászokáshoz. Ezzel összefüggésben a Javaslat azt is rögzíti, hogy a cukor- és édesítőszer-tartalom meghatározásakor az édesítőszeret – édesítő hatásukat tekintve – aszerint kell figyelembe venni, hogy hány gramm cukor kiváltására alkalmasak.

A Neta tv. 2. §-ában rögzített egyes termékkategóriák egyértelmű megkülönböztethetősége érdekében a Javaslat kiegészíti az alkoholos frissítő fogalmát az alkoholtartalomra vonatkozó követelményekkel is. A Javaslat alapján csakis azok az italok minősülnek alkoholos frissítőnek, melyek alkoholtartalma nem haladja meg az 5 térfogatszázalékot a 2208 VTSZ szám alá tartozó italok esetében.

Az ezen határértékeket meghaladó alkoholtartalommal rendelkező, 2208 VTSZ számú szeszes italok automatikusan a Neta tv. 2. § i) pontja szerinti alkoholos italok körébe tartoznak. Ezzel párhuzamosan (az egyértelmű jogalkalmazás elősegítése érdekében) a Neta tv. Javaslat szerinti 2. § i) pontja kiegészül azzal, hogy az alkoholos frissítőnek minősülő italok nem tekinthetők alkoholos italnak.

Az egységes szabályozás érdekében, az adókijátszás kizárása szem előtt tartásával a Javaslat a Neta tv. 2. §-ának f) pontjában rögzített ízesített sörök termékkörét is kiegészíti a részben vagy egészben édesítőszerrel édesített termékekkel.

A (2) bekezdéshez: A Neta tv. hatályos 2. § i) pontja szerint nem tartozik az alkoholos italok körébe a gyógynövényes ital (a legalább 7 különféle gyógynövény felhasználásával készült ital). Több, kommersz szeszesital-gyártó adóalany – az adóköteles alkoholos italok alóli jelenlegi kivételszabály általános megfogalmazását kihasználva – minimális mennyiségű gyógynövény hozzáadásával kikerüli a neta-fizetési kötelezettséget.

A további adókikerülési gyakorlat megelőzése érdekében tehát szükséges a neta tárgyi hatályára vonatkozó szabály módosítása.

a) A Neta tv. 2. § i) pontjának jelenleg hatályos jövedéki adótörvényre vonatkozó merev hivatkozásai helyébe a 2017. január 1-jétől alkalmazandó, új jövedéki adótörvényre való utalás és az új törvénnyel összhangban lévő terminológia lép.

A szabályozás változatlan marad atekintetben, hogy a Neta tv. alkalmazásában adóköteles alkoholos italnak főszabály szerint a jövedéki adóról szóló törvény (Jöt.) szerinti alkoholtermékek minősülnek. Emellett a továbbiakban sem keletkezik neta-kötelezettség azon alkoholtermékek után, melyek – felhasználásukra tekintettel – mentesülnek a jövedéki adófizetési kötelezettség alól (ilyenek például a gyógyszerek, gyógyhatású készítmények, bizonyos élelmiszerek, csokoládék, vegyipari és kozmetikai termékek, illetve más, nem emberi fogyasztásra szolgáló termékek előállításához használt alkoholtermékek).

b) Emellett nem változik a szabály atekintetben sem, hogy a Neta tv. 1. § 18. pontjában definiált gyümölcs párlatok (azaz a 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. számú melléklete 6. vagy 9. kategóriájába tartozó törkölypárlatok és gyümölcspárlatok) után továbbra sem kell netát fizetni.

c) Az egyes adóköteles termékkategóriák egyértelmű megkülönböztethetősége érdekében a Javaslat rögzíti, hogy a Neta tv. 2. § g) pontja szerinti alkoholos frissítő nem minősül alkoholos italnak.

d) Az adalékanyag fogalmának Javaslat szerinti pontosítása (a gyógynövénykivonat nem minősül adalékanyagnak) révén a gyógynövényes italok a továbbiakban sem esnek a Neta tv. hatálya alá.

Elejét véve az adóelkerülési gyakorlatnak, a Javaslat további feltételeket támaszt a gyógynövényes italok Neta tv. hatálya alóli kikerüléséhez, melyet az új pontban megfogalmazott értelmező rendelkezés foglal össze.

12. A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosítása

103. §-hoz

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény átfogó módon vonja hatókörébe a különféle platformokon megvalósított reklám-közzétételt, figyelemmel arra, hogy a platform-független adóztatás felel meg a versenysemlegesség követelményének. A szabályozás kritikus területe az interneten közzétett reklám adókötelezettsége, mert – bár az adókötelezettség ténye vitathatatlan és nyilvánvaló – a reklámközzétevő adóalany ilyenkor könnyen figyelmen kívül hagyhatja adókötelezettségét, különösen, ha a közzétevő Magyarországon nem bír letelepedéssel. A hatályos szabályozás – a reklám megrendelőjének adókötelezettsége, illetve a megrendelő közzétevőről szóló adóhatósághoz történő bejelentési lehetősége formájában – jelenleg is egyedi módon igyekszik kikényszeríthetővé tenni a reklám-közzétevő adókötelezettségét (bejelentkezési-, nyilatkozattételi-, bevallásbenyújtási-, adófizetési kötelezettség). A tapasztalatok szerint azonban további lépésekre van szükség annak érdekében, hogy a szabályozás rászorítsa a közzétevőt a rendes adókötelezettség teljesítésére.

E célból a Javaslat két megoldást fogalmaz meg.

Az első – szankciójellegű – szabály értelmében, ha a reklám-közzétevő nem teljesíti a reklám megrendelője felé irányuló nyilatkozattételi kötelezettségét és nem található meg a reklámadó-kötelezettségüket rendben teljesítőkről szóló nyilvántartásban, akkor az állami adóhatóság felhívja a nyilatkozat pótlására, melyet immár nem a megrendelő, hanem az állami adóhatóság felé kell teljesítenie. Ezzel egyidejűleg figyelmezteti arra is, hogy amennyiben a nyilatkozattételt a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül nem teljesíti, az adózás rendjéről szóló törvényben említett mulasztási bírság-összeggel megegyező összegű, 500 ezer forintos mulasztási bírságot kell fizetnie.

A Javaslat szerint abban az esetben, ha ugyanazon megrendelőtől ismételt bejelentés érkezik az adóhatósághoz arról, hogy a közzétevő nyilatkozatot nem adott, az ismételten kiszabott bírság immár 10 millió forint. Ezt követően, ha az adóalany ismételten elmulasztja a nyilatkozattételi kötelezettsége teljesítését ugyanazon megrendelő irányában, a további mulasztási bírság az előző alkalommal kiszabott bírság háromszorosa (tehát ha a megrendelő egy közzétevő kapcsán négy bejelentést tesz az adóhatósághoz, és a közzétevő az adóhatóság felhívására sem pótolja a szükséges nyilatkozatot, akkor a közzétevőt összesen 0,5+10+30+90 millió forint, összesen 130,5 millió forint bírság terheli).

Ugyanezen bírságolási rendszer érvényesül akkor, ha az adóalany reklám-közzétevő nem tesz eleget bejelentkezési kötelezettségének, azzal, hogy az adóhatóság első ízben való felhívására való bejelentkezés esetén a kiszabott bírság korlátlanul enyhíthető (természetesen bejelentkezésre nincs szükség, ha az adott személy már más adó alanyaként bejelentkezett).

A Javaslat ugyanakkor maximálja az ugyanazon adóalany terhére a két jogcímen összesen kiszabható bírság összegét 1 milliárd forintban. Emellett az új szankciók nem alkalmazhatóak magánszemély közzétevő esetén.

Az adóalany nyilatkozattételi, bejelentkezési kötelezettségének elmulasztása egyértelműen megállapítható. Ezért a Javaslat az elsőfokú határozatot a közléssel jogerőssé teszi (ekkor nincs értelme a másodfokú közigazgatási eljárásnak), mely ellen természetesen van helye a bírósági felülvizsgálatnak.

Az adókötelezettség-teljesítés, jelesül a bevallás-benyújtás kikényszerítésének másik eszköze a hatósági vélelmezett adó-megállapítás. Ennek rendszerében az adóhatóság az adóbevallási kötelemét nem teljesítő, ám adóköteles tevékenységet végző számára határozatban állapítja meg az adót, azzal a törvényi vélelemmel élve, hogy az adóalany adóéve a bevallás-benyújtás esedékességét megelőző naptári év és azzal, hogy az adófizetési kötelezettség összege 3 milliárd forint.

E törvényi vélelem természetesen megdönthető, az adóalany – sajátos jogorvoslati formaként – ellenbizonyítással élhet, mégpedig a vélelmezett adóról szóló határozat közlésétől számított – jogvesztőnek számító – 30 napon belül. Amennyiben az adóalany az ellenbizonyítás lehetőségével nem él, azaz elfogadja a fizetési kötelezettséget, akkor a határozat az ellenbizonyításra nyitva álló határidő lejártával jogerőssé és végrehajthatóvá válik, s ellene bírósági felülvizsgálatnak – mivel az adóalany ellenbizonyítással (jogorvoslattal) nem élt – nincs helye.

Abban az esetben, ha az adóalany ellenbizonyítással él, akkor az adóhatóság az ennek során felhozott tényeket, körülményeket – adóigazgatási és nem ellenőrzési eljárás keretében – értékeli, majd – a vélelmezett adóról szóló határozat visszavonásával egyidejűleg – új határozatban állapítja meg az adót. Az új határozat a közléssel jogerőssé és végrehajthatóvá válik. E határozat természetesen bíróság előtt megtámadható.

V. Fejezet

ILLETÉKEK

13. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

104. §-hoz

Az illetéktörvény évek óta illetékmentességgel preferálja a földműves visszterhes termőföldszerzését, ha a vagyonszerző vállalja, hogy a birtokbaadástól – de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő év utolsó napjától – számított 5 évig a termőföldet nem értékesíti, azon vagyoni értékű jogot nem alapít, továbbá a földet (egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként vagy családi gazdálkodóként) mező-, illetve erdőgazdasági tevékenységre hasznosítja, azaz a termőföldet saját maga műveli meg. Ez utóbbi feltétel előírásának kifejezetten az a célja, hogy az ún. befektetési célú földszerzéseket kivonja az illetékmentességgel kedvezményezett vagyonátruházások köréből.

A joggyakorlatban azonban nem ritka, hogy a földművesek vagyoni értékű joggal terheltlen szerzik meg a termőföld tulajdonjogát. Annak érdekében, hogy ezekben az esetekben is érvényesíthető legyen a kedvező szabály, az illetékmentességi rendelkezés kibővül. Így tehát amennyiben a földműves vállalja, hogy a vagyoni értékű jog megszűnésétől, megszüntetésétől, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezésétől számított 5 éven belül megkezdeni a termőföld – legalább 5 évig tartó – művelését azzal, hogy a termőföld tulajdonjogát nem idegeníti el, illetve a termőföldön vagyoni értékű jogot nem alapít, kérheti az illetékmentesség biztosítását.

A Javaslat emellett a mentességi rendelkezés kiegészítő szabályaiban [Itv. 26. § (18) és (18a) bekezdések], azzal összefüggésben világosabb, egyértelműbb szerkezetű szöveget fogalmaz meg.

105. §-hoz

2016. január 1-jétől az adózás rendjéről szóló törvény nem teszi lehetővé, hogy az adópolitikaért felelős miniszter kérelemre felügyeleti intézkedés iránti eljárást folytasson le. Ezért az említett eljáráshoz kapcsolódó speciális illetékmértékek az Itv. 29. §-ának (3) bekezdésében feleslegesek, a Javaslat szerint az Itv. azokat már nem tartalmazza.

106. §-hoz

A Javaslat egy új eljárási illetékmentességgel egészíti ki az illetéktörvényt, amelynek eredményeként eljárási illeték megfizetése nélkül kezdeményezhető a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a fogadó szervek bejelentésére és nyilvántartásba vételére irányuló eljárás, a nyilvántartásba vett adatok változásának bejelentésére irányuló eljárás és a közérdekű önkénteseket foglalkoztató szervezetek nyilvántartásából való törlésére irányuló eljárás.

107. §-hoz

2015. szeptember 1-jétől – a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény változása révén – a lakóingatlan lefoglalásának tényét a végrehajtást kérő, a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat részére történt kézbesítése után köteles bejelenteni az ingatlan fekvése szerint illetékes jegyzőnek, aki a bejelentésről 8 napon belül igazolást állít ki. Az igazolást a végrehajtást kérő köteles megküldeni a végrehajtónak.

Annak érdekében, hogy a végrehajtási költségek ne növekedjenek az igazolás illetékével, az Itv. rendelkezik arról, hogy amennyiben a múltban a végrehajtást kérő fizetett illetéket, akkor azt külön eljárásban visszakérheti az állami adóhatóságtól.

A Ptké. korábban hatályos rendelkezése kikötötte, hogy az illetékmentességi rendelkezés kizárólag a Ptk. rendelkezéseihez történő igazítás, illetve a Ptk. eltérést engedő szabályainak alkalmazása miatti módosítás esetén vehető igénybe. Számtalan esetben előfordult azonban, hogy a cégek a Ptk. rendelkezéseinek való megfelelés érdekében végrehajtott tőkeemelés bejelentésével egyidejűleg más változást is bejelentettek, amely után a Ptké.-ben rögzített illetékmentességi rendelkezés alkalmazhatósága hiányában – az Itv. 45. § (5) bekezdése szerint, a korlátozott felelősségű társaságoknak – 40 000 Ft eljárási illetéket kellett fizetniük. Azok a cégek azonban, akik külön jelentették be a tőkeemelést, és külön a további változásokat, mindösszesen 15 000 Ft illetéket fizettek, mivel a tőkeemelés bejelentése után érvényesíthették a Ptké.-ben rögzített kedvező illetékszabályt, a további változásokat pedig nem a cég vagyonában bekövetkezett változással egyidejűleg jelentették be, tehát csak a cégeljárásokra vonatkozó általános tételű eljárási illeték terhelte őket.

Az említett anomália feloldása érdekében – az adó-visszatérítés szabályai szerint – a Javaslat visszatéríttetni rendeli a már megfizetett illeték összegéből maximum 25 000 Ft-ot azoknak a cégeknek, akik a Ptk. rendelkezéseinek való megfelelés érdekében történő tőkeemelés bejelentésével egyidejűleg más változásokat is bejelentettek. A Javaslat értelmében az illeték visszatérítésére abban az esetben van lehetőség, ha a cég az illeték visszatérítése iránti kérelmét legkésőbb 2017. március 15-éig előterjeszti az állami adóhatóságnál, és a kérelem benyújtásával egyidejűleg a cégbíróság változásbejegyző végzésével és a cég legfőbb szerve tőkeemelésről és a cég Polgári Törvénykönyv szerinti továbbműködéséről szóló határozatának másolatával igazolja, hogy a cég az eljárási illetéket a fent említett eljárás vonatkozásában fizette meg.

108. §-hoz

Az építésügyi szabályok változásával lehetőség van egyszerű bejelentéssel megkezdeni egyes épületek felépítését. Az Itv. pedig több rendelkezésében meghatározott építéshatósági

aktusokhoz (használatba vételi engedély kiadása) köti az adott jogintézmény érvényesülését (például az építési telek illetékmentességét). Ezért a Javaslat az Itv. értelmező rendelkezései között értelmezi a használatba vételi engedély fogalmát, s az alatt érti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti használatbavételi engedélyt, továbbá az egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítványt.

109. §-hoz

Az 1. ponthoz: Az Itv. hatályos szabályozása szerint a vagyoni betétszerzés után kizárólag akkor kell illetéket fizetni, ha a vagyonszerző, illetve házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke, szülője, továbbá az említettek önálló vagy együttes többségi tulajdonában álló gazdálkodó szervezet, valamint a fentiekkel kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő gazdálkodó szervezet tulajdonában álló vagyoni betétek aránya önállóan vagy együttesen eléri vagy meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át. Az összeszámitási szabálynál azonban a kapcsolt vállalkozói viszonyt jelenleg – indokolatlanul – leszűkíti az Itv. hatályos szabályozása a gazdálkodó szervezetekre.

A Javaslat célja – az adóelkerülés megakadályozása érdekében – a kapcsolt viszony kiterjesztése valamennyi személyre.

A 2. ponthoz: A Javaslat szerinti szövegpontosító javaslat egyértelművé teszi, hogy a közvetett lakáscseréhez kapcsolódó illetékkedvezmény alkalmazása során egy éven belül kell a másik lakást értékesíteni, az értékesítés tényét pedig a lakásvásárlást követő 13. hónap utolsó napjáig kell igazolni az állami adóhatóság felé.

A 3-4. pontokhoz: A Javaslat biztosítja, hogy a közigazgatási hatósági, illetve a bírósági eljárás kezdeményezője ne csak az elektronikus úton kezdeményezett, hanem a papír alapon előterjesztett kérelme/keresete után is választhassa – amennyiben annak technikai feltételei fennállnak – az elektronikus fizetési és elszámolási rendszeren keresztül történő illetékfizetést.

110. §-hoz

Az (1) bekezdés

1-5. pontjaihoz, illetve a 7. pontjához: A Javaslat a házi orvosok praxisjog-szerzésének elősegítése érdekében hatályon kívül helyezi a praxisjog-szerzés illetékére vonatkozó rendelkezéseket, ezáltal kivonja az Itv. hatálya alól az önálló orvosi tevékenység praxisjogát. A praxisjog megszerzőjét tehát a jövőben nem terheli sem illetékfizetési, sem bejelentési kötelezettség;

6. pontjához: Lásd az Itv. Mellékletét módosító melléklethez fűzött indokolást;

8. pontjához: Az Itv. 79. § (1) bekezdésének hatályon kívül helyezése az Itv. belső koherenciájának megteremtését célozza, hiszen az Itv. 80. §-a az Itv. 79. §-ától függetlenül, egyébként is meghatározza, hogy mely esetekben kell a meg nem fizetett illetéket törölni, illetve a megfizetett illetéket visszatéríteni.

A (2) bekezdés

1. pontjához: A lakáscélú állami támogatás (pl. a családok otthonteremtési kedvezménye) felhasználásával történő használt lakásvásárlások elősegítése érdekében a vissza nem térítendő lakáscélú állami támogatás összege a cserét pótló vétel kedvezményének alkalmazásakor is csökkenti az illetékalapot.

2. pontjához: Korábban megszűnt a „műemléki jellegű ingatlan” jogi kategória, ezért a műemlékek haszonélvezeti jogának megszerzéséhez kapcsolódó visszterhes vagyónátruházási

illetékmentességet megfogalmazó rendelkezésből a Javaslat szerint elmarad az említett ingatlantípusra történő utalás.

3. *pontjához*: 2016. január 1-jétől az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott adóhatósági igazolások illetékmentesek. Az illetékmentesség bevezetésével egyidejűleg azonban nem módosult az adóhatósági eljárások illetékmentességét rögzítő rendelkezés, amely az illetékmentességet nem terjeszti ki az adó-, a vám-, az illeték- és a társadalombiztosítási kötelezettség teljesítéséről szóló igazolásokra, ezáltal koherencia-zavar keletkezett az Itv.-ben. Ennek feloldása érdekében a Javaslat egyértelművé teszi, hogy az adó-, a vám-, az illeték- és a társadalombiztosítási kötelezettség teljesítéséről szóló igazolások is illetékmentesek.

4. *pontjához*: A Javaslat a házi orvosok praxisjog-szerzésének elősegítése érdekében hatályon kívül helyezi a praxisjog-szerzés illetékére vonatkozó rendelkezéseket, ezáltal kivonja az Itv. hatálya alól az önálló orvosi tevékenység praxisjogát. A jövőben tehát a praxisjog az illetéktörvény alkalmazásában nem minősül vagyoni értékű jognak.

111. §-hoz

Az Itv. mellékletének módosítására történő hivatkozás.

14. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosítása

112. §-hoz

A tranzakciós illetékfizetés alanyi körének kiterjesztése a pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézményre.

113. §-hoz

A pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt- és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztéshez kapcsolódóan a fogalmi meghatározások bővítése.

114. §-hoz

A pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztés tranzakciós illetékfizetési kötelezettség alá vonása.

A NATO műveletek, gyakorlatok, és hasonló katonai tevékenységek végrehajtásához kapcsolódó fizetési műveletek tranzakciós illeték alóli mentesítése.

115. §-hoz

A pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztésre vonatkozóan a fizetésre kötelezett személyének rögzítése.

116. §-hoz

A pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztésre vonatkozó illetékalap megállapítása.

117. §-hoz

1. Az egyéni vállalkozási forma a jogállás sajátosságai alapján nem különíthető el a magánszemélytől, ezért a magánszemély egyéni vállalkozói és magánszemélyként használt bankszámlája között végrehajtott fizetési műveletet – a fizető fél és a kedvezményezett

személyének egyezősége alapján – nem terheli (nem terhelte) pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettség. Az egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében a törvény külön kiemeli ezt a mentességi esetet.

2. Jogtechnikai jellegű pontosítás.

3. A pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő hitelt és pénzkölcsönt nyújtó pénzügyi intézménynek készpénzben megfizetett kölcsöntörlesztésre vonatkozóan a javaslat bevezeti a szükséges bevallási és adófizetési szabályokat.

VI. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

15. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

118. §-hoz

A módosítás szövegpontosítást tartalmaz, tekintettel arra, hogy a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény Tbj. által hivatkozott rendelkezése módosult. Ennek értelmében a magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó az a természetes személy, aki önkéntes döntése alapján pénztártaggá válik.

A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony „munkaidejének” meghatározására nincs alkalmazható szabály, így esetükben azzal a vélelemmel szükséges élni a Tbj.-ben, hogy a foglalkoztatási jogviszony teljes munkaidős jogviszonynak minősül. Ezzel egyértelművé válik többes jogviszony fennállása esetén (pl.: a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony mellett egyéni vállalkozó) a járulékfizetésre vonatkozó szabályok alkalmazása.

119. §-hoz

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Katv.) 10. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján a főállású kisadózó biztosítottnak minősül, és a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerezhethet.

A jogalkalmazás egységesítése érdekében a főállású kisadózóként bejelentett személy bekerül a Tbj. 5. §-ában szabályozott biztosított körbe, amely csupán jogtechnikai módosítás, hiszen eddig is biztosítottnak minősült a Katv. alapján. Ugyanakkor a biztosított bejelentésre az eddigi szabályozásnak megfelelően nem a T1041-es adatlapon, hanem a T101 jelű adatlapon kerül sor.

120. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a biztosítás mely esetekben nem terjed ki a magánszemélyekre, illetve azok jogviszonyára.

A Tbj. 11. § (1) bekezdés értelmében mentesül a magyar társadalombiztosítási kötelezettség alól a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselő tagja, a kizárólag a képviselő tagjának alkalmazásában álló külföldi állampolgárságú háztartási alkalmazott, a képviselő tagjával közös háztartásban élő külföldi állampolgárságú családtag (házastárs, gyermek), feltéve hogy az alkalmazott, illetve a családtag valamely állam társadalombiztosítási rendszerének hatálya alá tartozik. Továbbá mentesül a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselője (alkalmazottja) és vele közös háztartásban élő családtagja (házastárs, gyermek), abban az esetben, ha kiterjed

rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere. Az európai parlamenti képviselő, valamint az Szja törvény 1/B. § hatálya alá tartozó természetes személy szintén mentesül a biztosítási kötelezettség alól.

Ezekben az esetekben a magánszemély Magyarországon további, kereső tevékenységére irányuló jogviszonya is mentes a biztosítási kötelezettség alól.

A Tbj. 11. § (2) bekezdése szerint a duális képzés képzési ideje alatt külső gyakorlólhelyen, a képzési program keretében, illetve a képzés részeként megszervezett szakmai gyakorlat vagy gyakorlati képzés során az intézményben, az intézmény által alapított gazdálkodó szervezetben vagy külső gyakorlólhelyen hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszony mentesül a biztosítási kötelezettség alól.

A magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által Magyarország területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállalója mentesülhet a magyarországi biztosítási kötelezettség alól, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor. További feltétel a mentesség alkalmazása során, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg és az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év eltelt. Nincs változás abban, hogy amennyiben a kiküldetés előreláthatólag meghaladja a két évet, a biztosítási és járulékfizetési kötelezettség a kiküldetés első napjától áll fenn (ide nem értve a kiküldetés meghosszabbításának esetét).

121. §-122. §-hoz

A gyermekvállalást segítő intézkedések nyomán lehetővé vált, hogy az arra jogosult személy egyidejűleg több jogcímen részesüljön ellátásban (pl.: gyermekgondozási díjban és gyermeknevelést segítő ellátásban). A módosítással az egyidejűleg csecsemőgondozási díjban vagy gyermekgondozási díjban és gyermeknevelést segítő ellátásban is részesülő – tevékenységét személyesen végző – egyéni-, illetve társas vállalkozó esetében a minimum járulékalap szerinti fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályt nem kell alkalmazni.

123. §-hoz

A módosítás célja, hogy ha a mezőgazdasági őstermelő a tárgyév során bármely negyedévben tett nyilatkozatával jogosult magasabb járulékalap választására.

124. §-hoz

A módosítás alapján egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság érvényesítése esetén a Tbj. 35. § (5) bekezdésében előírt várakozási idő hatról huszonnégy hónapra emelkedik, így a megállapodás alapján jogosultak a sürgősségi ellátáson túl egyéb egészségügyi szolgáltatásra ezen időtartam elteltével szereznek jogosultságot. Ezzel összhangban az egy összegben befizetett járulékok huszonnégy hónapra visszamenőleg történő megfizetése szükséges az ellátásra való jogosultság azonnali igénybevételéhez.

125. §-hoz

Több jogviszony egyidejű fennállása esetén a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után az egészségügyi szolgáltatási járulékot csak egy jogviszonyban kell megfizetni. Az új rendelkezés értelmében az év közben kiegészítő tevékenységüvé váló és egyidejűleg több társas vállalkozói jogviszonnyal rendelkező társas vállalkozónak az adóév bármely napján választási lehetősége van arra nézve, hogy melyik társas vállalkozás fizesse meg utána az egészségügyi szolgáltatási járulékot. Ezzel lehetővé válik az év közbeni nyilatkozattétel lehetősége.

126. §-hoz

A kisadózó vállalkozások tételes adóját választó főállású kisadózó járulékfizetésére és bejelentésére továbbra is a Katv.-ben foglaltak irányadóak, ugyanakkor az egységes jogalkalmazás érdekében ez a Tbj.-ben is rögzítésre került. A biztosított bejelentését a főállású kisadózó az eddigi szabályozásnak megfelelően nem a T1041-es adatlapon, hanem a T101 jelű adatlapon teljesíti.

127. §-hoz

A kiküldetés meghosszabbítására abban az esetben kerülhet sor, ha a kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés kezdetekor előre nem látható olyan körülmény következik be, ami alapján a magyarországi munkavégzése ténylegesen vagy várhatóan két évnél hosszabb időtartamúvá válik, és e körülmény a magyarországi munkavégzése kezdetét követő legalább egy év után következik be, amelyet a munkavállaló 8 napon belül bejelent az állami adóhatóságnak.

Ebben az esetben a biztosítási és járulékfizetési kötelezettség a kiküldetés megkezdésétől számított második év végétől áll fenn.

128. §-hoz

Hatályát veszti a két évet meghaladó kiküldetés esetén a biztosítás alóli mentesítésre vonatkozó szabály. Az átmeneti szabály értelmében 2017. június 30-áig lehet mentesülni a biztosítási kötelezettség alól, abban az esetben, ha a Tbj. 11/A. §-a szerinti mentesítés feltételei 2016. december 31-éig teljesültek.

129. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló törvény 88. § (5) bekezdése hatályát veszti, ezért indokolt a rendelkezés pontosítása az erre való hivatkozás törlésével és igazgatási szervként az adó-és vámhatóság egységes megjelölésével.

A fogyasztói árindex növekedése miatt a biztosítással nem rendelkezők és egészségügyi szolgáltatásra más jogcímen sem jogosultak által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 2017. január 1-jétől 7110 forint.

A Tbj. 16. § (1) bekezdés s) pont már hatálytalan, ezért indokolt a Tbj. 39. § (1) és (2) bekezdésében az erre a pontra történő hivatkozás hatályon kívül helyezése.

A módosítás célja szövegpontosítás, mellyel egyértelművé válik, hogy az adóhatóság az utólagos megállapítás során hozott határozatában a kifizetőt, munkáltatót (foglalkoztatót) kötelezi a foglalkoztatott magánszemélyt terhelő járulékhiány és a jogkövetkezmények megfizetésére, ugyanakkor a biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos határozatának címzettje a foglalkoztatott személy összhangban az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseivel.

130. §-hoz

1. A Tbj. 11/A.§-a hatályát veszti, így a kiküldetés alapján biztosítási kötelezettség alóli mentesség leghosszabb időtartama két évet nem haladhatja meg a Tbj. 11. § (2) bekezdés a) pontja értelmében.
2. A Tbj. 16. § (1) bekezdés s) pontja már hatálytalan, ezért indokolt a Tbj. 16. § (3) bekezdésében az erre a pontra történő hivatkozás hatályon kívül helyezése.
3. Az állami adóhatóság a T1041-es biztosított bejelentő és változás-bejelentő nyomtatvány alapján rendelkezik a megfelelő adatokkal a biztosított östermelő tekintetében, erre tekintettel a mezőgazdasági igazgatási szervtől történő adatátadás adminisztráció csökkentő céllal törlésre kerül.

4. Az állami adóhatóság a T1041-es biztosítotti bejelentő és változás-bejelentő nyomtatvány alapján rendelkezik a megfelelő adatokkal a biztosított őstermelő tekintetében, erre tekintettel a mezőgazdasági igazgatási szerv erre vonatkozó adatbekérése az őstermelőtől adminisztráció csökkentő céllal törlésre kerül.
5. A foglalkoztató már nem fizet egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot, ezért az erre vonatkozó részt hatályon kívül kell helyezése indokolt.

16. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

131. §-hoz

Jogtechnikai pontosítás.

17. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

132. §-hoz

A szövegpontosítással egyértelművé válik, hogy a társaság tagja nem minősül Tbj. szerinti társas vállalkozónak, ha a társaságban végzett tevékenységét (személyes közreműködés, ügyvezetés) munkaviszony keretén belül végzi, így a munkaviszonyban tevékenységet folytatókra nem vonatkozik a minimális szociális hozzájárulási adóalap fizetésre vonatkozó szabály.

133. §-hoz

A külföldi kifizető által Magyarország területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállaló részére juttatott bevétel mentesülhet a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség alól, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor. További feltétel a mentesség alkalmazása során, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg és az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év eltelt.

134. §-hoz

A gyermekvállalást segítő intézkedések nyomán lehetővé vált, hogy az arra jogosult személy egyidejűleg több jogcímen részesüljön ellátásban (pl.: gyermekgondozási díjban és gyermeknevelést segítő ellátásban). A módosítással az egyidejűleg csecsemőgondozási díjban vagy gyermekgondozási díjban és gyermeknevelést segítő ellátásban is részesülő – tevékenységét személyesen végző – egyéni-, illetve társas vállalkozó esetében a minimum szociális hozzájárulási adóalap szerinti fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályt nem kell alkalmazni.

135. §-hoz

A módosítás értelmében a Karrier Híd Kedvezmény „újjaéled” a korábbi paraméterekkel. A kedvezményt a felmentését (felmondását) közvetlenül megelőzően közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, a Magyar Honvédséggel, a rendvédelmi szervekkel, az Országgyűlési Őrséggel, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokkal, a Nemzeti Adó- és Vámhivatallal hivatásos jogviszonyban, a Magyar Honvédséggel szerződéses jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban vagy költségvetési szervnél munkaviszonyban történő foglalkoztatása esetén lehet igénybe venni 2016. augusztus 1-jétől.

2017. augusztus 31-éig az állami foglalkoztatási szerv által kiállított hatósági bizonyítvány (amely a kiállításának napjától a kiállításának hónapját követő tizenkettedik hónap utolsó

napijáig érvényes) alapján a foglalkoztató 12 hónapon keresztül 13,5%-os kedvezményt érvényesíthet az általa fizetendő szociális hozzájárulási adóból. A kedvezmény érvényesítésének felső korlátja a minimálbér kétszerese.

A kedvezmény igénybevételéhez kapcsolódó részletszabályokat *a Karrier Híd programban való részvétel további feltételeiről, valamint a szociális hozzájárulási adókedvezmény igénybevételéhez szükséges igazolás kiadásáról szóló 2/2012. (II. 7.) NGM rendelet* tartalmazza.

136. §-hoz

Bizonyos feltételekkel lehetővé válik, hogy a kifizető saját tevékenységi körében végzett K+F tevékenység közvetlen költségének levonására tekintettel keletkező negatív társasági adóalap 50%-a alapján szociális hozzájárulási adókedvezményt vegyen igénybe.

A javaslat szerint a fenti összegre jutó, 19 százalékos adókulccsal megállapított összeg csökkenti az általa foglalkoztatottak után keletkező szociális hozzájárulási adó összegét.

A kedvezményt a társasági adóbevallás benyújtását követő hónaptól lehet igénybe venni 12 hónapon keresztül.

Az adókedvezmény az alábbi feltételek együttes fennállása esetén érvényesíthető:

- a) a kifizető Tao. törvény szerinti összes bevételeinek 40 százaléka a negatív adózás előtti eredmény keletkezésének adóévében kutatás-fejlesztési tevékenységből származik;
- b) a kifizető külső gyakorlóhelyként – kis- és középvállalkozás legalább egy fő, nagyvállalkozás legalább öt fő – a felsőoktatási intézménnyel hallgatói jogviszonyban álló személyt fogad a kedvezményezett adóévben;
- c) a kifizető által foglalkoztatott, az Innovációs tv. szerinti kutató-fejlesztők átlagos statisztikai állományi létszáma a kedvezményezett adóévben az ezen adóévet közvetlenül megelőző adóévhez képest legfeljebb 10 százalékos mértékben csökken.

Az adókedvezmény feltételeinek teljesítését az állami adó- és vámhatóság az adókedvezmény első igénybevételét követő harmadik naptári év végéig legalább egyszer ellenőrzi.

A kedvezmény érvényesítése nem zárja ki a szociális hozzájárulási adóból más jogcímen érvényesíthető kedvezmények igénybevételét.

137. §-hoz

A módosítással kizárásra kerül, hogy a párhuzamosan fennálló munkaviszonyok esetében minden jogviszonyban érvényesítésre kerüljön a kedvezmény. Ebben az esetben a kifizető döntése alapján van lehetőség a kedvezmény érvényesítésére.

Továbbá ha egy adott hónapban ugyanazon felek között új munkaszerződéssel ismételt munkaviszony jön létre, akkor a kedvezmény újbóli érvényesítésére nincsen már lehetőség.

138. §-hoz

A tartósan álláskereső személyek után érvényesíthető adókedvezmény mellett a pályakezdő huszonöt év alatti munkavállalók után érvényesíthető adókedvezmény esetében is lehetővé válik, hogy a munkáltató személyében bekövetkező változás ne akadályozza a kedvezmény folyamatos érvényesítésnek lehetőségét.

139. §-hoz

Abban az esetben, amikor kiküldetés meghosszabbításának bejelentése a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény vonatkozó szabályai alapján megtörténik, a szociális hozzájárulási adó fizetési

kötelezettség a – biztosítási és járulékfizetési kötelezettséggel összhangban – a kiküldetés megkezdésétől számított második év végétől áll fenn.

140. §-hoz

A Tbj.-vel való összhang megteremtése érdekében a Független Rendészeti Panasztestület tagjának jogviszonya munkaviszonynak minősül.

141. §-hoz

A járulékszabályokkal való összhang megteremtése érdekében csak az iskolaszövetkezetben munkát végzőre (tehát az egyéni és társas vállalkozói tevékenységet folytatókra nem) vonatkoznak a tanulmányokat folytató tanulóra, hallgatóra irányadó értelmező rendelkezések.

A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony „munkaidejének” meghatározására nincs alkalmazható szabály, így esetükben azzal a vélelemmel szükséges élni a Tbj.-vel összhangban, hogy e foglalkoztatási jogviszony teljes munkaidős jogviszonynak minősül. Ezzel egyértelművé válik többes jogviszony fennállása esetén (pl.: a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony mellett egyéni vállalkozó) a szociális hozzájárulási adófizetésre vonatkozó szabályok alkalmazása.

142. §-hoz

A 462/H. § szerinti adókedvezményt első alkalommal a 2015. január 1-jén vagy azt követően kezdődő adóév vonatkozásában lehet érvényesíteni.

143. §-hoz

A kiküldetés meghosszabbítására vonatkozó szabály abban az esetben alkalmazható, ha a kiküldetés időtartama 2016. december 31-ét követően haladja meg a két évet.

144. §-hoz

A tartósan álláskereső személyek foglalkoztatás után igénybe vehető adókedvezmény alkalmazásában a tartósan álláskereső személyekre irányadó időtartam (275 napon belül legalább 183 napig álláskeresőként nyilvántartott) számítása során a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát figyelembe lehet venni a módosítás értelmében.

VII. Fejezet

ADÓELJÁRÁST ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

18. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

145. §-hoz

A nyilvánosan működő részvénytársaságnak nem kell legalább 3 éve működnie a megbízható adózói minősítés megszerzéséhez.

Amikor az ellenőrzés azt állapítja meg, hogy az adózó helyes összegben, de nem a megfelelő időszakra vagy nem a megfelelő adónem(ek)re vallotta be az adóját, a kérdéses összeget adókülönbözetként az adózó terhére és a javára is megállapítja. A bevalláshoz képest tehát további adófizetési kötelezettséget lényegében nem állapít meg, csak a már bevallott összegeket rendezi át. Ebben az esetben az adózó jogkövetési hajlandóságát (megbízhatóságát) sokkal inkább az tükrözi, hogy a terhére és a javára tett megállapítások „semlegesítik” egymást, nem pedig az, hogy önmagában a terhére tett megállapítás mekkora összegű volt.

A módosítás egyszerű helyzetet kíván teremteni: bármelyik ellenőrzése során, bármilyen okból is állapított meg az adóhatóság az adózó javára adókülönbözetet, az az adózó minősítésekor csökkenti a terhére megállapított adókülönbözetek összegét (nettó adókülönbözet).

146. §-hoz

A nyilvánosan működő részvénytársaságok esetében az áfa kiutalására nyitva álló határidő 30 napban kerül meghatározásra.

147. §-hoz

A kényszersztörlesztés jogintézménye bár azt a célt szolgálja, hogy a cégjegyzéket terhelő, ténylegesen nem működő, kiüresedett cégek a cégjegyzékből gyorsan kivezethetők legyenek, azonban a cégjogilag még létező, legális tevékenység végzésére jogosult, ám kiüresített cégek adózási kockázatot hordozhatnak magukban, ezért indokolt e cégeket a kockázatos adózói körbe sorolni.

A javaslatban meghatározott mértékű adózói adóteljesítmény összeghez viszonyított mulasztási bírság illetve adókülönbözet megállapítása esetében az adózó már nem tekinthető átlagos adózónak, tevékenysége kiemelt kockázatot hordoz, ezért ezen adózói kör esetében indokolt a kiemelt hatósági figyelem.

148. §-hoz

E § szabályozza, hogy nem kell ismételtén igazgatási szolgáltatási díjat fizetni azon automataberendezést érintően, amely tekintetében az állami adóhatósághoz való bejelentés megtörtént és az igazgatási szolgáltatási díjat is megfizették. További módosítás, hogy az automataberendezést automata felügyeleti egységgel (AFE) kell ellátni. Az adózónak rendszeres adatszolgáltatási kötelezettsége lenne az AFE által tárolt adatokról, mely adatokat a NAV ellenőrzésre történő kiválasztáshoz, ellenőrzéshez és egyéb törvényi feladatai ellátása során hasznosíthat. A törvénymódosítás biztosítja, hogy az adópolitikáért felelős miniszter meghatározza az üzemeltető részére nyújtott, az automataberendezések adatszolgáltatását biztosító szolgáltatások hatósági árát.

149. §-hoz

A módosítás kimondja, hogy az adózó részére az adószám törlését követően az adószám csak akkor állapítható meg, ha az adószám törlésének oka már nem áll fenn, vagy ha az adózó a mulasztását teljes körűen pótolta, vagy a törlést kezdeményező szerv ehhez hozzájárul..

150. §-hoz

Az adóhatósági tapasztalatok azt mutatják, hogy gyakran előfordul, hogy az adózók a törlésről szóló határozat átvételét követően, annak hatására visszaküldik a kockázatelemzési eljáráshoz szükséges KOCKERD megnevezésű kérdőívet, mely pótlólagos teljesítés azonban a kógens jogszabályi rendelkezések miatt már nem vehető figyelembe. Mivel a törvényi rendelkezések alapján a cégbejegyzésre kötelezett adózó részére az adószám törlését követően adószám nem állapítható meg, azaz az adószám visszaállításának sincs helye, a jelenleg hatályos jogszabály alapján az érintett adózók gazdálkodását teljesen ellehetetleníti a szabályozás.

151. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy amennyiben az alapítvány, a közalapítvány, az egyesület, a köztestület az adóévre vonatkozóan alkalmazza a társasági adótörvény ingatlanhasznosítással kapcsolatos módosító tételeit, akkor társasági adóbevallást kell benyújtania.

152. §-hoz

Jelenleg az adózóknak utólag, az áfa bevallásukkal egy időben adatot kell szolgáltatniuk azon általuk kibocsátott, illetve általuk befogadott és levonásba helyezett számlákról, amelyekben az áthárított áfa összege eléri vagy meghaladja az 1 millió Ft-ot. Ezeket az adatokat az adóhatóság a kockázatelemzéséhez és ellenőrzéséhez, végső soron az adócsalók kiszűréséhez használja fel. Az adatok az 1 millió Ft-os értékhatár miatt azonban a belföldön bonyolított ügyletek kisebb részét teszik csak ki (az áfa bevallást benyújtó adóalanyok 5%-át érinti), és utólagosan állnak rendelkezésre. Következésképpen az ellenőrzések hatékonyabbá tételéhez szükséges a tételes adatszolgáltatási kötelezettség kiterjesztése a jelenlegi 1 millió Ft-os értékhatár csökkentésével. Hangsúlyozandó, hogy a kibővített adatszolgáltatásnak mind a kibocsátott, mind a befogadott számlákra ki kell terjednie, mivel szükséges az adatok „összepárosítása” annak érdekében, hogy megállapítható legyen, hogy olyan áfát vontak-e le (igényelték vissza) az egyik oldalon, amelyet be is vallottak, mint fizetendő adó a másik oldalon.

A koncepció így egyrészt a kibővített adatszolgáltatási kötelezettséget számla kibocsátói oldalon valós idejűvé teszi úgy, hogy az ne eredményezzen az indokoltnál nagyobb adminisztratív tehernövekedést az adózóknál. Ennek megoldása, hogy a számlázó programokat úgy kell továbbfejleszteni, hogy azok a számla kibocsátásakor elektronikusan megküldjék a számlaadatokat az adóhatóság részére. Ez az automatikus és elektronikus valós idejű adatszolgáltatás kiváltaná a jelenlegi utólagos időszakonkénti összesített adatszolgáltatást a kibocsátott számlákról. A fejlesztés építene arra a 2016. január 1-től hatályos rendelkezésre, amely szerint a számlázó programoknak rendelkezniük kell „adóhatósági ellenőrzési adatszolgáltatás” funkcióval, mely lehetővé teszi, hogy az adóhatóság az adózó ellenőrzésekor a számlázó programból meghatározott időszakba vagy sorszámtartományba eső számlák tartalmáról elektronikusan adatot kapjon.

153. §-hoz

Ha az esedékes adó adózótól történő behajtása nem lehetséges, akkor a törvény kimondja, kit lehet határozattal az adó megfizetésére kötelezni. Ezt a rendelkezést pontosítja a módosítás.

154. §-hoz

Feladatai hatékony ellátása érdekében szükséges, hogy a közbeszerzési hatóság is hozzáférhessen adótitokhoz, a törvény ennek a lehetőségét teremti meg.

155. §-hoz

Az Áht. 2016. március 1-jével hatályba lépett módosítása az önkormányzatok számára is adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő a Kincstár által működtetett monitoring rendszer számára, mind az általuk nyújtott támogatások, mind az adóhatóságként nyújtott de minimis adókedvezmények vonatkozásában.

Az adatgyűjtéssel összefüggésben azonban a hatályos Art. 54. §. (10) bekezdése csak az állami adó- és vámhatóság számára szabályozza az adatok átadásának lehetőségét.

A fentiek alapján – összhangban az 54. § (7) bekezdéssel, ahol szintén nem csak az állami adóhatóság kerül nevesítésre – indokolt az érintett rendelkezésben is az adóhatóság szöveget szerepeltetni.

156. §-hoz

A Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőségéről szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet (csoportmentességi rendelet) mint a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabály 9. cikke előírja, hogy 500 ezer eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó támogatástartalom felett a tagállamok kötelesek az interneten keresztül nyilvánosan közzétenni bizonyos, a csoportmentességi rendeletben és azzal összhangban a fenti rendelkezésben meghatározott adatokat az egyes támogatási jogviszonyokról.

Adóintézkedések esetén a közzététel a rendelkezésben meghatározott támogatástartalom-sávok szerint történik, és az adóbevallástól számított egy naptári éven belül kell, hogy sor kerüljön rá. A közzétett adatoknak az adókedvezmény igénybevételenek évét követő tíz éven keresztül elérhetőnek kell lenniük. A rendelkezés ezeket a csoportmentességi rendeletben előírt részletszabályokat, tehát a közzéteendő adatok körét, a közzététel módját, határidejét és tartamát rögzíti az adójogszabályban.

A rendelkezés bevezetését az indokolja, hogy a csoportmentességi rendelet-vonatkozó szabálya 2016. július 1-jétől kezdődően kötelezően alkalmazandó a tagállamokban. A közzétételi kötelezettség be nem vezetése a támogatási program Európai Bizottság általi felfüggesztését vonhatja maga után.

157. §-hoz

A jogbiztonság erősítése céljából, egyben annak érdekében is, hogy az adóhatóság gyakrabban ellenőrizze a feltételes adómegállapítás tárgyában kiadott miniszteri határozatokat, a módosító javaslat az adóhatósági ellenőrzések új fajtáját teremti meg. Az új ellenőrzési típus célja annak megállapítása, hogy a feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás már megvalósult-e, valamint ennek alapján a feltételes adómegállapítás kötelező-e az adóhatóságra.

158. §-hoz

Az EKAER ellenőrzések során alkalmazott hatósági zár sértetlen állapotban történő megőrzésének kötelezettségét előíró rendelkezés.

159. §-hoz

Az adóhatóság az ellenőrzés megállapításáról minden esetben határozatot hoz, amely lehetővé teszi a jogorvoslatok igénybevétele, így például (az erre irányadó szabályok szerint) a másodfokú jogerős határozat bírósági felülvizsgálatát.

160. §-oz

A feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulásának ellenőrzésére vonatkozó különös szabályok elsősorban az okirati bizonyítékokra vonatkoznak. A módosító javaslat garanciális jelleggel kimondja azt is, hogy a feltételes adómegállapítás alapjául szolgáló tényállás megvalósulásának ellenőrzése esetén csak az ellenőrzés befejezését követően lehet a feltételes adómegállapítással érintett adóbevallást ellenőrizni.

161. §-hoz

A számviteli törvény a 2016. évi üzleti évtől egyedi beszámolási célra is lehetővé teszi meghatározott vállalkozói körben az IFRS-ek használatát. Ennek következtében a feltételes adómegállapítás iránti kérelmek tekintetében is szükség lehet az IFRS-ek szerinti számviteli elszámolások minősítésére. Figyelemmel az IFRS-ek működési rendszerére, és annak nemzetközi összefüggéseire, a minél megalapozottabb döntés indokolja azt, hogy az IFRS-ek szerinti számviteli elszámolást érintő feltételes adómegállapítás iránti kérelmek esetén a

kérelemhez csatolni kell a Magyar Könyvvizsgálói Kamarának a számviteli elszámolás minősítésével összefüggő szakértői véleményét.

162. §-hoz

Nem indokolt adóügyekben a magánszemélyek és a gazdálkodó szervezetek között különbséget tenni, valamint nem indokolt kedvezőbb helyzetbe hozni bizonyos adózói kört csupán a kérelem előterjesztésének időpontját figyelembe véve, különösen akkor, ha az eljárás eredményeként fizetési nehézség hiányában a kérelem elutasításra kerül. Ezért a Javaslat újraszabályozza a fizetési könnyítés iránti kérelmek benyújtásához, illetve a fizetési könnyítés engedélyezéséhez kapcsolódó pótlékokra vonatkozó rendelkezéseket.

A javaslat az eljárás egyszerűsítése, a részletfizetési kérelemhez kapcsolódó adminisztrációs terhek csökkentése érdekében lehetővé teszi, hogy a vállalkozási tevékenységet nem folytató, áfa fizetésére nem kötelezett magánszemélyt terhelő, legfeljebb 200 000 Ft összegű adóra az állami adó- és vámhatóság részletfizetést engedélyezzen.

163. §-hoz

Az Art. 134. § (1) bekezdése korábban tartalmazta a járulék tartozás mérséklésének tilalmát, amit a 73/2009 (VII.10.) AB határozat azonban hatályon kívül helyezett. Ebből következően a levont járulékokra nem engedélyezhető fizetési könnyítés az alkalmazottak védelmében, azonban elengedhető, illetve mérsékelhető.

A javasolt módosítás szerint az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján a kifizető által a magánszemélytől levont adó- és járulék tartozást nem mérsékelheti, azonban lehetővé teszi magánszemély esetében is – akárcsak a vállalkozási tevékenységet folytató magánszemély, jogi személy vagy egyéb szervezet esetében –, hogy az adóhatóság a mérséklést/elengedést az adó tartozás egy részének megfizetéséhez köthesse. Ez az adózó számára és az adóhatóság számára is kedvező.

164. §-hoz

A hatályos Art. 144. §-a kizárólag az adózó eljárást akadályozó magatartása során teszi lehetővé a NAV hivatásos állományú tagjainak igénybe vételét az eljárás biztosítására, egyéb, adózónak nem minősülő személyek hasonló magatartása esetén erre nincs lehetőség. A gyakorlatban felmerült e probléma megoldásának igénye, ezt célozza a javasolt módosítás.

Az adóellenőr az ellenőrzés során, tényállás tisztázása érdekében mintavételre jogosult, melyet a NAV Szakértői Intézetének megküld pl. termékazonosításra, árubesorolásra, laboratóriumi felülvizsgálatra. A módosítás ezt a lehetőséget a végrehajtási szakterületre is kiterjeszti. Azokban az esetekben ugyanis, amikor a végrehajtás foganatosítása során minőségileg nem egyértelműen meghatározható a lefoglalt vagyontárgy (s így nem biztosított annak megfelelő értékesítése sem), a mintavételi jogosultsággal az adóhatóság végrehajtási szervei is igénybe vehetnék a Szakértői Intézet szolgáltatásait.

165. §-hoz

A végrehajtási költségátalány jelenleg nem a végrehajtás megindításával esedékes, arról végzést kell hozni és a kötelezettség esedékessége a végzés jogerőre emelkedését követő 15. nap. Mivel esedékessége időben jelentősen elválik a tartozásától, arra kényszer cselekményt sem lehet foganatosítani. Az adózók egy része pedig gyakran abban a hitben nem teljesíti végrehajtási költségátalány megfizetését, hogy az átalány összegét már tartalmazza az inkasszó. Ezen problémákat hivatott orvosolni a módosítás.

166. §-hoz

A módosítás egyrészről egyértelműsíti az ingóságok körét, másrészről egyszerűsíti az adóhatóságok általi közös foglалás esetén érvényesülő hatásköri szabályt, kimondva az állami adóhatóság elsőbbségét ezekben az ügyekben.

167. §-hoz

A módosítás a pályázat nyertese részére fizetendő jutalék összegének utólagos érvényesítésére biztosít lehetőséget. Első lépésben az adóhatóság határidő megjelölésével felszólítja a behajtási megkeresőt a jutalék összegének a megfizetésére, majd ennek elmaradása esetében végrehajtható okiratnak minősülő határozatban kötelezi a jutalék összegének megfizetésére. A határozat alapján – nem teljesítés esetén – végrehajtás vezethető a behajtási megkereső ellen. Ez megoldást jelent az olyan esetekre is, mikor az adós – a pályázat nyertesének eljárása következtében – közvetlenül a behajtási megkereső részére fizeti meg a tartozás összegét, ilyen esetben a behajtott pénz nem jelenik meg az adóhatóság végrehajtói letéti számláján.

168. §-hoz

A jelenlegi szabályozás alapján az adóhatóság jelentős tulajdont korlátozó intézkedést tehet, de nincs lehetősége arra, hogy az egyébként elrendelt biztosítási intézkedés hatálya alatt álló adózó esetében alkalmazza a visszatartást, így jelentős összegű visszaigénylési igényt is köteles teljesíteni. Ennek orvoslását célozza a módosítás.

169. §-hoz

Adótartozások esetében – elsősorban gazdálkodási tevékenységet folytató adózóknál – előfordul, hogy folyamatosan keletkeznek és szűnnek meg tartozások ugyanabban a végrehajtási eljárásban.

A tartozások változásának lekövetése a tulajdoni lapon újabb és újabb – végrehajtási költséggel járó – végrehajtási jogok bejegyzésével lehetséges újabb és újabb ranghelyekre. Ennek hiányában az adósok egyrészt jogosan követelhetik a már megfizetett tartozások végrehajtási jogának törlését, illetve az ingatlan elidegenítésével a tartozás egy – be nem jegyzett – részének nem lesz fedezete.

A fentiek miatt szükséges a módosítás, amely által az ingatlanok esetében lehetővé válik az ingatlanfoglалás hatályának kiterjesztése a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozások, költségekre tekintettel. Ezáltal egyszerűsödik, egyértelművé válik az ingatlanfoglалás, illetve az adóhatóság eljárása is egyszerűsödhet.

170. §-hoz

A módosítással az adózókat a végrehajtási és ellenőrzési eljárások eszközeinek összehangolt, együttes alkalmazásával az adóhatóság nagyobb hatékonysággal tudja rászorítani a jogkövető magatartásra, az eddig eltitkolt Áfa kötelezettségeik bevallására és befizetésére.

171. §-hoz

Jelenleg csak zártörés miatti indított büntetőeljárás során van lehetőség tárgykörözés elrendelésére. A gépjárműre vezetett végrehajtás eredményessége növelésének leghatékonyabb eszköze a lefoglalt és az állami adóhatóság részére be nem szállított illetve fel nem lelt gépjárművek kapcsán a tárgykörözés elrendelésének megteremtése.

172. §-hoz

A jelenlegi szabályozás alapján amennyiben az adóhatóság az adózó jelzálogjoggal terhelt ingatlanára végrehajtási jogot jegyeztet be, úgy a jelzálogjogosult – általában pénzügyi kölcsönszerződésből eredő – követelése lejárttá válik és a végrehajtási eljárásba történő

bekapcsolódást követően bírósági végrehajtás útján folyik tovább, ami azt eredményezi, hogy az adózó ingatlana értékesítésre kerül, ráadásul az adóhatóság követelése sem térül meg. A módosítás azt a célt szolgálja, hogy az adóhatósági végrehajtás ne eredményezze az adós teljes ellehetetlenülését, ugyanakkor az adóhatóság követelését a későbbiekben érvényesíteni tudja.

Indokolt a 155. § (4) bekezdésében az adóhatóságnak mérlegelési lehetőséget biztosítani a jelzálogjog bejegyzése tekintetében, ugyanis sok esetben célszerűtlen a tartozás tekintetében közvetlen kielégítési lehetőséget nem jelentő jelzálogjog bejegyzése. Jelenleg nincs jogszabályi felhatalmazás a jelzálogjog bejegyzésének a mellőzésére, így az adóhatóságnak nincs mérlegelési lehetősége, akkor is kezdeményezni kell a jelzálogjog bejegyzését, ha az célszerűtlen.

A hatályos jogszabályok nem tartalmazznak arra vonatkozó rendelkezést, hogy kinek a javára kell az ingatlan-nyilvántartásba a végrehajtási illetve jelzálogjogot bejegyeztetni azokban az esetekben, amikor az adóhatóság megkeresés alapján folytat végrehajtási eljárást. Emiatt jogbizonytalanság van abban a kérdésben, hogy mikor kinek a javára kell az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést kezdeményezni, illetve mikor kezdeményezhető egyértelműen a Magyar Állam, mint jogosult javára a bejegyzés. A módosítás a jogbizonytalanság megszüntetését és egyértelmű jogi helyzet megteremtését szolgálja.

173. §-hoz

Az adók módjára behajtandó 200 000 forintot nem meghaladó köztartozás esetén hatósági átutalási megbízást illetve munkabérletiltást foganatosít az állami adó- és vámhatóság, ezek eredménytelensége esetén erről a behajtást kérőt tájékoztatja. A végrehajtás során felmerült ki nem egyenlített költségeket az adóhatóság állapítja meg, melyet az adóhatóság és a behajtást kérők követelésarányosan viselnek. Az adóhatóság eredménytelen felszólítást követően határozattal kötelezi a behajtást kérőt a költségek megfizetésére. A határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okiratként minősül. Ugyanígy jár el az adóhatóság abban az esetben is, ha az eljárás során jelzálogjog bejegyzését követően egyéb végrehajtási cselekmény foganatosításától eredmény nem várható. Amennyiben a 200 000 Ft-ot nem meghaladó köztartozás mellett az adózót adótartozás is terheli, az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményeket is foganatosíthat.

174. §

A hátralékkezelés hatékonyabbá tétele érdekében a módosítás újrarendezi a behajthatatlan adótartozások nyilvántartásának és törlésének rendjét.

A 10.000 forintot meg nem haladó tartozást a módosítás behajthatatlanság címén törölni rendeli, amennyiben az adós pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlájára vezetett inkasszó eredménytelen volt.

A jogszabály módosítása megteremti annak lehetőségét, hogy a 100.000 forint összeget meg nem haladó tartozásokat behajthatatlanként véglegesen törölni lehessen, amennyiben az adóhatóság a végrehajtás érdekében minden intézkedést megtett, azonban eljárása végrehajtható vagyon hiányában nem vezetett eredményre.

A 100.000 forintot elérő tartozást az állami adó- és vámhatóság végrehajtható vagyon hiányában behajthatatlannak minősíti és a végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig nyilvántartja.

175. §-hoz

A módosítás azzal a változással függ össze, mely szerint a végrehajtási költségátalány behajtása is az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okiraton alapul. A módosítás alapján a végrehajtási költségátalány megfizetéséről az adóhatóság már nem külön végzésben rendelkezik, ugyanakkor szükséges annak előírása, hogy annak felszámítását továbbra is közölni kell az adózóval.

177. §-hoz

A gyakran évekig elhúzódó bírósági eljárások következtében előfordul a gyakorlatban, hogy az adózó a bírósági ítéletben foglaltaknak megfelelően múltbeli adókötelezettségeit nem tudja rendezni, mert az érintett adómegállapítási időszak már elévült. Erre nyújt megoldást a módosítás, mely ilyen esetekben lehetővé teszi az elévüléstől függetlenül az önellenőrzés benyújtását, biztosítva az adóhatóság számára is egy éven belül az ellenőrzés lehetőségét. Az ellenőrzéssel lezárt időszak adókötelezettségét már nem tudja az adózó önellenőrzéssel rendezni, ezért ebben az esetben az adózó kérelmére történő ismételt ellenőrzés keretében korrigálható az adókötelezettség.

177. §-hoz

A javaslat alapján az állami adó- és vámhatóságnak lehetősége van mulasztási bírsággal sújtani azt a csalárd adózói magatartást, mely arra irányul, hogy hamis adatokkal tett EKAER bejelentéssel alapot szolgáltatassanak áfa visszaigénylésekhez.

A módosítás az állami adó- és vámhatóság által felhelyezett hatósági zár jogtalan eltávolításának jogkövetkezményét szabályozza különös tényállásként nevesítve a hatósági zár jogtalan eltávolítását.

178. §-hoz

A kiszabott bírság hatóság által történő realizálása érdekében célszerű megteremteni annak a jogszabályi lehetőségét, hogy az állami adó- és vámhatóság ellenőrzést végző munkatársai az ellenőrzésben érintett fuvarszekőrt a kiszabott bírság megfizetéséig vissza is tarthassák. A módosítás kapcsán a külföldi fuvarozó fogalmának meghatározása is indokolt.

179. §-hoz

A javaslat kezelni kívánja azt a helyzetet, amikor a számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség elmulasztása miatt kerülne sor az adószám törlésére, azonban az adózó még az adószám jogerős törlését megelőzően pótolja mulasztását.

180. §-hoz

Az automataberendezések törvényi szabályozását rendeleti szintű részletszabályokkal indokolt kiegészíteni, amely tekintetében e § tartalmazza a felhatalmazó rendelkezéseket.

Az európai uniós versenyjogi értelemben állami támogatásnak minősülő intézkedések esetén az Európai Bizottság széles körű utólagos ellenőrzési tevékenységet folytat, melynek keretében szűrőpróbaszerűen kiválasztott támogatási programok vonatkozásában vizsgálja az állami támogatási szabályok (így az intézkedést engedélyező bizottsági határozatok, a csoportmentességi rendeletek és a csekély összegű támogatásokra vonatkozó rendelet) betartását. Az ilyen ellenőrzési eljárások során az Európai Bizottság elvárja, hogy a konkrét intézkedésekre, így az adóintézkedés formájában megvalósuló állami támogatásokra vonatkozó állami támogatási szabályok a tagállami jogban is megjelenjenek.

A felhatalmazó rendelkezés alapján elfogadandó kormányrendelet egységesen fogja tartalmazni ezeket az állami támogatási részletszabályokat, így a felhatalmazó rendelkezés

célja egyrészt az európai bizottsági követelményeknek való megfelelés, de nem kevésbé fontos indoka a kormányrendelet megalkotásának az, hogy a jogalkalmazók számára is útmutatást adjon a nemzeti jog arról, hogy a különböző állami támogatási jogcímek szabályait hogyan kell alkalmazni a gyakorlatban. Az eddigi gyakorlatban ezek a szabályok elvértve jelentek meg az adójogi szabályozásban, így a kormányrendelet egyértelműen segíteni fogja a jogalkalmazást is.

181. §-hoz

Az automataberendezések és az adóhatóság közötti adatszolgáltatásra hatósági ár kerül bevezetésre e § alapján.

182. §-hoz

Ez a módosítás is azzal a változással függ össze, mely szerint a végrehajtási költségátalány behajtása is az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okiraton alapul.

183. §-hoz

Az Európai Unió jogának való megfelelést szolgáló rendelkezés.

184. §-hoz

A módosító rendelkezések alkalmazásához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

185. §-hoz

A megbízható adózói minősítés módosított feltételének alkalmazásához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

186. §-hoz

A kockázatos adózói minősítés módosított feltételének alkalmazásához kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

187. §-hoz

Az adózó KOCKERD kérdőív visszaküldésének elmulasztása miatti adószám törlés szabályok finomhangolásához szükséges módosítás és ahhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezés.

188. §-hoz

Átmeneti rendelkezés arra az esetre ha adózó számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének elmulasztása miatt kerül sor az adószám törlésére, azonban mulasztását pótolja.

189. §-hoz

Egy átmeneti szabály lehetővé teszi, hogy azok az adózók, amelyek adókötelezettségeik jogszerű teljesítése érdekében feltételes adómegállapítást kértek, ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe, mint azok, akik nem éltek a feltételes adómegállapítás lehetőségével.

190. §-hoz

Az Art. 4. és 7. számú mellékletének módosítására történő hivatkozás.

191. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

1. A megbízható nyilvánosan működő részvénytársaság adózók esetében módosul a kiutalás határideje.

2. A módosítás megteremti az EKAER bejelentési kötelezettséget akkor is, ha a nem kockázatos terméket nem útdíjköteles gépjárművel fuvarozzák, azonban a gépjármű össztömege a felrakodást követően meghaladja a 3,5 tonnát. A módosítás célja a csalárd adózói magatartás visszaszorítása, az általános forgalmi adó adónemben elkövetett adócsalások számának visszaszorítása.

3. A módosítás a cégeljárási szabályokkal való összhang megteremtését szolgálja.

4-5. A módosítás az adózók jogkövető magatartásra szorítása érdekében írja elő, hogy csak abban az esetben van lehetőség az adószám ismételt kiadására, ha az adózó a szankció alkalmazásának okául szolgáló mulasztását pótolta, illetve ehhez az adószám felfüggesztését kezdeményező szerv hozzájárult.

6-8. A javaslat pontosítja, hogy szankció alkalmazására csak abban az esetben van lehetőség, ha az adózó mulasztását az adóhatóság felhívása ellenére sem pótolja. A javaslat értelmében az adóhatóság az adószám törlését előíró határozat jogerőre emelkedését követően azon adózók esetében, akik kényszertörlési eljárás alatt állnak, nem kezdeményezi a cégbírósnál a törlésüket. A módosítás pontosítja a határozat hirdetményi úton történő közlésének szabályát.

9-12. Az adóregisztrációs eljárás 2016. január 1-jétől hatályos rendelkezéseihez kapcsolódó szövegpontosítás.

13-14. Az Áfa összesítő nyilatkozat értékhatárának lecsökkentése kapcsán szükséges egyéb rendelkezések pontosítása.

15-19. A módosítás a végrehajtási szabályok pontosítását célozza.

20. 2017. január elsejétől életbe lépő változás szerint az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetőleg a köztartozás jogosultja a fizetési határidő lejártát követő 15 nap elteltével kizárólag elektronikus úton keresheti meg az állami adóhatóságot a behajtás végett.

21. A módosítás alapján az önkormányzatok az 50.000 forintot meghaladó köztartozások esetén kereshetik meg az állami adó- és vámhatóságot adók módjára történő behajtás végett.

22. Az önkormányzati adóhatóság végrehajtási eljárását pontosító rendelkezés.

23. A végrehajtáshoz való jog elévülési ideje 5 évről 4 évre csökken.

24-27. Szövegpontosítás.

28. Előkészítés alatt áll a pénzügyi ágazati szakmák egészét érintő felügyelet (a pénzügyi ágazati közfelügyelet) létrehozása, amelynek részeként az adótanácsadókra, adószakértőkre és okleveles adószakértőkre vonatkozó előírások is felülvizsgálatra, és várhatóan szigorításra kerülnek. A pénzügyi ágazati közfelügyelet felállításával összefüggésben célszerű az új eljárási szabályok alkalmazásának elhalasztása a fenti időpontig.

29-30. Lsd. 4. számú melléklet módosításhoz fűzött indokolás.

31. A személyi jövedelemadó törvény változásához kapcsolódó módosítás.

192. §-hoz

Hatályon kívül helyezett rendelkezések.

19. Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

193. §-hoz

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao. törvény) 7. § (1) bekezdés c), e), s) pontja szerinti adóalap-kedvezményt a Tao. törvény átmeneti rendelkezése alapján érvényesítő adózó személyéről az adóbevallás benyújtását követő 1 éven belül az állami adóhatóság spontán információcsere keretében tájékoztatja az illetékes hatóságot.

20. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXXVII. törvény módosítása

194. §-hoz.

A nyilvánosan működő részvénytársaságokra vonatkozó speciális szabály miatt szükséges pontosítani a rendelkezést.

VIII. Fejezet

SZÁVMITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

21. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

195. §-hoz

A Javaslat kimondja, hogy a szerződésmódosítás, a számviteli bizonylatok módosítása következtében a könyvviteli nyilvántartásokban történő, beszámolóval lezárt üzleti évet, éveket érintő utólagos módosítások nem minősülnek ugyan hibának, de azokat a számviteli elszámolás és bemutatás szempontjából a hibával azonos módon kell kezelni.

A számviteli törvény előírása szerint részesedés vásárláshoz kapcsolódóan üzleti vagy cégértéket nem lehet a jövőben kimutatni. A társaság megvásárlása valójában részesedés szerzést jelent, ezért a megfogalmazást pontosítani szükséges, mivel a jövőben csak az üzletág, a telephely és az üzlethálózat vásárlása esetén lehet majd üzleti vagy cégértéket kimutatni.

196. §-hoz

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:162. §-a (1) bekezdésének előírása szerint, ha a társasági szerződés úgy rendelkezik, hogy a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásáig valamelyik tag a pénzbetétének felénél kisebb összeget köteles befizetni, vagy a társasági szerződés a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásáig be nem fizetett pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatására a társaság nyilvántartásba vételétől számított egy évnél hosszabb határidőt állapít meg, a társaság mindaddig nem fizethet osztalékot a tagoknak, amíg a ki nem fizetett és a tagok törzsbetétére az osztalékfizetés szabályai szerint elszámolt nyereség a tagok által teljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulással együtt el nem éri a törzstőke mértékét.

A Ptk. hivatkozott előírásából következően a korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: kft.) törzstőkéje pénzbeli hozzájárulásként – mind a kft. alapításakor, mind pedig a törzstőke felemelése esetén – úgy is szolgáltatható, hogy a cégbíróság által bejegyzett törzstőkét a bejegyzésig a tagok ténylegesen nem fizetik be, hanem azt az alapításkor vagy a tőkeemeléskor meghatározott határidőig a kft. ki nem fizetett nyeresége (eredménytartaléka)

terhére töltik fel. A Ptk. 3:185. §-a (1) bekezdésének előírása szerint ugyanakkor a tag osztalékra a már teljesített vagyoni hozzájárulása arányában jogosult.

A hivatkozott előírásokból az is következik, hogy a kft. adózott nyereségét (az eredménytartalékot) meg kell osztani a tagok között, azonban a nem teljesített vagyoni hozzájárulásra osztalék nem fizethető (nem hagyható jóvá). Az adózott nyereség (az eredménytartalék) megosztása a tagok döntési hatáskörébe tartozik, így a megosztás taggyűlési határozattal történhet, mely határozatban rögzítik, hogy a vagyoni hozzájárulást nem teljesítő tagra jutó nyereségnek (eredménytartaléknak) megfelelő összeggel a jegyzett tőkét töltik fel. Ezen Ptk. szabályokra épülően a Javaslat azt szabályozza, hogy a jegyzett tőkének az ilyen irányú feltöltését az eredménytartalék terhére a jegyzett, de be még nem fizetett tőke tételével szemben kell elszámolni.

197. §-hoz

A vállalkozások uniós és hazai forrású pályázatok révén támogatásokat kaphatnak. Ezen pályázatoknál jellemző az utófinanszírozás, így a vállalkozásoknak először a pályázat keretében vállalt kötelezettségeiket kell teljesíteniük, amelynek során költségek, ráfordítások merülnek fel. Az elszámolás a vállalt kötelezettségek teljesítését követően történik, majd ezt követően kerül sor a támogatás pénzügyi rendezésére, ami több hónapot is igénybe vehet. Ezért gyakran előfordul, hogy a költség, a ráfordítás az adott üzleti évben felmerül, de a hozzá kapcsolódó támogatási bevétel nem jelenik meg az adott üzleti évben, így a vállalkozó veszteséges lesz. Az összemérés elvének teljesülése érdekében a Javaslat új előírása szerint – ami nemcsak a pályázat keretében elszámolt támogatásokra vonatkozik –, ha a támogatással az elszámolás a mérlegkészítés időpontjáig megtörténik, akkor az elszámolás alapján járó támogatást az adott üzleti évre el lehet számolni egyéb bevételként.

198. §-hoz

A számviteli törvény előírásai szerint a tartósnak minősülő (éven túli) követelésekkel (kölcsonokkal), valamint a vásárolt követelésekkel kapcsolatos gazdasági eseményeket a pénzügyi műveletek között kell elszámolni, míg a vállalkozó által keletkeztetett, nem tartós követelésekkel kapcsolatos gazdasági eseményeket az egyéb ráfordítások között. Ezt a megkülönböztetést a követelés elengedése, valamint a behajthatatlanság esetében is indokolt fenntartani.

199. §-200. §-hoz

Lásd a 198. § indokolását.

201. §-hoz

A bérjárulékok közül csak a szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettség az, amely személyhez kötött, a rehabilitációs hozzájárulás és a szakképzési hozzájárulás megállapítása nem személyhez kötött, ezért ezeket a tételeket nem lehet állománycsoportonként bemutatni. Emiatt a Javaslat pontosítja a korábbi előírást azzal, hogy a bérjárulékokat csak jogcímenként kell a kiegészítő mellékletben részletezni.

202. §-203. §-hoz

A Javaslat a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba történő átültetését szolgálja.

A számviteli irányelv módosítása a bizonyos nagyságrend feletti, közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók üzleti jelentése vonatkozásában állapít meg nem pénzügyi információkat tartalmazó többlet közzétételi követelményeket.

204. §-hoz

Az IFRS-ek szerinti eredménytartalék tételébe a kumulált adózott eredményen kívül további tételek is beleértendők, amelyek a jövőben osztalékfizetés forrásaként vehetők figyelembe. Ilyen tétel többek között: az áttérés éve előtti üzleti év mérlegfordulónapján a számviteli törvény szerint kimutatott eredménytartalék és adózott eredmény együttes összegének az IFRS-ekre való áttérés felhalmozott eredményre gyakorolt hatásával korrigált összege, az áttérést követően a jegyzett tőkéből vagy a tőketartalékból a veszteségek fedezetére átvett bármely összeg, az egyéb tartalékokból átvett bármely olyan összeg, amelynek átvezetését az IFRS-ek előírják vagy megengedik. Ide értendők továbbá azok a tételek is, amelyeket az IFRS-ek előírásai alapján a felhalmozott eredménnyel szemben kell vagy lehet elszámolni, így különösen az IAS 8 Számviteli politika, a számviteli becslések változásai és hibák című standard alapján a számviteli politikák változása vagy a hibajavítás miatt a felhalmozott eredményben megjelenített összegek. A Javaslat ennek megfelelően pontosítja az IFRS-ek szerinti eredménytartalék fogalmát.

A saját tőke megfeleltetési táblában az IAS 40 Befektetési célú ingatlanok című standard alapján az eredménytartalékban elszámolt összeghez kapcsolódó, halasztott adóhatást is figyelembe kell venni.

205. §-hoz

A Javaslat pontosítja az IFRS-ekről a hazai számviteli szabályozásra történő visszatérés időpontját, az alkalmazási feltételek megszűnése, illetve felszámolás, végelszámolás és kényszertörlési eljárás esetén.

206. §-hoz

A Javaslat a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba történő átültetését szolgálja.

A számviteli irányelv módosítása a bizonyos nagyságrend feletti, közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók összevont (konszolidált) üzleti jelentése vonatkozásában állapít meg nem pénzügyi információkat tartalmazó többlet közzétételi követelményeket.

207. §-hoz

A Javaslat a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény és a számviteli törvény közötti összhang megteremtését szolgálja azzal, hogy kimondja, hogy a beszámolót a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvényben meghatározott módon kell a céginformációs szolgálat részére megküldeni.

208. §-hoz

A Javaslat – az Európai Parlament és Tanács az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról szóló 2014/56/EU irányelv rendelkezéseinek átültetésével összefüggésben – rögzíti, hogy tilos minden olyan szerződéses feltétel, jognyilatkozat, amely a könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég által vizsgált gazdálkodó legfőbb szervét oly módon korlátozza a könyvvizsgáló kijelölésében, hogy az csak meghatározott kamarai tag könyvvizsgálót, könyvvizsgáló céget, vagy cégcsoportot jelölhet ki.

209. §-hoz

A Javaslat a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba történő átültetését szolgálja.

A Javaslat a nem pénzügyi kimutatásokkal összefüggésben a könyvvizsgáló nyilatkozatát követeli meg a könyvvizsgálói jelentésben arra vonatkozóan, hogy az üzleti jelentés tartalmazza-e a törvény által előírt nem pénzügyi kimutatást.

210. § -hoz

A Javaslat az Európai Unió jogának való megfeleléshez szükséges rendelkezést (jogharmonizációs záradékot) tartalmazza.

211. §-hoz

A gyakorlati végrehajtás során nem egyértelmű, hogy a számviteli törvény hatályos átmeneti szabályai alapján milyen rendező tételeket kell figyelembe venni az új mérleg- és eredménykimutatás-sémához kapcsolódóan, illetve a rendezésből mit kell, és mit nem kell a könyviteli nyilvántartásokban is külön elszámolni. A Javaslat a gyakorlati végrehajtás egyértelművé tétele érdekében tartalmaz erre vonatkozóan kiegészítő szabályozást.

212. §-hoz

A Javaslat a módosításokkal összefüggő átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

213. §-hoz

A számviteli törvény mellékleteinek módosítására történő hivatkozás.

214. §-hoz

A Javaslat olyan, elsősorban technikai szövegcsere módosításokat tartalmaz, amelyek a törvény egyes rendelkezései közötti, illetve a törvény mellékletében szereplő mérleg- és eredménykimutatás-sémák közötti összhang megteremtését szolgálják.

215. §-hoz

A Javaslat a törvény egyes rendelkezései közötti összhang megteremtését szolgáló hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

22. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

216. § -hoz

A Javaslat a Magyar Könyvvizsgálói Kamara feladatai között rögzíti, hogy a Kamara szakértői véleményt alakít ki az IFRS-ek szerinti számviteli elszámolást érintő feltételes adómegállapítás iránti kérelmek esetében. Lásd a 161. § indokolását.

23. Az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény módosítása

217. §-hoz

A Javaslat összhangot teremt a számviteli törvény, valamint az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény előírásai között oly módon, hogy az átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejövő gazdálkodóknak

elegendő idő álljon rendelkezésükre a végleges vagyonszármazékos mérleg és a végleges vagyonszármazékos leltár elkészítésére.

24. A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény módosítása

218. §-hoz

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a 2017. évben induló üzleti évről készített beszámolóikat saját döntésük alapján a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepei is összeállíthatják az IFRS-ek szerint.

219. §-hoz

Az IFRS-ek egyedi beszámolási célú alkalmazására való áttérés a hitelintézetek és a hitelintézetekkel egyenértékű prudenciális szabályozás alá tartozó pénzügyi vállalkozások számára jelentős anyagi és humán erőforrásokat, illetve informatikai fejlesztéseket igényel.

Az érintett hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások áttérésre vonatkozó felkészültsége jelentősen eltérő. Az IFRS-ekre való áttéréshez szükséges erőforrások maradéktalan biztosítása, az informatikai fejlesztések időigénye azt indokolja, hogy a kötelező alkalmazás egy évvel, azaz a 2018. évi üzleti évre elhalasztásra kerüljön azzal, hogy a már felkészült hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások számára az önkéntes alkalmazás a 2017. évi üzleti évre is megengedett.

A kötelező áttérés egy évvel történő elhalasztása azokra a hitelintézetekre és a hitelintézetekkel egyenértékű prudenciális szabályozás alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra is vonatkozik, amelyek értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség bármely államának szabályozott piacán forgalmazzák, valamint a Diákhitel Központ Zrt.-re.

A Diákhitel Központ Zrt. az MFB csoport tagja. Az MFB Zrt., mint tulajdonosi joggyakorló és az IFRS kapcsán érintett leányvállalata (Garantiqa Hitelgarancia Zrt.) is mentességet kap az IFRS-ek egyedi beszámolási célú alkalmazása alól 2018-ig. Az MFB csoporton belüli egységes időpontban történő áttérés és az egységes beszámolás szempontjából indokolt a Diákhitel Központ Zrt. beemelése is a 2018-ig mentesíthetők körébe.

25. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény módosítása

220. §-hoz

A Javaslat – a további előírásokkal összefüggésben – az elvárt osztalék és a szabad pénzeszköz fogalmát az ingatlanbefektetési társaság projektársaságára vonatkozóan is meghatározza.

221. §-hoz

A hatályos Szt. tv-ben meghatározott 15 napos osztalékfizetési határidő túlságosan rövid, tekintettel arra, hogy a Központi Értéktár Zártkörűen Működő Részvénytársaság (KELER) Általános Üzlet-szabályzata szerint a közgyűlés napja és az osztalékfizetés napja között legalább 10 munkanapnak kell eltelnie. Emiatt az osztalékfizetésre vonatkozó előírás – figyelemmel a munkaszüneti napokra és a kereskedési szünnapokra –, esetenként nem tartható. Ennek elkerülése érdekében célszerű a Tpt.-ben meghatározott kereskedési napok alapján előírni az osztalékfizetési kötelezettség határidejét.

A jelenlegi szabályok szerinti tulajdonlási korlátok teljesülésének ellenőrizhetősége és kikényszeríthetősége a gyakorlatban jelentős nehézséget okoz, amely egyúttal a szabályozott ingatlanbefektetési társasági státusz elvesztésének a kockázatával járhat. A Javaslat – a szabályozási cél változatlanlansága mellett – módosítja a szabályozott ingatlanbefektetési társaságok tulajdonosi szerkezetére vonatkozó szabályokat oly módon, hogy a tulajdonlási korlátozásokat nem közvetlenül a részesedés-szerzésen, hanem közvetetten a szavazati jogon keresztül érvényesíti.

Tekintettel arra, hogy más jogszabályokban nincs egyértelműen definiálva, hogy az ugyanazon társaság által kibocsátott különböző törzsrészcím sorozatok közötti elhatárolásnak pontosan milyen ismérvei vannak, indokolt az előírások kiegészítése azzal, hogy a szavazati jog megszerzésének korlátozásával kibocsátott részvénytársaság e törvény alkalmazása szempontjából törzsrészcím sorozatnak minősül.

A Javaslat módosítja a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága osztalékfizetésének szabályait annak érdekében, hogy az osztalékfizetési kötelezettség mértéke összhangba kerüljön a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága rendelkezésére álló pénzeszközök és egyéb magas likviditású eszközök értékével.

A Javaslat értelmében a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága legfeljebb a rendelkezésére álló pénzeszközök, illetve rövid idő alatt pénzzé tehető eszközök mértékéig köteles osztalékfizetésről rendelkezni. A szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága ugyanakkor köteles a kifizetett osztalék és a korábbi szabályok szerint elvárt osztalék közötti különbségből eredő összeget a későbbi években osztalékként kifizetni a rendelkezésére álló pénzeszközök, illetve a magas likviditású eszközök felhasználásával. Ennek következtében a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága által hosszú távon kifizetendő osztalék összesített mértéke nem változik.

222. §-hoz

A Javaslat kibővíti a szabályozott ingatlanbefektetési társaságok által tulajdonolható eszközök körét azon eszközökkel, amelyek a társaság által végezhető tevékenységekhez közvetlenül szükségesek.

223. §-hoz

A Szt. tv. a szabályozott ingatlanbefektetési társaságok alapítását tízmilliárd forint induló tőkekövetelményhez köti. A piaci szereplők általános véleménye szerint ez túl magas összeg, ezért a Javaslat ötmilliárd forintban határozza meg az ilyen típusú cégek induló tőkéjének összegét. Emellett a Javaslat jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

26. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

224. §-hoz

A cégjegyzék tartalmazza a szövetkezet (európai szövetkezet) alapításkori jegyzett tőkéjének összegét. A szövetkezeti jegyzett tőke folyamatos változása miatt évente legalább egyszer indokolt, hogy a cégjegyzékbe a szövetkezeti jegyzett tőke változása bejegyzésre kerüljön. Ez a változásbejegyzés mentes az illetékfizetés és a költségterítés fizetési kötelezettség alól.

27. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

225. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a NAV tekintetében a tervezettel bevezetni kívánt közszolgálati életpálya alapvetően épít a Hszt. szerinti életpálya-rendszerre, így számos rendelkezés alkalmazhatóvá válik, többek között a rendfokozatot érintő rendelkezések, illetve az alacsonyabb/magasabb beosztás megkülönböztetésére építő szabályok (azzal, hogy a beosztás alatt a NAV tekintetében a munkakört kell érteni).

226. §-hoz

A Hszt-vel összhangban, igazodva a próbaidőre vonatkozó szabályozáshoz, a szabályozás külön nevesíti a NAV jellegének megfelelő rendészeti végzettségnek minősülő tanfolyam elvégzésének kötelezettségét, amelynek a felvétel napjától számított 1 éven belül eleget kell tennie a pénzügyőrnek. A módosítás szerinti tanfolyam a jelenlegi előképző és alapozó tanfolyamok ismeretanyagát tartalmazó, a rendészeti alapvizsga ismeretanyagának megfeleltethető összevont pénzügyőri alapkiképzés.

227. §-hoz

A módosítás a közszolgálati életpálya keretében bevezetett új illetményrendszer és előmeneteli rendszer fogalmi elemeit vezeti át a Hsz-től való eltérést tartalmazó rendelkezésekben.

228. §-hoz

A rendelkezés módosítja a jogviszony megszüntetésére alapot adó minősítés megnevezését, figyelemmel a minősítésre vonatkozó szabályozás tervezet szerinti módosítására.

229. §-hoz

A rendelkezés módosítja a jogviszony megszüntetésére alapot adó minősítés megnevezését, figyelemmel a minősítésre vonatkozó szabályozás tervezet szerinti módosítására.

Az életpálya – Hszt-n alapuló – bevezetése megszünteti a korábbi, Kttv-re alapított besorolási és előmeneteli rendszert, ezzel megszűnnek a jelenlegi besorolási fokozatok. A Kttv. a közigazgatási alap- és szakvizsgával kapcsolatos kötelezettségeket besorolási fokozathoz köti, így szükséges az ehhez kapcsolódó rendelkezésektől való eltérés szabályozása, ami azonban a kormánytisztviselő kötelezettségeit érdemben nem változtatja meg.

230. §-hoz

Az életpálya bevezetése megszünteti a korábbi munkaköri elnevezéseket, ezért a pénzügyi nyomozói munkakörre történő hivatkozás törlése indokolt.

231. §-hoz

Az új közszolgálati életpálya bevezetésével – a horizontális előmenetel érdekében – bevezetésre kerül az „alacsonyabb” és a „magasabb” besorolású munkakör. Ehhez kapcsolódóan szükséges a jogviszony egyoldalú módosításának szabályainak kiegészítése. Alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezésre – az érintett beleegyezése nélkül – szűk körben kerülhet sor, így amennyiben az érintett munkavégzése nem megfelelő, és ezt az érintett „átlag alatti” minősítése alátámasztja, továbbá létszámleépítés, átszervezés esetén, amely körülmények egyébként a jogviszony megszüntetését is lehetővé teszik.

Magasabb besorolású munkakörbe helyezéshez minden esetben szükséges az érintett beleegyezése, figyelemmel arra, hogy a magasabb besorolású munkakör magasabb követelményeket, nagyobb felelősségvállalást is igényel.

Az egyoldalú jogviszony módosítás lakóhely és a munkavégzési/szolgáltatelljesítési hely közötti oda-visszautazás maximális időtartamára vonatkozó korlátait a tervezet a Kttv. és az új Hszt. szabályaihoz igazítja.

232. §-hoz

Mivel a magasabb besorolású munkakör egyben magasabb illetményt is biztosít az azt betöltő számára, ezért indokolt, hogy amennyiben az érintett átirányítással látja el a magasabb követelményekkel és nagyobb felelősséggel járó magasabb besorolású munkakört, úgy az átirányítás idejére az érintett a magasabb illetményre legyen jogosult.

233. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a NAV Központi Irányítása – a szakmai tevékenység keretében – irányítói tevékenységet lát el, indokolt, hogy ezt a feladatot kizárólag felsőfokú végzettségű kormánytisztviselők, illetve pénzügyőrök lássák el.

234. §-235. §-hoz

A NAV-nál bevezetésre kerülő életpálya a fizetési fokozatban történő, vagyis a jogviszonyban töltött idő alapján történő előmenetel mellett, annál nagyobb anyagi elismerést biztosítva, szakmai előmenetelként lehetővé teszi az ún. horizontális előmenetelt. Mindezt a munkakörök kategorizálása teszi lehetővé. A nem vezetői munkakörök 5-5, illetve 4-4 besorolási kategóriába kerülnek besorolásra, amely kategóriákhoz egyre magasabb alapilletményt biztosító illetményszorzó tartozik. A magasabb besorolású munkakörbe történő „előlépés” nem alanyi jogon jár, az nem automatikus, az érintett képzettsége, képessége, kompetenciái alapján van rá lehetőség.

A nem vezetői munkakört betöltők tekintetében a fizetési fokozatban történő besorolás a jogviszonyban töltött idő alapján történik, és annak elteltével – meghatározott időnként – az érintett fizetési fokozatban előre léphet, amennyiben a törvényben meghatározott feltételek teljesülnek.

A vezetői munkakörök tekintetében szintén bevezetésre kerül a fizetési fokozatban történő előmenetel lehetősége, elismerve ezzel a hosszabb vezetői tapasztalatot adott vezetői munkakörben.

A rendfokozatra vonatkozó szabályozás alapjaiban megfelel az új Hszt. rendelkezéseinek, a rendfokozat alapvetően a munkakör besorolásához és fizetési fokozatához igazodik.

A tervezet a NAV tv. 20/D-23. §-ának módosításával (tervezet szerinti 20/F-23. §) – az életpályához kapcsolódóan – újraszabályozza az illetményre vonatkozó rendelkezéseket. Ennek megfelelően az alábbi illetményelemek kerülnek a tervezetben meghatározásra:

- alapilletmény, amely az érintett munkakörének besorolásához és fizetési fokozatához rendelt szorzószám alkalmazásával kerül megállapításra,
- időpótlék, amely a köz szolgálatában eltöltött időt hivatott díjazni
- közszolgálati pótlék, amely a kormánytisztviselő, illetve a pénzügyőr által vállalt többletkötelezettségek ellentételezésére szolgál, és amely – az ellátott munkakör jellemzői alapján – a törvényben meghatározott szempontok figyelembe vételével differenciált mértékben kerül megállapításra
- egyéb illetmények, vagyis
 - idegennyelv-tudási pótlék

- éjszakai pótlék
- egészségügyi pótlék
- készenléti pótlék

(azzal, hogy az ún. egyéb pótlékokra vonatkozó szabályozást az új életpálya nem érinti).

236. §-hoz

Az illetmény-elem és az előmeneteli rendszer megváltoztatása okán szükséges módosítani az illetmény újra megállapítására vonatkozó rendelkezést.

237. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy az életpálya rendszerében megváltoznak az illetmény-elemek, így a szakmai címmel rendelkezők vonatkozásában is újra kell szabályozni az illetmény megállapítására vonatkozó rendelkezést. A szakmai címmel rendelkező a tervezet szerint a főosztályvezető-helyettesi, illetve a főosztályvezetői illetmény 80 %-ára lesz jogosult.

238. §-hoz

A végkielégítés mértékére vonatkozóan a Kttv., illetve a Hszt. jelentősen eltérő rendelkezéseket tartalmaz. Figyelemmel arra, hogy a végkielégítés mértéke jogviszony-semleges kérdés, így indokolt a két jogviszonytörvény szabályainak NAV tv. keretei között történő összhangjának megteremtése.

239. §-hoz

A hatályos szabályozás a kormánytisztviselőt és a pénzügyőrt megillető pótszabadság mértékét a besorolási fokozatokhoz köti. Mivel az életpálya megszünteti a besorolási fokozatokat, így a tervezet – a Hszt-hez hasonlóan – a jogviszonyban töltött idő alapján határozza meg a pótszabadságra való jogosultságot azzal, hogy a hosszabb tartamú pótszabadság az érintettnek abban az évben jár először, amelyben a meghatározott időtartamú jogviszonyt betölti

240. §-hoz

Az érintettet szabadság illeti meg a szülési szabadság időtartamára, illetve a gyermek gondozása céljából igénybe vett illetmény nélküli szabadság első hat hónapjára, továbbá sok esetben előfordul, hogy az érintettnek a korábbi időszak tekintetében is van ki nem adott szabadsága. Munkaszervezési és tervezési okokból indokolt, hogy az így felhalmozott szabadságot az érintett ne „görgesse” akár évekig. Ennek érdekében a rendelkezés kimondja, hogy az érintett részére a fent hivatkozottak szerint megillető szabadságot egybefüggően, az illetmény nélküli szabadság leteltét követő naptól – de legkésőbb az azt követő 60 napon belül – kezdődően kell kiadni.

241. §-hoz

A tervezet kiegészíti a teljesítményértékelésre vonatkozó rendelkezéseket eljárási jellegű szabályokkal. Ennek megfelelően részletesen szabályozza a módosítás az évközi teljesítményértékelés eseteit és a követendő eljárást.

242. §-243. §-hoz

Az életpálya okán szükségessé válik a fegyelmi büntetések rendszerének felülvizsgálata. Egyes fegyelmi büntetések ugyanis már nem értelmezhetőek az új rendszerben, így a besorolási fokozathoz, illetve a rendfokozati várakozási időhöz kapcsolódó fegyelmi büntetések. A munkakörök kategorizálása ugyanakkor magával hozza az alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezés, mint fegyelmi büntetés alkalmazásának lehetőségét. A

rendelkezés meghatározza az életpályához igazodó új fegyelmi büntetéseket, továbbá ezek alkalmazásának egyes részletszabályait.

244. §-246. §-hoz

A rendelkezés életpályához kapcsolódó új fogalmi elemeket határozza meg, mint az állománytáblázat, illetve az alacsonyabb-magasabb (vezető) munkakör.

Az életpálya teljes mértékben megváltoztatja az illetmény-elemek rendszerét, amihez hozzá kell igazítani a vonatkozó értelmező rendelkezést is.

247. §-hoz

A rendelkezés felhatalmazást ad a miniszter részére az egyes munkakörökben a közszolgálati pótlék mértékének rendeletben történő megállapítására.

248. §-hoz

Átmeneti szabályok az új illetmények meghatározása, továbbá a folyamatban lévő fegyelmi eljárások tekintetében.

249. §-hoz

A NAV tv. mellékleteinek módosítására történő hivatkozás.

250. §-hoz

Szövegcsérés módosítások az életpálya bevezetéséhez kapcsolódóan.

251. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések az életpálya bevezetéséhez kapcsolódóan.

X. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Hatályba léptető rendelkezések

252. §-hoz

A Javaslat a módosítások hatálybalépésének időpontját rögzíti.

29. Az Európai Unió jogának való megfelelés

253. §-255. §hoz

A Javaslat az Európai Unió jogának való megfeleléshez szükséges rendelkezést (jogharmonizációs záradékot) tartalmazza.

A Javaslat a jogharmonizációs záradékot rögzíti a fordított adózás hatálya alá tartozó termékek körének a krómhulladék és –törmelékkel, valamint a vanádiumhulladék és –törmelékkel történő kibővítéséhez kapcsolódóan.

30. Jogszabály tervezetének egyeztetése

257. §-hoz

Notifikációs záradék a Neta tv-t érintően.

1. melléklet

1. A munkaerő mobilitás elősegítése érdekében az Szja tv. *1. számú melléklete* új jogcímmel egészül, amely alapján adómentes a munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás meghatározott része.
2. A jelenleg hatályos adó és járulékszabályok alapján a duális képzés keretében hallgatói munkaszerződéssel foglalkoztatott hallgatók díjazása adó- és járulékköteles, ugyanis az Szja tv. *1. számú melléklet* 4.12. pont 4.12.1. alpont *b)* alpontja kifejezetten csak a nemzeti felsőoktatási törvény szerinti nappali tagozatos képzésben résztvevő hallgatók gyakorlati képzésének idejére kifizetett juttatás, díjazás havi minimálbért meg nem haladó részének adómentességéről rendelkezik, ezért a duális képzés elméleti szakaszára fizetett díjazás adókötelesnek minősül.

A javasolt módosítás kiterjeszti az szja mentességet a duális képzés elméleti szakaszára is, vagyis a gyakorlati képzéshez hasonlóan nevesítetten adómentes lenne a duális képzés elméleti és a gyakorlati szakaszára kifizetett juttatás, díjazás is havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó mértékig. E módosítás következményeként a duális képzés elméleti szakaszára fizetett díjazás után egészségügyi hozzájárulást sem kell fizetni.

3. A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (a továbbiakban: NKFI Hivatal) ösztöndíj-jellegű támogatásban részesíti a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap terhére kiírt pályázaton nyertes posztdoktor kutatókat A támogatást elősegíti a magyar tudományos kiválóságok fejlődését, a hazai kutatók nemzetközi elismertségét. A támogatásban részesülő fiatal kutatók a magyar kutatóbázis azon részesei lehetnek, akik a jövőben a hazai tudományos élet kiválóságaiként olyan eredményeket hozhatnak létre, amelyek megalapozzák és meghatározzák a kutatás és fejlesztés kiválóságon és versenyképességen nyugvó jövőjét, mivel azokból új módszerek, eljárások kidolgozása is várható. Más támogatásokhoz, ösztöndíjakhoz hasonlóan indokolt az ösztöndíj támogatás adómentességének biztosítása.

Adómentes lesz továbbá a Kormány által alapított, kutató-, fejlesztő- és szellemi központ feladatait ellátó költségvetési szerv által folyósított ösztöndíj is, amelyet a felsőoktatási és egyéb kutató intézetek, vállalatok közötti együttműködés hatékonyságának javítása, valamint egyes állami tervezési és döntés-előkészítési feladatok ellátása érdekében kutatók számára kiírt ösztöndíj program keretében juttatnak.

4. A műemlékek felújításához, illetve jókarbantartásához kapcsolódó új adómentességi jogcím beiktatása szükséges, amely adómentesnek minősíti azt a bevételt, amelyet a magánszemély a tulajdonában álló műemlék más személy (pl. az érdekkörébe tartozó társas vállalkozás) által történő ingyenes felújítása, jókarbantartása formájában szerez.

A Ket. 2016. január 1-jétől hatályos 71/A. §-ában foglaltak alapján a kérelemre indult eljárásban a hatóságnak a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül függő hatályú döntést kell hoznia, amelyben arról is rendelkezni kell, hogy az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában 10 000 forintot a kérelmező ügyfél részére meg kell fizetni. Erre tekintettel indokolt az adómentes jogcímek kiegészítése a Ket. szabályaiból következő kártérítés jellegű kifizetések tekintetében.

5. A munkaerő-mobilitás elősegítése érdekében – figyelembe véve a dolgozók érdekeit és a kor elvárásait – indokolt a munkásszálláson való elhelyezés adómentességét biztosító

fogalom olyan módosítása, amely lehetővé teszi, hogy a kifizető (munkáltató) tulajdonát képező vagy általa bérelt, több lakóhelyiséggel rendelkező ingatlan munkásszállásnak minősüljön akkor is, ha egy lakóhelyiségben csak egy munkavállalót helyeznek el.

6. Az Szja tv. hatályos szabályai szerint a lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességének megítélésénél, illetve a kamatkedvezményből származó jövedelem megállapítása szempontjából figyelmen kívül hagyható kamatmentes vagy alacsony kamatozású munkáltató lakáscélú kölcsön minősítésénél háttérjogszabályként kell alkalmazni a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I. 31.) Korm. rendelet egyes rendelkezéseit. Az adókötelezettség szempontjából azonban csak a méltányolható lakásigény mértékét, az együttműködő családtagokat, illetve a korszerűsítés, akadálymentesítés fogalmát meghatározó rendelkezések alkalmazására van szükség, a többi rendelkezés irreleváns. A jogalkalmazók részéről ezen szabályok elkülönítése számos gondot okoz. Az alkalmazás megkönnyítése érdekében célszerű a kormányrendelet szabályainak lényegében változatlan, de időközben bekövetkezett jogszabályi változásokat figyelembe vevő tartalommal történő beépítése az Szja tv. 1. számú melléklet 9.3.4. pontjába, illetve a kormányrendeletre való hivatkozások törlése az Szja tv. vonatkozó rendelkezéseiben.
7. A mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességét megalapozó feltételeket tartalmazó rendelkezés.

2. melléklet

1. 2012. január 1-jétől a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő nem minősül az Szja tv. 3. § 18. pontja alapján mezőgazdasági őstermelőnek. Az Szja tv. 3. számú melléklet III./1. pontja szerint azonban a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő jelenleg is elszámolhat tárgyi eszközre, immateriális jószágára tekintettel értékcsökkenési leírást a 11. számú melléklet alapján, ezért javasoljuk e körnek a jogszabályból való törlését.

3. melléklet

1. Az Szja tv. 3. számú melléklet II. fejezet 2016. január 1-jétől hatályos 3. pontja alapján igazolás nélkül elszámolható költségnek minősül – a törvényi feltételek teljesülése esetén – a belföldi közúti árufuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott, belföldi kiküldetés címén bevételt szerző magánszeméllynél – kizárólag e tevékenysége tekintetében – a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg. A javaslat az egyéni vállalkozók esetében is lehetővé teszi a belföldi kiküldetéssel összefüggő költségek elszámolását, tekintettel arra, hogy a 11. számú melléklet I. fejezet 19. pontjában foglalt rendelkezés alapján az egyéni vállalkozó költségként elszámolhatja a külföldi kiküldetés esetén az utazásra, szállás díjára fordított kiadást, valamint az erről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költséget.
2. Az Szja tv. 11. számú melléklet I. fejezet 11. pontjában foglaltak alapján az egyéni vállalkozó költségként veheti figyelembe a központi költségvetésbe, a helyi önkormányzatoknak az adóévben megfizetett, kizárólag a tevékenységhez kapcsolódó adót, illetéket, hatósági díjat, vámot, vámkezelési díjat, perköltséget, kötbért, késedelmi kamatot, önellenőrzési pótlékot (kivéve, ha a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi). Ugyanezen melléklet IV. fejezet 8. pontja alapján a jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadásnak minősül az egyéni vállalkozó személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója és a vállalkozói osztalék alap után fizetett személyi jövedelemadója. Tiltó rendelkezés hiányában abban az esetben, ha az

egyéni vállalkozó az adózási mód megváltoztatása miatt a személyi jövedelemadó hatálya alatt fizeti meg a megelőző időszakra vonatkozó egyszerűsített vállalkozói adót vagy a kisadózó vállalkozás tételes adóját, úgy az jelenleg költségként elszámolható. Indokolt annak rögzítése, hogy az Szja tv. hatálya alá történő áttérést megelőző időszakra vonatkozóan megfizetett egyszerűsített vállalkozói adót, illetve a tételes adót és a 40 százalékos mértékű adót az egyéni vállalkozó nem veheti figyelembe költségként.

4. melléklet

A módosítás biztosítja, hogy a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágazatba sorolt egyéni vállalkozó is érvényesítheti a kisvállalkozói kedvezményt a 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződések kamata után, a kedvezmény azonban kizárólag az üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához kapcsolódhat a jövőben.

Mivel a kis- és középvállalkozások beruházásainak ösztönzése az adópolitika kiemelt célja, indokolt a beruházási hitelekhez kapcsolódó kisvállalkozói adókedvezmény 6 millió forintos és 60%-os korlátjának eltörlése a 2016. december 31-ét követően megkötött hitelszerződések esetében a társasági adóhoz hasonlóan. A korlátok fenntartása azért sem indokolt, mert a kedvezmény lehetséges összegét az uniós szabályozás (*de minimis*, támogatási térkép) is korlátozza.

5. melléklet

1. A vállalkozások közötti ingyenes juttatásokkal történő visszaélések visszaszorítása érdekében nem elegendő, hogy a költség elismerésének feltétele az, hogy a juttatásban részesülő fél adózás előtti eredménye a juttatás nélkül is igazoltan pozitív. Nemzetgazdasági szinten az ingyenes juttatás miatt a költségvetési érdek akkor nem sérül, ha a juttatás költsége az egyik félnél úgy vonható le, ha a másik fél megfizeti a juttatásra jutó társasági adót. Következésképpen indokolt, hogy a juttatás átadónál történő (elismert költségként történő) levonhatóságának az is a feltétele legyen, hogy a juttatásban részesülő adóalapja nem negatív és a juttatásra jutó társasági adót ténylegesen fizesse meg.
2. Az 1997. évi XXXI. törvény 44. §-a szerinti munkahelyi bölcsőde üzemeltetésével kapcsolatosan felmerült adóévi költségek, ráfordítások elismert költségként nem növelik a társasági adóalapot.

6. melléklet

A Javaslat az 5 %-os kedvezményes áfa kulcs alá sorolja a baromfihús, tojás és a friss tej (ide nem értve az UHT és az ESL tejet) értékesítését 2017. január 1-jétől.

7. melléklet

A Javaslat a kedvezményes, 5%-os áfa kulcs alá sorolja az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalmat 2018. január 1-jétől.

8. melléklet

A Javaslat a friss tej értékesítésére alkalmazandó áfa kulcs csökkentése miatt szükséges technikai módosítás.

9. melléklet

A Javaslat a kedvezményes, 18%-os áfa kulcs alá sorolja az internet-hozzáférési szolgáltatást és az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalmat.

10. melléklet

A Javaslat a fordított adózás hatálya alá tartozó termékek közé sorolja a krómhulladékot és –törmelékét, valamint a vanádiumhulladékot és –törmelékét.

11. melléklet

A Javaslat rögzíti, hogy a Norvég Királyság tekintetében is fennállónak kell tekinteni az áfa visszatérítésre vonatkozó viszonyosságot.

12. melléklet

A hatályos Itv. szerint az eljárási illetékmentességet kizárólag a feljelentő részére, a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyv másolata, illetve az írásban tett feljelentés megtételét igazoló irat másolata vonatkozásában lehet biztosítani. Miután előfordulhat, hogy a sértett nem minősül feljelentőnek, a részére kiállított jegyzőkönyv-másolatok után jelenleg az általános szabályok szerint kell az eljárási illetéket megfizetni (100 Ft/oldal).

A sértettek jogérvényesítésének elősegítése érdekében a Javaslat célja annak rögzítése, hogy kihallgatásukról, valamint a lakóhelyükön, tartózkodási helyükön, továbbá a bűncselekmény, szabálysértés helyszínén folytatott helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv másolatának egyszeri kiadása illetékmentes legyen. A Javaslat ezért az Itv. Melléklete IV. Címét kiegészítve kimondja ezen eljárás mentességét, továbbá e jogszabályhelyre emeli át a jelenleg az Itv. 57. § (2) bekezdés f) pontja szerinti mentességet.

13. melléklet

Adóharmonizációs kötelezettségünknek eleget téve, az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 2016. január 1-jétől tartalmazza az Európai Unió más tagállamában vagy a Pénzügyi Számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodást kihirdető törvény 1. mellékletében felsorolt államban illetőséggel rendelkező személyekre vonatkozó, előre meghatározott információk – e személy illetősége szerinti állam hatáskörrel rendelkező hatóságával történő – előzetes megkeresés nélküli, előre meghatározott időszakonként történő rendszeres közlésének szabályait. Ezek az előírások speciális rendelkezéseket tartalmaznak a számlatulajdonos illetőségének megállapítása tekintetében és adott esetben máshová mutathatnak, mint amit a 4. melléklet által jelenleg fő szabályként előírt illetőségigazolás tanúsít. A módosítás azt hivatott biztosítani, hogy az Aktv. hivatkozott rendelkezése szerinti adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény kifizetőnek ne kelljen a magánszemély adókötelezettségének megállapítása során, illetve az adatszolgáltatási kötelezettséghez kapcsolódóan eltérő illetőséget figyelembe venni.

14. melléklet

A megtakarításból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv az Unión belüli tőkemozgást érintő torzulások elkerülése, valamint az egyik tagállamban letelepedett kifizetők által egy másik tagállamban illetőséggel bíró természetes személyeknek fizetett kamatok adóztatásában nyújtott segítséget e kamatkifizetésekre vonatkozó automatikus információcsere előírása útján. Az irányelv hatályon kívül helyezésével a cél az volt, hogy a pénzügyi számlákra vonatkozó kötelező automatikus információcserét bevezető, a 2011/16/EU irányelvet módosító 2014/107/EU irányelv rendelkezésein keresztül az Unión belül egységes szabályozás érvényesüljön. A hatályon kívül helyezéshez kapcsolódóan ugyanakkor átmeneti szabály megalkotására van szükség. Ilyen szabály a jelen módosítással beiktatott rendelkezés, amely a más tagállamban levont és megosztási kötelezettség alapján Magyarország részére átutalt forrásadó fogadását és azt hivatott biztosítani, hogy a 2016-ban

és azt megelőző években levont forrásadó visszautalását kérelmezhesse az adózó a kettős adóztatás elkerülése érdekében.

15. melléklet

A Javaslat az egyes eredménykimutatás tételek megnevezésével kapcsolatos technikai pontosításokat tartalmaz.

16. melléklet

A Javaslat az egyes mérlegtételek megnevezésével kapcsolatos technikai pontosításokat tartalmaz.

17. melléklet

A NAV. tv. 1. számú melléklet határozza meg a nem vezetői munkakört betöltők tekintetében az alapilletmény megállapítása tekintetében irányadó illetményorzókat.

18. melléklet

A NAV tv. 2. számú melléklet meghatározza az egyes vezetői munkakörökhöz, illetve a nem vezetői munkakörök tekintetében az egyes fizetési fokozatokhoz rendszeresített rendfokozatot.

19. melléklet

A NAV. tv. 3. számú melléklet a vezetői munkakörök tekintetében az alapilletmény megállapítása tekintetében irányadó illetményorzókat tartalmazza.

20. melléklet

A NAV. tv. 4. melléklet az időpótlék mértékét állapítja meg.

21. melléklet

A tervezet szerinti 5. számú melléklet határozza meg az egyes vezetői munkakörök besorolási kategóriáit.